

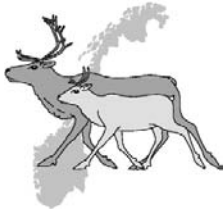
FOR REINDRIFTSÅRET
1. APRIL 2005–31. MARS 2006

Ressursregnskap for **REINDRIFTSNÆRINGEN**

R e i n d r i f t s f o r v a l t n i n g e n

JUNI 2007

Boazodoallohálddahus
Reindrifstforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Ressursregnskap for reindriftnæringen

for reindriftsåret
1. april 2005 – 31. mars 2006

REINDRIFTSFORVALTNINGEN

Juni 2007

Innhold

Forord.....	1
1 Målsetninger, utfordringer og strategier	2
1.1. Målsetninger og virkemidler i reindriftspolitikken.....	2
1.2. Utfordringer og strategier på nasjonalt nivå	2
1.3. Utfordringer og strategier på regionalt nivå.....	6
2 Materiale og metode.....	10
2.1. Materiale.....	10
2.2. Metode	11
3 Beitegrunnetaget.....	12
3.1. Innledning	12
3.2. Reinens tilpasning til naturgrunnetaget.....	12
3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnetaget.....	12
3.4. Flyttemønster og beitebruk	13
3.5. Internasjonale avtaler om reinbeiting	13
3.6. Menneskelige inngrep og forstyrrelser	14
3.7. Forurensning.....	16
4 Beitevurdering	20
4.1. Metoder for beitevurdering.....	20
4.2. Resultater fra beitevurdering	23
5 Reintall og flokkstruktur	27
5.1. Reintall	27
5.2. Flokkstruktur	31
6 Produksjon	33
6.1. Kalvetilgang.....	33
6.2. Tap	34
6.3. Slakteuttak og slaktekvantum	39
6.4. Produktivitet.....	42
6.5. Slaktevekter	48
6.6. Produksjon og tap - en oppsummering.....	52
7 Ressursrelaterte virkemidler.....	54
7.1. Generelle vurderinger.....	54
7.2. Driftstilskudd og produksjonspremie	54
7.3. Tidligslaktestilskudd.....	55
7.4. Kalveslaktestilskudd.....	55
7.5. Distriktstilskudd.....	56
7.6. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering.....	56

8	Organisering og rammebetingelser.....	58
8.1.	Organisering.....	58
8.2.	Omstillings - og utviklingsordninger.....	61
8.3.	Lovgrunnlag for rammebetingelser	64
8.4.	Status for rammebetingelser.....	64
8.5.	Distriktsplaner.....	68
9	Fordeling av ressurser.....	70
9.1.	Egeninteressen og fellesinteressen.....	70
9.2.	Fordeling av reintall mellom driftsenhetene.....	70
10	Slaktestruktur, anlegg og transportmidler.....	73
10.1.	Slakteanlegg og slaktestruktur	73
10.2.	Gjeterhytter og anlegg.....	75
Vedlegg	78
	Generelle kommentarer til næringsoversikter.....	79
Vedlegg 1 -	Næringsoversikt alle områder.....	80
Vedlegg 2 -	Næringsoversikt Øst-Finnmark.....	87
Vedlegg 3 -	Næringsoversikt Vest-Finnmark	101
Vedlegg 4 -	Næringsoversikt Troms.....	115
Vedlegg 5 -	Næringsoversikt Nordland.....	122
Vedlegg 6 -	Næringsoversikt Nord-Trøndelag.....	130
Vedlegg 7 -	Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark	135
Vedlegg 8 -	Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge	140
Vedlegg 9 -	Rammebetingelser for reindriften (per 1. juni 2007).....	144

Forord

Reindriftsforvaltningen er et faglig forvaltningsapparat som er underlagt Landbruks- og Matdepartementet (se figur under). Reindriftsforvaltningen fungerer som sekretariat og utøvende organ for Reindriftsstyret og områdestyrene, og har i tillegg en rådgivende funksjon i forhold til næringen.

”Ressursregnskap for reindriftsnæringen” er reindriftsforvaltningens årlige rapport om ressurs-situasjonen i næringen. Rapporten bygger for en stor del på de opplysninger som framkommer i reineiernes reindriftsmeldinger og søknader om erstatning for rovvilttap.

Rapporten belyser forhold som har å gjøre med beitegrunnlag, reintall, flokkstruktur, produksjon, tap, virkemidler, organisering, ressursfordeling og anlegg. Vedleggsdelen omfatter næringsoversikter, både på områdenivå og distriktsnivå, samt distriktskart og oversikter over gjeldende rammebetingelser for reindriften. Rapporten representerer et viktig grunnlagsmateriale for reindriftsforvaltningens og næringens egen ressursforvaltning. Den skal videre være et grunnlag for andre forvaltningsorganer, institusjoner og personer som berøres av reindriften og ønsker å være med og påvirke beslutningene.

I tillegg til rapportering gjennom ressursregnskapet foreligger ”Totalregnskap for reindriftsnæringen” (siste utgave for regnskapsåret 2005). Totalregnskapet er en årlig rapport om den økonomiske situasjonen i næringen, utarbeidet av Økonomisk utvalg (partsoppnevnt) som grunnlag for reindriftsforhandlingene.

Alta, juni 2007

Ellen Inga O. Hætta
Reindriftssjef

1 Målsetninger, utfordringer og strategier

1.1. Målsetninger og virkemidler i reindriftspolitikken

Målsetningen for reindriftspolitikken er utvikling av en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift. Den har sitt grunnlag i St. meld. nr. 28 (1991-92), "En bærekraftig reindrift", og i Stortingets innstilling til denne meldingen¹. Reindriftsloven og Stortingets årlige behandling av Reindriftsavtalen er de viktigste operative redskapene for å følge opp målene og retningslinjene i reindriftspolitikken. Kapittel 7 gir en kort gjennomgang av sentrale økonomiske virkemidler over Reindriftsavtalen, mens kapittel 8 gir en gjennomgang av sentrale lovhemler for utnyttelsen av beiteressursene.

1.2. Utfordringer og strategier på nasjonalt nivå

Betydelige endringer i de seinere år gjør at reindriftsnæringen nå står overfor store utfordringer. Noen av disse utfordringene går igjen i de fleste reinbeiteområdene, mens andre har mer regional karakter (se kapittel 1.3). Eksempler på utfordringer som er felles for de fleste områdene er arealinngrep og tap av rein til rovdyr. Tap av beiteland som følge av arealinngrep er trolig en av de største truslene mot reindriftsnæringen i tida framover. Eksempler på regionale utfordringer er fordeling av beiteområder og reintallstilpasning i Finnmark, og beiterettighetskonflikter mellom reindrift og henholdsvis landbruks- og villreininteresser i de sørligste områdene.

Næringen og forvaltningen av denne står også overfor utfordringer på det juridiske plan. Dette som følge av at reindriftsretten har vært gjenstand for relativt store endringer i de seinere år. Sedvane og alders tids bruk har nå fått en sentral plass i reindriftsretten. Sedvanerettslige prinsipper og bruk i alders tid er blant annet nylig blitt tillagt stor vekt ved grensefastsettelser på vår/høst/vinterbeitene i Finnmark. Den nye reindriftsloven², som trer i kraft 1. juli 2007, tar hensyn til denne utviklingen. For Reindriftsforvaltningen og Landbruks- og Matdepartementet vil implementering av loven by på utfordringer. Det vil være viktig at så vel næringen som forvaltningsorganer raskt får en innsikt i hvilke konsekvenser endringene i den nye loven innebærer.

Det er videre viktig for reindriftsforvaltningen å bidra til å sette kvinners stilling i reindriften i fokus, samt være oppmerksom på eventuelle utfordringer i forhold til rekruttering av unge utøvere inn i næringen.

Det er nå 15 år siden forrige Stortingsmelding om reindrift ble utarbeidet. Reindriftsforvaltningen mener at tiden nå er inne for å utarbeide en ny reindriftsmelding. Dette på bakgrunn av de store endringer som i denne perioden har skjedd og fortsatt skjer i reindriften. Dette gjelder både på det økologiske plan (blant annet tap av beiteland, rovdyr, klimaendringer), det rettslige plan (blant annet økt fokus på sedvanerett, arbeid med ny reindriftslov og ny reinbeitekonvensjon, nye rammebetingelser) og det økonomiske plan (blant annet omlegging av tilskudds- og erstatningsordninger).

¹ Innst. S. nr. 167 (1991-92).

² Lov om reindrift av 15.06.2007.

Arealinngrep:

Det er i dag vel dokumentert at ulike former for inngrep påfører reindriften store tap av beite-land som følge av at tamrein unnviker forstyrrelse (se kapittel 3.6). Kraftig vekst i antall hytteutbygginger, vegutbygging, vann- og vindkraftutbygginger og andre inngrep i reinbeite-områdene de siste tiårene gjør dette til en svært alvorlig trussel mot hele reindriftsnæringens fremtid. Store prosjekter for utvinning av olje- og gassressurser i Barentshavet kan videre gi negative ringvirkninger i form av økt utbyggingspress på omkringliggende reinbeitearealer. Beregninger foretatt av FN's Miljøprogram (UNEP) viser at dersom dagens utbyggings-hastighet fortsetter, vil tradisjonell reindrift med noen få unntak måtte opphøre i løpet av mindre enn 50 år. Dette skyldes at selv om det vil være større sammenhengende "uberørte områder" tilbake også om 50 år, så vil sentrale beiteområder være så påvirket av utbygging og forstyrrelse at de ikke vil være forenlige med tradisjonell reindrift.

Reindriftsforvaltningen arbeider aktivt for å sikre gjenværende beitearealer og øke forståelsen hos andre myndigheter for reindriftenes behov for sammenhengende og uforstyrrede områder. Arealvern vil være et av de arbeidsområdene som reindriftsforvaltningen i årene framover må legge mest ressurser i. Blant annet er reindriftsforvaltningen sterkt involvert i saksbehandlingen knyttet til søknader om etablering av vindkraftverk. Reindriftsforvaltningen gjør i denne sammenheng en tematisk konfliktvurdering av prosjektene. Denne vurderingen er et supplement til NVE ved deres behandling av konsesjonssøknader. Det er viktig at reindriftenes rettigheter til arealer blir vurdert også i et urfolksperspektiv, særlig med bakgrunn i Grunnlovens § 110A og internasjonale konvensjoner. Problemstillinger omkring retten til beite vil stå sentralt.

Produksjon, tap og reintall:

Reindriften i store deler av Finnmark har gjennomgått betydelige svingninger i produksjonen de siste 10 årene. Gjennom siste del av 1990-tallet hadde Karasjok og Vest-Finnmark en betydelig svikt i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige klimatiske forhold over flere år kombinert med langvarig høyt beitebelegg og slitte vinterbeiter. Dette ga seg utslag i både redusert reintall, svikt i kalvetilgangen, høye tap, lave slaktevekter og en svært lav produktivitet. I årene som fulgte snudde imidlertid utviklingen, som følge av flere år med svært gunstige klimatiske forhold, spesielt på vinterbeitet. Fra bunnåret 2000/01 og fram til 2002/03 gikk slaktevektene opp, tapene ned og produktiviteten sterkt opp. Siden slakteuttaket i disse gode årene ikke økte i takt med produktivitetsøkningen, økte også reintallet sterkt. I 2004/05 bidro en kraftig økning i slakteuttaket til en liten nedgang i reintall. De siste par årene har det imidlertid generelt sett vært en økning i tapene og en nedgang i slaktevekter og produktivitet. Det er særlig de indre fastlandsdistriktene i Vest-Finnmark som har fått merke den negative utviklingen. De ytre distriktene i Vest-Finnmark og store deler av Karasjok har fortsatt høye slaktevekter, men en negativ utvikling på slaktevekter og produktivitet kan nå også spores i disse områdene. Polmak/Varanger har siden 1990-tallet hatt en langt mer stabil utvikling, med jevnt over høy produktivitet og gode slaktevekter.

Troms og Nordland har generelt høye slaktevekter på grunn av noen av landets beste sommerbeiter. Områdene har imidlertid hatt store svingninger i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige og ujevnt fordelte vinterbeiter, ustabile klimatiske forhold og store rovdyrbestander. I siste del av 1990-tallet slet næringen med store tap, lav kalvetilgang, lav og ustabil produktivitet og minkende reintall. Etter 2000/01 har utviklingen i Troms generelt vært positiv, men sammenlignet med andre områder er fortsatt tapene høye og produktiviteten lav. Utviklingen i Nordland er mer sammensatt. I den sørlige delen har utviklingen i hovedsak

vært positiv, mens de nordligste distriktene av ulike årsaker ikke har greid å bygge opp reintallet og få reindriften på fote igjen etter store tap på slutten av 1990-tallet.

Trøndelagsområdene og tamreinlagene har generelt hatt en stor stabilitet både i reintall, produksjon og slaktevekter, og da i særlig grad Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene. Nord-Trøndelag har tidligere hatt svært høy produktivitet, men økende rovdyr tap fra første halvdel av 1990-årene og mindre grad av flokkstrukturering har bidratt til at både slaktekvantum, produktivitet og reintall har falt vesentlig.

Forskningsresultater fra blant annet Nord-Trøndelag og Troms har dokumentert at rovdyr kan utgjøre en betydelig del av tapsårsaken hos tamrein. Liknende tapsundersøkelser fra Finnmark har foreløpig ikke kunnet påvise en tilsvarende sterk sammenheng mellom tap av rein og rovdyr.

Reindriftsforvaltningen ser med bekymring på at utbetalt rovvilterstatning er svært høy i forhold til kjøttinntekten i de midtre deler av reindriftsområdet. I Troms har erstatningen i lenger tid utgjort et betydelig høyere beløp enn kjøttinntekten, og i de siste par årene har også Nord-Trøndelag kommet i en slik situasjon. Også i Nordland utgjør erstatningen nesten like mye som kjøttinntekten.

Reindriftssjefen registrerer at den ”grenseoverskridende” rovdyrbestanden ofte ikke er tema når rein og tap til rovvilt diskuteres, samtidig som slike rovdyr er årsak til høye tap i næringen. Dette har sammenheng med de høye bestandsmålene for rovvilt i Sverige. For å få en mer helhetlig og hensiktsmessig rovviltforvaltning, bør norske og svenske myndigheter etablere større samarbeid i forvaltningen av rovvilt i disse to land.

Reindriftsforvaltningen ser det generelt som svært viktig å opprettholde en positiv utvikling i produksjonen, samt bidra til at produksjonen og inntjeningen også kan ta seg opp i områder som ennå sliter med lav produksjon og inntjening. Dette innebærer blant annet tiltak for å øke slaktevekter og slaktekvantum, samt iverksetting av tiltak for å få ned rovdyr tap.

Reintallstilpasning i Vest-Finnmark:

Gjennom hele 1980-tallet økte reintallet i Finnmark og kulminerte med ca. 200.000 rein våren 1989 (se figur 5.1). For den samme perioden viste satellittbilder over vår/høst/vinterbeitene i indre Finnmark at lavbeiteressursene hadde blitt sterkt redusert. De siste undersøkelsene fra overvåkningsprogrammet for lavbeitene tyder imidlertid på at lavbeitene nå er inne i en positiv utvikling (se kapittel 4.2). Vinterbeitene er imidlertid fortsatt langt unna optimal produksjon og bør overvåkes nøye i årene som kommer.

Som følge av situasjonen på lavbeitene har beitebelastning og reintallstilpasning i Finnmark stått sentralt gjennom de siste 15-20 årene når innretningen av de økonomiske virkemidlene over reindriftsavtalen har blitt drøftet. Gjennom de siste 10 årenes reindriftsforhandlinger er det foretatt betydelige omlegginger i den økonomiske virkemiddelbruken med dette for øye, herunder en 3 års periode med utslakting av simlerein basert på levendevekter. Samtidig vokste det i disse årene fram en erkjennelse om at grensen var nådd for hvor langt en kunne løse disse problemene gjennom økonomiske virkemidler. I reindriftsavtalene for driftsårene 1999/2000 og 2000/01 forsøkte partene derfor å få til en sterkere samordning mellom økonomiske og lovbaserte tiltak for å oppnå reintallstilpasning i Finnmark.

Da dette ikke lyktes i avtalen for driftsåret 2000/01, ga Staten uttrykk for at lovreguleringer i form av høyeste reintall per distrikt og per driftsenhet i Finnmark skulle følges opp etter de prosedyrer som reindriftsloven foreskriver. På bakgrunn av dette fastsatte Reindriftsstyret

tidlig i 2002 høyeste reintall for sommerbeitedistriktene i Vest-Finnmark³. Vedtaket på ca. 64.000 rein tilsvarte en reduksjon på nesten 30 % i forhold til tidligere fastsatt høyeste reintall for Vest-Finnmark totalt sett (ca. 90.000 rein). Vedtaket innebar ingen reduksjon i forhold til daværende registrerte totaltall for Vest-Finnmark (ca. 62.000 rein), men derimot en vesentlig omfordeling av reintallet mellom distriktene. Det må imidlertid påpekes at våren 2001 representerte et bunnivå hva gjelder reintall i Vest-Finnmark (se figur 5.1).

I en overgangsperiode fram til 1. april 2005 ble tilpasningsarbeidet ledet av et eget prosjektkontor i Kautokeino i nær dialog med næringen. Sentrale tiltak i arbeidet var frivillig reduksjon av reintall gjennom bonusordninger og avvikling av driftsenheter mot økonomisk kompensasjon (se kapittel 7.6). Arbeidet møtte store utfordringer, blant annet gjennom en sterk reintallsøkning (se kapittel 5.1) som følge av flere år med gode produksjonsforhold kombinert med blant annet omsetningsproblemer. Til sammen for perioden 2002-05 avviklet 29 driftsenheter fra Vest-Finnmark gjennom innløsning eller andre strukturiltak (se kapittel 8.2). Reduksjonen tilsvarer 11 % av antallet enheter per 31. mars 2002, og innebærer en vesentlig lette i potensialet for ytterligere reintallsøkning.

Proessen forut og i etterkant av vedtaket er seinere evaluert i en rapport som ble framlagt i desember 2006⁴ (se også kapittel 8.4). Rapporten konkluderte blant annet med at reindriftsutøverne i alt for liten grad var blitt tatt med i saksforberedelsen før vedtaket. Reindriftsstyret behandlet denne rapporten i juni 2007.

Arbeidet med høyeste reintall i Øst-Finnmark og på vår/høst/vinterbeite i Vest-Finnmark er utsatt til 2008 i påvente av utvikling av ny metode.

Andre rammebetingelser:

Siden 2003 har arbeidet med andre rammebetingelser utover høyeste reintall blitt intensivert, herunder områdegrenser, distriktsgrenser, siidagrenser og beitetider. Når disse etterhvert faller på plass, vil det bli lettere å forvalte næringen etter de intensjoner som ligger i den nye reindriftsloven, blant annet større selvråderett for næringen.

Reindriftsstyret fastsatte i driftsåret 2004/05 distriktsgrenser på vår/høst/vinterbeitene i Vest-Finnmark, Karasjok og Polmak^{5,6} (se kapittel 8.5). Vedtakene ble gjort på bakgrunn av flere utrednings- og høringsprosesser gjennom de siste 15 årene. I siste fase i grensedragningsarbeidet ble det lagt betydelig vekt på siidaenes eventuelt etablerte rettigheter. Dette som en konsekvens av den rettslige utviklingen som har vært på dette feltet. Ytterligere oppdeling på siida-nivå på vår/høst/vinterbeitene vil være en viktig betingelse for en rasjonell ressursutnyttelse. For å få til dette har Reindriftsforvaltningen siden 2006 hatt gående et prosjektarbeid, som blant annet skal prøve å få i stand avtalebaserte grenser mellom vintersiidaene i Vest-Finnmark. Så langt har det vært vanskelig å få til slike avtaler. Noe av dette skyldes fokuset på rettigheter i næringen og ikke minst et ønske om å posisjonere seg ved fordeling av beiter.

Reindriftsforvaltningen har de siste årene også arbeidet aktivt med nye forvaltningsmodeller i reindriften (se kapittel 8.5). Et viktig siktemål i dette arbeidet har vært å legge til rette for en bedre egenforvaltning i distriktene, blant annet ved å samle alle årstidsbeiter innefor samme

³ Reindriftsstyrets vedtak av 30.01.2002 (sak 2/02).

⁴ Reintallet i Vest-Finnmark. Forskningsbasert vurdering av prosessen rundt fastsettelse av høyeste reintall i Vest-Finnmark. Rapport fra Samisk Høgskole og Nordisk Samisk Institutt, desember 2006.

⁵ Reindriftsstyrets vedtak av 29.06.2004 (sak 17/04).

⁶ Reindriftsstyrets vedtak av 02.12.2004 (sak 57/04).

distrikt, samt å gi distriktene større tyngde og gjennomslagskraft i forhold til andre arealinteresser. Så langt har dette arbeidet resultert i at 6 distrikter på vestsiden av Porsangerfjorden (Karasjok vest) er blitt slått sammen til et stort distrikt (distrikt 16) med til sammen 11 beitesoner (10 sommersiida- og 1 høst/vinter/vårbeiteområde). Et utvalg i i distrikt 16 (Areal- og gjerdeutvalget) har i begynnelsen av 2007 gjennomført et forarbeid på siida-inndeling på vinterbeite. Dette arbeidet ønsker distrikt 16 å videreføre, med det siktemålet at siidaene inngår beitebruksavtaler på vinterbeite og på den måten vil oppnå en større egenforvaltning i distriktet.

I 2006 gjennomførte Reindriftsforvaltningen et arbeid for å utrede områdegrensene mellom Øst- og Vest-Finnmark⁷, samt mellom Vest-Finnmark og Troms⁸. Disse grensene forventes fastsatt på ny av Landbruks- og Matdepartementet i 2007.

Reindriftsforvaltningen vil i tida framover sette i gang gjennomgang av distriktsgrenser i Karasjok øst og i Varanger, samt utrede områdegrensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag. Distriktsinndelingen i Nordland vil også bli evaluert.

1.3. utfordringer og strategier på regionalt nivå

Lederne for Reindriftsforvaltningens regionale kontorer har i det følgende redegjort for hva de mener er de sentrale utfordringer og strategier på regionalt nivå.

Øst-Finnmark:

Det er et mål å få på plass en ny distriktsinndeling og avklaring av rettigheter i Varanger. En annen utfordring er å få avklart om deling av de tidligere distriktene 17 og 18 i Karasjok krenker etablerte rettigheter.

Reindriftsstyret opprettet i 2005 distrikt 16-Kárášjoga oarjjabealli ved sammenslåing av alle sommerbeitedistriktene på vestsiden av Porsangerfjorden med tilhørende vår/høst/vinterbeiter. Stordistriktet har nå vært i funksjon i to år, og mye positivt har skjedd på tross av visse startvansker.

De østligste distrikter i Øst-Finnmark har høy produksjon, som bidrar til å sikre en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig næring. De vestligste distrikter har imidlertid lav produksjon. Dette gjenspeiles av en økning i reintallet og lave slaktevekter på kalv.

For å få til en positiv utvikling i reindriftsnæringen må det legges vekt på å:

- sikre beiteressursene og arealvern,
- bidra til økt slakteuttak,
- iverksette tiltak for å redusere rovdyrtap og andre tap,
- få stadfestet distriktsplaner for alle årstidsbeiter, og
- styrke distriktenes administrasjon og forvaltning.

For at reindriftsnæringen skal kunne oppnå de reindriftspolitiske mål og retningslinjer er det viktig at næringen og forvaltningen har samme mål og gjensidig tillit til hverandre. For å sikre reindriftens eksistensgrunnlag vil sikring av reinbeitearealer mot inngrep (vindmølleparker, fritidshyttebygging etc.) være den største utfordringen i framtida. Slike naturinngrep vil kunne fortrenge reindriften fra sine tradisjonelle reinbeiteområder.

⁷ Høringsdokument av 05.10.2006 fra en arbeidsgruppe i Reindriftsforvaltningen.

⁸ Høringsdokument av 05.07.2006 fra Reindriftssjefen.

Vest-Finnmark:

Reindriftnæringen i Vest-Finnmark er inne i en omstillingsprosess, som vil kunne bidra til å sikre en økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig næring. Denne prosessen innbefatter tilpasning av reintallet til ressursgrunnlaget, og er en direkte oppfølging av vedtaket om høyeste reintall som ble fattet i 2002. Gjennom tilpasningsperioden 2002-05 ble ikke måltallet på ca. 64.300 rein nådd, men 29 driftsenheter ble avvirket. Utfordringen blir å stake veien videre, slik at prosessen mot en bærekraftig utvikling ikke stopper opp. Samtidig som myndighetene jobber med tilpasning av reintallet, er det viktig å jobbe med inndeling av siidagrenser på vår-, høst- og vinterbeiteområdene. I dette arbeidet må reineiere/siidaer være sentrale premisseleverandører. Som en oppfølging til dette har Reindriftsforvaltningen i gang-satt et prosjektarbeid med sikte på å etablere siidagrenser på "fellesbeitene" gjennom bindende avtaler om beitebruk mellom de ulike siidaene. I områder hvor det ikke oppnås enighet vil en rettslig prosess være nødvendig for å trekke opp siidagrenser. Når siida-inndelingen etterhvert blir sluttført, og reintall på vår/høst/vinterbeitene også er fastsatt, vil rammevilkårene for Vest-Finnmark være på plass.

Reindriftnæringen i Vest-Finnmark står videre overfor store og vanskelige utfordringer når det gjelder å bevare reinbeiteland mot store naturinngrep. Dette gjelder særlig i Hammerfest-regionen, hvor aktiviteten rundt Snøhvit-utbyggingen er stor. Her merker reineierne at storsamfunnet presser næringen ut av deres tradisjonelle reinbeiteområder. Etablering av vindmølleparker og utbygging av høyspentlinje fra Balsfjord til Hammerfest er andre store naturinngrep. Disse inngrepene i reinbeiteland vil berøre alle tre beitesoner i Vest-Finnmark/Nord-Troms, og bidra til å innskrenke reinbeitearealer ytterligere på vår-, høst og sommerbeiteområdene. Slike inngrep, supplert med fritidshyttebygging og planlagte gruve-drift, vil på kort og lang sikt forringe beiteområder for reindriftnæringen, og i enkelte områder presse næringen ut av de tradisjonelle beitearealene.

Arbeidet med å sikre reinbeitearealer mot nye naturinngrep må styrkes kraftig hvis reindriftnæringa skal ha berettiget eksistensgrunnlag. Dette gjelder spesielt i de kystnære områdene (sommerbeitedistriktene). Sikring av reinbeitearealer mot naturinngrep må klareres på høyeste politisk hold. Dette må skje raskt, for at reindrifta også i framtiden skal ha tilgjengelige beitearealer til sin næring.

Troms:

Hovedutfordringene for reindriften i Troms er at området har marginale vinterbeiteressurser, og et stadig økende utbyggingspress. I tillegg sliter næringen med store rovdyrtap og lav produksjon med svak økonomi. I en rekke år har manglende slaktemuligheter også medført vansker med lange transportavstander. Høsten 2004 ble det åpnet et nytt helårsanlegg for slaktning med beliggenhet ved Andsvatn i Sørreisa, noe som har medført en vesentlig bedring på dette området.

For reindriften i Troms har prosessen med ny reinbeitekonvensjon stor betydning for driftsgrunnlaget. Reinbeitekonvensjonen av 1972 opphørte å gjelde fra 1. mai 2005, noe som har skapt betydelig usikkerhet både for beitebruken i områdene i Norge og også for distrikter som er avhengige av vinterbeiter på svensk side.

For å få til en positiv utvikling vektlegger Reindriftsforvaltningen Troms sikring av beiteressursene, tiltak for beredskap som kan forebygge tap, arealvern gjennom kommuneplaner, tiltak for å redusere rovdyrtap, tilrettelegging for slaktning med etablering av nødvendige anlegg, samt styrking av distriktenes oppgaver innen administrasjon og forvaltning.

Nordland:

I Nordland er hovedutfordringene særlig knyttet til tre områder; arealvern, produksjon og tap, samt oppfølging av distriktsinndelingen. Areal er en nøkkelfaktor i arbeidet med å sikre driftsgrunnlaget for reindriften. Dette gjør at reindriften og forvaltningen hele tiden må være aktivt med i dette arbeidet. Det er her viktig å finne gode og effektive løsninger på ansvarsfordelingen mellom forvaltningen og næringen.

Videre er det viktig å finne tiltak for å få redusert tapene, samt opprettholde eller bedre produksjonen i næringen. Særlig gjelder dette i de nordligste distriktene, som siden 1990-tallet har slitt med store tap og synkende reintall. Både Områdestyret og Reindrifststyret er blitt sterkt involvert i å finne frem til løsninger på denne vanskelige situasjonen. Til tross for dette er situasjon fortsatt vanskelig, og en har enda ikke klart å finne frem til gode løsninger for disse driftsenhetene.

Oppfølgingen av distriktsinndelingen har tatt tid. Forvaltningen har vært gjennom en prosess med distriktene for å få utarbeidet distriktsplaner. Det mangler nå distriktsplan i bare 3 reinbeitedistrikter. Dette følges nå videre opp med sikte på å få revidert rammebetingelsene. I de distrikter hvor det har skjedd størst endringer, er rammebetingelsene nå kommet på plass. Områdestyret har videre fremmet forslag for Reindrifststyret til hvordan prosessen rundt distriktsinndelingen bør evalueres.

Den uavklarte situasjon vedrørende den norsk-svenske reinbeitekonvensjonen skaper stor usikkerhet i store deler av næringen i Nordland fordi flere er helt avhengig av vinterbeitene i Sverige. Resultatene av de nå gjenopptatte forhandlingene vil ha stor betydning for driftsgrunnlaget framover.

Nord-Trøndelag:

I Nord-Trøndelag er nøkkelpromlene og utfordringene i stor grad knyttet til arealvern, produksjon og tap. Reindrifstforvaltningen Nord-Trøndelag prioriterer sikring av beitearealene som er under et konstant press. I tillegg til mer tradisjonelle typer inngrep har antall planlagte vindkraftprosjekter økt de seinere år. Arbeidet for å optimalisere produksjonen er en svært sentral oppgave, herunder reduksjon av tap som nå har økt vesentlig.

Som grunnlag for å nå sine målsetninger legger forvaltningen betydelig vekt på å etablere en "arbeidsdeling" mellom forvaltning og næring og å skape en mer effektiv saksbehandling.

Arbeidet med å få på plass rammebetingelsene i næringen har vært høyt prioritert i en årrekke og bare ett av reinbeitedistriktene gjenstår nå. Rammebetingelser vil dermed fortsatt være en prioritert oppgave i tiden framover.

Sør-Trøndelag/Hedmark og Trollheimen:

Reindriften i Sør-Trøndelag/Hedmark ligger i sør- og ytterkanten av det samiske reindrifstområdet. Trollheimen ligger utenfor reinbeiteomåde, og her utøves reindrift med hjemmel i egen særlø. Det har i flere år pågått rettighetskonflikter med grunneiere om den samiske sedvaneretten til reindrift på privat grunn innenfor reinbeitedistrikt. Høyesteretts avgjørelse i Selbusaken var en bekreftelse på reindrifstens rettigheter og var en svært viktig avklaring.

Forvaltningen ser det som viktig å skape forståelse, tillit og erfaring for at reindrift kan drives uten reelle konflikter med annen sedvanemessig næring. Ordningen med konfliktforebyggende tiltak, det vil si støtte til inngjerding av dyrket areal, er et sentralt virkemiddel for å løse næringskonfliktene mellom jordbruk og reindrift.

Det er helt avgjørende for framtiden at beitearealene ivretas og sikres mot skadelige og ødeleggende arealinngrep. Andre viktige regionale strategier er produksjonsfremmende tiltak, som sikrer reindriftsutøvernes økonomi uten å overbelaste beitegrunnet, og ivaretagelse av reindriftsutøvernes rettssikkerhet, distriktenes ansvar, innflytelse og selvråderett. En viktig utfordring i de kommende år er ekstern informasjon om reindriftsforvaltningen og reindriftens naturgrunnlag. I den sammenheng har internett-basert informasjon vist seg å være meget nyttig, forutsatt at denne informasjon revideres og oppdateres rutinemessig.

Tamreinlagene i Sør-Norge:

Tamreinlagene i Sør-Norge er forvaltningsmessig og faglig underlagt Reindriftsforvaltningen Sør-Trøndelag/Hedmark. Tamreinlagene er omgitt av, og grenser nært til, områder med villrein. Ivaretagelse av reindriftens interesser i forhold til villreininteresser er en av de viktigste utfordringene for tamreinlagene og den lokale forvaltningen. Tamreinlagene har dessuten fortsatt problemer med radioaktivt forurensede beiter etter Tsjernobylulykken i 1986.

2 Materiale og metode

2.1. Materiale

Det er et meget omfattende tallmateriale som ligger til grunn for ”Ressursregnskap for rein-driftsnæringen”. Materialet er i det vesentligste basert på reineiernes og reinbeitedistriktenes årlige rapportering gjennom skjemaet ”Melding om reindrift”. Med siktemål å forenkle rapporteringen for reineier ble meldingsskjemaet fra og med driftsåret 2003/04 vesentlig omarbeidet. Som følge av omleggingen er en del informasjon som ble vurdert som mindre vesentlig ikke lenger tilgjengelig.

Opplysninger fra meldingene og opplysninger om dyrevekter er lagt inn i egne databaser. Kvaliteten på deler av materialet varierer. Dette gjelder i særlig grad reintall, tilveksttall, tapstall og eldre slaktedata. Så langt som mulig korrigeres reintallsopplysningene for under-rapportering som avdekkes gjennom offentlig kontrollerte tellinger. Ulike terreng- og drifts-forhold innebærer at kvaliteten på de offentlig kontrollerte tellingene varierer mellom ulike områder.

Presentasjoner av lengre tidsserier på områdenivå, i hovedsak 3-, 5- eller 10-årsserier, samt en del andre opplysninger fra meldingsskjemaet, er gitt i tabeller og figurer i de ulike kapitlene i rapporten. Disse seriene er fra og med 2003/04-utgaven oppdatert som følge av en omfattende gjennomgang av data bakover i tid, og vil derfor kunne avvike noe fra tidligere utgaver av Ressursregnskapet. Som resultat av denne gjennomgangen besitter Reindriftsforvaltningen nå et omfattende statistisk materiale på distriktsnivå, som til dels strekker seg tilbake til 1980. Dette materialet omfatter blant annet tidsserier for driftsenheter, personer, reintall, kalvetilgang, tap, slakteuttak, slaktekvantum, slaktevekter og produktivitetstall. Tidsseriene gir både prosentvise og absolutte tall.

I næringsoversiktene bak i rapporten er det meste av grunnlagsmaterialet for det siste driftsåret presentert på områdenivå (vedlegg 1) og distriktsnivå (vedlegg 2-8). Tabellene er med visse endringer presentert på samme form som eldre utgaver (fra og med 1997/98). Tabell 2 (reintall) er fra og med 2003/04 utvidet til å omfatte en 10-års tidsserie for hvert distrikt. Dette for å etterkomme den store etterspørselen etter reintall fra brukere av Ressursregnskapet. Tallmaterialet for ”født kalv” og ”tidligtap” er tatt ut av tabell 4 (kalvetilgang) og tabell 5 (tap) som følge av begrenset kvalitet på datagrunnlaget. Skjemaomleggingen i 2003/04 førte også med seg endringer. Disse består i at antall dyrekategorier i tabell 3 (flokk-sammensetning) og tabell 8 (fordeling av slakteuttak) er halvert, samt at fordelingen av slakteuttaket nå bare kan fordeles på slakt til godkjent slakteri og slakt til privat omsetning/ forbruk. Som en naturlig følge av dette er de tidligere tabellene 8 og 9 (fordeling av slakteuttak) slått sammen i en tabell (tabell 8). Statistikken over slaktevekter er utvidet til både å omfatte en tabell over årets slaktevekter fordelt på 3 dyrekategorier (tabell 9), samt en tabell med tidsserie over slaktevekter for alle 3 kategorier (tabell 10-12).

Vedlegg 9 presenterer en samlet og oppdatert oversikt over gjeldende rammebetingelser for alle reinbeitedistriktene. Dette vedlegget inneholder også kart som viser de ulike distriktene.

2.2. Metode

Det meste av datagrunnlaget som er brukt i Ressursregnskapet er knyttet til driftsåret (1. april - 31. mars). I beregninger av tilveksttall og produksjonstall er det reintall ved driftsårets begynnelse (åpningsstatus) som legges til grunn. I øvrige tilfeller brukes reintall ved driftsårets slutt (sluttstatus).

Kalvetilgangen er i siden 2003/04-utgaven gitt som antall merkede kalver og antall kalver etter tap (se tabell 4 i næringsoversiktene), mens kalvetapet er oppgitt som tap etter merking (seintapet) (se tabell 5 i næringsoversiktene). Fødte kalver og tidligtap av kalv (differansen mellom antall fødte og antall merkede kalver) er som nevnt tatt ut på grunn av begrenset kvalitet på datamaterialet. I prosentvise tapsberegninger er det derfor antall merkede kalver, og ikke fødte kalver, som er utgangspunktet. Antall merkede kalver vil avhenge av merketidspunktet. Innenfor samme distrikt vil merketidspunktet i hovedsak holde seg nokså stabilt mellom år, men mellom de ulike distrikter varierer tidspunktet for merking betydelig. Variasjonen spenner i hovedsak fra midten av juni til midten av september (se tabell 4 i næringsoversiktene). Noen distrikter merker enda seinere. Riktignok skjer trolig hovedtyngden av kalvetap i de fleste distrikter den første måneden etter kalving, slik at forskjeller i merketidspunkt ikke trenger å være så avgjørende. Det er imidlertid ikke uvanlig at tapene også strekker seg videre utover sommeren og høsten. Dette innebærer at merkeprosenten gir bedre grunnlag for sammenligninger mellom år innenfor samme distrikt enn mellom distrikter med ulike merketidspunkter. Kalver etter tap omfatter kalvene som slaktes i løpet av driftsåret og de som rekrutteres inn i vårflokk. Denne parameteren gir et godt bilde av den reelle kalveproduksjonen i løpet av året.

Slaktekvantum omfatter både slakt levert til slakteri, slakt til eget forbruk og slakt til privat omsetning (se tabell 7 i næringsoversiktene). På grunn av omleggingen av meldingsskjema har kvantumet privat uttak blitt beregnet fra og med 2003/04-utgaven. Beregningene er gjort på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter på de ulike kategorier dyr og differansen mellom slaktede dyr totalt (fra melding) og til slakteri (fra slakterienes rapportering). I den grad reineier slakter de "beste" dyra til seg selv, vil en slik beregningsmåte innebære en viss underestimering av det private slaktekvantumet.

Produktiviteten per livrein (se tabell 7 i næringsoversiktene) er beregnet som slakteuttak og reintallsendring (begge i kg) per rein i vårflokk. Omregningen fra reintallsendring til kg "potensiell" slaktevekt er basert på en gjennomsnittlig slaktevekt per dyr, estimert for hvert distrikt på grunnlag av spesifiserte gjennomsnittsvekter og sammensetning av reinflokken ved slutten av driftsåret. Fra og med 2003/04-utgaven har produktiviteten per livrein bakover i tid blitt beregnet på nytt på grunnlag av korrigerede reintall. Beregningen av produktivitet for siste driftsåret vil således alltid være et foreløpig tall, på samme vis som det ukorrigerede reintallet.

3 Beitegrunnlaget

3.1. Innledning

Beiteområdene er selve grunnressursen for reindriften. Reinens spesielle levesett, med ulike krav til beite til ulike sesonger, gjør reindriften til en arealavhengig næring. I dag utøves det reindrift på et landområde på drøyt 146.000 km², fordelt over 139 av landets kommuner fra Hedmark i sør til Finnmark i nord, samt i Nord-Gudbrandsdalen, Valdres og Nord-Østerdalen. Dette arealet tilsvarer ca. 45 % av Norges landareal, hvorav mesteparten (over 90 %) ligger innenfor det som reindriftsloven av 1978 betegner som reinbeiteområder og reinbeitedistrikter. Det resterende arealet er avgrensede områder i Sør-Norge, der det utøves reindrift i henhold til ekspropriasjonsvedtak og/eller leieavtaler (Trollheimen og tamreinlagene). I tillegg finnes det internasjonale avtaler med våre naboland om beitebruk på tvers av nasjonalgrensene.

Dette kapitlet gir kortfattede beskrivelser av reinens tilpasning til å klare seg på dette arealet (kapittel 3.2) og hvilke naturlige faktorer som påvirker reinbeitene (kapittel 3.3). Videre gis kortfattede beskrivelser av flyttemønsteret i de ulike delene av reindriftsområdet (kapittel 3.4) og en oversikt over de viktigste internasjonale avtalene om reinbeiting (kapittel 3.5). Til slutt gis en gjennomgang av menneskeskapte endringer, som er med på å påvirke beitegrunnlaget og reinens bruk av arealene (kapitlene 3.6 og 3.7).

Vedlegg 9 viser kart over de ulike delene av reindriftsområdet, med grenser og bruttoarealer for både reinbeitedistrikter, tamreinlag og områder.

3.2. Reinens tilpasning til naturgrunnlaget

Rein lever året rundt på utmarksbeite, hvor den er prisgitt uforutsigbare værforhold og store variasjoner i tilgang og kvalitet av beitet både mellom sesonger og mellom år. Gjennom de mest kritiske periodene har reinen et stramt energibudsjett, som skal forsyne reinen med energi til aktiviteter som beiting, gåing og løping i tillegg til de grunnleggende livsprosessene. Simlene skal i tillegg ha energi til å die kalven gjennom sommer og høst.

Reinen er tilpasset et skiftende miljø ved at beiteopptak og levevis veksler med variasjonene i plantedekket gjennom året. Variasjonene i beiteopptak er knyttet til sesongmessig appetittregulering, fettlagring og reinens evne til å utnytte ulike typer fôr. Variasjonene i levevis er knyttet til reinens trekk mellom ulike beiteområder, både i form av regionale trekk mellom sesongbeiter og lokale trekk innenfor samme beiteområde. På tross av sterke tilpasninger til et skiftende miljø er reinen likevel sårbar for en del miljøforandringer, eksempelvis fysiske inngrep og forstyrrende aktiviteter.

3.3. Naturlige faktorer som påvirker beitegrunnlaget

Kvaliteten og tilgjengeligheten av beitet påvirkes naturlig av **berggrunn, klima og topografi**.

I reindriftssammenheng er det hensiktsmessig å dele berggrunnen i 3 kategorier; kambro-siluriske formasjoner, grunnfjell og sparagmitt. I områder med kambro-siluriske bergarter (gjerne kalkrike bergarter) er det gode forhold for sommerbeiting. Grunnfjell og spesielt sparagmitt (sure bergarter) gir gode vekstbetingelser for lav og dermed gode vinterbeiter.

Områdene hvor det drives reindrift preges av vestlige luftstrømmer, som gir økende nedbørsmengder fra kysten og inn mot fjordbotnene og grensefjellene, for deretter å avta sterkt mot øst. Nedbørsmengden avtar også nordover. Temperaturvariasjoner mellom sommer og vinter er langt lavere ved kysten enn i innlandet. Et gunstig klima betyr mye for planteveksten gjennom våren og sommeren. Vinterstid påvirkes lavbeitene av ulik fordeling av snøen gjennom beitesesongen. Store, vindpakkede snømengder og/eller islag i snødekket kan helt eller delvis "låse" mattilgangen for reinen vinterstid. Klimatisk sett har kystområder oftest de beste sommerbeitene, mens kontinentale områder oftest har de beste vinterbeitene. Viktige unntak finnes i ytre kystområder og på øyer, hvor snøen ikke legger seg om vinteren.

Topografiske forhold vil kunne ha direkte konsekvenser for den fysiske adkomsten til beiteområder (f.eks. bratte terrengformasjoner), og indirekte konsekvenser gjennom klimatisk påvirkning av både kvalitet og tilgjengelighet av beiten (f.eks. "regnskygge-effekt"). På stor-skalanivå bidrar store høydeforskjeller til vedvarende framsmelting av næringsrik, spirende vegetasjon om våren og sommeren. På småskalanimå bidrar stor overflateujevnhet i terrenget til økt beitetilgang vinterstid (snaurabber) og bedre beitekvalitet sommerstid (snøleiesamfunn). Dessuten gir vindutsatte høydedrag reinflokkene "ly" for insektplagen på varme sommerdager (luftingsområder).

3.4. Flyttemønster og beitebruk

Flyttemønstrene i reindriften varierer både i retning, lengde og tid. Dette har i hovedsak sammenheng med forskjeller i naturgitte forhold. Gjennom de siste hundreår har dette naturgitte flyttemønsteret måttet tilpasse seg nasjonale bestemmelser, som grensestengning mot Russland og Finland og reinbeitekonvensjonen med Sverige, samt et økende omfang av fysiske inngrep og andre menneskelige forstyrrelser i reinbeiteland.

I **Finnmark** skjer vinterbeitingen i innlandet og sommerbeitingen ved kysten eller på øyene. I hovedsak skjer vår- og høstbeiting i den mellomliggende sonen. For å koordinere flyttingen mellom sesongbeitene er distriktene gruppert i flyttesystemer. I **Troms** skjer flyttingen oftest over korte avstander og ofte innen samme distrikt. Reindriften i **Nordland** har et todelt flyttemønster, hvor noen distrikter flytter på vinterbeite til Sverige, mens andre har sine vinterbeiter langs kysten. I **Nord-Trøndelag** har de fleste distriktene kystnære vinterbeiter, men det foregår også vinterbeiting lenger inn i landet. Flyttingen i **Sør-Trøndelag/Hedmark** foregår i hovedtrekk fra barmarksbeiter i nord til vinterbeiter i sør. **Tamreinlagene** nytter generelt mer kystnære høyfjellsområder i nordvest som barmarksbeite og mer kontinentale og lavreliggende fjell- og skogsområder i sørøst som vinterbeite.

3.5. Internasjonale avtaler om reinbeiting

Norge har inngått avtaler med Sverige, Finland og Russland om reinbeitingen langs nasjonalstatenes grenser. Den mest omfattende avtalen er inngått med Sverige. Helt siden riksgrensen ble fastsatt i 1751 har de to land anerkjent at reindrifssamene har rett til beite på tvers av riksgrensen. Denne retten ble fastslått i et eget tillegg til grensetraktaten kalt "Lappekodisillen". Reguleringen av denne retten er siden 1880-årene blitt avtalt gjennom ulike reinbeitekonvensjoner. Den siste reinbeitekonvensjonen ble avtalt i 1972⁹ og varte fram til 2005, etter at partene i forhandlingene om ny konvensjon hadde forlenget 1972-konvensjonen med 3 år. Grunnlaget for forhandlingene var en innstilling utarbeidet av en

⁹ Konvensjonen av 09.02.1972 mellom Norge og Sverige om reinbeite (med seinere endringer).

felles kommisjon og avgitt i 2001¹⁰, samt de høringsuttalelser som ble avgitt til denne. Hovedlinjer i innstillingen er nærmere omtalt i kapittel 3.5 i Ress.reg. 2003/04.

Da konvensjonen opphørte 1. mai 2005 hadde forhandlingspartene ikke lyktes å komme til enighet om ny konvensjon. Den svenske riksdagen fattet istedet et ensidig vedtak om at en falt tilbake til den opprinnelige grenseavtalen av 1751. Forenklet innebærer dette at den grenseoverskridende reindriften i praksis ikke er regulert av de statlige myndigheter. Landbruks- og matdepartementet fattet på sin side et vedtak, som innebar en regulering av den overskridende reindriften i samsvar med den tidligere konvensjonen av 1972¹¹.

Begge parter har siden erkjent at den manglende enighet skaper problemer, og at det er behov for omforente løsninger. Det ble derfor høsten 2005 avtalt at nye forhandlinger skal starte. Partene ble i november 2005 enige om forhandlingsdelegasjonenes mandat, retningslinjer og sammensetning. I henhold til mandatet, skal delegasjonene i fellesskap, med grunnlag i en langsiktig økologisk, økonomisk og kulturelt bærekraftig reindrift, avgrense områder i de to land som kan utnyttes av det annet lands reindriftsutøvere. De avgrensede områdene "innebærer ingen stillingtagen eller uttrykk for statenes oppfatning av sedvanerettens omfang". Dette skal overlates til nasjonale domstoler, som "ved sin bedømming av sedvanerettens omfang ikke er bundet eller veiledet av konvensjonen"¹². Arbeidet i utvalget vil bli sluttført i 2007 og vil deretter bli underlagt prosesser i Regjering og Storting.

De områder som i henhold til norske myndigheters vedtak er avsatt til svensk reinbeite på norsk side av grensen, og som tilsvarer de tidligere konvensjonsbeiteområdene, er vist på kart i vedlegg 9.

3.6. Menneskelige inngrep og forstyrrelser

Utbygging og menneskelig aktivitet i reinbeiteområdene har akselerert sterkt i omfang gjennom de siste tiårene. FNs miljøprogram (UNEP) anslår at ca. 25 % av reinbeitene i Nord-Norge nå er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet¹³. Utbyggingspresset er sterkest på kysten, der 35 % av kystområdene i Nord-Norge i dag karakteriseres som middels til sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Dette tallet vil øke til ca. 80 % i 2050 dersom det fortsettes å bygge ut i samme tempo som det har blitt gjort de siste 50 årene. Denne prognosen er nylig blitt forsterket gjennom en ny rapport¹⁴, som blant annet konkluderer med at reindriftnæringen i årene som kommer kan tape ca. 300 km² beiteland årlig. For det sørligste området, Sør-Trøndelag/Hedmark, innebærer dette at 20 % av reinbeitearealene vil være tapt om 20 år.

Denne utviklingen er svært bekymringsfull for reindriftnæringen, som er avhengig av store arealer som skal dekke reinens behov for ulike sesongbeiter og ubrutte flytteveier mellom dem. Næringen er sårbar for negative påvirkninger som reduserer størrelsen eller kvaliteten på beitelandet, eller som på andre måter forstyrrer reinens utnyttelse av arealer som allerede fra naturens side er marginale. Næringen påvirker riktignok også sitt eget beitegrunnlag, hovedsaklig som grad av beitebelastning, motorisert ferdsel på barmark og ulike gjerdesystemer.

¹⁰ Norsk-svensk reinbeitekommisjon av 1997. Innstilling avgitt mai 2001 og utgitt av Reindriftsforvaltningen.

¹¹ Forskrift om beiteområder for svensk rein i Norge fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21.06.2005.

¹² Kongelig resolusjon av 02.11.2005. Videre forhandlinger om en ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige.

¹³ UNEP 2001. GLOBIO - Global methodology for mapping human impacts on the biosphere. United Nations Environmental Programme, Nairobi, Kenya.

¹⁴ Lie, I., Vistnes, I. & Nellemann, C. 2006. Hytteutbygging i reindriftsområder. NORUT-NIBR Finnmark Rapport 2006:5.

Annen menneskelig virksomhet i reinbeiteland, i form av fysiske inngrep og forstyrrende aktiviteter, kommer imidlertid ”på toppen” av næringens egen påvirkning og den naturlige forstyrrelsen fra rovdyr og insekter, som reinen alltid har måttet leve med. Ofte er de energimessige marginene så små at slike tilleggsforstyrrelser kan få alvorlige konsekvenser for dyrenes kondisjon. Reinen svekkes gjennom økt energiforbruk og/eller redusert forinntak. Dette som følge av tap av beiteland, økt aktivitet, redusert beitetid, større beitekonkurranse i gjenværende uforstyrrede områder og/eller ikke-optimal beitebruk¹⁵.

Totaleffekten av mange små inngrep og forstyrrende aktiviteter i reinbeiteland er oftest langt større enn hva summen av de enkelte inngrepene skulle tilsi. Tap, oppstyking og redusert bruk av beiteland gjennom utbygging og menneskelig aktivitet fremstår i dag som en av de største truslene mot reindriften arealgrunnlag, og dermed også mot næringen i sin helhet.

Gjennom forskningsstudier i de seinere år har det blitt vanlig å gruppere konsekvensene av inngrep og forstyrrelser i lokale og regionale effekter.

Lokale effekter av inngrep og forstyrrende aktiviteter kan være økt energibruk, stressreaksjoner eller tapt beitetid når reinen blir skremt, permanent tap av det beitelandet som fysisk nedbygges eller oppdyrkes, og/eller merarbeid for reieneieren i en utbyggingsfase. Lokale effekter gir, med unntak av spesielle tilfeller, sjelden langvarige eller alvorlige konsekvenser for reindriften¹⁶. Hvordan rein umiddelbart reagerer i møte med mennesker er et eksempel på en lokal effekt. Studier fra flere villreinområder har vist at rein har en klar fluktprespons i møte med mennesker, men at responsen varierer i styrke mellom årstider og mellom områder, avhengig av blant annet terrengtype, reinens skyhet og tidligere erfaring med forstyrrelser¹⁷. Rein synes ikke å ha tilsvarende fryktreaksjon når den utsettes for motorisert ferdsel, med unntak av når kjøretøret går direkte mot reinflokken eller krysser flokkens trekkretning¹⁸. Effekter av direkte eksponering fra kraftledninger og vindmøller er undersøkt eksperimentelt på rein i innhegninger¹⁹. Med unntak av en høyere frekvens av aktivitetsskifter hos rein eksponert for kraftledninger, kunne ikke forskerne dokumentere noen entydige adferdsresponses eller tendenser til endret arealbruk i innhegningene hos reinen, og da heller ikke under værforhold med sterk vind og økt støynivå fra konstruksjonene. De konkluderte likevel med at resultatene ikke uten videre kan overføres til frittgående rein.

Regionale og kumulative effekter kan være redusert bruk av beiteland rundt utbygging og trafikkårer, ofte flere kilometer ut fra forstyrrelseskilden. Det er dokumentert i en rekke undersøkelser at inngrep og aktiviteter knyttet til inngrep fører til at rein trekker unna eller reduserer bruken av beiteland i nærheten av forstyrrelsen²⁰. Riktignok forekommer det en del rein også nær inngrepene, men dette er i hovedsak okserein som utgjør bare en liten andel av reinflokkene.

¹⁵ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

¹⁶ Vistnes, I., Nellemann, C. og Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

¹⁷ Reimers, E., Dervo, L., Muniz, A. Kind, J.C. & Colman, J.E. 1994. Frykt- og fluktadferd hos villreinen i Sør-Norge. *Villreinen* 9: 99-101.

¹⁸ Reimers, E. 1993. Snøscootertrafikk – konsekvenser for hovdyr. *Villreinen* 7: 94-101.

¹⁹ Flydal, K. & Reimers, E. 2002. Lokale effekter av kraftledninger og vindmøller. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

²⁰ Wolfe, S. A., Griffith, B. og Wolfe, C. A. G. 2000. Response of reindeer and caribou to human activities. *Polar Research* 19: 63-73.

Undersøkelser viser at det kan forventes at tamrein halverer beitebruken innen ca. 4 km fra hyttefelt²¹. Størrelsen på unnavikelsessonene avhenger blant annet av størrelsen på hyttefeltet, årstid og terrengforhold¹³. Konsekvensen blir at selv små hyttefelt medfører langt større tap av beiteområder for reindriften enn det arealet som fysisk blir beslaglagt av hyttene. Når det gjelder kraftlinjer er det på liknende vis dokumentert en betydelig reduksjon i reinens områdebruk i en avstand opp til rundt 2-3 km fra linjene²². Inngrep kan også sperre eller vanskeliggjøre bruk av trekk- og flyttleier og dermed avskjære større beiteområder fra bruk. I Sør-Norge er det vist at kraftledninger kan skape barrierer for villrein²³. En konsekvens av slike barrierer, og at reinen unnviker områder nær inngrep, er at tettheten av dyr og beitepresset i de ”gjenværende” og minst forstyrrede områdene øker. Totalt sett vil tap av beiteland som følge av inngrep dermed kunne føre til fortetting av dyr, større beitetrykk og økt slitasje på lavbeitene. I neste omgang vil dette kunne føre til lavere slaktevekter og kalveprosent. De regionale effektene kan dermed ofte være langvarige og alvorlige for reindriften²⁴.

3.7. Forurensning

Det er grunn til å anta at økt forurensning generelt vil få en stadig sterkere effekt på reindriften i årene som kommer. Særlig gjelder dette utslipp av klimagasser, men også radioaktiv nedfall, sur nedbør og spredning av tungmetaller vil være av betydning.

Klimaendringer

Ifølge prognoser fra internasjonale overvåknings- og forskningsprogrammer, blant andre FNs klimapanel (IPCC) og Arktisk Råds klimastudie (ACIA), kan det i tida framover forventes en global klimaendring. Endringen er satt i sammenheng med økte utslipp av klimagasser. Endringen består blant annet av en økning i gjennomsnittstemperatur og -nedbør og mer ekstreme værtypene, men med store lokale og regionale forskjeller i utslag. Økningen i temperatur og spesielt nedbør vil etter prognosene bli størst i nordlige deler av Europa, og den vil bli størst om høsten og vinteren²⁵.

Som helårsbrukere av store beiteressurser i nordlige områder vil reindriftsnæringen kunne bli til dels sterkt berørt av klimaendringer. Generelt kan en si at klimaendringer vil kunne få betydning for tilgang, kvalitet og kvantitet av beite, men også for blant annet insektstress, områdebruk, flytteveier, flyttetidspunkter og andre driftsforhold. Klimaendringer kan også gi økt konkurranse om reindriftsarealene fra andre næringer. Hvorvidt endringene er mest positive eller mest negative for reindriften, vil variere mellom områder, avhengig av regionale og lokale forhold, samt når og hvordan området brukes av reindriften. Sammenhengene er komplekse og vil være vanskelige å forutsi. I et føre-var-perspektiv vil det derfor være svært viktig å sikre både en bærekraftig ressurstilpasning og et best mulig arealgrunnlag, som kan gi næringen den nødvendige robusthet og fleksibilitet til å tilpasse seg klimaendringer.

²¹ Vistnes, I. & Nellemann, C. 2001. Avoidance of cabins, roads, and power lines by reindeer during calving. *Journal of Wildlife Management* 65: 915-925.

²² Nellemann, C., Vistnes, I., Jordhøy, P. & Strand O. 2002. Regionale effekter av kraftledninger. I: Rapport fra Reinprosjektet. Norges Forskningsråd.

²³ Vistnes, I., Nellemann, C., Jordhøy, P., Strand, O. 2004. Effects of infrastructure on migration and range use of wild reindeer. *Journal of Wildlife Management* 68: 101-108.

²⁴ Vistnes, I., Nellemann, C. & Bull, K. S. 2004. Inngrep i reinbeiteland. Biologi, jus og strategier i utbyggingssaker. NINA temahefte 26, 67 s.

²⁵ Hanssen-Bauer, I. (DNMI) og Prestrud, P. (CICERO) 2005. Foredrag i Kautokeino 22.11.2005.

Kompleksiteten framgår også tydelig av den forskningen som så langt er gjennomført på effekten av klimaendringer på nordlige hjortedyr²⁶. Dersom for eksempel vinterklimaet i de kontinentale vinterbeiteområdene i Norge blir mildere og mer ustabil, kan faren for nedising og låsing av beitene øke. I 1997 førte slik låsing av vinterbeitene i Finnmark til store reintap. Videre kan en dreining mot fuktigere værtyper bidra til å redusere vinterbeitekvaliteten ved at omfanget av fuktighetskrevede arter øker på bekostning av lavdominerte vegetasjonstyper (lavheier). Økt nedbør kan på den andre siden gi økt næringstilgang og dermed også økt tilvekst for lav, forutsatt at laven ikke blir utkonkurrert av andre arter. En økning i gjennomsnittstemperaturen og mer fuktige værtyper vår og høst kan bidra positivt i sommerbeiteområdene gjennom forlenget vekstsesong (tidligere vår, seinere høst) og økt vekst på grøntbeitet (bedre beitekvalitet). Dersom varmere og mer fuktige somrer samtidig fører til mer insekter, kan disse derimot påføre reinen økt stress og tap av vekst. Dette vil til en viss grad kunne oppveies dersom det også blir mer vind. En 2-4 ukers forlengelse av vekstsesongen i nordområdene (perioden 1982-2002) er nylig blitt dokumentert²⁷, og da i hovedsak utover høsten. Den samme undersøkelsen påviste vegetasjonsendringer, med utvidelse av skogsområder og overgang til mer fuktighetskrevede arter på bekostning av blant annet lav. De siste resultatene fra overvåkingsprogrammet for lavbeiter (se kapittel 4.2) kan på den andre siden tyde på økt gjenvækst i lavbeitet på grunn av mer sommernedbør²⁸.

Radioaktiv forurensning

Tsjernobylulykken i Ukraina i 1986 og de atmosfæriske spredningene av kjernevåpen på 1950- og 1960-tallet har vist at reindriftsnæringen er særlig utsatt ved et radioaktivt nedfall. Den viktigste årsaken til dette er reinens høye inntak av lav, som absorberer radioaktive stoffer fra nedbør langt mer effektivt enn grønne planter. Reindriften er også sårbar ved et radioaktivt nedfall fordi det ikke er mulig å sette reinflokken på bås og kontrollere forinntaket slik det blir gjort innenfor andre husdyrnæringer.

I etterkant av Tsjernobylulykken førte nedbørsmønsteret over Norge til at reinbeiteområdene sør for Saltfjellet fikk et betydelig nedfall av radioaktivt cesium (¹³⁴Cs og ¹³⁷Cs), med gjennomsnittskonsentrasjoner i rein rundt 50 kBq/kg i de hardest rammede områdene høsten 1986. Store mengder reinkjøtt i de sørlige reinbeiteområdene kunne ikke brukes til menneskemat. Fram til i dag har det derfor vært nødvendig med ulike tiltak for å redusere radiocesiumkonsentrasjonen i reinen slik at en unngår å måtte kassere kjøtt. De viktigste tiltakene har vært måling av radioaktivt cesium i levende rein før slaktning (metoden for dette ble utviklet i løpet av driftsåret 1986/87), slaktning om høsten før reinen går over på lavbeite (tidligslaktning) og nedføring. Det vises til kapitlene 4.2 og 8.1 i Totalregnskapet 2005 for oversikter over tilskudd til radioaktivitetstiltak. Til tross for skjerpede krav til godkjenning gjennom senking av tiltaksgrensen fra 6 kBq/kg til 3 kBq/kg fra og med driftsåret 1994/95, kan i dag alle de radioaktivitetsrammede distriktene levere kjøtt under tiltaksgrensen.

Utover den naturlige nedbryting av radioaktivitet i beitene som skjer over tid, vil konsentrasjonene høst og vinter også påvirkes av klimatiske variasjoner. Dette skjer blant annet gjennom varierende forekomst av sopp om høsten, som lett tar opp i seg radioaktiv forurensning og som rein har stor preferanse for. Andre årsaker til årlige variasjoner i radioaktivitetsnivå

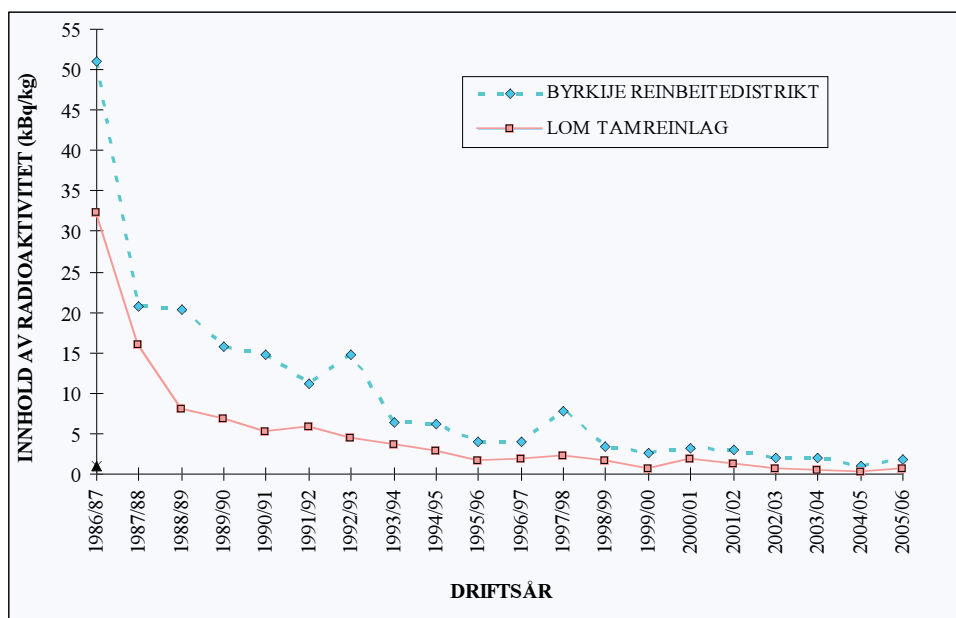
²⁶ Weladji, R.B., Klein, D.R., Holand, Ø. & Mysterud, A. 2002. Comparative response of Rangifer tarandus and other northern ungulates to climatic variability. *Rangifer* 22(1): 33-50.

²⁷ Tømmervik, H., Hogda, K.A., Riseth, J.Å., Karlsen, S.R. & Wielgolaski, F.E. 2005. Endringer i vekstsesongen i Fennoskandia og Kola i perioden 1982-2002 og betydning for reindriften. *Rangifer Report* 10: 89-98.

²⁸ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i Vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

kan være beiting i områder med ulik forurensning eller i områder som ikke har vært brukt på noen år, eksempelvis som følge av endrede snøforhold. Vekst i lavbeitet som følge av fravær av beiting vil kunne forårsake uttynning av radioaktivitetsnivået. Beiting i seg selv medfører at verdiene i lavbeitet avtar raskere enn det halveringstiden for ^{137}Cs skulle tilsa, men samtidig skjer det en omfordeling av den radioaktive forurensningen fra lavbeite til grøntbeite.

Som et eksempel på utviklingen i radioaktivitetsnivå etter Tsjernobyl-ulykken viser figur 3.1 radioaktivt cesium i levende rein i Byrkije reinbeitedistrikt i Nordland og i Lom tamreinlag i perioden 1986/87-2005/06 (målinger fra november-januar). Som figuren viser avtok radioaktivitetsnivået i disse områdene sterkt fram til 1994/95, for deretter å gjennomgå mer ustabile svingninger rundt et lavere nivå gjennom de siste 11 årene. Den raskere nedgangen de første årene skyldes delvis at ca. en tredel av den totale radiocesium-mengden fra Tsjernobyl var ^{134}Cs , som har en fysisk halveringstid på litt over 2 år.

Figur 3.1. Radiocesiumkonsentrasjon (kBq/kg) i rein fra Byrkije reinbeitedistrikt i Nordland og Lom tamreinlag i Oppland, perioden 1986/87-2005/06. Radioaktivitetsnivået representerer gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Målingene er gjort i perioden november-januar.

I driftsåret 2004/05 var det generelt lave ^{137}Cs -konsentrasjoner i rein i alle reinbeiteområdene, og dette året ble det ikke nødvendig å føre ned rein i noen områder. I 2005/2006 var ^{137}Cs -konsentrasjonene mer variable, og det ble igjen behov for nedføring i ett distrikt. De høyeste konsentrasjonene som ble observert var rundt 5.000 Bq/kg i Nord-Trøndelag og 7.000 Bq/kg i tamreinlagene. De observerte ^{137}Cs -konsentrasjoner høsten og vinteren 2005/06 er nok en bekreftelse på den utviklingen vi har observert de siste årene, med

- saktere nedgang i konsentrasjoner fra slutten av 1990-tallet enn de første 10-15 årene etter Tsjernobyl-ulykken,
- mindre forskjell mellom konsentrasjoner i rein om høsten og vinteren, og
- relativt store variasjoner fra år til år.

Dette skyldes blant annet at ^{137}Cs -konsentrasjonene i lav ikke lenger er høyere enn i mange grønne planter. Mens den høyere forurensningen i lav tidligere gjorde at sesongforskjellen i forurensning var den viktigste faktoren å ta hensyn til som tiltak mot forurensning i reinkjøtt, er forurensningen i reinkjøttet nå mer avhengig av forurensningen i de områdene reinen beiter i ukene før slakting.

Reindriftsforvaltningen utarbeidet høsten 1999 en beredskapsplan for reindriftsnæringen i tilfelle nye atomulykker. Høsten 2002 utarbeidet dessuten et utvalg en rapport²⁹, som evaluerte kompensasjonsordningene for tiltak mot radioaktivitet i reinkjøtt. På grunnlag av evalueringen foreslo utvalget en videreføring av de eksisterende tiltak med unntak av vomtabletter, en opprusting av måleutstyr og videre en bedre organisering med tanke på klarere roller i overvåkningsarbeidet. I forbindelse med det siste årets avtaleforhandlinger er det blitt gjort en ny gjennomgang av et utvalg nedsatt av Landbruks- og matdepartementet. Utvalget tilrår en videreføring av gjeldende radioaktivitetsordninger i noe endret form. Et viktig prinsipp i forslaget er at reineier selv i større grad bør få ansvar for å produsere reinkjøtt som er under den fastsatte grensen på 3.000 Bq/kg. Ny forskrift vil bli gjort gjeldende fra driftsåret 2007/08.

²⁹ Reindriftsforvaltningen 2002. Evaluering av kompensasjonsordninger for tiltak mot radioaktivitet i reinkjøtt.

4 Beitevurdering

4.1. Metoder for beitevurdering

Reinbeitene kan i hovedsak vurderes på to måter; direkte ved å studere beitene i seg selv (beitekartlegging), og indirekte ved å la reinens vekst- og vektutvikling fortelle om beitenes kvalitet (vekter som beiteindikator).

Direkte beitevurdering gjøres ved hjelp av flere metoder, som grovt kan inndeles i 3 grupper; 1) registrering i felt, 2) registrering basert på flyfoto, og 3) registrering basert på satellitt-bilder. Alle de direkte metodene har vært nyttet i forvaltningen av reinbeitene, dels i kombinasjon med hverandre og dels i kombinasjon med den indirekte ”vektmetoden”.

Et kompliserende forhold når slike data skal brukes til å vurdere kapasitet på vinterbeite er at beitetilgjengeligheten varierer sterkt både i rom og tid på grunn av variasjoner i snøforhold. I hovedsak er det slik at tilgjengeligheten på grunn av snøforholdene er bedre på snaufjellet enn i bjørkeskogen, men dette har mindre betydning høst og tidlig vinter enn på vårvinteren (februar/mars).

Feltregistrering

Beitekartlegging gjennom feltregistreringer blir brukt for å fastsette kvantitative og kvalitative mål på beitene, for dermed å kunne si noe om beitekapasiteten for et område. Reineierne bruker selv denne metoden når de i sin daglige reindriftsutøvelse vurderer beitet ut fra plante-type og beitetilgjengelighet.

I hovedsak skjer kartleggingen av større arealer gjennom registreringer på et tilfeldig utvalg av steder. Langs rette linjer trukket opp på kartet (transekter) blir det med faste mellomrom gjort punktregistreringer av blant annet vegetasjonstype, dekningsgrad av de ulike planteartene og beitebelastning. I disse registreringene ligger det en stor grad av skjønn. Dette gjelder særlig vurderingen av beitebelastning. Ut fra registreringene på de utvalgte områdene gjøres det så en beregning for hele beiteområdet. Beitekapasiteten beregnes deretter ut fra en optimal utnyttelse av området, hvor det tas hensyn til forhold som kan påvirke beitets bruk og tilgjengelighet (reduksjonsfaktorer).

Det finnes ulike metoder for feltregistreringer, hvor den enkleste er skjønsmessig vurdering av beitenes kvalitet og kvantitet ved en områdebefaring. En mer avansert metode er å registrere vegetasjonstype og dekningsgrad og fastsette en skjønsmessig kvalitetsverdi på grunnlag av dette. Beitekartlegging utført i 1960- og 1970-årene ble gjort ut fra metoder utviklet av Erling Lyftingsmo³⁰ og videreutviklet av Loyd Villmo (Villmo-metoden)³¹. Utover 1970-tallet utviklet NINA en egen metode (Gaare-Skogland-metoden)³². Både denne metoden og Villmo-metoden bygger på en systematisk kartlegging av beitetypene, men de videre beregninger av beitekapasitet er tilsynelatende forskjellige. Gaare-Skogland-metoden bygger på beregning av en effektiv lavmatte kombinert med et gitt antall rein per arealenheter. Villmo-metoden på sin side bygger på en beregning av tilvekst på beite (brutto avkastning) kombinert

³⁰ Lyftingsmo, E. 1965. Norske fjellbeite, bind 1-15. Utgitt av Det kongelige selskap for Norges vel.

³¹ Villmo i samarbeid med Steen, først gjennom Norsk-svensk reinbeitekommissjon av 1964, deretter gjennom en rekke konkrete beitegranskninger.

³² Gaare, E. & Skogland, T. 1980. Lichen - reindeer interaction studied in a simple case model. I. Reimers, E., Gaare, E. & Skjenneberg, S. 1980. Proceedings of the 2nd International Reindeer/Caribou Symposium. 1979. Part A: 47-56.

med en uttaksprosent (den andelen reinen utnytter av brutto avkastning). Villmo-metoden tar større hensyn til utnyttelse av grøntbeiteplanter enn Gaare-Skogland-metoden, som fokuserer på lavens tilstand. På slutten av 1990-tallet ble feltdelen av Gaare-Skogland-metoden videreutviklet ved at digital fototeknikk ble tatt i bruk (for på den måten å minimere feilkilder knyttet til observatøren).

Feltregistreringer er svært tidkrevende og har klare begrensninger for kartlegging/overvåking av store områder. Metoden er imidlertid mye brukt på grunn av lave kostnader, kjent og enkel metodikk og et godt referansemateriell fra andre undersøkelser.

Flybilder

Flyfotografering kan brukes til overvåking og kartlegging av vegetasjonen i større beiteområder. Metoden gir en relativt detaljert oversikt over beiteområdene, men uten at det enkelte plantesamfunn kan registreres. Feltregistreringer brukes derfor sammen med flyfotografering, både for å kunne orientere seg bedre i terrenget, planlegge gangruter og tolke vegetasjonstyper og vegetasjonsgrenser. Metoden ble blant annet brukt av Lyftingsmo ved omfattende beiteregistreringer i Finnmark på 1960-tallet. I likhet med feltregistreringer tillegges metoden en stor grad av skjønn når ulike vegetasjonstyper innen beiteområder skal vurderes kvantitativt og kvalitativt. Det er nå også utviklet metoder for scanning av flyfoto, som har så høy oppløsning at de kan benyttes til å registrere vegetasjonsendringer. Metodene bygger generelt på de samme prinsipper som registreringer basert på satellittbilder. De siste årene har NINA tatt i bruk nyutviklet flyfototeknologi som et supplement til bakkeregistreringer.

Satellittbilder

Bruk av satellittdata for kartlegging av reinbeiter startet i 1970-årene. Satellittdata har på flere områder vist seg å være mer hensiktsmessig ved vegetasjonskartlegging over store områder enn tradisjonell vegetasjonskartlegging fra bakken. Teknikken er siden 1973 blitt brukt av NORUT Informasjonsteknologi i Tromsø til å utarbeide vegetasjons- og beitekart over reinbeiter i flere områder i Norge, først og fremst på lavdominerte beiter.

Satellittkartlegging av vegetasjonsdekket bygger på at ulike vegetasjonstyper reflekterer lys på ulikt vis. Satellittdata gjengir vegetasjon etter noen hovedfaktorer, som graden av frodighet, tetthet og fuktighet. Hvilken vegetasjonstype de ulike refleksjonsklassene representerer fremstilles ut fra en analyse av satellittinformasjon sammenholdt med feltregistreringer.

Metoden gjør det mulig å kartlegge vegetasjonen over store områder, samt å overvåke beitene med jevnlig registreringer. Satellittbildene kan videre tolkes gjennom digitale analysemetoder, som gjør resultatene lite påvirket av menneskelige vurderinger. Satellittdata kan dessuten lett kombineres med annen digital kartinformasjon.

En viktig svakhet med satellittdata er at de er sterkt påvirket av terrengforhold og skyggeeffekter, som blant annet har gjort det vanskelig å få gode tolkningsresultater i terreng med store relieffer og lokale terrengvariasjoner. Videreutvikling av metoden, der blant annet digitale terrengmodeller kjøres inn i analysene, har bedret metoden noe på dette feltet. En annen svakhet med satellittbilder har vært lav oppløsning på bildene og for generell eller for upresis inndeling i vegetasjonstyper. De første satellittkartene av vegetasjonen på Finnmarksvidda var lite detaljerte (punktoppløsning på 60x80 meter), samtidig som inndelingen i vegetasjonstyper var meget generell. Gjennom en stadig teknologisk utvikling har detaljnivået på bildene blitt bedre. Bildene som ble laget i 2000 hadde en punktoppløsning på 30x30 m og det ble skilt mellom 27 ulike vegetasjonsklasser. En videreutvikling av metoden gjør det nå mulig med enda høyere oppløsning (ned til 1x1 meter), men samtidig går kostnadene i været.

Så høy oppløsning gjør det imidlertid vanskelig å tolke data, siden detaljene blir så framtrædende at de kan overskygge helheten (plantesamfunnene).

Vekter som beiteindikator

Indirekte beitevurdering basert på vektregistreringer hos rein, enten gjennom slaktevekter og/eller levendevekter, har vært nyttet i oppfølgingen av reindriftspolitiske mål knyttet til ressursutnyttelse og tilpasning av reintallet. Grunntanken her er at dersom reinen ikke har oppnådd ”normal” vekt etter endt sommerbeite, vurderes reintallet å være for høyt i forhold til sommerbeitegrunnlaget. Metoden blir mer sikker som beslutningsgrunnlag når det foreligger langtidsserier av vekter, blant annet fordi effekten av enkelte klimatiske ekstremår på vektene da vil reduseres.

Metoden forutsetter at det er en sammenheng mellom gjennomsnittlige slakte-/levendevekter i et sommerbeiteområde og den tetthet av rein som er i området. Metoden kan kombineres med vegetasjonsdata fra direkte metoder for å kunne skille ut uproduktive deler av beitet (impediment). Med utgangspunkt i et gitt ”kvalitetsmål” på reinens vekt, kan en ut fra sammenhengen mellom vekt og tetthet komme fram til en tetthet og videre et reintall som over tid skal samsvare med det kvalitetsmålet som er satt for reinens gjennomsnittlige vekt. Metoden ble i 2001 brukt av Reindriftsforvaltningen for å vurdere sommerbeitekapasiteten i Vest-Finnmark³³. I dette arbeidet ble det avdekket en generell sammenheng mellom slaktevekter av varit (okse 1-2 år) og tetthet av voksne rein på netto sommerbeiteareal (produktivt areal).

Ved bruk av slaktevekter vil det viktigste grunnlagsmaterialet kunne innhentes fra slakteriene. Ved bruk av levendevekter vil det være behov for tilrettelegging for levendeveier i forbindelse med samlinger av rein i gjerde om høsten, som innebærer økte kostnader. Styrken med levendevekter framfor slaktevekter er at de vil kunne representere et tilfeldig utvalg av dyr i motsetning til slaktevekter, som er et resultat av reineiers utvalg av slaktedy. Svakheten med levendevekter er at de vil kunne påvirkes av varierende vominnhold og fuktighet i pelsen på veietidspunktet. Ved bruk av vektmetoden må en også ta stilling til hvilken dyrekategori som skal legges til grunn. Både kalv og okserein 1-2 år (varit) vil være godt egnet da de utgjør én årsklasse og representerer et tilfredsstillende dataomfang. En svakhet med bruk av kalvevekter er at de ikke bare er et produkt av sommerbeitet, men også av simlas kondisjon gjennom kalvens diing. Når det gjelder vekter på simlerein over 2 år, representerer disse også et stort datagrunnlag. Simlevektene vil imidlertid være påvirket av kalvingsresultatet og i tillegg representere flere årsklasser.

Den store styrken med vektmetoden er at en bruker reinen selv som indikator og at en frigjør seg fra detaljerte, tidkrevende og kostbare vegetasjonskartlegginger og fra vanskelige beregninger av beiteverdi og förinntak. Vektene for de enkelte år vil også kunne si noe om hvordan de enkelte beitesesongene har vært.

En svakhet med metoden er at den tar utgangspunkt i en gjennomsnittlig sammenheng mellom slaktevekt og reintetthet for hele området sett under ett, som innebærer at alle distrikter blir regnet som tilnærmet like når det gjelder beitekvalitet (sammensetning av nettoarealet, topografi, inngrepsnivå etc.). Metoden brukt uten videre tilpasninger vil derfor bli for generell til å si noe om beitekapasitet for det enkelte distrikt. Imidlertid kan lokale forskjeller mellom distrikter et godt stykke på vei korrigeres for gjennom mer skjønnsmessige vurderinger. En annen svakhet er at metoden i utgangspunktet vurderer vektene som et ensidig produkt av

³³ Ims, A.Aa. og Kosmo, A.J. 2001. Høyeste reintall for distriktene i Vest-Finnmark. – Reindriftsforvaltningens høringsdokument 2001.

sommerbeite og ikke tar hensyn til at en vanskelig vinter i forkant kan ha negativ effekt på høstvektene. I forbindelse med arbeidet i Vest-Finnmark ble derfor kvalitetsmålet justert ned som følge av at vintrene de årene data var hentet fra var svært vanskelige. I dette arbeidet var det videre nødvendig å utvikle en korleksjon for de distrikter som ikke oppholder seg innenfor det definerte sommerbeitearealet hele vekstsesongen, og derved i realiteten nytter et større areal for sommerbeiting.

Siden reinens vekst i hovedsak er knyttet til forhold på sommerbeitet, er denne metoden ikke egnet til å vurdere vinterbeitekapasitet.

4.2. Resultater fra beitevurderinger

Vurdering av vinterbeitet

Gjennom de siste 25 årene har lavbeitene på Finnmarksvidda til tider vært i sterkt fokus. Dette har sammenheng med at det for perioden 1973-2000 ble dokumentert en generell reduksjon i lavdekket samtidig som reintallet i deler av perioden økte sterkt i det samme området (se kapittel 5.1). Lavbeitene har på ny kommet i fokus som følge av at forskere har dokumentert en generelt positiv utvikling i lavdekket for de siste årene.

Den negative utviklingen i lavbeitet fram til 2000 ble dokumentert gjennom ulike typer undersøkelser utført av Hans Prestbakmo³⁴, NORUT³⁵ og NINA. Prestbakmo sammenlignet i 1989/90 lavdekket på de samme prøveflatene som en annen beitegranser, Erling Lyftingsmo, hadde undersøkt i perioden 1960-62. NORUT på sin side har bearbeidet og tolket satellittbilder tatt med jevne mellomrom tilbake til 1973. NINA kom på banen først i 1998, da Reindriftsforvaltningen igangsatte et overvåkningsprogram for lavbeitene. Dette programmet omfatter både satellitt- og bakkeregistreringer og er blitt gjennomført av NORUT og NINA i samarbeid. NORUT har hatt ansvaret for satellittdelen³⁶, mens NINA har gjort bakke-registreringene³⁷. Resultatene fra NORUT og NINA gjennom overvåkingsprogrammet har vist bra samsvar.

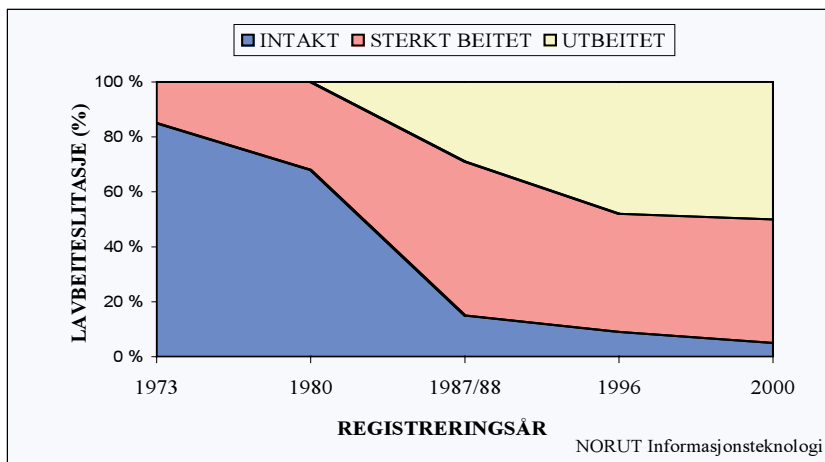
NORUT har tolket og analysert satellittbilder fra 1996, 2000 og 2006 etter en forbedret metodikk sammenlignet med registreringer som ble gjort før overvåkningsprogrammet ble igangsatt (se også kapittel 4.1). Resultater fra de første undersøkelsene (bilder fra 1996, 1998 og 2000) framkommer av figur 4.1, som viser forandringer i "beitingegrad" på lavbeitet for perioden 1973-2000.

³⁴ Prestbakmo, H. 1994. Lavbeitene på Finnmarksvidda. Endringer fra 1960 til 1990. Småskrift Reindriftsadministrasjonen nr. 1 1994.

³⁵ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda - kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. NORUT Rapport IT546/1-2000.

³⁶ Johansen, B. og Karlsen, S.R. 2000. Finnmarksvidda – kartlegging og overvåkning av reinbeiter – status 1998. - NORUT Informasjonsteknologi Rapport IT546/1-2000.

³⁷ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

Figur 4.1. Lavbeites tilstand i indre Finnmark i perioden 1973-2000³⁸.

Figuren indikerer at den mest dramatiske endringen skjedde mellom 1980 og 1987/88. Nedgangen fortsatte videre fram til 2000, da det bare ble registrert 5 % intakte lavbeiter på Finnmarksvidda. Resultatene fra analysene fra 1996 og 2000 viste at mengden og den årlige produksjonen av lav hadde blitt mindre og mindre, og deler av beitet var i 2000 helt ute av produksjon³⁹. Beitesituasjonen ble imidlertid ikke vurdert som like kritisk over hele Finnmarksvidda.

Resultater fra den siste undersøkelsen i 2006 er fortsatt under bearbeiding. NORUT⁴⁰ har imidlertid foreløpig konkludert med at det har vært en generell forbedring av lavdekket i forhold til registreringen i 2000. På vindrabbene har det stort sett vært økning i lavdekket over hele undersøkelsesområdet. Lavbeitetilstanden på vindrabbene er best i østlige sentrale deler av vidda. Dette tilsvarer vestre sone i Karasjok (distrikt 16), samt østre sone (distrikt 30C) og sørlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). Lavbeitene er i dårligst forfatning i vestlige sentrale deler, som tilsvarer sørøstlige deler av vestre sone (distrikt 30A) og nordlige deler av midtre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30B). På lerabbene har det vært en økning i lavbeitet på østlige deler av Finnmarksvidda. Dette omfatter Kautokeino østre sone (distrikt 30C) og Karasjok vestre sone (distrikt 16). I vestlige deler har det bare vært en svak økning (distrikt 30A). NORUT konkluderer med at beitetrykket i de seinere årene har forskjøvet seg fra vindrabber til lerabber. Dette har trolig sammenheng med at gunstige snøforhold gjennom flere vintre har gjort lerabbene langt mer tilgjengelig enn de var gjennom siste del av 1990-tallet. Av satellittdata framkommer det videre at det har vært en reduksjon nærmest riksgrensen i Ánarjohk-området (lengst sør i distriktene 30B og 30C).

³⁸ Delvis etter St.prp.nr. 49 (1997-98) med utgangspunkt i data fra NORUT Informasjonsteknologi.

³⁹ Johansen, B. 2001. Upubl. data. NORUT Informasjonsteknologi.

⁴⁰ Johansen, B. 2006. Pers. medd. B.Johansen, NORUT IT, desember 2006.

NINA har i sin del av overvåkningsprogrammet anvendt en ny metode basert på biomasse (mengde) av lav⁴¹ (se også kapittel 4.1). Somrene 1998 og 2005 gjennomførte NINA feltregistreringer på et stort antall beitefelt (hvert på ca. 40 dekar), som ligger spredt langs 5 nord-sør-gående linjer (transekter) på Finnmarksvidda. Feltene er plassert i vegetasjonstyper med stor potensiell dekning av lav. Innenfor hvert felt er det blitt gjort registreringer i små beiteruter (hver på 1 m²)⁴².

Ifølge 1998-undersøkelsen⁴³ tilsvarte mengden lav i de undersøkte rutene i gjennomsnitt 12 % av den lavmengden en kan få ved størst mulig tilvekst (60 g/m² per år). Med en så liten mengde lav vil produksjonen være svært liten i forhold til maksimal tilvekst. Det var særlig de eksponerte vindrabbene som var sterkt beitet. Den nøyaktige feltbeskrivelsen av beitefeltene ble brukt til tolkning av satellittbilderegistreringene, og samlet fikk en dermed en oversikt over hele lavbeiteområdet.

Sommeren 2005 gjorde NINA gjentak av rutebeskrivelsene. Resultatene fra undersøkelsen⁴⁴ viser generelt sett ”en markert økning” i lavdekning og lavtykkelse fra 1998 til 2005 (fra 18 % til 28 % i lavdekning, og fra 22 mm til 28 mm i lavtykkelse). Den største økningen i lavdekning forekommer i nordlige deler av vår/høst/vinterbeitene, og da særlig i midtre og østre sone i Vest-Finnmark (distriktene 30B og 30C) og i vestre sone i Karasjok (distrikt 16). I sørlig del av vestre sone i Vest-Finnmark (distrikt 30A) har lavdekningen derimot blitt redusert. Lavdekningen i distriktene 30A, 30B og 17 er imidlertid fortsatt generelt lav (20-24 %) sammenlignet med distriktene 30C og 16 (30-36 %).

Økningen i lavdekning har vært markert større på eksponerte vindrabber enn i lesider, forsenkninger og skogsområder. NINA forklarer dette med gunstige klimatiske vintre i perioden 2001-04, med lite snø og generelt høy tilgang på lav og andre beiteplanter i alle terrenstyper, samt fuktigere somre. Lavforekomster i forsenkninger, lesider og skog, samt gras, lyng og myrplanter har trolig blitt beitet i større grad enn ved mer ”normale” snøforhold. Dette har igjen redusert det normalt høye beitetrykket på vindrabbene. Videre har økt sommernedbør trolig hatt positiv betydning både på lavens gjenvekst og på framvekst av lyng og gras i tidligere nedbeitede lavområder. Lavt reintall rundt år 2000 har trolig også hatt en gunstig effekt for gjenveksten av lav på rabbene. Positiv utvikling til tross, forskerne understreker at lavbeitene fortsatt er ”*langt fra optimal produksjon*”, og da særlig i de vestlige og nordlige områder av Finnmarksvidda. I enkelte områder vurderes fremdeles situasjonen som ”kritisk”.

Våren 2001 la Reindriftsforvaltningen fram et høringsdokument om høyeste reintall for distriktene i Vest-Finnmark⁴⁵. Vår/høst/vinterbeitekapasiteten ble her vurdert å være maksimalt 40.000 til 45.000 rein, forutsatt at reinen oppholder seg 245 døgn på disse beitene. Vurderingen bygget på de ovennevnte vinterbeiteundersøkelsene fra 1998-2000 og en kombinasjon av flere beregningsmetoder (Villmo- og Gaare-Skogland-metodene, se kapittel 4.1).

⁴¹ Tømmervik, H., Wielgolaski, F.E., Neuvonen, S., Solberg, B., and Høgda, K.A. 2005. Biomass and production on a landscapelevel in the northern mountain birch forests. In: Wielgolaski, F.E. (Ed.). Plant Ecology, Herbivory, and Human Impact in Nordic Mountain Birch Forests. Ecological studies 180: 53-70. Springer-Verlag Berlin.

⁴² 56 beiteruter i hvert beitefelt, hvor hver sjettede rute er skjermet mot beiting for sammenligningens skyld.

⁴³ Gaare, E. og Tømmervik, H. 2000. Overvåking av lavbeiter i Finnmark. NINA Oppdragsmelding 638.

⁴⁴ Gaare, E., Tømmervik, H., Bjerke, J.W. & Thannheiser, D. 2006. Overvåking av vinterbeiter i vest-Finnmark og Karasjok: Ny beskrivelse av fastrutene. NINA Rapport 204.

⁴⁵ Ims, A.A. og Kosmo, A.J. 2001. Høyeste reintall for distriktene i Vest-Finnmark. – Reindriftsforvaltningens høringsdokument 2001.

Klimaendringer med hensyn til lengden av vekstsesong indikerer at barmarkssesongen har økt med 2-4 uker på kysten av Finnmark (se kapittel 3.7). Dersom dette over tid fører til en reduksjon i den tida reinen oppholder seg på vår/høst/vinterbeite, vil beiteressurser i disse områdene bli frigjort. Videre vil en eventuell oppdatering av beitesituasjonen ved hjelp av nye satellittbilder kunne si noe om reintallsanslagene basert på beitedata fra 1996-2000 bør endres. Forskningsresultater fra Universitetet i Tromsø⁴⁶ viser at grøntbeiteandelen i reinens beiteopptak kan være betydelig. Ut fra kunnskap om reinens prioriteringer av beite kan også disse forhold ha en betydning for vurderingen av det biologisk optimale reintallet.

Vurdering av sommerbeitet

Fra høsten 1996 og fram til og med høsten 2000 ble det gjennomført levendevektregistreringer av simlerein i alle reinbeiteområdene (se vedlegg 10 i Ress.reg. 2001/02). Disse ble brukt som grunnlag for beregning av simleslaktekrav som vilkår for produksjonstilskudd i perioden 1997/98-1999/2000.

I forbindelse med utredningen om høyeste reintall for Vest-Finnmark brukte Reindriftsforvaltningen førbrunstslaktevekter på 1 ½ års okserein (varit) som sentralt grunnlag for vurdering av beitekapasiteten i de ulike sommerbeitedistriktene. Arealdata ble kombinert med vegetasjonsdata fra NORUTs satellittbilder. Dette for i tetthetsberegningene å kunne skille ut uproduktive deler av beitet. Utrederne tok utgangspunkt i et kvalitetsmål på 28 kg gjennomsnittlig slaktevekt på varit før brunst. Dette var i godt samsvar med en tilrådning om slaktevekter som Kautokeino flyttsamelag gav i 1988⁴⁷. På grunnla av at vektdata var hentet fra noen år med til dels vanskelig vinterbeiteforhold, ble dette kvalitetsmålet justert ned med 2-3 kg. Med dette utgangspunktet kom Reindriftsforvaltningen fram til to alternative sommerbeitekapasiteter for Vest-Finnmark; ca. 56.000 rein dersom all kalving forutsettes å skje innenfor det definerte sommerbeitearealet, eller ca. 64.000 rein dersom en del distrikter forutsettes å videreføre den driftsmessige tilpasningen med kalving utenfor sommerbeitet.

⁴⁶ Storeheier, P.V., Mathiesen, S.D., Tyler, N.J.C., Schjelderup, I. og Olsen, M.A. 2002. Utilization of nitrogen- and mineral-rich vascular forage plants by reindeer in winter. – *Journal of Agricultural Science* 139, 1-10.

⁴⁷ Kautokeino flyttsamelag 1988. Beite- og arealutvalgets innstilling (s. 31).

5 Reintall og flokkstruktur

5.1. Reintall

Reintallet har med hjemmel i reindriftsloven av 1978⁴⁸ vært regulert på distriktsnivå gjennom et høyeste reintall (se kapitlene 8.3 og 8.4). Vedlegg 9 gir en oversikt over gjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene, herunder også høyeste reintall.

Gjeldende høyeste reintall på områdenivå framkommer av tabell 5.1, som også gir oversikt over utviklingen i reintall de siste 10 årene. Figurene 5.1, 5.2 og 5.3 viser reintallsutviklingen i de ulike områdene fra 1979/80 og fram til 2005/06. Antallet rein er i disse oversiktene gitt per 31. mars, det vil si det laveste reintallet i driftsåret. Siste års reintall (per 31. mars 2006) må sees på som et foreløpig tall inntil korrigert reintall⁴⁹ foreligger høsten 2007. Erfaringsmessig fører slike korreksjoner oftest til en oppskrivning av reintallet, slik at det siste årets endringer må tolkes med varsomhet.

Tabell 5.1. Reintallet ved driftsårets slutt de siste 10 driftsårene (per 31. mars), basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, samt gjeldende høyeste reintall (per 1. juni 2007).

OMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (per 31. mars) ¹										HØYESTE REINTALL
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ²	
Polmak/Varanger	18 976	20 240	19 695	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	24 747	25 400 ⁵
Karasjok	36 384	32 293	32 389	29 282	28 600	37 655	41 766	49 485	53 668	55 187	48 800
Øst-Finnmark	55 360	52 533	52 084	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	79 934	74 200
Vest-Finnmark ^{3b}	88 313	77 509	75 906	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	88 845	64 300
Troms ^{3a}	8 633	8 524	8 928	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	10 901	13 800
Nordland	11 597	10 902	11 083	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 673	15 400
Nord-Trøndelag	13 809	14 222	14 743	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 536	15 900 ⁶
Sør-Trøndelag/Hedmark	13 910	13 619	14 194	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 918	13 600
Tamreinlag ⁴	9 876	10 127	11 029	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 336	12 000 ⁷
Hele reindriften	201 498	187 436	187 967	172 407	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	231 143	209 200

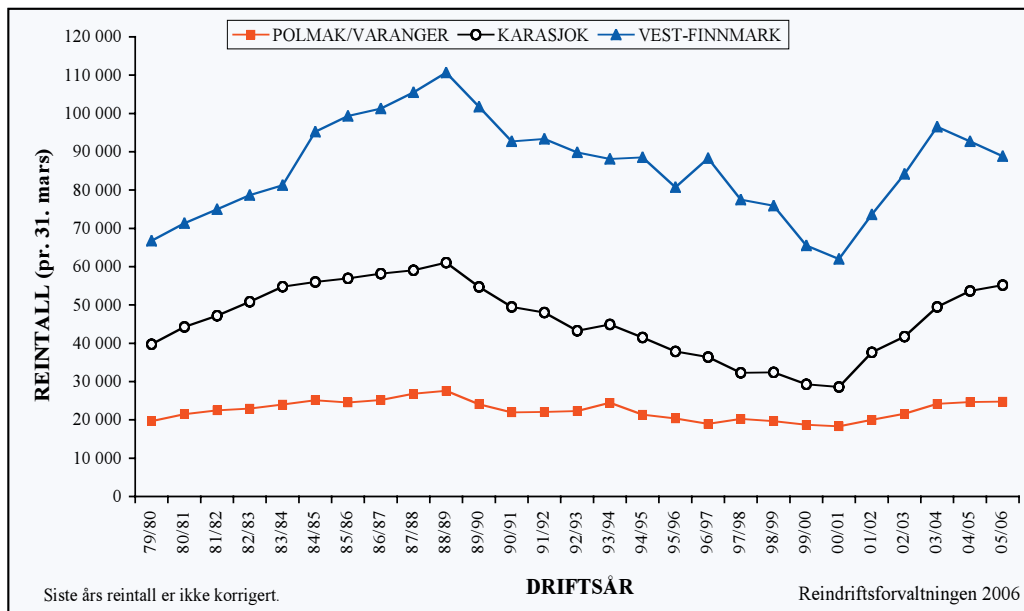
Reindriftsforvaltningen 2006

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 2.
- 2 Ukorrigerede reintall. Korrigerte reintall vil først foreligge høsten 2007.
- 3 Distrikt 11T-Ráidná er i statistisk sammenheng overført fra Troms reinbeiteområde (3a) til Vest-Finnmark reinbeiteområde (3b) fra og med driftsåret 1999/00.
- 4 Rendal renselskap er medregnet fra og med driftsåret 1998/99.
- 5 For ett distrikt, hvor det for tiden mangler fastsatt høyeste reintall, er det lagt til grunn et veiledende reintall.
- 6 For ett distrikt og ett delområde uten fastsatt høyeste reintall har Reindriftsagronomen anslått hva det høyeste reintallet bør være.
- 7 Med unntak av Rendal renselskap (2.000 rein) er høyeste reintall anslått for tamreinlagene, basert på historiske reintall ut fra dagens konsesjoner.

⁴⁸ Lov om reindrift av 09.06.1978 § 2 annet ledd.

⁴⁹ Reintallet oppgis per 31. mars, det vil si slutten av driftsåret (1. april - 31. mars). Det reintallet per 31. mars ("sluttstatus") som framkommer på reineiers melding, vil i noen tilfeller bli korrigert i påfølgende års melding ("åpningsstatus"). Slike korreksjoner kan skyldes at Reindriftsforvaltningens tellinger avdekker et annet reintall enn det som er oppgitt av reineier, eller at reineier i ettertid selv får bedre oversikt over sitt reintall.

Som tabell 5.1 viser var det ved utgangen av driftsåret 2005/06 registrert til sammen ca. 231.000 rein totalt i Norge. For alle områdene sett under ett har reintallet holdt seg noenlunde stabilt de siste 3 årene etter en sterk vekst i de 3 foregående årene. Reintallsutviklingen på landsbasis styres langt på vei av utviklingen i Finnmark, som med snautt 169.000 rein har over 70 % av det samlede reintallet. I Finnmark økte reintallet med ca. 50 % i perioden 2000/01 til 2003/04.

Figur 5.1. Reintall ved driftsårets slutt i Polmak/Varanger, Karasjok og Vest-Finnmark, perioden 1979/80 - 2005/06 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

Figur 5.1⁵⁰ viser at de tre Finnmarksområdene gjennom de siste 25 årene har hatt den samme hovedtrenden i reintallsutvikling, med en sterk vekst fram til 1988/89, etterfulgt av en generell nedgang fram til bunnåret 2000/01 og en ny vekst deretter. De siste par årene har reintallet igjen gått ned i Vest-Finnmark, mens økningen er avtakende i Finnmark for øvrig.

De prosentvis utslagene i reintallsutviklingen har imidlertid ikke vært like store i de ulike deler av Finnmark. Karasjok har hatt de største utslagene, med unntak av veksten på 1980-tallet, da Vest-Finnmark økte reintallet mest. De klart minste utslagene har forekommet i Polmak/Varanger. En årsak til at reduksjonen i reintall på 1990-tallet var prosentvis større i Karasjok enn i Vest-Finnmark kan være at vinterbeitene i Vest-Finnmark er bedre enn i Øst-Finnmark ved optimal beiting.

Økningen i reintall i Finnmark i årene etter 2001/02 henger for en stor del sammen med flere år med svært gode produksjonsforhold. Også en del andre forhold har spilt inn, deriblant en

⁵⁰ Den tilsynelatende økningen i reintall i Vest-Finnmark for driftsåret 1996/97 er ikke reell. Vinteren og våren 1997 ble reindriften i Finnmark rammet av låste beiter og omfattende tap, som tvert om førte til en nedgang i reintallet i driftsåret 1996/97. Årsaken til at statistikken sier noe annet er at tellinger høsten 1997 avdekket omfattende underrapportering i reintallet, som førte til en oppjustering av reintallet våren 1997. Det er grunn til å tro at tallene i årene forut for 1997 også reelt sett var høyere.

sterk motivasjon til å bygge opp igjen flokkene etter flere dårlige år på slutten av 1990-tallet, lettelse i slaktekravene det første året med vekst, vanskelige markedsforhold høsten 2003 og en omlegging til en produksjonsbasert tilskuddsordning (se kapitlene 6.3 og 7.2). Dette har medført betydelige produksjonsoverskudd over flere år, som med unntak av driftsåret 2004/05, bare i begrenset omfang⁵¹ er blitt tatt ut til slakt. Dette viser at distriktene i Finnmark ennå har et godt stykke vei å gå før de har utviklet en kultur for intern regulering av reintallet.

Nedgangen i reintall i Vest-Finnmark i 2004/05 kan til dels sees i sammenheng med en vesentlig oppgang i slakteuttaket dette året (se tabell 6.5), som igjen hadde delvis sammenheng med at en hel del driftsenheter i Vest-Finnmark avvirket dette driftsåret. Den fortsatte nedgangen det siste året har imidlertid kommet på tross av at slakteuttaket er redusert med nesten 40 % sammenlignet med 2004/05. Den viktigste årsaken til nedgangen er en stor svikt i kalvetilgangen ved merking (se tabell 6.1) og store tap av kalv etter merking (se tabell 6.3). Fredet rovvilt oppgis som årsak til 86 % av kalvetapene (se vedlegg 1, tabell 6).

I Karasjok har reintallet derimot fortsatt å øke, men klart mindre enn foregående år. Langt lavere kalvetap etter merking enn i Vest-Finnmark (se tabell 6.3) kombinert med redusert slakteuttak (se tabell 6.5) er de viktigste årsakene til at reintallet ikke er gått ned i Karasjok.

I Polmak/Varanger holder reintallet seg stabilt. Dette på tross av at Polmak/Varanger har et høyere slakteuttak i forhold til vårflokken (45 %) enn både Vest-Finnmark (23 %) og Karasjok (26 %) (se tabell 6.7). Tilveksten er med andre ord fortsatt klart bedre i Polmak/Varanger enn i Finnmark forøvrig, og området tåler et større prosentvis uttak av rein uten at reintallet avtar.

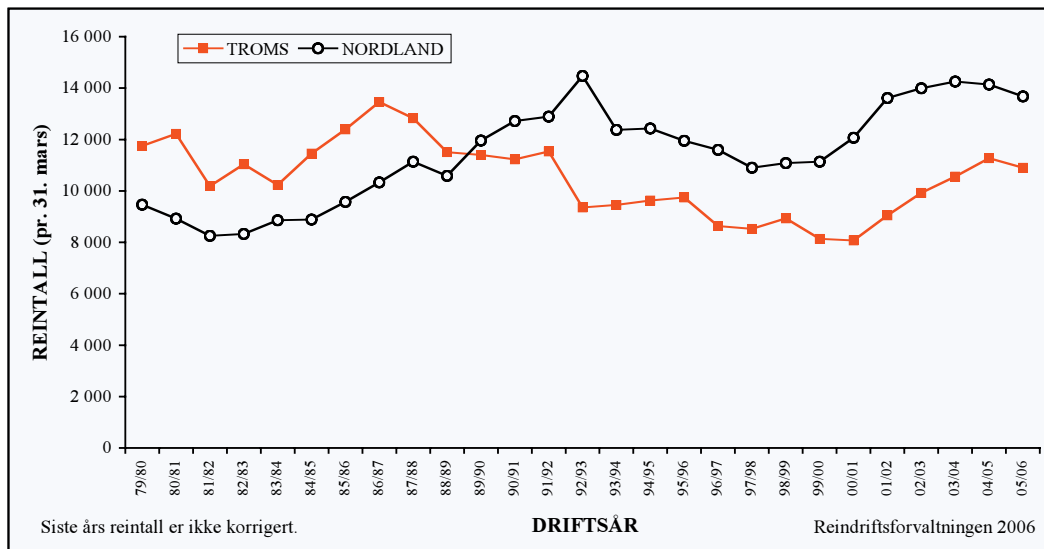
Som figurene 5.2 og 5.3 viser har reintallsutviklingen sør for Finnmark vært noe mer sammensatt. Vi ser også her mer langsiktige svingninger over den siste 25-års-perioden, men samtidig finner vi i større grad hyppigere kortsiktige svingninger enn i Finnmark. De langsiktige svingningene har dels vært forskjøvet i tid i forhold til Finnmark (Troms og Nordland) og dels hatt et helt annet forløp (Trøndelagsområdene og tamreinlagene).

Figur 5.2 viser at både Nordland og Troms, i likhet med Finnmarksområdene, hadde en oppgang i reintall på 1980-tallet. For Nordland varte oppgangen fram til 1992/93, mens for Troms startet nedgangen allerede i 1986/87. Fra 1999/00 økte både Troms og Nordland reintallet. Årsaken til denne økningen kan for en del knyttes til noe høyere prosentvis kalvetilgang (lavere tidligtap) enn i årene før oppgangen begynte, samt generelt lavt prosentvis slakteuttak (se tabell 6.7). I begge områdene har reintallet gått noe ned det siste året som følge av økte tap (se tabellene 6.3 og 6.4).

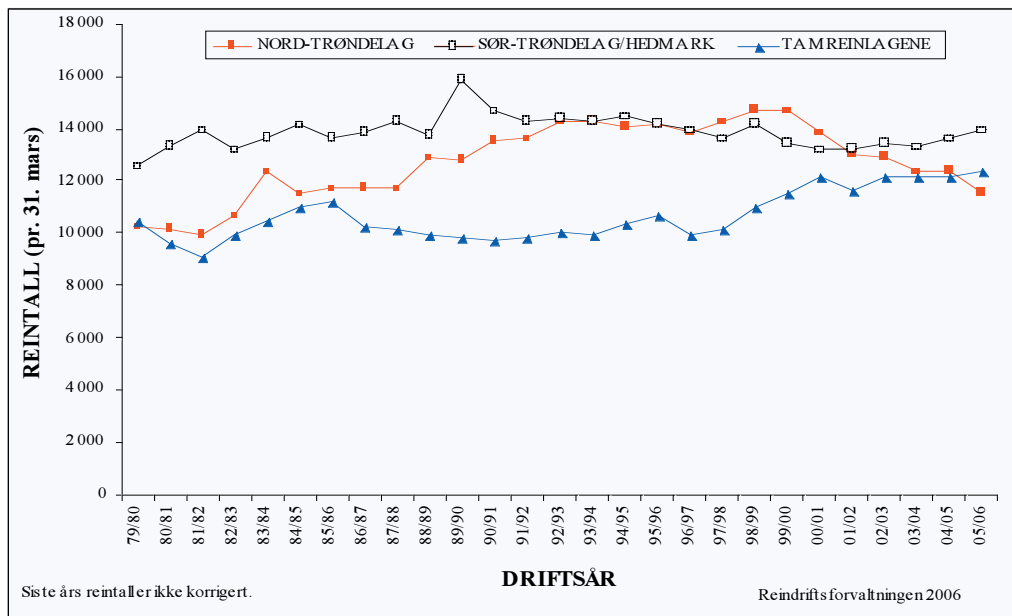
Av figur 5.3 framgår det at reintallet i Nord-Trøndelag, i motsetning til de øvrige områdene, har gått nedover fra 1999/00. En del av nedgangen kan tilskrives planlagte justeringer i forhold til beitegrunnlaget i tre distrikter. De siste 3 årene har i tillegg tapene økt (se tabellene 6.3 og 6.4). I Sør-Trøndelag/Hedmark har reintallet holdt seg mer stabilt, med en økende trend på 1980-tallet og en svakt fallende trend i reintallet på 1990-tallet. I de siste 5 årene har reintallet holdt seg noenlunde stabilt, med en svak økning de siste årene.

Tamreinlagene har hatt en noe annerledes trend, med en økning i siste halvdel av 1990-tallet og en stabilisering av reintallet deretter. Oppgangen i tamreinlagene i 1998/99 skyldtes i hovedsak at Rendal renselskap ble overført til tamreinforvaltningen.

⁵¹ Slakteuttaket har vært nede i 35 % av netto kalvetilvekst.

Figur 5.2. Reintall ved driftsårets slutt i Troms og Nordland, perioden 1979/80 - 2005/06 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

Figur 5.3. Reintall ved driftsårets slutt i Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene i Sør-Norge, perioden 1979/80 - 2005/06 (per 31. mars). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

5.2. Flokkstruktur

Produksjonsflokkens kjønns-, alders- og vektstruktur er av avgjørende betydning for produktiviteten i reindriftsnæringen. Forenklet vil en kunne si at den høyeste produktiviteten kan oppnås gjennom størst mulig andel simler. Dette forutsetter at bukkeandelen er stor nok til å opprettholde optimal bedekning, samtidig som simlene har en fysiologisk utvikling som gjør dem i stand til å føre en kalv fram til slaktemoden alder. Flokksammensetning blir derfor en viktig indikator i næringspolitikken.

Tabell 3 i vedlegg 1-8 viser flokksammensetningen ved slutten av siste driftsår på områdenivå og på distriktsnivå. Sammensetningen varierer relativt lite mellom år. I 2005/06 varierte okseandelen på områdenivå fra 4-13 %, simleandelen fra 64-79 %, mens kalveandelen varierte fra 17-25 %. Den høyeste okseandelen forekommer i Troms og Nordland (12-13 %), mens tamreinlagene og Trøndelagsområdene har den laveste andelen (4-5 %). Videre har Karasjok den høyeste kalveandelen i vårflokk (25 %), mens den laveste forekommer i Nord-Trøndelag og Polmak/Varanger (16-17 %). Ellers er det verdt å merke seg at kalveandelen i vårflokk har gått ned i Vest-Finnmark (fra 26 % til 21 %) uten at andelen kalv i slakteuttaket har økt noe særlig (se tabell 5.2). Dette kan trolig tilskrives svikt i kalvetilgangen før merking og store kalvetap etter merking i 2005/06 (se tabellene 6.1 og 6.3).

Tabell 5.2 viser andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene.

Tabell 5.2. Andel kalveslakt for de 10 siste driftsårene. Beregningen er basert på slaktedyrløst til godkjent slakteri.

OMRÅDE	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	33 %	70 %	61 %	43 %	55 %	77 %	73 %	72 %	78 %	79 %
Karasjok	11 %	12 %	35 %	57 %	25 %	52 %	47 %	46 %	50 %	50 %
Øst-Finnmark	21 %	47 %	49 %	52 %	46 %	70 %	58 %	58 %	63 %	64 %
Vest-Finnmark	13 %	12 %	30 %	19 %	17 %	63 %	42 %	45 %	47 %	49 %
Troms	44 %	54 %	61 %	54 %	42 %	57 %	55 %	63 %	47 %	39 %
Nordland	55 %	66 %	69 %	67 %	63 %	63 %	62 %	54 %	61 %	55 %
Nord-Trøndelag	80 %	76 %	75 %	73 %	71 %	73 %	71 %	70 %	74 %	72 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	71 %	74 %	74 %	68 %	74 %	76 %	78 %	78 %	80 %	76 %
Tamreinlag ²	53 %	61 %	62 %	65 %	69 %	67 %	73 %	67 %	67 %	71 %
Reindrift totalt	40 %	48 %	52 %	51 %	56 %	69 %	60 %	58 %	59 %	61 %

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

2 Jaktuttak fra Rendal renselskap er medregnet fra og med 1998/99.

Som tabellen viser har det vært en markert økning i andelen kalveslakt i Karasjok og Vest-Finnmark siden 1998/99. I årene som fulgte var det riktignok tilbakeslag i kalveslakten i både Vest-Finnmark (1999/00 og 2000/01) og i Karasjok (2000/01). Dette til tross, etter 1998/99 har den gjennomsnittlige andelen kalveslakt i disse to områdene (ca. 40 %) ligget langt over nivået fra 1980- og 1990-tallet (ca. 25 %). Oppgangen i Vest-Finnmark fra 2000/01 til 2001/02 var påfallende stor, med en økning fra bare 17 % til over 60 % kalveslakt. Det store spranget i andelen kalveslakt dette året har trolig sammenheng med en vekselvirkning mellom tidlig kalvetap, lav kalvetilgang og positive konsekvenser for simlenes vektutvikling det første året (2000/01), og tilsvarende lavt tidlig kalvetap, høy kalvetilgang, økte kalvevekter og

reduserte simlevekter det påfølgende året (2001/02) (se tabellene 6.1, 6.10 og 6.12). Noen av sammenhengene her er nærmere omtalt i kapittel 6.5.

Denne økningen i kalveslakt kom parallelt med en økning i slaktevektene på kalv (se tabell 6.10), men er to år forsinket i forhold til innføringen av kalveslaktetilskudd i Finnmark (se kapittel 7.4). Det er likevel grunn til å anta at tilskuddsordningen har bidratt til veksten i kalveuttaket. Kalveslakten er fortsatt betydelig lavere i Karasjok og Vest-Finnmark (49-50 %) enn i Polmak/Varanger (79 %) og områdene sør for Troms (55-76 %). For Troms sin del varierer kalveuttaket betydelig mellom år, fra et høyt uttak i 2003/04 (63 %) til et langt lavere uttak i 2005/06 (39 %). Årsaken til dette er trolig stor år-til-år variasjon i kalvetilgang og kalvetap (se tabellene 6.1 og 6.3)..

6 Produksjon

6.1. Kalvetilgang

Simlas kondisjon har stor betydning for selve kalvingsresultatet, det vil si hvor mange kalver som går til slakt eller til påsett. Forskningsdata på denne sammenhengen, innhentet fra distrikter i Nord-Trøndelag og Nordland, ble presentert i Ressursregnskapet 1996/97 (kapittel 6.2). Samtidig er det slik at en simle som mister kalven tidlig i sesongen, vil kunne bygge opp større ressurser og ha større mulighet for å bære fram kalv påfølgende sesong. Dermed vil en samlet sett kunne få forholdsvis god kalvetilgang året etter en dårlig kalvings sesong.

Tabellene 6.1 og 6.2 viser absolutt og prosentvis tilgang av kalver for de siste driftsårene, slik som reineierne har oppgitt på reindriftemeldingen. Den oppgitte kalvetilgangen er gitt som ”merket kalv” og ”kalv etter tap”. I motsetning til tidligere år er ”født kalv” ikke oppgitt. Dette som følge av begrenset kvalitet på datagrunnlaget. ”Merket kalv”, eller ”merkeprosenten”, vil være avhengig av når kalvene merkes (se kapittel 2.2). Det kan være til dels store forskjeller i merketidspunkt mellom de ulike distriktene (se vedlegg 2-8, tabell 4). Generelt foregår merkingen tidligere i de sørlige områdene enn i de nordlige områdene. Distrikter med sein merking vil derfor ha en lavere merkeprosent fordi tapene før merking blir større. Med dette forbeholdet vil ”kalv etter tap” gi en indikasjon på hvor stor del av kalveproduksjonen som reineier sitter igjen med i form av slaktedyrr og kalver til nyrekruttering i flokken.

Tabell 6.1. Merkede kalver for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineierne reindriftemelding.

OMRÅDE	MERKEDE KALVER (antall)					MERKEDE KALVER (%)				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	10 363	11 505	12 103	14 260	14 340	77 %	79 %	83 %	80 %	76 %
Karasjok	15 326	18 558	20 716	24 188	23 653	76 %	81 %	81 %	78 %	70 %
Øst-Finnmark	25 689	30 063	32 819	38 448	37 993	76 %	80 %	82 %	79 %	73 %
Vest-Finnmark	35 466	35 952	45 891	47 908	41 426	80 %	81 %	86 %	81 %	68 %
Troms	3 617	3 718	4 091	4 470	4 304	67 %	66 %	65 %	67 %	61 %
Nordland	5 582	5 877	6 552	6 809	6 625	71 %	68 %	72 %	77 %	75 %
Nord-Trøndelag	8 629	7 860	7 812	7 394	6 793	80 %	81 %	81 %	79 %	73 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	8 775	8 579	8 622	8 629	8 395	86 %	83 %	84 %	84 %	81 %
Tamreinlag ²	7 416	8 078	7 821	8 154	7 930	82 %	92 %	88 %	92 %	88 %
Hele reindriften	95 174	100 127	113 608	121 812	113 466	78 %	80 %	83 %	80 %	72 %

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

2 Rendal renselskap er medregnet. Kalvene her merkes ikke, men som en parallell størrelse er kalv for jakta stipulert lik kalver etter tap.

Som tabell 6.1 viser var kalvetilgangen i 2005/06 lavere enn i de foregående fire årene, da merkeprosenten var generelt høy for store deler av reindriftsområdet. Nedgangen det siste året var størst i Vest-Finnmark og Karasjok (68-70 %), som i den foregående 4-årsperioden hadde høye merkeprosent (76-86 %). Til sammenligning lå merkeprosenten i disse områdene atskillig lavere i siste halvdel av 1990-tallet (45-65 %). Nedgangen i kalvetilgang i Vest-Finnmark og Karasjok har trolig sammenheng med blant annet økte tap til rovdyr og redusert kondisjon hos både simler og kalv (se tabellene 6.3, 6.10 og 6.12).

I Nordland og særlig Troms har det gjennom hele perioden vært noe lavere merkeprosjenter enn gjennomsnittet. Dette har trolig sammenheng med store tidligtap av kalv til rovdyr.

Tabell 6.2. Kalver etter tap (antall kalver til slakt og til påsett) for de siste 5 driftsårene. Beregnet i % av antall simler ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reindriftsmyndighetenes reindriftsmelding.

OMRÅDE	KALVER ETTER TAP (antall)					KALVER ETTER TAP (%)				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	9 166	10 412	10 956	13 111	12 919	68 %	72 %	75 %	74 %	69 %
Karasjok	12 309	16 156	18 324	22 179	20 186	61 %	70 %	72 %	72 %	60 %
Øst-Finnmark	21 475	26 568	29 280	35 290	33 105	64 %	71 %	73 %	72 %	63 %
Vest-Finnmark	28 910	29 878	38 327	37 900	27 033	65 %	68 %	72 %	64 %	44 %
Troms	2 677	2 642	3 121	3 495	3 236	49 %	47 %	50 %	53 %	46 %
Nordland	4 579	4 845	5 642	5 325	4 635	58 %	56 %	62 %	60 %	52 %
Nord-Trøndelag	7 457	6 884	6 141	5 592	4 869	69 %	71 %	64 %	60 %	53 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	8 386	8 377	7 811	8 148	7 717	82 %	81 %	76 %	79 %	75 %
Tamreinlag ²	7 234	7 982	7 796	7 806	7 506	80 %	91 %	88 %	88 %	83 %
Hele reindriften	80 718	87 176	98 118	103 556	88 101	66 %	70 %	71 %	68 %	56 %

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 4.

2 RENTAL RENSLSKAP ER MEDREGNET.

Som det framgår av tabell 6.2 er det siste årets negativ utvikling i merkeprosjent også gjenspeilet i reindriftens netto utbytte av kalveproduksjonen. I alle områder var det en markert nedgang i kalver som gikk til slakt og til liv ("kalver etter tap"). Nedgangen er imidlertid urovekkende stor i Vest-Finnmark (44 %) og Karasjok (60 %), samt i Nord-Trøndelag (53 %), som opplevde sitt tredje år på rad med nedgang. I Troms (46 %) og Nordland (52 %) var det også en markert svikt i netto kalveproduksjon det siste året, men i disse områdene har nivået ligget generelt lavt (40-60 %) over lenger tid. Situasjonen i de nevnte områdene i 2005/06 er imidlertid ikke så ille som den var i Finnmark enkelte år på slutten av 1990-tallet, da reindriftsmyndighetene i gjennomsnitt satt igjen med 30-40 % kalv i forhold til simletallet.

Best resultat i netto kalveproduksjon gjennom de siste årene finner vi i tamreinlagene (80-91 %) etterfulgt av Sør-Trøndelag/Hedmark (75-82 %) og Polmak/Varanger (68-75 %). Forskjellene mellom områdene kan i hovedsak tilskrives forskjeller i kalvetap (se tabellene 6.1 og 6.3). For Vest-Finnmark, Karasjok og Troms gjelder det tap både før og etter merking, mens det for Nordland og Nord-Trøndelags del i større grad er tap etter merking som gjør utslaget.

6.2. Tap

Rein tapes av mange årsaker, hvorav de viktigste er rovdyr, sykdom, ernæringssvikt, reindriftsulykker, trafikkulykker og andre ulykker. I sine reindriftsmeldinger oppgir reindriftsmyndighetene hvor stort tap de har hatt totalt i driftsåret. I søknad om erstatning for rovvilttap oppgir reindriftsmyndighetene videre hvor stor del av det totale tapet de antar er forårsaket av fredet rovvilt og hvor stor del av tapet som skyldes andre årsaker enn rovvilt, fordelt på kjente og ukjente andre årsaker.

Omfanget av reindriftsmyndighetenes oppgitte reintap for de 5 siste driftsårene er vist i tabellene 6.3 og 6.4. Fra og med fjorårets Ressursregnskap er tap av kalv før merking (tidligtap) ikke lenger medregnet i tabell 6.3. Tidligtapet framkommer som differansen mellom fødte kalver og merkede kalver. Da vi på grunn av begrenset kvalitet på datagrunnlaget har valgt å ikke

presentere fødte kalver, faller også presentasjonen av totaltap og tidligtap av kalv ut. Generelt kan vi likevel si at lav merkeprosent (se tabell 6.1) i enkelte områder innebærer stort tidlig kalvetap. I andre områder kan det skyldes et lavere antall fødte kalver i forhold til simletallet. Vi gjør oppmerksom på at en økning i kalvetap etter merking (seintap) kan være helt eller delvis forårsaket av en forskyvning av kalvetap fra før til etter merking.

Tabell 6.3. Tap av kalv etter merking de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall merkede kalver. Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	KALVETAP ETTER MERKING (antall)					KALVETAP ETTER MERKING (%)				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	1 197	1 117	1 147	1 229	1 432	12 %	10 %	9 %	9 %	10 %
Karasjok	3 215	2 568	2 394	1 925	3 469	21 %	14 %	12 %	8 %	15 %
Øst-Finnmark	4 412	3 685	3 541	3 154	4 901	17 %	12 %	11 %	8 %	13 %
Vest-Finnmark	7 253	6 563	7 564	9 835	14 394	20 %	18 %	16 %	21 %	35 %
Troms	940	1 076	942	995	1 068	26 %	29 %	23 %	22 %	25 %
Nordland	1 120	1 129	910	1 484	1 990	20 %	19 %	14 %	22 %	30 %
Nord-Trøndelag	1 187	1 105	1 671	1 816	2 104	14 %	14 %	21 %	25 %	31 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	401	235	811	481	678	5 %	3 %	9 %	6 %	8 %
Tamreinlag ²	183	97	25	0	424	0,2 %	1 %	0,3 %	0 %	5 %
Hele reindriften	15 496	13 890	15 464	17 765	25 559	16 %	14 %	14 %	15 %	23 %

Reindriftsforvaltningen 2006

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.
- 2 Forutsetter ingen kalvetap i Rendal renselskap etter at jakta har tatt til (som en parallell til tap etter merking).

Tabell 6.4. Tap av voksne dyr de siste 5 driftsårene. De prosentvise tapene er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

OMRÅDE	TAP AV VOKSNE DYR (antall)					TAP AV VOKSNE DYR (%)				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	1 531	1 793	1 330	1 712	1 680	8 %	9 %	6 %	7 %	7 %
Karasjok	2 291	2 572	2 730	3 512	4 899	8 %	7 %	6 %	7 %	9 %
Øst-Finnmark	3 822	4 365	4 060	5 224	6 579	8 %	8 %	6 %	7 %	8 %
Vest-Finnmark	7 643	5 423	4 524	9 261	9 619	12 %	7 %	5 %	10 %	10 %
Troms	1 225	1 226	1 300	1 263	1 673	15 %	14 %	13 %	12 %	15 %
Nordland	1 210	1 423	1 563	1 765	1 817	10 %	10 %	11 %	12 %	13 %
Nord-Trøndelag	1 334	955	1 097	1 318	1 412	10 %	7 %	11 %	13 %	15 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	451	607	813	972	547	3 %	5 %	6 %	7 %	4 %
Tamreinlag ²	740	355	433	192	238	6 %	3 %	4 %	2 %	2 %
Hele reindriften	16 425	14 354	13 790	19 995	21 885	10 %	7 %	7 %	9 %	9 %

Reindriftsforvaltningen 2006

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 5.
- 2 Rendal renselskap er medregnet.

Som tabellene 6.3 og 6.4 viser er de høyeste prosentvise tapene i Vest-Finnmark, Nord-Trøndelag, Troms og Nordland, både for merket kalv og voksne dyr. Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har de laveste tapene, men Karasjok og Polmak/Varanger følger ikke langt etter. Denne tapsfordelingen endres ikke nevneverdig dersom en også tar med tap av kalv før merking. Med oppgitt tidligtap medregnet i kalvetapet gikk nærmere 50 % av kalvene i Vest-Finnmark, Nordland, Troms og Nord-Trøndelag tapt i 2005/06 (se figur 3.1).

I Vest-Finnmark har kalvetapet etter merking (seintap) gått sterkt opp de siste to årene etter flere år med nedgang (fra 16 % til 35 %). Kalvetapet etter merking begynner med det å nærme seg det ekstreme nivået fra slutten av 1990-tallet (30-50 %). Karasjok har i 2005/06 også hatt økning i kalvetapet etter flere år med lavt kalvetap. Tapsnivået i Karasjok (15 % på merket kalv) er imidlertid fortsatt godt under Vest-Finnmark. Her må det imidlertid nevnes at kalvetapet før merking har gått opp i både Vest-Finnmark og Karasjok. Dette framkommer indirekte av tabell 6.1, som viser at andelen merket kalv har gått ned. De siste årenes økning i tap kan for en stor del tilskrives svært stor beitebelastning og reduserte slaktevekter, spesielt i Vest-Finnmark (se tabellene 6.10, 6.11 og 6.12). Det lavere tapsnivået i Karasjok kan ha sammenheng med at vektene her fortsatt holder et bra nivå selv om de har blitt lavere. **Noe av** tapsøkningen i Finnmark kan trolig også tilskrives en økt rovviltbestand. Ifølge Fylkesmannen kan registreringer og antall dokumenterte skader tyde på at bestandene av jerv, gaupe og kongeørn har gått noe opp de siste par årene i både Vest-Finnmark og Karasjok. Økning i rovviltbestanden i Karasjok har imidlertid ikke gitt tilsvarende stor økning i tapene her som i Vest-Finnmark. Det er nærliggende å anta at de relativt lave tapene i Vest-Finnmark og Karasjok i perioden 2001/02-2003/04 hadde å gjøre med svært gunstige klimatiske vinterbeiteforhold disse årene kombinert med rein i bra kondisjon. I løpet av vinteren 2007 har SNO tatt ut et betydelig antall jerv i Finnmark.

Sammenlignet med Finnmark for øvrig har Polmak/Varanger oppsiktsvekkende lave tap. Dette gjelder spesielt tap av merket kalv (10 %), som ikke ligger langt over nivået i de to sørligste områdene (5-10 %). De lave tapene forekommer på tross av en tilsvarende økning i rovviltbestandene som i Finnmark forøvrig. Generelt god kondisjon på reinen og lavere reintetthet er trolig viktige faktorer for å forklare de lave tapene helt øst i Finnmark.

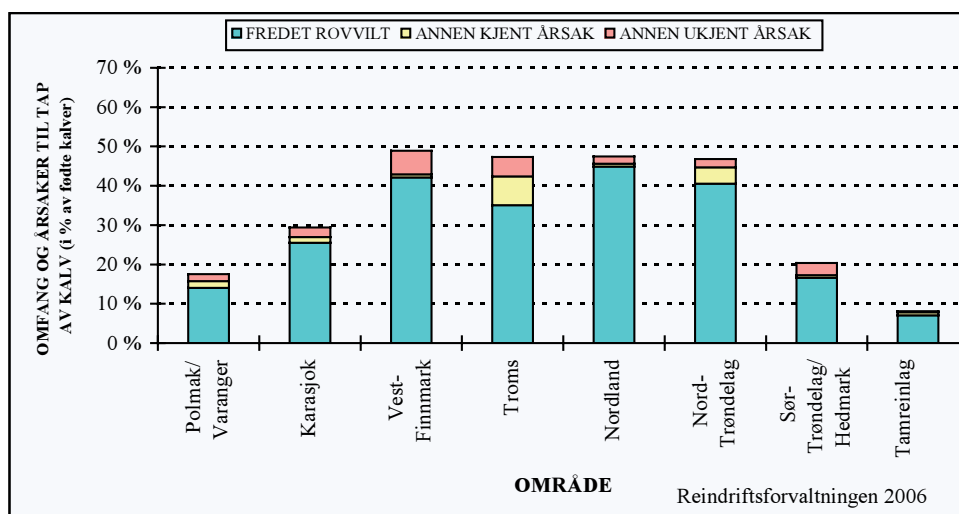
Troms hadde til dels svært store tap gjennom flere år på slutten av 1990-tallet. Tapene gikk ned i 2001/02 og holdt seg i de påfølgende 3 årene på et relativt stabilt, men fortsatt høyt nivå sammenlignet med øvrige områder. Det siste året har tapene igjen økt. Troms skiller seg ut ved å ha svært høyt kalvetap før merking (lav merkeprosent). Tapsårsakene i Troms kan i hovedsak knyttes til rovdyr og til den generelt vanskelige vinterbeitesituasjonen. Ifølge Fylkesmannens opplysninger om rovdyrsituasjonen synes bestanden av jerv å ha holdt seg noenlunde stabil i de siste 10 årene, mens gaupebestanden synes å være avtagende. Videre har rovviltaktiviteten og tapene av rein til rovvilt vært større i fastlandsdistriktene enn i øydistriktene. I disse ytre distriktene har klimatiske forhold i stor grad hatt innvirkning på kalvetilgang og tap.

Nordland hadde store tap gjennom siste del av 1990-tallet. De nordligste distriktene var i særlig grad hardt rammet, og reintallet ble her redusert ned til et minimum. Etter noen år med lavere tapsprosent har tapene igjen økt de siste par årene. For reindriften i de nordligste distriktene i Nordland har reintallet samlet sett gått svakt opp de siste to årene, men bestanden er fortsatt svært lav. Fredet rovvilt er en vesentlig årsak til de store tapene i disse områdene gjennom de siste 10-15 årene. Ifølge Fylkesmannen har bestanden av jerv holdt seg på et stabilt høyt nivå i den siste 10-årsperioden. Registreringer gjort av SNO tyder også på en særlig tett jervebestand i midtre deler av Nordland. Gaupebestanden hadde en topp på slutten av 1990-tallet, men ble sterkt redusert gjennom hard avskyting i 2001. Etter den tid har gaupebestanden vært på et langt lavere nivå (få ynglinger).

Nord-Trøndelag hadde store rovdyr tap fram mot midten av 1990-tallet. Tiltak for å få ned tapene ble da iverksatt, med positivt resultat de første 5-6 årene. De siste 3 årene har imidlertid rovdyr tapene økt igjen. Ifølge Fylkesmannen i Nord-Trøndelag har jervebestanden hatt en jevn økning de siste 5 årene, mens gaupebestanden har økt svakt de siste 2-3 årene.

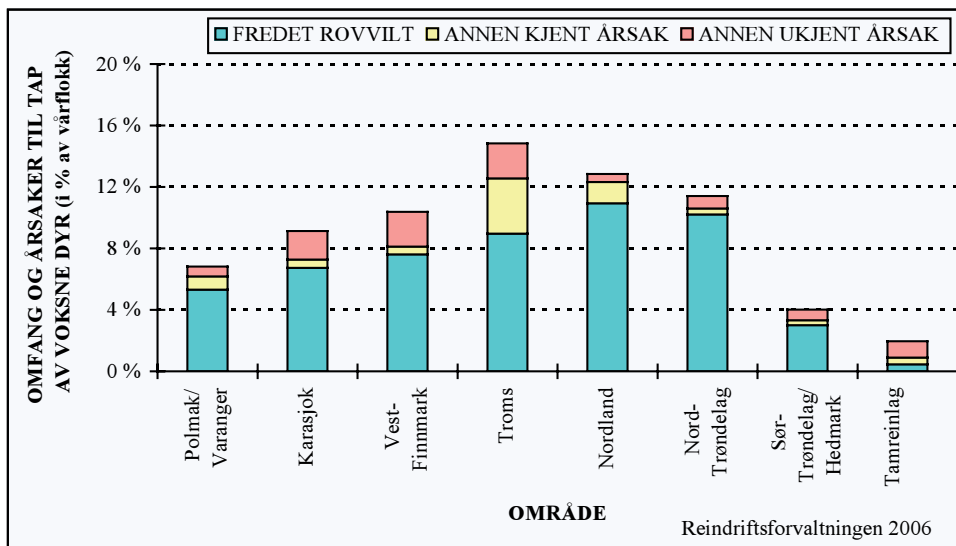
Sør-Trøndelag/Hedmark og særlig tamreinlagene har hatt betydelig lavere tap enn øvrige områder. De siste 3-4 årene har det imidlertid vært en moderat økning i tapene i Sør-Trøndelag/Hedmark, som trolig har sammenheng med en økning i rovviltbestanden. Ifølge Fylkesmannen er det registrert ynglinger av jerv i flere av reinbeitedistriktene de siste årene. Det er også registrert ynglinger i nærheten av Trollheimen, men uten at det kan spores i markert større tap. Bestanden av gaupe er nå trolig i svak vekst etter at den har vært på et minimum som følge av hard avskyting over flere år på slutten av 1990-tallet. I tamreinlagene er det marginale tap, med unntak av Rendal renselskap der tapene har et relativt stort omfang.

Bestandene av fredet rovvilt har hittil i stor grad blitt forvaltet nasjonalt. Dette på tross av at det er en betydelig andel rovdyr som beveger seg på tvers av riksgrensene, men som bare er registrert i det ene land. For eksempel medfører det høye bestandsmålet og stor bestand av rovdyr på svensk side trolig betydelige tap av rein på norsk side. Figurene 6.1 og 6.2 viser for det siste driftsåret omfanget av tap for kalv og voksne dyr fordelt på ulike tapsårsaker, slik det er oppgitt i reineiernes søknader om erstatning for rovvilttap⁵². I motsetning til tabell 6.3 har tidligtapet av kalv av tekniske årsaker ikke vært mulig å skille ut.

Figur 6.1. Totalt kalvetap (medregnet tidligtap) og prosentvis fordeling etter tapsårsaker, driftsåret 2005/06. Tapet er beregnet i % av antall fødte kalver våren 2005. Basert på opplysninger fra reineiernes søknad om rovviltterstatning.

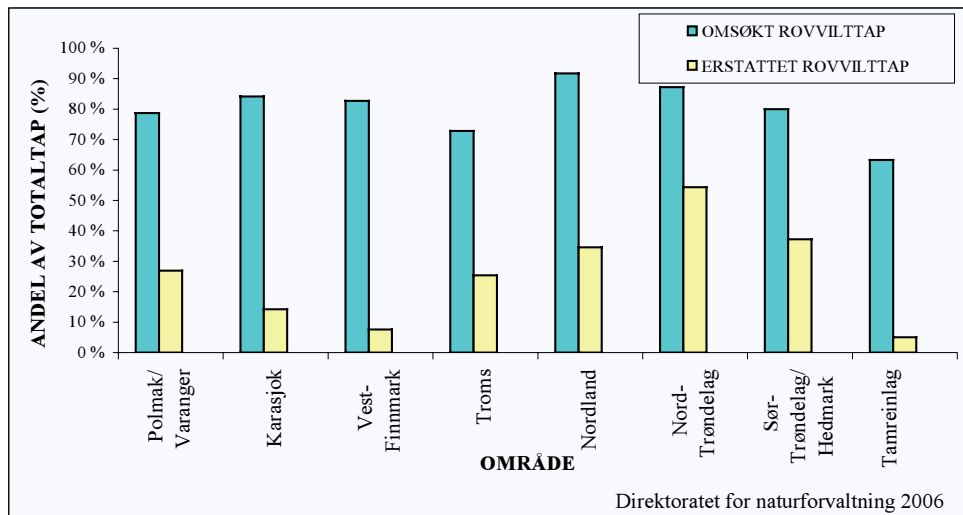
⁵² Ordningen for erstatning for rein drept av fredet rovvilt forvaltes av Fylkesmannen.

Figur 6.2. Totalt tap av voksne dyr og prosentvis fordeling etter tapsårsaker, driftsåret 2005/06. Tapet er beregnet i % av antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reinntall per 1. april 2005). Basert på opplysninger fra reineiernes søknad om rovvilterstatning.

Figurene viser at fredet rovvilt oppgis som årsak til 75-95 % av kalvetapene og 60-90 % av de tapte voksne dyrene. Den største andelen rovvilttap oppgis av reineiere i Nord-Trøndelag og Nordland.

Figur 6.3 viser sammenhengen mellom det som ble oppgitt som rovvilttap og det som ble erstattet for driftsåret 2005/06 (tidligtap av kalv er medregnet).

Figur 6.3. Omsøkt og erstattet rovvilttap i de ulike områdene, driftsåret 2005/06. Tall for erstattet rovvilttap er hentet fra Direktoratet for naturforvaltning.

Figuren viser videre at det antall dyr som blir erstattet gjennom fylkesmennenes erstatningsbehandling er klart lavere enn det som reineier i søknaden oppgir som rovvilttap. Dokumentasjonsnivået for rovvilttap er forøvrig generelt svært lavt (1-5 % av de omsøkte tapene), noe som viser hvor vanskelig det er for reineierne å dokumentere tap til rovvilt. Det er imidlertid betydelige regionale forskjeller. I 2005/06 var det Nord-Trøndelag som fikk erstattet den klart høyeste andelen av det oppgitte rovvilttapet (62 %). Nord-Trøndelag hadde sammen med Nordland også den høyeste andelen oppgitt rovvilttap (ca. 90 %, se figurene 6.1 og 6.2) og høyest andel dokumentert rovvilttap. I Sør-Trøndelag/Hedmark, Nordland, Troms og Polmak/Varanger var andelen av det oppgitte rovvilttapet som ble erstattet (34-47 %) lavere enn i Nord-Trøndelag (62 %), men likevel betydelig høyere enn i Karasjok (17 %) og Vest-Finnmark (9 %). Dersom store avvik mellom omsøkt erstattet og faktisk erstattet antall dyr får gjøre seg gjeldende over tid, vil det gjøre det fristende for enkelte å overvurdere rovvilttapene.

De siste årene har det foregått en betydelig forskningsinnsats for å frambringe mer kunnskap om tapsårsaker på kalv i Finnmark. Forskningen så langt indikerer blant annet at kalvetapene, og da særlig tidligtapet, synes å være påvirket av simlens forfatning. Dette gjelder særlig i etterkant av vintre med ugunstige beiteforhold, da simlene synes å favorisere egen vekst gjennom sommeren framfor kalvens vekst og overlevelse⁵³.

I forbindelse med Stortingets behandling av den siste "rovviltmeldingen" våren 2004⁵⁴ ble det innført et nytt forvaltningsregime basert på 8 forvaltningsregioner med hver sin rovviltnemnd. Innenfor hver region er det fastsatt bestandsmål for hver enkelt av fredede rovviltartene. På dette grunnlag har rovviltnemndene utarbeidet forvaltningsplaner, som så langt som mulig har søkt å oppnå Stortingets mål om en differensiert forvaltning ved å skille rovvilt og beitedyr. I reindriftsområdene er prioritering av rein framfor rovvilt hovedsaklig gjort i kalvingsområdene, hvor det er lagt opp til en lavere terskel for uttak generelt.

6.3. Slakteuttak og slaktekvantum

Tilgangen på slaktedyr er avhengig av kalvetilgangen, tap av dyr og hvor mange dyr reineier setter på til livdyr. Påsett er igjen avhengig av blant annet prisutviklingen. Ved høyere pris når reineieren sitt inntektsmål ved et lavere slakteuttak. Overskuddet av dyr kan da investeres i oppbygging av flokken⁵⁵. Utvelgelsen av slakterein med hensyn til antall og type dyr er trolig den viktigste beslutningen reineierne gjør. De valg som her foretas har følger for framtidig avl, struktur på flokken, innvirkning på tap ved at tapsutsatte dyregrupper slaktes, og ikke minst vedkommende reineiers inntekt fremover. Slaktedyr leveres i hovedsak gjennom slakteri, men i tillegg slaktes det rein både til eget forbruk og for privat salg (se kapittel 10.1). Utviklingen i antall slaktedyr og slaktekvantum for de siste 10 driftsårene er vist i tabellene 6.5, 6.6 og 6.7. Oversiktene omfatter både leveranser til slakteri, privat salg og eget forbruk.

⁵³ Tveraa, T., Fauchald, P., Yoccoz, N.G. & Henaug, C. 2003. Sammenheng mellom simlens størrelse, kalveproduksjon og rovdryrtap i år med svært ulike beiteforhold. NINA Oppdragsmelding 774.

⁵⁴ St.meld. nr. 15 (2003-04): "Om rovvilt i norsk natur".

⁵⁵ En slik tilpasning kalles ofte "husholdningsøkonomi" eller "omvendt markedsøkonomi".

Tabell 6.5. Totalt antall slaktedyr for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmeldinger, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT ANTALL SLAKTEDYR									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	5 383	6 530	7 449	7 117	6 411	7 264	7 264	9 212	13 366	11 216
Karasjok	8 248	5 602	7 540	8 957	3 660	4 000	10 075	11 408	15 067	13 869
Øst-Finnmark	13 631	12 132	14 989	16 074	10 071	11 264	17 339	20 620	28 433	25 085
Vest-Finnmark	21 252	15 388	18 569	16 234	9 688	9 826	19 346	21 253	34 178	21 489
Troms	1 868	1 455	1 481	1 696	637	860	973	1 341	1 572	1 944
Nordland	3 158	2 737	2 274	2 814	2 332	2 882	3 184	4 157	4 200	3 701
Nord-Trøndelag	6 093	5 645	6 390	6 609	6 622	7 132	6 435	5 794	4 936	4 352
Sør-Trøndelag/Hedmark	8 021	7 024	6 800	8 349	7 850	8 067	7 634	7 121	7 054	7 137
Tamreinlag ²	6 824	5 458	5 974	5 985	6 254	6 893	6 779	7 446	7 574	7 078
Hele reindriften	60 847	49 839	56 477	57 761	43 454	46 924	61 690	67 732	87 947	70 786

Reindriftsforvaltningen 2006

- 1 Tilsvarende data på distriktsnivå er er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.
- 2 Jaktuttak fra Rendal renselskap er medregnet fra og med 1998/99.

Tabell 6.6. Totalt slaktekvantum for de siste 10 driftsårene. Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	TOTALT SLAKTEKVANTUM (tonn)									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04 ¹	04/05 ¹	05/06 ^{1,2}
Polmak/Varanger	148	150	172	188	157	176	180	222	293	251
Karasjok	227	165	184	229	108	114	299	325	375	339
Øst-Finnmark	375	316	355	417	265	291	479	547	668	590
Vest-Finnmark	547	407	445	399	273	268	529	536	770	499
Troms	61	33	44	51	20	29	36	45	53	67
Nordland	98	82	70	82	72	90	100	125	122	115
Nord-Trøndelag	144	136	157	164	161	173	162	139	117	106
Sør-Trøndelag/Hedmark	190	160	166	211	202	199	191	169	169	179
Tamreinlag ³	204	151	174	169	176	190	191	209	208	199
Hele reindriften	1 620	1 283	1 411	1 494	1 169	1 240	1 687	1 771	2 107	1 754

Reindriftsforvaltningen 2006

- 1 Kvantum privatslakt er beregnet på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter og oppgitt privat uttak.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.
- 3 Rendal renselskap er medregnet fra og med 1998/99.

Som tabellene 6.5 og 6.6 viser ble det i driftsåret 2005/06 slaktet ca. 70.800 dyr i hele landet, som i kvantum utgjorde ca. 1.754 tonn. Dette tilsvarer en reduksjon på ca. 20 % i forhold til året før, og var på samme nivå som årene 2002/03 og 2003/04. Som tabell 6.7 viser gikk også det prosentvise slakteuttaket på landsbasis ned (fra 38 % til 30 %). Til sammenligning var de prosentvise uttakene i tidligere toppår (1989/90) og bunnår (1997/98 og 2000/01) på henholdsvis 41 % og 25 %.

Hovedårsaken til variasjonene de siste årene ligger i slakteuttaket i Finnmark. For det siste året er nedgangen i Vest-Finnmark svært stor, fra ca. 34.000 dyr til ca. 21.000 dyr (nesten 40 % nedgang). Det må her nevnes at slakteuttaket i 2004/05 var meget høyt, spesielt i Vest-Finnmark. Vi må helt tilbake til toppårene 1988/89 og 1989/90 for å finne høyere slakteuttak i Vest-Finnmark. Det prosentvise uttaket i Vest-Finnmark og Karasjok i 2004/05 (30-35 %) var imidlertid fortsatt betydelig lavere enn i områdene med høyest uttak (50-60 %). Dette tyder på at Karasjok og Vest-Finnmark har et betydelig merpotensiale for slakteuttak.

Tabell 6.7. Prosentvis slakteuttak for de siste 10 driftsårene. Uttaket er beregnet i % av reintall ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Slaktedyr til eget forbruk og privat omsetning, basert på opplysninger fra reineierens reindrifsmelding, er medregnet.

OMRÅDE	PROSENTVIS SLAKTEUTTAK									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	26 %	34 %	37 %	36 %	34 %	40 %	36 %	43 %	55 %	45 %
Karasjok	22 %	15 %	23 %	28 %	12 %	14 %	27 %	27 %	30 %	26 %
Øst-Finnmark	23 %	22 %	29 %	31 %	21 %	24 %	30 %	33 %	39 %	32 %
Vest-Finnmark	26 %	17 %	24 %	21 %	15 %	16 %	26 %	25 %	35 %	23 %
Troms	20 %	18 %	19 %	20 %	8 %	11 %	11 %	14 %	15 %	17 %
Nordland	26 %	23 %	21 %	25 %	21 %	24 %	23 %	29 %	29 %	26 %
Nord-Trøndelag	43 %	41 %	45 %	45 %	45 %	52 %	50 %	45 %	40 %	35 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	56 %	50 %	50 %	59 %	58 %	61 %	58 %	53 %	53 %	52 %
Tamreinlag ²	64 %	55 %	55 %	54 %	54 %	57 %	58 %	61 %	62 %	58 %
Hele reindriften	31 %	25 %	30 %	31 %	25 %	28 %	32 %	32 %	38 %	30 %

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivåer er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.

2 Jaktuttak fra Rendal renselskap er medregnet fra og med 1998/99.

Økningen i slakteuttak Finnmark i årene 2002/03, 2003/04 og 2004/05 hadde sammenheng med den sterke produktivitetsveksten (se tabell 6.8) som inntrådte i Finnmark 2001/02, samt de tiltak som ble iverksatt for reintallstilpasning i Vest-Finnmark fra og med 2003/04-sesongen (se kapittel 7.6). Økningen var imidlertid ett år forsinket og betydelig ”treger” enn forventet. Forsinkelsen kan skyldes de lave kravene til slakteuttak som gjaldt for Karasjok og Vest-Finnmark i 2001/02, samt en sterk motivasjon til å bygge opp flokkene igjen etter mange år med svak produksjon. Den ”trege” økningen i slakteuttak i årene som fulgte kan også tilskrives en vanskelig markedsituasjon for omsetning av reinkjøtt, som særlig gjorde seg gjeldende høsten 2003. Den kraftige økningen i slakteuttak som kom i sesongen 2004/05, var derfor trolig en akkumulert effekt av flere år med lavere uttak enn produktionsveksten, samtidig som markedsforholdene bedret seg og mange driftsenheter avvirket ved innløsning (se tabell 8.3).

Også Polmak/Varanger hadde relativt sett betydelig nedgang i slakteuttak i 2005/06 (15 %) (se tabell 6.7). Området har imidlertid fortsatt et av de tre høyeste prosentvise slakteuttakene (45 %). Dette har trolig sammenheng med god kalvetilgang og høy andel kalv i slakteuttaket (se tabellene 6.1 og 5.2). Slaktenivået i Polmak/Varanger har ligget godt over resten av Finnmark helt siden tidlig på 1980-tallet.

Troms hadde i 2005/06 et slakteuttak som var 25 % høyere enn i 2004/05 (se tabell 6.5). Dette innebærer mer enn en 3-dobling av uttaket siden bunnåret 2000/01. Reintallet i området gikk også ned i 2005/06 (se tabell 5.1). Dersom en ser uttaket i prosent av reintallet i vårflokk (17 %) er slakteuttaket i Troms fortsatt lavere enn i øvrige områder (se tabell 6.7).

I Nordland gikk uttaket ned i 2005/06 etter flere år med økning (se tabell 6.3). Uttaket i 2004/05 var like høyt som i de gode årene i første halvdel av 1990-tallet. De foregående års økning i slakteuttak kom parallelt med en økning i kalvetilgang (se tabell 6.1) og delvis også en økning i reintall (se tabell 5.1). Det prosentvise uttaket i Nordland var på 26 % i 2005/06, som er en del lavere enn nivået fra første del av 1990-tallet (35-40 %).

De lave prosentvise slakteuttakene i Troms og Nordland må sees i sammenheng med ordningen med driftstilskudd, som gjaldt fra slutten av 1990-tallet⁵⁶ fram til 2002/03. Ordningen stilte få krav til slakteuttak utover at minstekravet måtte være oppfylt. Hensikten var å stimulere til vekst i produksjonsflokken igjen etter store tap gjennom flere.

Trøndelagsområdene, og da særlig Nord-Trøndelag, skiller seg fra de andre områdene med at det siden 2001/02 har vært en nær sammenhengende nedgang i slakteuttaket. I Nord-Trøndelag ble det tatt ut ca. 40 % færre dyr til slakt i 2005/06 enn i 2001/02, mens i Sør-Trøndelag var nedgangen i samme tidsrommet på ca. 12 %. For Nord-Trøndelag sin del må vi tilbake til først på 1980-tallet for å finne like lavt slakteuttak. En del av reduksjonen i antall slaktedyr er et resultat av et planlagt redusert reintall i forhold til beitegrunnlaget i tre distrikter. En effekt av det reduserte reintallet er et lavere slakteuttak målt i antall dyr og i slaktekvantum. Reduksjonen i slaktekvantum har, i tillegg til færre slaktedyr, sammenheng med at det ikke er mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere. Nord-Trøndelag har også hatt en nedgang i prosentvis slakteuttak, som i hovedsak skyldes økte kalvetap de 3 siste årene (se tabell 6.3). Også Sør-Trøndelag/Hedmark har hatt en nedgang i prosentvis uttak som følge av økte tap, men nivået ligger her fortsatt svært høyt (52 %).

Tamreinlagene har en nedgang i slakteuttak siste år, men har i de foregående 7 årene hatt en jevn oppgang i slakteuttaket. Her er tapene fortsatt lave og kalvetilgangen er høy (se tabellene 6.1, 6.3 og 6.4), Tamreinlagene har også gjennom mange år hatt det høyeste prosentvise uttaket (58 % i 2005/06). Det generelt høyere prosentvis uttaket i tamreinlagene, Polmak/Varanger og Trøndelagsområdene kan delvis tilskrives en høyere andel av kalv i slakteuttaket (se tabell 5.2).

6.4. Produktivitet

Produktivitet uttrykkes i ulike sammenhenger som slaktekvantum per rein (slakteproduktivitet) eller som totalproduksjon per rein (totalproduktivitet). Med totalproduksjon menes da slakteuttak i kilo korrigert for endring i reintall omregnet til kg. Dersom reintallet ikke endrer seg et år, vil de to produktivitetsberegningene gi samme resultat. Produktiviteten blir også ofte relatert til beiteareal.

Selv om det er en sammenheng mellom de to produktivetsmålene, kan en noe forenklet si at produktivitet per livrein er et mål for hvor effektiv en reinflokk er til å produsere reinkjøtt, mens produktivitet per arealenhet forteller noe om hvor egnet et areal er til å produsere reinkjøtt. Når en snakker om produktivitet, er maksimalt varig avkastning et sentralt begrep. Med maksimalt varig avkastning menes den tilpasning mellom rein, beite og driftsform som gir den høyeste stabile avkastningen over tid uten å forringe beitegrunnlaget.

⁵⁶ Ordningen med driftstilskudd ble innført i Troms i 1997/98 og i Nordland i 1999/00.

Variasjon i produktivitet mellom områder og år

Tabellene 6.8 og 6.9 viser produktivitet per arealenhet og per livrein for de siste 5 årene, beregnet både på grunnlag av slakteproduksjon og totalproduksjon. Dersom totalproduksjonen per livrein øker mellom to år, skyldes dette at slaktekvantum per livrein og/eller reintallet har gått opp. Beregningen for det siste året (2005/06) bygger på reintall som bare delvis er korrigert og må derfor betraktes som mer usikkert.

Tabell 6.8. Produktivitet relatert til brutto reinbeiteareal, de siste 5 driftsårene. Produktiviteten er beregnet på grunnlag av både "slakteproduksjon" og "totalproduksjon" (slakteproduksjon korrigert for endring i reintallet). Basert på opplysninger fra reineierne reindriftemelding.

OMRÅDE	SLAKTEPRODUKSJON					TOTALPRODUKSJON				
	PR. AREALENHET ¹ (kg pr. km ²)					PR. AREALENHET ^{1,2} (kg pr. km ²)				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ²	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ^{2,3}
Polmak/Varanger	12,3	12,5	15,5	21,0	18,0	15,5	14,9	20,7	22,5	18,1
Karasjok	7,0	18,3	19,9	22,3	20,2	21,2	26,3	33,2	28,8	22,5
Øst-Finnmark	9,5	15,6	17,8	21,7	19,2	18,6	20,9	27,3	25,9	20,5
Vest-Finnmark	10,4	20,5	20,8	29,9	19,4	20,5	30,7	34,6	26,2	14,7
Troms	1,6	2,0	2,4	2,9	3,7	3,0	3,8	3,8	4,1	3,0
Nordland	2,8	3,1	3,8	3,7	3,5	4,4	3,6	4,1	3,5	2,6
Nord-Trøndelag	7,8	7,3	6,2	5,3	4,8	6,8	6,9	5,4	4,9	3,5
Sør-Trøndelag/Hedmark	23,1	22,2	19,7	19,7	20,8	22,9	22,8	19,3	20,6	21,7
Tamreinlag ⁴	23,8	24,0	26,2	26,1	24,9	21,6	27,0	26,2	26,0	25,7
Hele reindriften	8,5	11,5	12,1	14,4	12,0	12,4	15,0	16,6	14,7	11,1

Reindriftsforvaltningen 2006

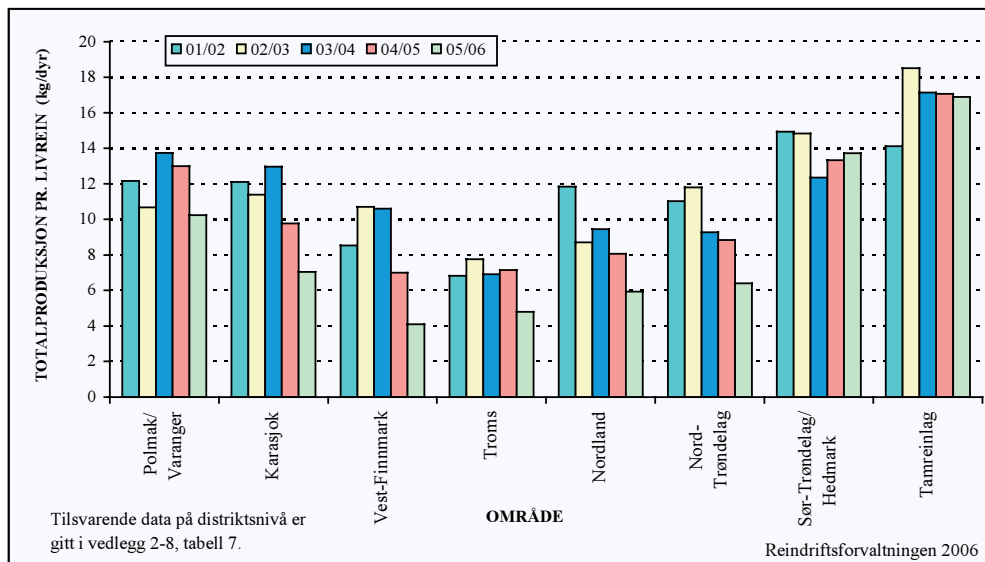
Tabell 6.9. Produktivitet relatert til antall rein ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april), de siste 5 driftsårene. Produktiviteten er beregnet på grunnlag av både "slakteproduksjon" og "totalproduksjon" (slakteproduksjon korrigert for endring i reintallet). Basert på opplysninger fra reineierne reindriftemelding.

OMRÅDE	SLAKTEPRODUKSJON					TOTALPRODUKSJON				
	PR. LIVREIN (kg pr. dyr)					PR. LIVREIN ¹ (kg pr. dyr)				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ²	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ^{2,3}
Polmak/Varanger	9,6	9,0	10,3	12,1	10,2	12,2	10,7	13,7	13,0	10,2
Karasjok	4,0	7,9	7,8	7,6	6,3	12,1	11,4	13,0	9,8	7,0
Øst-Finnmark	6,2	8,3	8,6	9,1	7,5	12,1	11,1	13,2	10,8	8,0
Vest-Finnmark	4,3	7,2	6,4	8,0	5,4	8,5	10,7	10,6	7,0	4,1
Troms	3,6	3,9	4,5	4,7	5,9	6,8	7,8	6,9	7,1	4,8
Nordland	7,5	7,3	8,7	8,5	8,1	11,8	8,7	9,4	8,1	5,9
Nord-Trøndelag	12,5	12,5	10,8	9,5	8,6	11,0	11,8	9,3	8,8	6,4
Sør-Trøndelag/Hedmark	15,1	14,4	12,6	12,7	13,1	14,9	14,8	12,4	13,3	13,7
Tamreinlag ⁴	15,6	16,4	17,1	17,1	16,3	14,1	18,5	17,1	17,1	16,9
Hele reindriften	7,4	8,8	8,4	9,0	7,5	10,8	11,4	11,6	9,3	6,9

Reindriftsforvaltningen 2006

- 1 Med totalproduksjon pr. livrein menes slakteuttak og reintallsending (korrigert for livdyroverføring) pr. rein i vårflokk (se kapittel 1.2). Omregning av reintallsending til kg er basert på gjennomsnittlig slaktevekt, estimert på grunnlag av gjennomsnittlige slaktevekter og flokksammensetning..
- 2 Tilsvarende tall på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 7.
- 3 Foreløpig tall, hvor reintallsendingen er beregnet på grunnlag ukorrigert reintall for det siste året.
- 4 RENTALRENSLSKAP (bruttoareal på 1.859 km²) er medregnet.

Figur 6.4 gir en grafisk framstilling av utviklingen i totalproduksjonen per livrein over år og mellom områder for de 5 siste årene.

Figur 6.4. Produktivitetsutvikling for de siste 5 driftsårene, beregnet som "totalproduksjon" (slakteuttak korrigert for endring i reintallet) i forhold til reintallet ved driftsårets begynnelse (korrigert reintall per 1. april). Basert på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding.

Tabellene og figuren viser at det er betydelige forskjeller i produktivitet mellom områder og mellom år innenfor de enkelte områdene. Variasjonene fra år til år er en naturlig konsekvens av at reindrift utøves under uforutsigbare klimatiske forhold. Variasjonen mellom år er imidlertid ikke like stor i alle områdene.

Som tabell 6.8 viser produserer reindriften i Polmak/Varanger, Karasjok, Vest-Finnmark, Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene langt mer kjøtt per arealenhet enn Troms, Nordland og Nord-Trøndelag. I Troms og Nordland er potensialet for å produsere mye reinkjøtt i forhold til areal dårligere enn for eksempel i Finnmark. Dette har sammenheng med generelt brattere topografi og vanskeligere vinterbeiter, kombinert med store rovdyrtap gjennom mange år. Troms og Nordland har på den andre siden svært gode sommerbeiter med stort potensiale for høye slaktevekter og god kvalitet på dyrene (se tabellene 6.10, 6.11 og 6.12). Arealproduktiviteten som framkommer for Troms og Nordland i tabell 6.8 er imidlertid betydelig underestimert. Dette har sammenheng med at de indre deler av disse områdene også er sommerbeite for et stort antall svensk rein årlig (konvensjonsområdene, se vedlegg 9 og kapittel 3.5). Troms og Nordland bidrar derfor betydelig til produksjonen i Sverige. Når det gjelder Nord-Trøndelag er kvaliteten på vinterbeitene dårligere enn i Sør-Trøndelag/Hedmark. Nord-Trøndelag vil derfor ikke kunne oppnå den samme arealproduktiviteten.

Tabell 6.9 og figur 6.4 viser at Finnmarksområdene, og da særlig Karasjok og Vest-Finnmark, har hadde en sterk produktivitetsvekst i de første årene etter årtusenskiftet. Veksten var særlig stor dersom en sammenligner med tilsvarende data slutten av 1990-tallet. Denne veksten kan for en stor del tilskrives bedre kalvetilgang, mindre tap og høyere slaktevekter (se tabellene 6.1, 6.3, 6.4, 6.10 og 6.11) i disse årene. Produktiviteten har imidlertid falt i de siste to driftsårene. Dette gjelder særlig i Vest-Finnmark (4,1 kg), som nærmer seg det ekstremt lave

produktivetsnivået som var på slutten av 1990-tallet (1-5 kg). Nedgangen i Vest-Finnmark har kommet parallelt med økte tap, redusert reintall og reduserte slaktevekt. Nedgangen i Karasjok har derimot kommet på tross av en økning i reintall (og i slakteuttak det første året). Trolig skyldes dette dels økte tap, dels at slaktevektene har gått ned de to siste årene, og dels at reintallsveksten flatet noe ut i 2003/04 og 2004/05 sammenlignet med årene før. Nivået i Karasjok er imidlertid fortsatt over nivået fra siste del av 1990-tallet. Polmak/Varanger har også hatt en nedgang det siste året, men nivået ligger fortsatt innenfor det stabilt høye nivået som har de siste årene (10-14 kg).

Reindriften i Troms har over tid hatt den laveste totalproduksjonen per livrein. Produktiviteten svinger også mye både her og i Nordland som følge av sterkt variable klimatiske vinterbeiteforhold og rovdyrproblemer. Etter de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet fikk Troms en markert økning i totalproduktiviteten, som holdt seg noenlunde stabil i flere år deretter (ca. 7-8 kg per livrein). Det siste året falt produktiviteten (4,8 kg) på tross av økt slakteuttak. Økte tap og redusert reintall er trolig hovedårsakene til dette fallet. I Nordland har totalproduktiviteten svingt mye de siste årene. I 2005/06 var den på ca. 6 kg per livrein.

Nord-Trøndelag har de siste 3 årene hatt en klar produktivetsnedgang, som i hovedsak kan tilskrives økte tap. I 2005/06 var totalproduktiviteten på bare 6,4 kg per livrein. Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har den høyeste produktiviteten i landet (14-17 kg per livrein), selv om det også i disse to områdene kan registreres en viss produktivetsnedgang de siste årene.

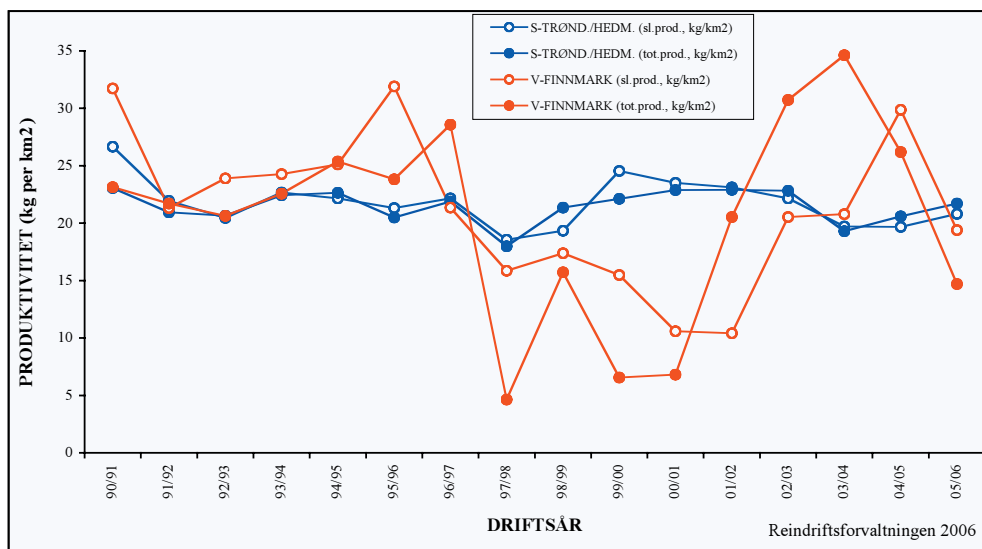
Sammenhengen mellom totalproduktivitet og slakteproduktivitet

Tabellene 6.8 og 6.9 viser at endringene mellom år ofte er mindre for slakteproduktiviteten enn for totalproduktiviteten. Forskjellen mellom de to produktivetsmålene er spesielt tydelig i Vest-Finnmark og Karasjok for driftsåret 2001/02, da totalproduktiviteten var 2-3 ganger så høy som slakteproduktiviteten. Det at totalproduktiviteten varierer mer enn slakteproduktiviteten i enkelte områder, betyr at andre forhold enn avkastningen påvirker uttaket av slakt. Den mest nærliggende faktoren er reineiers behov for kontante inntekter. I dårlige år, med liten produktivitet, "tærer" reneier på livdyrflokken for å oppnå sitt inntektsmål. I gode år tar reneier ikke ut hele avkastningen for å spare til "magre år" (se figur 6.5). Mye kan derfor tyde på at den store forskjellen i Karasjok og Vest-Finnmark mellom 2000/01 og de påfølgende svært gode år skyldes at en betydelig del av produksjonen i disse to områdene har gått til oppbygging av flokkene (se tabell 5.1) framfor til slakt (se tabell 6.7).

Totalproduktivitet og slakteproduktivitet, relatert til både areal og reintall, kan hver for seg eller kombinert, fortelle mye om hvordan tilpasningen mellom rein og beite er i et område. Eksempelvis vil en høy totalproduksjon per livrein ofte innebære god kalvetilgang, lite tap og gode slaktevekt, mens en lav totalproduksjon per livrein gir signaler om lav kalvetilgang, høye tap og/eller lave slaktevekt. På den andre siden vil en høy totalproduksjon per areal-enhet kunne fortelle mye om et reinbeites potensiale for kjøttproduksjon på kort sikt, men mindre om avkastningen i et langt tidsperspektiv. For eksempel, dersom totalproduksjonen per arealenhet år om annet er høy, men faller over tid, er den langsiktige bærekraftige tilpasningen mindre tilfredsstillende. Dersom en over tid får en totalproduksjon per arealenhet som er tilnærmet lik slakteproduksjonen per arealenhet, samtidig som totalproduksjonen per livrein er varig høy, nærmer en seg en bærekraftig og varig god tilpasning.

Langsiktige tendenser til produktivitetendringer

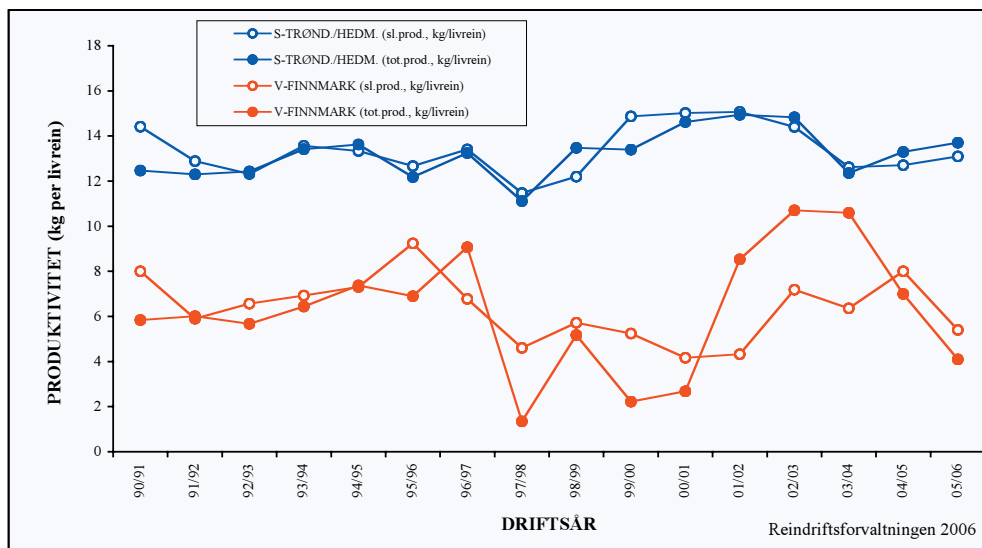
I det følgende har vi sammenliknet produktivitetutviklingen i de tre nordligste og de tre sørligste områdene siden 1990/91. Sammenlikningen er illustrert i figurene 6.5 og 6.6, der Vest-Finnmark og Sør-Trøndelag/Hedmark er brukt som eksempler for å vise ulike tilpasninger i nord og sør.

Figur 6.5. Utvikling i produksjon per arealenhet i perioden 1990/91 - 2005/06 i Vest-Finnmark og Sør-Trøndelag/Hedmark. Figuren viser utviklingen som både totalproduktivitet (korrigert for reinntallsendring) og slakteproduktivitet (bare slakteuttak) i forhold til beitearealet.

Ved å sammenstille total- og slakteproduksjonen per arealenhet, som i figur 6.5, ser vi at reindriften i Sør-Trøndelag/Hedmark over lang tid har hatt stabilt høye produktivitetstall per arealenhet (20-25 kg per km²) og liten forskjell mellom total- og slakteproduktivitet. Dette innebærer at hele produksjonsoverskuddet tas ut til slakt og reintallet holdes stabilt. Statistikk bakover i tid viser at tendensen er den samme for tamreinlagene. I Nord-Trøndelag var mønsteret det samme på første del av 1990-tallet, men fra og med 1994/95 falt produktivitetstallene, blant annet som følge av økte tap. Siden da har produktiviteten vært på et lavere nivå og mer ustabil mellom år.

I Vest-Finnmark økte produktiviteten per arealenhet kraftig (opp mot 35 kg per km²) de første 4-5 årene etter årtusenskiftet, for så å falle nesten like sterkt de siste 1-2 årene. På samme tid er det store forskjeller mellom total- og slakteproduktiviteten. Som omtalt foran betyr høyere totalproduktivitet enn slakteproduktivitet at store deler av produksjonen rekrutteres inn i produksjonsflokkene framfor å tas ut til slakt. Bakgrunnsstoffet viser at en i Karasjøk har hatt den samme tendens. Polmak/ Varanger har plassert seg et sted mellom disse tilpasningene (15-20 kg per km²), der noe av produksjonsoverskuddet i oppgangstider er blitt rekruttert inn i livdyrflokkene.

Figur 6.6. Utvikling i produksjon per livrein for perioden 1990/91 - 2005/06 i Vest-Finnmark og Sør-Trøndelag/Hedmark. Figuren viser utviklingen som både totalproduktivitet (korrigert for reintallsending) og slakteproduktivitet (bare slakteuttak) i forhold til reingtallet i vårflokk.

Dersom vi så sammenlikner total- og slakteproduksjonen per livrein gjennom den samme perioden (figur 6.6), ser vi at Sør-Trøndelag/Hedmark også gjennom dette produktivetsmålet har ligget på et stabilt og høyt nivå over lang tid. Gjennomsnittlig produktivitet er på ca. 13 kg per livrein, og variasjonen mellom år er liten (11-15 kg). Det er heller ikke her vesentlig avvik mellom total- og slakteproduktiviteten. Dette indikerer stor grad av stabilitet i produksjonsforholdene, med god kalvetilgang, lave tap og høye slaktevekter. Produktivetsnivået i disse områdene var også høyt på 1980-tallet, men årssvingningene var da større. Bakgrunns materialet viser at tamreinlagene har hatt samme tendens, men en enda høyere produktivitet (17 kg per rein i gjennomsnitt). Dette materialet viser videre at også Nord-Trøndelag på 1980-tallet og tidlig på 1990-tallet kunne sammenlignes med Sør-Trøndelag/Hedmark i produktivitet, med resultater på over 13 kg per rein og begrenset avvik mellom slakte- og totalproduktivitet. Dette var et utslag av en bevisst strukturering av reinflokken. Det siste 10-året har imidlertid produksjonen per rein falt til 6,4 kg. Som nevnt over har dette blant annet sammenheng med økte tap.

Figur 6.6 viser at Vest-Finnmark i gjennomsnitt har ligget mye lavere i produksjon per livrein (6,2 kg) enn Sør-Trøndelag/Hedmark (13,2 kg). Produktiviteten svinger i tillegg sterkt mellom år (1-12 kg). Tendensen er den samme for Karasjok. Selv om Vest-Finnmark og Karasjok i perioden 2002/03-2004/05 oppnådde forholdsvis høy produktivitet (9-12 kg per rein), var den fortsatt et stykke under gjennomsnittsnivået for de sørligste områdene. Dette tyder på mindre grad av stabilitet i de forhold som påvirker produksjonsforholdene, som slaktevekter, kalvetilgang og tap. Dersom vi går så langt tilbake som til 1980-tallet, var produktivitetstallene for Karasjok og Vest-Finnmark også da lavere enn i de sørligste områdene. Produktiviteten var imidlertid generelt høyere og variasjonen mellom år langt mindre. Dette kan tyde på forverrede produksjonsvilkår fra 1980- til 1990-tallet. Dersom en ser videre østover i Finnmark til reindriften i Polmak/Varanger, skiller denne seg ut ved å ha en generelt høy totalproduktivitet (9,9 kg per rein i gjennomsnitt). På tross av en del

årsvariasjoner har produktiviteten i Polmak/Varanger, med noen få unntak, ligget godt over Karasjok og Vest-Finnmark helt siden 1990/91.

Forskjellene i produktivitet per livrein mellom Karasjok og Vest-Finnmark på den ene siden, og Trøndelagsområdene og tamreinlagene på den andre siden, er større enn ulikheter i de naturgitte beiteforholdene skulle tilsi. Riktignok er det klimatiske forskjeller mellom sør og nord, blant annet med lenger vekstsesong i sør. På den andre siden var vinterbeitene i indre Finnmark i utgangspunktet bedre enn i Trøndelagsområdene, og inngrepsituasjonen er mer omfattende i sørområdene. Den høye og relativt stabile produktiviteten i Polmak/Varanger, med dårligere sommerbeiteforhold enn i Finnmark for øvrig, viser dessuten at også Finnmark har potensiale for høy produksjon per livrein.

Årsakene til forskjellene i produktivitet over tid mellom deler av Finnmark og de sørligste områdene er sammensatte. Det er imidlertid overveiende sannsynlig at den høye stabiliteten som Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene har hatt i reintall, kombinert med gode slaktevekter, begrensede rovdrybestander og lave tap, har bidratt sterkt til den positive utviklingen der. Endringen i produktivitet i Nord-Trøndelag det siste tiåret viser hva slags effekt større tap kan få for en tidligere stabil og høy produktivitet.

I Karasjok og Vest-Finnmark har et for høyt reintall over lang tid gitt lavere slaktevekter i gjennomsnitt og redusert lavressursene på vinterbeitene. Dyr i mindre bra hold og med små fettreserver, i kombinasjon med slitte vinterbeiter og rovdrybestander, innebærer trolig økt sårbarhet for tap under ugunstige klimatiske forhold. Disse forholdene har til sammen påvirket den langsiktige produktiviteten i Karasjok og Vest-Finnmark negativt, og virket forsterkende på de store tapene og den markerte produksjonssvikten i de klimatiske vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. En generelt vanskelig beitesituasjonen over mange år på vår/høst/vinterbeitene synes også å ha negativ påvirkning på rein fra øydistrikter, som oftest er i godt hold når de kommer fra sommerbeitet. Dette kan ha ulike årsaker, blant annet pramming/biltransport, lang flytting bakerst i "flyttekøen", samt eventuelt også en mulig "sjokkeffekt" ved overgang fra et godt sommerbeite til et dårlig høst- og vinterbeite⁵⁷.

6.5. Utvikling i slaktevekter

Reindriftsforvaltningen har siden sesongen 1998/99 systematisk innehentet spesifiserte slaktevekter fra slakteriene, som i dag utgjør et omfattende materiale. Det finnes også noe eldre slaktevektmateriale fra før 1998/99 som er spesifisert på kjønn og alder. Blant annet foreligger gjennomsnittlige kalvevekter på distriktsnivå fra tidlig på 1980-tallet. Hensikten med dette registreringsarbeidet er blant annet å forbedre vurderingsgrunnlaget for reintalls-tilpasningen.

Tabellene 6.10, 6.11 og 6.12 viser tidsserier av gjennomsnittlige slaktevekter både for kalv, okser 1-2 år (*varit*) og simler over 2 år (*aldu/rotmu*). I tabell 6.13 har vi sammenstilt gjennomsnittlige slaktevekter fra en del distrikter i Vest-Finnmark fra 1960-tallet med tilsvarende vekter fra siste del av 1990-tallet og første del av 2000-tallet. Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

⁵⁷ En mulig forklaring kan være at slike dyr gjennom sommerbeiteperioden er blitt "godt vant" og i tillegg har større kropp, som de får problemer med å vedlikeholde når de kommer over på slitte høst- og vinterbeiter.

Tabell 6.10. Gjennomsnittlige slaktevekter på kalver som er levert slakteri, de siste 10 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ KALV (miessi/miesie) (kg) ¹									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ²
Polmak/Varanger	19,8	18,9	17,9	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6
Karasjok	16,6	18,1	15,8	17,2	17,8	20,2	21,3	21,2	18,4	18,0
Øst-Finnmark	18,9	18,8	17,1	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9
Vest-Finnmark	17,1	15,5	15,4	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7
Troms	23,2	21,8	23,4	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7
Nordland	21,5	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2
Nord-Trøndelag	20,5	20,1	20,8	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2
Sør-Trøndelag/Hedmark	20,0	18,7	20,9	20,9	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5
Tamreinlag	20,6	20,8	21,8	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5
Reindrift totalt	20,0	19,4	19,2	20,1	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1

Reindrifftsforvaltningen 2006

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 6.11. Gjennomsnittlige slaktevekter på okser 1-2 år som er levert slakteri, de siste 8 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ OKSE 1-2 ÅR (varit) (kg) ¹							
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ²
Polmak/Varanger	28,2	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7
Karasjok	26,2	26,2	27,7	29,9	32,2	32,5	29,5	26,5
Øst-Finnmark	27,1	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4
Vest-Finnmark	22,6	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2
Troms	32,5	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5
Nordland	35,2	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4
Nord-Trøndelag	30,3	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3
Sør-Trøndelag/Hedmark	31,1	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5
Tamreinlag	38,0	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2
Reindrift totalt	27,3	28,3	30,4	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8

Reindrifftsforvaltningen 2006

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 6.12. Gjennomsnittlige slaktevekter på simler over 2 år som er levert slakteri, de siste 8 driftsårene.

OMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER PÅ SIMLER > 2 ÅR (aldu/rotmu) (kg) ¹							
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	29,3	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1
Karasjok	27,1	28,0	30,5	29,9	30,3	31,1	27,2	28,2
Øst-Finnmark	28,3	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8
Vest-Finnmark	25,5	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9
Troms	35,8	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1
Nordland	36,2	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9
Nord-Trøndelag	33,1	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0
Sør-Trøndelag/Hedmark	32,6	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4
Tamreinlag	35,8	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3
Reindrift totalt	28,1	28,9	32,3	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6

Reindrifftsforvaltningen 2006

- 1 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.
- 2 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 9.

Tabell 6.13. Gjennomsnittlige slaktevekter på okse 1-2 år (varit) i utvalgte distrikter i Vest-Finnmark, periodene 1960/61 - 1963/64 og perioden 1996/97 - 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT	G.J.SN. SLAKTEVEKTER, OKSER 1-2 år (kg)								
	60/61 ¹	61/62 ¹	63/64 ¹	96/97 ²	98/99 ²	00/01 ²	02/03 ²	04/05 ²	05/06 ²
21 Gearretnjårga	28,8	-	-	25,0	-	-	29,9	29,2	29,4
22 Fiettar	32,4	29,4	-	25,8	24,0	25,6	32,0	27,5	27,2
23 Seaimn./Nåvg.	-	31,9	-	23,2	23,1	24,1	29,4	25,0	21,5
26 Låkkonjårga	30,3	29,5	-	21,7	22,1	22,7	26,0	21,9	21,3
27 Joahkonjårga	26,9	25,0	-	22,2	21,8	-	27,0	23,9	22,7
28 Cuokcavuotna	27,9	-	-	-	23,8	-	29,7	27,8	27,9
29 Seakkesnjårga	28,6	28,8	-	28,5	23,6	-	30,3	28,1	26,2
32 Silvvetnjårga	30,1	28,5	26,6	27,2	21,4	25,1	29,1	28,9	25,9
33 Spalca	32,2	30,0	31,1	23,1	21,0	19,0	26,9	23,9	23,3
34 Ábborassa	33,4	32,8	32,4	22,7	22,1	23,6	28,9	26,0	23,6
35A Fávrrsorda	29,3	25,9	27,5	22,9	21,7	25,2	29,2	26,4	26,1
36 Cohkolat	32,8	29,7	26,7	23,0	21,7	-	29,1	26,1	25,1
39 Árdni/Gávvir	35,2	30,7	31,6	26,0	27,0	29,2	30,9	30,0	28,5

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Hentet fra Movinkel og Prestbakmo sine innsamlinger av slaktevekter fra perioden 1960/61-1963/64.

2 Beregnet på grunnlag av data fra godkjente slakterier.

Finnmark:

Som det framgår av tabellene har de gjennomsnittlige slaktevektene i Finnmark gjennomgått betydelige variasjoner de siste 8-10 årene. I siste del av 1990-tallet var slaktevektene lave og/eller avtakende. Fra 2000/01 og de påfølgende to årene økte slaktevektene markert, for deretter igjen å avta gjennom de siste årene.

I Vest-Finnmark har særlig kalvevektene falt veldig lavt (16-17 kg i snitt) de siste årene, men også varitvektene (24 kg) og alduvektene (27 kg) nærmer seg nivået fra de vanskelige årene på slutten av 1990-tallet. I Karasjok har også slaktevektene gått ned de siste par årene, og da spesielt varitvektene (fra 32,5 til 26,5 kg). Gjennomsnittsnivået er imidlertid fortsatt høyere enn i Vest-Finnmark.

Dersom en ser nærmere på utviklingen i enkeltdistrikter de siste årene, har det med noen unntak vært en negativ utvikling i gjennomsnittlige slaktevekter. Den største nedgangen og de laveste vektene forekommer i de store "innerdistriktene", slik også situasjonen var på slutten av 1990-tallet. Utviklingen har flatet noe ut det siste året.

Det finnes trolig mange årsakssammenhenger til de siste årenes vektutvikling. I både Vest-Finnmark og Karasjok har vektnevdgangen kommet på tross av at beitesesongene forut for slakting, og da spesielt vintersesongene, har vært bra klimatiske sett. Noe av vektreduksjonen i Vest-Finnmark i 2003/04 kan nok skyldes den vanskelige markedsituasjonen for reinkjøtt, som førte til at en stor del av slakteuttaket ble forskjøvet til vintersesongen (se tabell 10.3), med tap av slaktevekt fra høst til vinter. På den andre siden var klimaforholdene om høsten og vinteren 2003/04 gunstige, slik at vektetapet fram til slakting trolig var mindre enn vanlig ved vinterslakt.

Videre har lite snø og høyt dyretall gjennom de gode årene økt utnyttelsen av lavbeitereserver, som i normale vintre ikke er tilgjengelig på grunn av harde og/eller tykke snølag⁵⁸. I vårknipa har reinen dermed blitt mindre avhengig av de normalt viktige, men slitte rabbebeitene. Den store vektnedgangen som kom i mange distrikter i Vest-Finnmark og Karasjok de siste par årene kan ha sammenheng med at dyretettheten nå er blitt så høy i disse distriktene at den overskygger den positive innvirkningen av det gunstige klimaet og den økte beitetilgjengeligheten.

I Karasjok kom nedgangen i slaktevekter i 2004/05, ett år seinere enn i Vest-Finnmark, selv om de klimatiske forholdene i grove trekk har vært de samme. Dette kan blant annet ha sammenheng med noe svakere reintallsøkning, generelt lavere reintetthet og en noe annerledes sammensetning av beitetyper enn i Vest-Finnmark.

Det er verdt å merke seg at den største slaktevektnedgangen har kommet hos kalven (se tabell 6.10). Siden kalv bare har en vekstsommer bak seg, og i tillegg vil påvirkes sterkt av simlas kondisjon etter vinteren, vil slaktevektene oftest respondere raskere på miljøforandringer enn hos eldre dyr, som har flere vekstsosonger bak seg. Dette ser vi klare tendenser for både i Vest-Finnmark og Karasjok, der kalvevektene nå er kommet godt under 20 kg, mens vektne­d­gangen hos eldre dyr ”henger litt igjen”.

Ut fra foreløpige slaktetall fra sesongen 2006/07 har gjennomsnittsvektene i både Karasjok og Vest-Finnmark gått noe opp i forhold til 2005/06. Vektene er imidlertid fortsatt godt under nivået fra 2003/04.

I en periode før de siste årenes vektne­d­gang hadde Vest-Finnmark og spesielt Karasjok slaktevekter på nesten samme eller samme nivå som landet for øvrig. Siden slaktevektregistreringene begynte tidlig på 1980-tallet var det knapt registrert så høye kalvevekter i Finnmark. Dette forteller mye om hvor usedvanlig gunstig de klimatiske forholdene var for reinen i Finnmark disse sesongene. Som tabell 6.13 viser oppnådde enkelte distrikter i Vest-Finnmark like høye slaktevekter i disse årene som på første del av 1960-tallet. Andre distrikter økte også disse årene, men de greide imidlertid ikke å komme opp på nivået fra 1960-tallet på tross av gunstige klimatiske forhold.

Den generelle slaktevektøkningen fra og med 2000/01 og fram til og med 2002/03 kom på tross av en sterk økning i reintallet (se figur 5.1). Denne vektøkningen hadde trolig sammenheng med generelt klimatisk gode beitebetingelser året rundt, med blant annet snøfattige vintre, tidlige vårer, normalt gode somrer og seint snøfall om høsten. Lite snø gjennom vintrene førte til at store deler av vinterbeitene var tilgjengelig for beiting. Dette medførte trolig minimale tap av dyr gjennom vårknipa og videre bedre kondisjon for reinen om våren og dermed en god start på vekstsosongen. Disse gunstige klimatiske forholdene overskygget i stor grad negative effekter på reinens høstvekter som følge av økt dyretetthet og økt press på beitene. Samtidig hadde tilsvarende dårlige år perioden i forkant bidratt med sitt til å gjøre ”vektspranget” desto større.

Tabell 6.12 viser at vektøkningen for aldu/rot­nu i Vest-Finnmark og Karasjok var større i 2000/01 enn det en skulle forvente ut fra vektøkningen for kalv (se tabell 6.10) og for varit (se tabell 6.11). Videre gikk simlevektene ned året etter (2001/02), mens kalv og varit fortsatte vektøkningen. Dette har trolig sammenheng med at mange simler enten ikke fødte kalv eller mistet kalven tidlig i 2000/01 (se tabell 6.1), trolig som følge av dårlig kondisjon og en vanskelig vinter i forkant (driftsåret 1999/00). Sommeren 2000 kunne derfor simlene

⁵⁸ Oppfølgingen av overvåkningsprogrammet for lavbeitene (se kapittel 4.2), som ble gjennomført sommeren 2005, vil trolig kunne si noe mer om hvordan disse lavbeitereservene har blitt beitet de siste årene.

prioritere egen vekst i sterkere grad enn i de påfølgende årene, da kalvetilgangen var betydelig høyere (se tabell 6.1). Tilsvarende økte simlevektene i Karasjok og Vest-Finnmark i 2005/06, mens varit- og kalvvektene gikk ned eller flatet ut. Dette har trolig sammenheng med den dårlige kalveproduksjon våren 2005, som frigjorde ressurser til egenvekst hos simlene.

Områdene sør for Finnmark:

Områdene sør for Finnmark, samt Polmak/Varanger, har høyere gjennomsnittlige slaktevekter enn Karasjok og Vest-Finnmark (se tabellene 6.10, 6.11 og 6.12). De høyeste slaktevektene forekommer i tamreinlagene, der gjennomsnittsvektene på kalv og på okser 1-2 år var på henholdsvis 23 kg og 37 kg i 2005/06. Troms og Nordland, som har de beste sommerbeitene i landet, hadde de nest høyeste slaktevektene (33-35 kg på okser 1-2 år), etterfulgt av Trøndelagsområdene og Polmak/Varanger (29-33 kg på okser 1-2 år). Til sammenligning hadde Karasjok og Vest-Finnmark slaktevekter på okser 1-2 år på henholdsvis 26 kg og 24 kg i 2004/05. Dyr i mindre godt hold, ofte i kombinasjon med slitte vinterbeiter, vil trolig være mer sårbare overfor ugunstig klimatiske forhold på vinteren. De lave produksjonstallene for deler av Finnmark i de klimatiske ugunstige årene på slutten av 1990-tallet (se figurene 6.4 og 6.5) må sees i sammenheng også med slike forhold.

Slaktevektene i områdene sør for Finnmark preges av mer tilfeldige årlige svingninger, med de tre siste årene som jevnt over noe dårligere år enn de 3 foregående årene. Det er nærliggende å anta at det er klimatiske svingninger som er hovedårsaken til svingningene i slaktevekter i disse områdene. For enkelte distrikter vil imidlertid høy tetthet av rein i tillegg påvirke slaktevektene negativt og med det også forsterke negative klimaeffekter på produksjonen.

6.6. Produksjon og tap – en oppsummering

Finnmark:

Gjennom siste del av 1990-tallet hadde Karasjok og Vest-Finnmark en betydelig svikt i produksjonen. Dette ga seg utslag i både redusert reintall, svikt i kalvetilgangen, høye tap, lave slaktevekter og en svært lav produktivitet. Polmak/Varanger hadde også svakere produksjonsresultater enn på 1980-tallet og første del av 1990-tallet. Distriktene i denne østligste delen av Finnmark greide seg imidlertid langt bedre enn Karasjok og Vest-Finnmark. Dette kan illustreres med at området hadde bra slaktevekter og brukbar produktivitet gjennom disse vanskelige årene. Nedgangen i reintall var dessuten markert mindre enn lenger vest. Den negative produksjonsutviklingen i Finnmark på slutten av 1990-tallet hadde blant annet sammenheng med vanskelige klimatiske forhold over flere år, spesielt på vinterbeitene. Vinteren og våren 1997 var spesielt kritisk, da beitene låste seg allerede tidlig på vinteren. For Vest-Finnmark og Karasjok hadde høyt beitebelegg over lang tid og slitte vinterbeiter også bidratt til den svake produksjonen i denne perioden.

Fra bunnåret 2000/01 snudde imidlertid utviklingen. I årene fram til 2003/04 gikk slaktevektene opp, tapene ned og produktiviteten sterkt opp i Karasjok og Vest-Finnmark. Denne positive utviklingen i produktivitet hadde sammenheng med et i utgangspunktet historisk lavt reintall, samt svært gunstige klimatiske forhold over flere år (lite snø, tidlig vår og økt tilgang på normalt lite tilgjengelige vinterbeiter). Siden slakteuttaket i disse gode årene ikke økte i takt med produktivitetstøkingen, og mange reineiere benyttet anledningen til å bygge opp flokkene sine, økte reintallet med ca. 50 % på disse 3 årene. De siste årene har utviklingen snudd igjen, med lavere slaktevekter, lavere kalvetilgang, økte tap og nedgang i produktiviteten. Det er særlig Vest-Finnmark som har fått merke den negative utviklingen.

Karasjok har også en vesentlig nedgang, men nivået er fortsatt godt over Vest-Finnmark. Polmak/Varanger synes ikke å ha kommet i den samme negative utviklingen som resten av Finnmark, men også her synes trenden å være svakt negativ.

Troms og Nordland:

Troms og Nordland har generelt hatt store svingninger i produksjonen, blant annet som følge av vanskelige vinterbeiter og ustabile klimatiske forhold. Vinterbeitene er mer ujevnt fordelt, og utgjør den mest begrensende faktoren for de fleste distrikter i disse to områdene. Sommerbeitene er imidlertid av generelt meget høy kvalitet. Dette innebærer at Troms og Nordland ligger i toppen når det gjelder kjøttkvalitet, med til dels svært høye slaktevekter.

Til tross for høye slaktevekter og god kondisjon, slet begge områdene på siste del av 1990-tallet med store tap, lav kalvetilgang, lav og ustabil produktivitet og minkende reintall. Nedgangen er, foruten klimatisk vanskelige vinterbeiteforhold, satt i sammenheng med økende rovdyrbestander. Tapene i øydistriktene i Troms var for en stor del klimatisk betinget, mens rovdyr trolig har vært den viktigste tapsårsaken i fastlandsdistriktene i Troms og i Nordland. Distriktene lengst nord i Nordland har vært hardest rammet av rovdyr tap, og reintallet og produksjonen i disse distriktene ble i denne perioden satt kraftig tilbake.

Etter 2000/01 har utviklingen generelt vært positiv i Troms, med nedgang i tap og økning i både reintall, kalvetilgang og produktivitet. Det siste året har imidlertid vært mindre positivt, med økte tap, redusert reintall og lavere produktivitet. Sammenlignet med andre områder har Troms høye tap og lav produktivitet. Utviklingen i Nordland er mer sammensatt. Reintallet økte fra 1997/98 og fram til 2003/04, men har igjen avtatt de siste 2 årene. Tilsvarende gikk tapene ned og kalvetilgangen og slakteuttaket økte fram til 2003/04, mens utviklingen er motsatt de siste par årene. De tre nordligste distriktene i Nordland har det særlig vanskelig, som følge av at de ulike årsaker ikke har greid å bygge opp reintallet og få reindriften på fote igjen etter de store tapene på slutten av 1990-tallet.

Trøndelag og tamreinlagene:

Trøndelagsområdene og tamreinlagene har generelt hatt en stor stabilitet både i reintall, produksjon og kvalitet (slaktevekter), og da i særlig grad Sør-Trøndelag/Hedmark og tamreinlagene. Disse to områdene har over lang tid hatt den høyeste produktiviteten i landet. De siste 3 årene har slakteuttaket og produktiviteten gått noe ned og tapene gått noe opp i Sør-Trøndelag/Hedmark, trolig på grunn av økt rovdyrbestand. Tamreinlagene har derimot vært svært lite plaget med tap, og produktiviteten og slakteuttaket er her fortsatt svært høyt. Tamreinlagene har også de høyeste slaktevektene.

Nord-Trøndelag hadde gjennom 1980-tallet og første del av 1990-tallet også svært høy produktivitet. Dette var et utslag av en bevisst strukturering av reinflokkene. I første halvdel av 1990-årene økte imidlertid rovdyr tapene sterkt, slik at produktiviteten gikk ned. Tiltak for å få ned rovdyr tapene ble iverksatt på midten av 1990-tallet. Dette bidro til at tapene avtok og produktiviteten gikk opp i de påfølgende årene. Fra slutten av 1990-tallet begynte reintallet å synke, og nedgangen har fortsatt fram til det siste driftsåret. Nedgangen i reintall skyldes delvis planlagte justeringer av reintall i forhold til beitegrunnlaget i noen distrikter, men også økende tap de siste par årene. Parallelt med de økte tapene har også produktiviteten gått sterkt ned. Videre har slaktekvantumet blitt redusert fordi det ikke er mulig å foreta et systematisk utvalg og optimalisere kjønns- og alderssammensetningen på samme måte som tidligere.

7 Ressursrelaterte virkemidler

7.1. Generelle vurderinger

Reindrifftsavtalen⁵⁹ og tilhørende økonomiske virkemidler er, sammen med reindrifftsloven, de viktigste redskapene for å følge opp målene og retningslinjene i reindrifftspolitikken. De økonomiske virkemidlene består i hovedsak av driftstilskudd med produksjonspremie (tidligere produksjonstilskudd), tidligslaktetilskudd, kalveslaktetilskudd, distriktstilskudd og ulike omstillingsordninger. Med bakgrunn i de aktuelle utfordringene i reindrifftsneringen er disse ulike ressursrelaterte virkemidlene gjenstand for en fortløpende vurdering gjennom de årlige reindrifftsforhandlingene.

Erfaringene med bruk av økonomiske virkemidler, eksempelvis for å løse reintallsproblemer i Finnmark, har imidlertid vist at de har sine klare begrensninger. Derfor har både Landbruks- og matdepartementet og Stortinget uttrykt at de økonomiske virkemidlene i sterkere grad må sees i sammenheng med de lovbaserte virkemidlene. Når rammebetingelsene gjennom lovbaserte virkemidler er på plass (se kapittel 8), vil de økonomiske virkemidlene over reindrifftsavtalen i større grad kunne gi den tilsktede effekt og bidra til en bærekraftig ressursutnyttelse.

7.2. Driftstilskudd og produksjonspremie

Driftstilskuddet og produksjonspremien har som formål å fremme en bærekraftig reindrift, kvalitet og produktivitet, samt heve inntekten og virke utjevne mellom driftsenhetene.

Fram til og med 2002/03 omfattet tilskuddsordningen et produksjonstilskudd basert på geografisk differensierte krav til minsteproduksjon (fra 800 til 1.200 kg) og til slakteuttak (fra 7 kg til 11,5 kg per rein i vårflokk). I tillegg gjaldt ordninger med tidligslaktetilskudd og kalveslaktetilskudd. Troms og Nordland hadde en særlig ordning med driftstilskudd, som erstattet både produksjons-, kalve- og tidligslaktetilskuddet. For alle områder var det et generelt tak på 600 rein i vårflokk for å kunne motta tilskudd.

Fra og med driftsåret 2003/04 ble ordningen med produksjons- og driftstilskudd lagt om. Avtalepartene gikk bort fra slaktekrav knyttet til reintall som grunnlag for tilskudd, og gikk i stedet inn på en ordning med krav til avgiftspliktige kjøttinntekter og andre næringsinntekter fra reinen. Ordningen med felles slakteplan ble også fjernet. Taket på 600 rein for å kunne motta tilskudd gjelder fortsatt, men det gjøres unntak for distrikter med reintall innenfor det fastsatte. Den nye ordningen kombinerer et flatt driftstilskudd med en produksjonsavhengig produksjonspremie tilsvarende 25 % av avgiftspliktig salg av kjøtt og andre avgiftspliktige inntekter fra reinen.

Minstekravet for avgiftspliktig inntekt fra salg av kjøtt ble fra og med 2005/06 hevet fra kr. 30.000 til kr. 50.000. Videre er driftstilskuddet som ligger i bunnen av tilskuddsordningen nå på kr. 10.000 per driftsenhet for alle områder. Det utbetales ikke produksjonspremie for avgiftspliktig inntekt som overstiger kr. 400.000 per driftsenhet og kr. 1.000.000 per tamreinlag.

Innføringen av produksjonspremien har sammenfalt med flere påfølgende år med svært gunstige produksjonsforhold i Finnmark (se kapittel 6). Som det framgår av kapitlene 5.1, 6.3

⁵⁹ jf. *Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag* av 03.07.2003 og *Forskrift om tilskudd til distrikter og tamreinlag* av 17.06.1999, begge med seinere endringer.

og 6.4 synes den nye ordningen ikke å ha greid å stimulere til å ta ut hele produksjonsveksten i Finnmark i årene med gunstige produksjonsforhold. Som en følge av dette økte reintallet disse årene. Dette har trolig sammenheng med at mange reineiere fortsatt legger en ”omvendt markedsøkonomi” til grunn for sin slaktestrategi, der en investerer i en større flokk når prisen/tilskuddene går opp og når produksjonsforholdene ellers tillater det (se kapittel 6.3).

Ekstraordinært driftstilskudd på kr. 30.000 kan innvilges til ungdom under 30 år de 3 første årene etter at de har fått overdratt driftsenhet. Fra og med 2005/06 ble det videre innført et forhøyet driftstilskudd på kr. 25.000 til driftsenheter der kvinner står som enkeltinnehaver, eller der innehaver er under 30 år. I denne sammenheng er det naturlig også å nevne det såkalte ektefelletillegget, som har vært gjeldende fra og med driftsåret 1999/00. Tilskuddet gis til driftsenheter der begge ektefeller utøver aktiv reindrift⁶⁰, forutsatt at én av ektefellene ikke overstiger kr. 150.000 i brutto inntekt utenom reindriften. For driftsåret 2007/08 er øvre grense hevet til kr. 175.000. Siden det i de fleste tilfeller er kvinnen som henter sin hovedinntekt utenfor reindriften, vil dette tilskuddet kunne stimulere til sterkere kvinnelig deltagelse i reindriften. De siste årene har satsen for ektefelletillegget vært på kr. 25.000, men den er fra 2006/07 hevet til kr. 35.000.

7.3. Tidligslaktetilskudd

Ordningen med tidligslaktetilskudd gjelder for driftsenheter fra Øst-Finnmark, Vest-Finnmark og Troms. Satsene for tilskuddet er for tiden kr. 10 per kg slakt innenfor sommerbeite og innenfor vedtatt beitetid, og kr. 5 per kg slakt innenfor høstbeite i perioden 11.10-31.12⁶¹. Satsene videreføres for 2007/08.

Formålet med tidligslaktetilskuddet er å spare lavbeitene gjennom tidligere uttak av slaktedyr, samt gi forbedret kjøttkvalitet og bidra til økt lønnsomhet og inntektsutjevning. Ordningen er derfor utformet slik at den skal premiere tidlig slakting, det vil si slakteuttak som primært gjennomføres i sommerbeitedistriktet innenfor vedtatt beitetid.

Tidligslaktetilskuddsordningen har de siste 10 årene bidratt til at 80-90 % av slakteuttaket i Troms og Øst-Finnmark har skjedd før nyttår. Ordningen har ikke på langt nær hatt like stor effekt i Vest-Finnmark, der i underkant av 40 % av slakteuttaket i 2005/06 skjedde før nyttår. I de foregående årene ble en betydelig større andel av slakteuttaket i Vest-Finnmark tatt ut før nyttår (50-70 %) (se kapittel 10.1).

7.4. Kalveslaktetilskudd

Ordningen med kalveslaktetilskudd gjelder for tamreinlagene og for driftsenheter i Sør-Trøndelag/Hedmark, Nord-Trøndelag, Vest-Finnmark og Øst-Finnmark. Kalveslaktetilskudd kan i Øst-Finnmark, Vest-Finnmark og Troms innvilges i tillegg til tidligslaktetilskudd. Kalveslaktetilskuddet ble fra driftsåret 2003/04 redusert fra kr. 225 til kr. 150 per kalv, men er for driftsåret 2007/08 igjen hevet (til kr. 180 per kalv).

Målsetningen med kalveslaktetilskuddet er å stimulere til en størst mulig produksjon på et begrenset naturgrunnlag. En produksjon basert på kalveslakt har over lang tid vist seg å gi høy avkastning for distrikter med rimelig balanse mellom reintall og ressursgrunnlag. I Finnmarksområdene, hvor det tradisjonelt har vært slaktet mye 1 ½ års okser (varit), ble

⁶⁰ jf. § 20 annet ledd i *Lov om reindrift* av 09.06.1978 med endringer, sist ved lov av 23.02.1996.

⁶¹ For helårsbeitedistrikter ytes tidligslaktetilskudd med kr. 10 per kg slakt fram til 10.10, og kr. 5 per kg slakt i perioden 11.10-01.01.

ordningen gjeninnført i driftsåret 1999/2000. Dette for å medvirke til å redusere seintapet av kalv, samt å bidra til å endre flokkstrukturen mot mer produktive dyr på de begrensede lavbeitene.

Ordningen har bidratt til å øke andelen kalveslakt i Finnmarksområdene (se kapittel 5.2 og tabell 5.2). Økningen har vært særlig markert i Karasjok og Vest-Finnmark, der andelen kalveslakt var svært lav gjennom store deler av 1980- og 1990-tallet. I områdene lenger sør har ordningen bidratt til en høy og relativt stabil andel kalveslakt siden tidlig på 1980-tallet.

7.5. Distriktstilskudd

Distriktstilskudd kan ytes til distrikter og tamreinlag. Det består av tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning, særskilte tilskudd til Trollheimen og fellesbeitedistrikter, samt eventuelt tilskudd for avsetning til kriseberedskap (tidligere kalt tapsforebyggende fond). Når flere distrikter slås sammen legges det til rette for overgangsordninger, som for eksempel for distrikt 16 i 2005/06.

Distriktstilskuddet har i 2006/07 bestått av et grunnbeløp på kr. 20.000 per distrikt (tidligere kr. 10.000) og et beløp per driftsenhet på kr. 12.000 (tidligere kr. 15.000 per enhet inntil 15 driftsenheter, og kr. 10.000 per enhet utover 15 driftsenheter)⁶². For tamreinlag utbetales et flatt tilskudd på kroner 120.000. Det utbetales særskilte tilskudd for distriktene 16 og 17 i Øst-Finnmark (kr. 100.000), distriktene 30A, 30B og 30C i Vest-Finnmark (kr. 100.000), Femund reinbeitedistrikt i Sør-Trøndelag/Hedmark (kr. 30.000) og Trollheimen (kr. 100.000). Tilskuddet til kriseberedskap tilsvarer 150 % av distriktets egen avsetning til dette formål, begrenset oppad til 25 % av totalt utbetalt distriktstilskudd. For kommende driftsår (2007/08) er satsen for tilskudd til distriktene 16, 17, 30A, 30B og 30C i Finnmark økt fra kr. 100.000 til kr. 150.000.

Distriktstilskuddet skal bidra til å gi distrikter og tamreinlag større egenansvar gjennom økt økonomisk handlefrihet og ressurser til planlegging og medvirkning i saker med betydning for distriktet/tamreinlaget. For eksempel skal tilskuddet gi mulighet til organisert avløsning og bedre reintallstilpasning. Tilskuddet skal videre gi distriktene hjelp til å avsette midler til forebyggende tiltak og til kriseberedskap. Distriktene har et selvstendig ansvar for å etablere en slik egenberedskap i forbindelse med vanskelige beiteforhold.

7.6. Tilskudd til omstilling, avvikling og strukturering

Høsten 1997 la det såkalte "Generasjonsutvalget" fram en utredning⁶³, som blant annet rettet søkelyset mot generasjonsoverganger i reindriften. Gruppens forslag kan kort oppsummeres som 1) tiltak for styrt avvikling i næringen, blant annet innløsning av driftsenheter, og 2) ulike generasjonstiltak, deriblant overgangsstøtte til utøvere som avvikler før pensjonsalderen og støtte til nyetablerere.

Som en oppfølging av dette arbeidet ble det i 1999 innført en ny tidligpensjonsordning etter mønster fra landbruket⁶⁴. Hensikten med tidligpensjonsordningen er å lette generasjonsoverganger i reindriften. Ordningen forutsetter at driftsenheten avvikles eller overdras. Tidligpensjon kan mottas etter fylte 62 år og fram til fylte 67 år. Den kan gis som enbruker-

⁶² For Trollheimen utbetales det kr. 15.000 per driftsenhet.

⁶³ Generasjonsutvalget 1997. Rapport avgitt november 1997.

⁶⁴ jf. *Forskrift om tidligpensjon i reindriften* av 09.12.1999.

pensjon, som bare ytes driftsenhetsinnehaver, eller som tobrukerpensjon⁶⁵, som ytes begge ektefeller. Det har siden 1999/00 vært liten oppslutning om tidligpensjonsordningen.

Videre ble det etablert en innløsningsordning i 1999⁶⁶. Hensikten med innløsningsordningen er å stimulere til avvikling av driftsenheter i distrikter som har problemer med reintalls-tilpasning og/eller ressursutnyttelse. Ordningen har hatt noe ulik utforming gjennom de årene den har vært gjeldende. Dersom kriteriene for innløsning er oppfylt, vil søker kunne få utbetalt kr. 450.000 som et engangsbeløp. Dette forutsetter at driftsenheten avvikles og at innehavers rein slaktes ned. Rein som ikke tilhører innehaver slaktes ned eller overføres til andre driftsenheter som har lovlig adgang til å "huse" denne reinen. I både tidligpensjons- og innløsningsordningene kan den som avvikler eller overdrar driftsenheten beholde inntil 20 rein til bevoktning i annen driftsenhet⁶⁷. Siden innløsningsordningen ble innført i 1999/00 og fram til og med driftsåret 2005/06 har det blitt innløst til sammen 53 driftsenheter, hvorav 49 enheter i Finnmark (se kapittel 8.3 og tabell 8.4). Det har så langt ikke blitt innløst noen nye enheter i 2006/07, men 5 driftsenheter fra Finnmark har fått innvilget tilsagn om innløsning med frist for avvikling i løpet av 2007.

Våren 2004 ble det med hjemmel i RUF-forskriften⁶⁸ laget retningslinjer vedrørende tilskudd til strukturelle tiltak i distrikter med behov for reintallstilpasning og ressursutnyttelse⁶⁹. Arbeidet med reintallstilpasning i Finnmark har avdekket et behov for å kunne yte avviklingsstøtte til driftsenheter som av en eller annen årsak ikke har klart å gjenoppta en tilstrekkelig drift etter omstillingsperioden, og som samtidig falt utenfor innløsningsordningen. Ordningen skal videre kunne bidra til å avvikle andre "tomme" eller inaktive driftsenheter (se tabell 8.2), som på lengre sikt representerer et potensiale for reintallsøkning. En slik strukturering vil kunne frigjøre beitekapasitet i noen distrikter for overflytting av driftsenheter fra andre distrikter med for høyt reintall og for mange driftsenheter. Støttebeløpet ble satt til kr. 125.000, med fratrukk på kr. 25.000 for driftsenheter som tidligere har vært på omstilling. Så langt har ordningen resultert i at 13 mer eller mindre inaktive driftsenheter har avviklet (se kapittel 8.2).

I tillegg til disse ordinære avviklingsordningene ble det som et ledd i arbeidet med reintallstilpasning i Vest-Finnmark innført to økonomiske bonusordninger⁷⁰ for å få redusert reintallet til det fastsatte innen 1. april 2005. Ordningene var rettet henholdsvis mot de som avviklet ("avviklingsbonus" på 1.500 kr per rein fratrukket bevoktningsrein) og de som reduserte sitt reintall ("reduksjonsbonus" på 500 kr per rein). For begge bonusordningene var reintallet per 1. april 2002 utgangspunktet. Det vil si at det skulle utbetales bonus for reduksjonen av reintall først når reintallet var kommet ned til "2002-nivå". En annen forutsetning for bonusutbetalingene var at de enkelte distrikter måtte ha inngått en driftsavtale med Reindriftsforvaltningen med en bindende plan for reintallsreduksjon. Bonusordningen gikk ut 1. april 2005. Gjennom ordningenes virketid ble det ikke inngått noen slike bindende avtaler om reintallsreduksjon. Driftsenheter som avviklet fikk imidlertid generell dispensasjon fra dette vilkåret og fikk utbetalt "avviklingsbonus". Det ble på den annen side ikke utbetalt "reduksjonsbonus" for driftsenheter som reduserte reintallet uten å avvikle.

⁶⁵ Tobrukerpensjon forutsetter at ektefellen har fylt 60 år.

⁶⁶ jf. kapittel 5 i *Forskrift for Reindriftens Utviklingsfond* av 17. 06.1999, sist endret ved forskrift av 15.06.2005.

⁶⁷ Ved felles driftsenhet kan ektefellene til sammen beholde inntil 30 rein i annen driftsenhet.

⁶⁸ jf. *Forskrift for Reindriftens Utviklingsfond* av 03.07.2003 § 1-5.

⁶⁹ jf. vedtak i Reindriftens Utviklingsfond av 03.05.2004 (sak 69/04).

⁷⁰ jf. *Forskrift om økonomiske virkemidler i forbindelse med reintallstilpasning i Vest-Finnmark reinbeiteområde* av 19.12.2003.

8 Organisering og rammebetingelser

8.1. Organisering

Reindriftsnæringen er organisert på flere nivåer⁷¹, fra reinbeiteområder, reinbeitedistrikter og driftsfellesskap/siida⁷² og ned til driftsenheter og reineiere. I tillegg utøves reindrift utenfor de såkalte reinbeiteområdene⁷³. For å forstå tilpasningene i næringen er det viktig å ha en viss oversikt over disse ulike nivåene og formene for organisering.

Det samiske reindriftsområdet, som strekker seg fra Finnmark i nord til Hedmark i sør, er inndelt i 6 reinbeiteområder som igjen er delt opp i reinbeitedistrikter⁷⁴. Utenfor reinbeiteområdene utøves samisk reindrift på særskilt grunnlag i Trollheimen⁷⁵. I Valdres og Nord-Gudbrandsdalen utøver 4 tamreinlag ikke-samisk reindrift. I 1998 fikk i tillegg et foretak i Nord-Østerdalen, kalt Rendal renselskap, innvilget konsesjon⁷⁶ til å utøve en særegen driftsform basert på jakt på privateide dyr. Innenfor hvert distrikt er det grupper av reineiere som har reinen i en felles flokk og som samarbeider om den praktiske driften. Disse driftsgruppene kalles henholdsvis ”siida” og ”sijte” på nord- og sørsamisk.

Tabell 8.1 viser antall distrikter og antall driftsgrupper i de 6 reinbeiteområdene per 31. mars 2006. Ved utgangen av driftsåret 2005/06 var det totalt 82 reinbeitedistrikter, som fordelte seg på 72 sommer- og helårsbeitedistrikter, samt 10 distrikter som brukes til vår-, høst- og vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som konvensjonsbeiter for svensk reindrift. Dette er en nedgang på 7 distrikter fra foregående år, som en følge av endringer i distriktsinndelingen i Øst-Finnmark (se kapittel 8.5). De siste årene har det videre vært ca. 100 driftsgrupper sommerstid og ca. 140 driftsgrupper vinterstid i det samiske reindriftsområdet. Siidaene eller driftsgruppene består av én eller flere driftsenheter. Innen hver driftsenhet er det oftest flere reineiere med eget reinmerke⁷⁷.

Tabell 8.2 viser antall driftsenheter og antall personer i driftsenhetene for de 5 siste driftsårene, mens figurene 8.1 og 8.2 viser utviklingen siden 1979/80. Endrede forutsetninger i tallgrunnlaget gjør at figur 8.2 må tolkes med varsomhet. Som tabellen viser var det ved utgangen av driftsåret 2005/06 totalt 554 driftsenheter med rein og i underkant av 2.900 personer tilknyttet disse driftsenhetene. Av disse var det 398 driftsenheter og drøyt 2.100 personer i Finnmark. I tillegg var 3 driftsenheter i Finnmark registrert uten rein.

⁷¹ jf. §§ 2-4 i *Lov om reindrift* av 09.06.1978 med endringer, sist ved lov av 23.02.1996.

⁷² Per i dag er driftsfellesskap/siida ikke et formalisert nivå gjennom reindriftsloven, men i forslaget til ny lov er dette nivået svært sentralt.

⁷³ jf. § 5 i *Lov om reindrift* av 09.06.1978 med endringer, sist ved lov av 23.02.1996.

⁷⁴ jf. § 2 i *Lov om reindrift* av 09.06.1978 med endringer, sist ved lov av 23.02.1996.

⁷⁵ jf. *Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal* av 21.12.1984.

⁷⁶ jf. vedtak i Landbruksdepartementet av 18.05.1998. Ny konsesjonssøknad er for tiden under behandling.

⁷⁷ jf. § 17 i *Lov om reindrift* av 09.06.1978 med endringer, sist ved lov av 23.02.1996.

Tabell 8.1. Antall distrikter, driftsgrupper og driftsenheter per 31. mars 2006.

OMRÅDE	ANT. REINBEITEDISTRIKTER ¹			ANT. DRIFTSGRUPPER ⁴	
	Sommer- og helårsbeite distrikter ²	Øvrige distrikter ³	Totalt antall distrikter	Sommer-grupper	Vinter-grupper
Polmak/Varanger	6	0	6	6	11
Karasjok	4	1	5	13	40 ⁶
Øst-Finnmark	10	1	11	19	51
Vest-Finnmark ⁵	26	3	29	41 ⁶	49 ⁶
Troms ⁵	14	5	19	14	14
Nordland	12	0	12	16	18
Nord-Trøndelag	6	0	6	10	10
Sør-Trøndelag/Hedmark	4	1	5	4	4
Samisk reindrift	72	10	82	104	146

Reindrifftsforvaltningen 2006

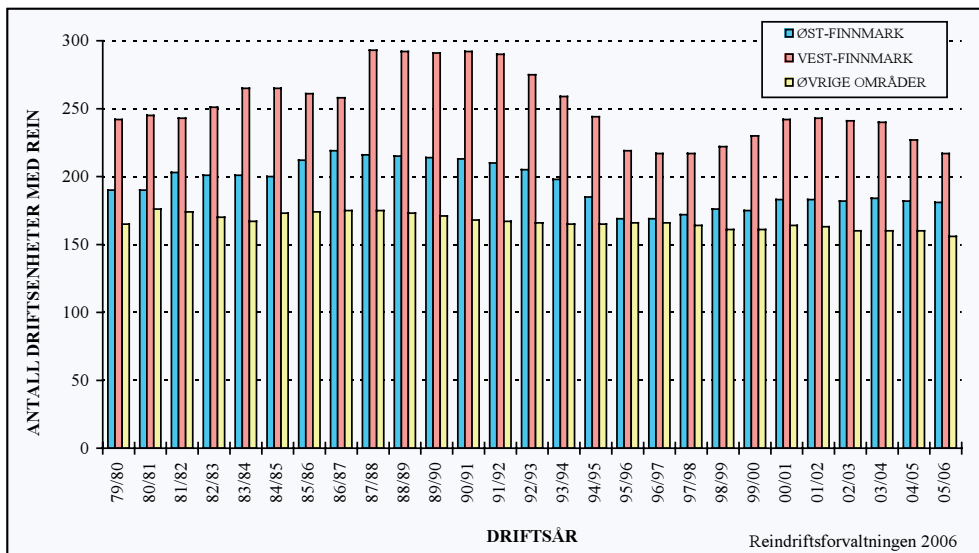
- 1 Med antall distrikter menes distrikter som av driftsmessige årsaker behandles som en administrativ enhet med felles distriktskode. I Varanger består 4 av disse distriktene formelt sett av til sammen 9 distrikter med hvert sitt distriktsnummer (se vedlegg 9).
- 2 Sommer- og helårsbeitedistriktene er utgangspunktet for den administrative grupperingen av driftsenheter i næringsoversiktene (se vedlegg 2-7).
- 3 Øvrige distrikter er distrikter som ikke brukes til sommerbeiter for norsk reindrift, men som vår-/ høstbeiter eller vinterbeiter for norsk reindrift og/eller som sommerbeiter for svensk reindrift (se kapittel 3.5).
- 4 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tabell 1. Organiseringen i driftsgrupper varierer mellom år. De oppgitte tallene gir derfor uttrykk for en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.
- 5 Sommergruppene er i hovedsak stabile fra år til år, mens vintergruppene varierer en del mellom år.
- 6 Antall sommer- og vintergrupper er rettet i forhold til trykt utgave av Ressursregnskapet.

Tabell 8.2. Antall driftsenheter med rein (enheter uten rein i parentes) og antall personer tilknyttet driftsenhetene ved slutten av de siste 5 driftsårene (per 31. mars).

OMRÅDE	ANTALL DRIFTSSENHETER MED REIN ¹					ANTALL PERSONER i driftsenhetene				
	(antall enheter uten rein i parentes)									
	01/02	02/03 ²	03/04 ²	04/05 ²	05/06 ³	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ³
Polmak/Varanger	45 (0)	43 (0)	44 (0)	43 (1)	43 (1)	201	203	204	215	215
Karasjok	138 (10)	139 (8)	140 (6)	139 (4)	138 (1)	560	584	600	643	651
Øst-Finnmark	183 (10)	182 (8)	184 (6)	182 (5)	181 (2)	761	787	804	858	866
Vest-Finnmark	243 (9)	241 (7)	240 (5)	227 (2)	217 (1)	1 283	1 323	1 279	1 297	1 292
Troms	50 (0)	50 (0)	50 (0)	50 (0)	46 (0)	148	154	160	160	154
Nordland	44 (1)	43 (2)	43 (2)	43 (1)	44 (0)	200	202	201	215	223
Nord-Trøndelag	39 (0)	37 (0)	37 (0)	37 (0)	36 (0)	172	180	180	174	185
Sør-Trønd./Hedm.	30 (0)	30 (0)	30 (0)	30 (0)	30 (0)	147	148	152	151	152
Samisk reindrift	589 (20)	583 (17)	584 (13)	569 (8)	554 (3)	2 711	2 794	2 776	2 855	2 872

Reindrifftsforvaltningen 2006

- 1 Midlertidige driftsenheter er medregnet i antall driftsenheter.
- 2 Mindre korreksjoner i antall driftsenheter i forhold til tidligere publiserte tall.
- 3 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 1.

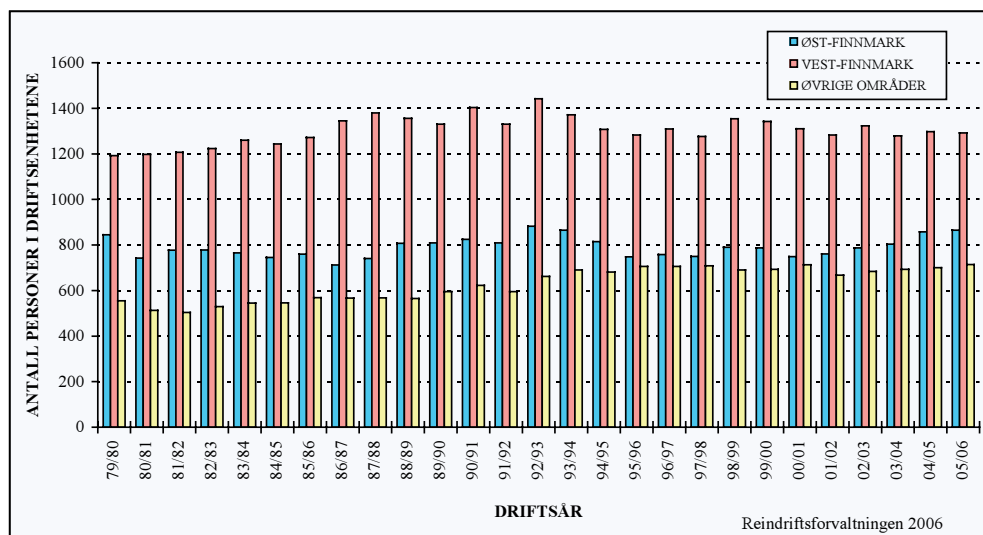
Figur 8.1. Antall driftsenheter i samisk reindrift ved driftsårets slutt (per 31. mars), perioden 1979/80- 2005/06. Driftsenheter som står registrert uten rein er ikke medregnet.

Figuren viser at antallet driftsenheter i Finnmark økte fra 1996/97 og fram til 2001/02. Denne økningen skyldtes i hovedsak at gjenopptatte omstillingsenheter anskaffet seg rein (se kapittel 8.2). For å forklare utviklingen i antall driftsenheter i Finnmark de siste 10 årene er det imidlertid nødvendig å se på driftsenheter med og uten rein⁷⁸ samlet. I 1995/96 var det totalt 489 enheter i Finnmark, medregnet omstillingsenhetene. Ved utgangen av 2005/06 var totalantallet sunket til 398 enheter, det vil si med 91 enheter over 10 år. Bare de 2 siste årene har antallet gått ned med 26 enheter i Finnmark (se tabell 8.2). Nedgangen skyldes i all hovedsak driftsenheter som avvikel gjennom ulike omstillings- og utkjøpingsordninger (se kapitlene 8.2 og 8.3). Denne utviklingen ser ut til å flate noe ut for inneværende driftsår. Dette skyldes at det bare er noen få driftsenheter igjen av de som har fått tilsagn om innløsning, men som enda ikke har passert fristen for å avviking. Videre synes interessen for å søke om avviking gjennom innløsningsordningen å være liten for tida. Etablering av en del midlertidige "generasjonsdriftsenheter"⁷⁹ i den siste 5-årsperioden har redusert den netto avgangen en del. Disse vil opphøre som egne driftsenheter når "opphavsenheter" avslutter driften.

I landet for øvrig har det bare skjedd mindre endringer i antallet driftsenheter de siste 10 årene. I Nord-Trøndelag ble antallet driftsenheter redusert i 2002/03 som følge av innløsning av to driftsenheter. Videre ble 4 driftsenheter i Troms kjøpt ut av Forsvaret i 2005/06 som et ledd i sammenbindingen av de to skytefeltene Mauken og Blåtind, slik at antallet i Troms nå er redusert til 46 driftsenheter.

⁷⁸ Driftsenheter uten rein ("tomme enheter") kan være oppgjorte dødsbo, men det kan også være tidligere omstillingsenheter som ikke har anskaffet seg rein etter endt omstillingsperiode (se tabell 8.3)

⁷⁹ Midlertidige driftsenheter er tidsbegrensede enheter som i en overgangsperiode eksisterer ved siden av driftsenheter som er i en nedtrappings-/avviklingsfase.

Figur 8.2. Antall personer i samisk reindrift ved driftsårets slutt (per 31. mars), perioden 1979/80 -2005/06.

Som tabell 8.2 og figur 8.2 videre viser har det ikke vært tilsvarende reduksjon i antall personer som i antall driftsenheter. Det skyldes delvis at personene som tilhørte de avviklede driftsenhetene, har fått mulighet til å ha rein til bevoktning i andre driftsenheter ("sytingsrein").

8.2. Omstillings- og avviklingsordninger

Siden begynnelsen av 1990-tallet har flere ulike ordninger for avvikling av driftsenheter blitt etablert for å stimulere til bedre ressursutnyttelse og reintallstilpasning. Disse omfatter Omstillingsprogrammet, innløsning av driftsenheter, ordning for strukturiltak og tidligpensjon. Utformingen av ordningene er beskrevet i kapittel 7.6.

I 1993 ble Omstillingsprogrammet for indre Finnmark etablert for å legge forholdene til rette for utvikling av en økologisk og økonomisk bærekraftig reindrift i Finnmark. Programmet fikk tilbakevirkende kraft for de driftsenheter som hadde avviklet siden høsten 1992. I løpet av programmets inntaksperiode (1992-96) gikk til sammen 100 driftsenheter inn i omstilling. Høsten 1994 gjorde Landbruksdepartementet et vedtak med tilbakevirkende kraft, om at driftsenheter i omstilling kunne "fryse" driftsenheten. Det vil si at de kunne gjenoppta driftsenheten når den 5-årige omstillingsperioden utløp. Omstillingsperioden for de siste driftsenhetene under denne ordningen gikk ut 31. desember 2000.

Tabell 8.3 viser status for de tidligere omstillingsenhetene per 31. mars 2006.

Tabell 8.3. Status for omstillingsenhetene i Finnmark, slutten av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006).

OMRÅDE	STATUS FOR TIDLIGERE				ANTALL DRIFTSENHETER			
	OMSTILLINGSENHETER				91/92		05/06	
	avviklet ¹	u/rein	m/rein	totalt	m/rein	u/rein	m/rein	u/rein
Polmak/Varanger	1 (1)	0	3	4	50	0	43	1
Karasjok	15 (4)	0	18	33	160	1	138	0
Vest-Finnmark	35 (14)	1	27	63	290	0	216	1
Hele Finnmark	51 (19)	1	48	100	500	1	397	2

Reindriftsforvaltningen 2006

- 1 Med avviklede enheter menes tidligere omstillingsenheter som ikke ble gjenopptatt eller som avviklet etter først å ha blitt gjenopptatt. Tall i parentes angir avviklede omstillingsenheter som har fått innvilget forlenget omstillingslønn.

Som det framgår av tabellen har resultatet av Omstillingsprogrammet i forhold til antall avviklede driftsenheter vist seg å bli mer positivt enn det som har framkommet av tidligere evalueringer. Ved utgangen av driftsåret 2005/06 var 51 av de 100 tidligere omstillingsenhetene avviklet. Av disse har 19 omstillere fått innvilget forlenget omstillingslønn⁸⁰, som er tilbudt omstillere som var over 50 år da de gikk inn i omstilling. Videre har 12 av de tidligere omstillingsenheter blitt kjøpt ut etter tilskuddsordningen for strukturtiltak.

I tabell 5.4 i Ressursregnskapet 1996/97 presenterte vi en beregning for Omstillingsprogrammets effekt på reintallet. Denne viste at nedslaktingen i de 100 omstillingsenhetene representerte en nedgang på drøyt 20.000 rein⁸¹ i forhold enhetenes reintall våren 1992. En bieffekt av programmet var at gjenværende driftsenheter fylte opp deler av "tomrommet" med å øke sine flokker. Våren 2006, nesten 6 år etter at omstillingsperioden for de siste driftsenhetene gikk ut, har 27 av de 49 gjenopptatte driftsenhetene bygd opp reinflokker med over 100 dyr. Reintallet i de gjenopptatte driftsenhetene var våren 2006 oppgitt å være ca. 9.500. Dette var en fortsatt økning fra de to foregående år (ca. 9.400 og 8.400 rein), på tross av at reintallet for hele Finnmark har avtatt disse årene (se tabell 5.1). Dette har trolig sammenheng med at en del av disse enhetene fortsatt er i en gjenoppbyggingsfase og derfor har slaktet mindre enn normalt.

Den mest sentrale avviklingsordningen de siste årene har vært innløsning av driftsenheter. Tabell 8.4 viser resultater fra innløsningsordningen siden ordningen trådte i kraft i 1999/00.

⁸⁰ jf. Tilleggsforskrift vedrørende forlenget omstillingslønn for personer som det etter omstillingslønnforskrifta § 3 d ikke krevdes aktiv omstilling for av 07.12.1999.

⁸¹ Medregnet et skjønsmessig fratrekk på rein som omstillingsenhetene hadde adgang å ha til bevokning i andre driftsenheter (inntil 20 eller 30 rein per omstillingsenhet).

Tabell 8.4. Status for søkere om innløsning av driftsenhet (innkomne søknader per 31. mars 2006). Driftsåret refererer til det året søknaden ble behandlet, selv om den reelle avviklingen oftest skjer året etter.

OMRÅDE	ANT. SØKNADER			ANT. INNV. SØKNADER			ANT. INNLØSTE ENHETER		
	99/00-04/05	05/06	Totalt	99/00-04/05	05/06	Totalt	99/00-04/05	05/06	Totalt
Polmak/Varanger	5	0	5	3	0	3	3	0	3
Karasjok	22	2	24	12	1	13	9	0	9
Vest-Finnmark	61	6	67	50	6	56	37	0	37
Andre områder	8	0	8	4	0	4	4	0	4
Hele reindriften	96	8	104	69	7	76	53	0	53

Reindrifftsforvaltningen 2006

Som tabellen viser har det totalt sett i perioden 1999/00-2005/06 blitt innløst 53 driftsenheter, hvorav 49 enheter i Finnmark. Antall innløste enheter samlet sett utgjør omtrent halvparten av antall innkomne søknader, og ca. 70 % av alle innvilgede søknader. For driftsåret 2005/06 kom det totalt 8 søknader om innløsning, mot hele 21 søknader året før. Av de 8 søknadene ble 7 innvilget, men ingen av disse har realisert innløsningen. En av driftsenhetene har imidlertid fått utsatt frist som går ut i 2007. For inneværende driftsår (2006/07) er det innvilget 4 søknader om innløsning fra Finnmark, hvor fristen for innløsning først går ut høsten 2007.

Som det framgår av tabell 8.2 har det lenge vært et betydelig antall "tomme" driftsenheter i Finnmark. I all hovedsak omfattes disse av tidligere omstillingsenheter, som ikke har vært omfattet av innløsningsordningen. For å få bedre struktur i distrikter med mange tomme eller små driftsenheter, ble det i 2004/05 innført en egen "tilskuddsordning til strukturtiltak". Tabell 8.5 viser resultatene fra ordningen.

Tabell 8.5. Status for søkere om avvikling av driftsenhet gjennom ordningen for strukturtiltak. Driftsåret refererer til det året søknaden ble behandlet, selv om den reelle avviklingen oftest skjer året etter.

OMRÅDE	ANT. SØKNADER			ANT. INNV. SØKNADER			ANT. AVVIKLEDE ENHETER		
	04/05	05/06	Totalt	04/05	05/06	Totalt	04/05	05/06	Totalt
Polmak/Varanger	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Karasjok	7	3	10	7	3	10	6	3	9
Vest-Finnmark	6	2	8	6	2	8	5	1	6
Hele Finnmark	13	5	18	13	5	18	11	4	15

Reindrifftsforvaltningen 2006

Som tabellen viser har det kommet inn 18 søknader om avvikling etter denne ordningen siden den trådte i kraft i 2004/05. Alle søknadene har blitt innvilget, og av disse har 15 driftsenheter avviklet. 12 av de avviklede enhetene var tidligere omstillingsenheter.

I 1999/00 ble det innført en ordning med tidligpensjon etter mønster fra landbruket. Tidligpensjon kan gis både ved avvikling og ved overdragelse av driftsenhet. Det har så langt vært liten oppslutning om denne ordningen.

Totalt sett har det altså siden 1997/98 blitt avviklet 108 driftsenheter gjennom ordningene for omstilling (alene eller kombinert med strukturtiltak eller forlenget omstilling), innløsning og strukturtiltak. Av disse var hele 104 enheter hjemmehørende i Finnmark.

8.3. Lovgrunnlag for rammebetingelser

I juni 2007 ble ny reindriftslov vedtatt av Stortinget⁸². I neste utgave av Ressursregnskapet vil vi gi en kort gjennomgang av lovgrunnlaget for rammebetingelser etter den nye loven, som trer i kraft 1. juli 2007.

Arbeidet med fastsetting av rammebetingelser i det samiske reindriftsområdet har fram til nå vært hjemlet i i reindriftsloven av 1978 (§§ 2, 8a og 8b)⁸³. Landbruksdepartementet har gjennom denne lovens § 2 vært tillagt myndighet til å fastsette grenser for de ulike reinbeiteområdene. Lovens §§ 2, 8a og 8b har videre gitt styringsorganene hjemmel til å gi rammebetingelser for reindriften gjennom fastsetting av distriktsgrenser, beitesoner (siidagrenser), beitetider, høyeste reintall per distrikt og per driftsenhet, samt distriktsplan.

I 1978-loven har driftsenheten videre vært det nivået som lovens reguleringsmekanismer og reindriftsavtalens virkemidler i hovedsak har vært relatert til. I den nylig vedtatte reindriftsloven er siidaen gitt en selvstendig rettslig stilling, mens driftsenheten er erstattet med begrepet ”siidaandel”.

8.4. Status for rammebetingelser

Någjeldende rammebetingelser for de ulike reinbeitedistriktene er tidsmessig av svært ulik opprinnelse. De eldste gjeldende grensedragningene ble vedtatt ved kongelig resolusjon så langt tilbake som i 1894, mens de eldste beitetidene i Finnmark stammer fra 1934. Gjeldende vedtak for høyeste reintall per distrikt er gjort de siste 20 årene, med unntak av en del distrikter i Troms. Vedtak om antall driftsenheter og høyeste reintall per driftsenhet er gjennomført i deler av de sørlige reinbeiteområdene, hvor dette til dels har vist seg å gi forutsigbare og stabile rammebetingelser for reindriften. I Finnmark er det bare gjort noen få slike vedtak.

I vedlegg 9 er det gitt en oversikt over gjeldende vedtak for distriktsgrenser, beitetider og høyeste reintall per distrikt (med referanser til vedtak).

Områdegrensene

Reindriftsforvaltningen har det siste året utarbeidet et forslag til områdegrenser mellom Øst-Finnmark og Vest-Finnmark, og mellom Vest-Finnmark og Troms. Forslagene har vært på høring, og ble behandlet av Reindriftsstyret i slutten av 2006. Forslagene er nå til behandling i LMD.

Områdegrensen mellom Troms og Nordland ble justert i 2000, mens grensen mellom Nordland og Nord-Trøndelag ble revidert i 1991. I løpet av 2007 vil det bli igangsatt et arbeid med å evaluere områdegrensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland.

⁸² Lov om reindrift av 15.06.2007.

⁸³ Bestemmelsene om distriktsplan (§§ 8a og 8b) kom inn i 1978-loven ved revisjonen i 1996. Ved samme anledning ble det foretatt endringer av lovens bestemmelser om beitetider og beitesoner (§ 2).

Finnmark

I Finnmark har svært mange av de någjeldende grensedragninger og beitetider sin opprinnelse fra to fylkesmannsforordninger fra 1934⁸⁴ eller fra Landbruksdepartementets vedtak fra 1963⁸⁵. Seinere vedtak er i hovedsak gjort i forbindelse med distriktsdelinger og enkelte grensereguleringer.

I 1989⁸⁶ ble det nedsatt et utvalg som skulle arbeide fram et forslag om ny distriktsinndeling for både Øst- og Vest-Finnmark. Utvalget la fram sitt forslag i 1994⁸⁷, men forslaget fikk ikke nødvendig tilslutning. Dette resulterte igjen i et omfattende arbeide lokalt. Innbyrdes beiterettigheter har stått sentralt i dette arbeidet.

I 1935 ble en del områder i Finnmark fredet mot reinbeiting⁸⁸. Grunnlaget for fredningsvedtaket var i hovedsak hensynet til behov for beite for ”lass- og kjørerain”. Under seinere endringer⁸⁹ av bestemmelsene ble hensynet til furuskogens foryngelse mer vektlagt. I 2004 gjennomgikk Reindriftsforvaltningen grunnlaget og behovet for fredningsbestemmelsene og utarbeidet et forslag til endring av bestemmelsene. Reindriftsstyret sluttet seg til Reindriftsjefens reviderte forslag da saken ble behandlet i desember 2005⁹⁰. I vedtaket tilrår Reindriftsstyret at fredningene etter gjeldende forskrift oppheves (med ett unntak), og at Landbruks- og matdepartementet for en del områder utarbeider nytt fredningsformål og nye grenser. Dette fordi eksisterende fredningsformål anses å være bortfalt og fordi dagens grenser ikke er funksjonelle og umulige for reindriften å overholde. Både forslaget fra Reindriftsjefen og Reindriftsstyrets tilråding har møtt til dels sterk motstand fra parter utenfor reindriftsnæringen, blant annet fra landbrukshold. I kjølvannet av dette har LMD besluttet å etablere to parts sammensatte arbeidsgrupper, ledet av Fylkesmannen i Finnmark, som skal søke å komme til omforente løsninger i de mest konflikthfulle områdene⁹¹.

Øst-Finnmark

I 2004 og 2005 vedtok Reindriftsstyret nye distriktsgrenser i Karasjok og Polmak. Vedtakene bygget på omfattende arbeids- og høringsprosesser^{92,93}, som igjen bygget på tidligere gjennomførte prosesser. De ulike parter i næringen hadde i en tidligere fase av prosessen ikke greid å komme fram til et kompromissforslag. Næringen bidro like fullt i stor grad til sakens utredning.

Vedtaket fra 2004⁹⁴ består i en øst-vest-delning av høst/vinter/vårbeitene i Karasjok (distriktene 17 og 18), ny grense mellom Karasjok og Polmak og nye grenser internt i Polmak. Vurderingene var tuftet på en omfattende gjennomgang av de ulike vintersidaers beitebruk i perioden 1954-2003 i lys av de prinsipper som reinbeiterettsutvalget nedfelte i sin gjennom-

⁸⁴ Fylkesmannens forordninger av 03.11.1934 og 10.11.1934.

⁸⁵ Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, beitetider og reinantall i Troms lappfogddistrikt.

⁸⁶ Reindriftsstyrets vedtak av 07.12.1989 (sak 72/89).

⁸⁷ Sara, O.K., Hætta, J.I., & Rushfeldt, I. 1994. Reindriften i Finnmark. Lovgivning og distriktsinndeling. Forslag til ny distriktsinndeling i Finnmark. Høringsdokument fra Reindriftsadministrasjonen, januar 1994.

⁸⁸ Kongelig resolusjon av 22.02.1935 om fredning av av visse strekninger i Finnmark for reinbeiting.

⁸⁹ Landbruksdepartementets vedtak av 29.01.1985 om fredning av visse områder i Finnmark mot reinbeite.

⁹⁰ Reindriftsstyrets vedtak av 01.12.2005 (sakene 75/05 og 76/05).

⁹¹ Brev av 23.02.2007 fra Landbruks- og matdepartementet til Fylkesmannen i Finnmark.

⁹² Forslag til nye distriktsgrenser i Buobmát/Polmak og Kárášjohka/Karasjok. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, oktober 2003.

⁹³ Forslag til nye distriktsgrenser i Karasjok vest. Høringsdokument fra Reindriftsforvaltningen, juni 2004.

⁹⁴ Reindriftsstyrets vedtak av 02.12.2004 (sak 57/04).

gang av de midlertidig vedtatte sonegrensene i Vest-Finnmark. Den delen av vedtaket som omfatter delingen av det tidligere distrikt 18 (Karasjok vinterbeite) ble gjort midlertidig. Det ble forutsatt at spørsmål knyttet til eventuelle særskilte retter skulle gjøres til gjenstand for en nærmere juridisk vurdering.

Vedtaket fra 2005 består i en sammenslåing av 5 sommerbeitedistrikter i Karasjok til ett stort distrikt (distrikt 16-Kárášjoga oarjabealli), som også innbefatter vår/høst- og vinterbeitene lenger sør. Distriktet tilsvaret det som tradisjonelt har vært det vestre flyttesystem i Karasjok. Innenfor dette distriktet er det videre fastsatt grenser for 11 beitesoner; én for hver av de 10 sommersidaene i tillegg til én vår/høst- og vinterbeitesone (tidligere distrikt 18, jf. det nevnte vedtaket fra 2004). Det ble lagt til grunn at alle de 10 sommersidaene hadde etablert særskilte rettigheter innen sine sommersidaområder. Reindriftsforvaltningen ser på etableringen av dette prosjektet som et pionérprosjekt, som dersom det lykkes kan danne grunnlaget for tilsvarende distriktsorganiseringer i andre områder.

I kjølvannet av arbeidet med nye grenser i Karasjok og Polmak har Reindriftsjefen også iverksatt vurderinger av beitetider og høyeste reintall, hvor gjeldende vedtak i hovedsak stammer fra 1934 (beitetider) og 1983-84 (reintall). Det er en almann aksept for at det her er et behov for nye bestemmelser. I første omgang er arbeidet med nye beitetider i det nye distrikt 16-Kárášjoga oarjabealli, samt gjennomgang av distriktsinndeling i Karasjok øst prioritert.

Det er også behov for å gjennomgå distriktsgrensene lengst øst i Varanger. Arbeid med grensedragninger i dette området var planlagt startet opp i løpet av 2005, men er blitt utsatt på grunn av uforutsette hendelser.

Vest-Finnmark

I motsetning til i Øst-Finnmark kom Områdestyret i Vest-Finnmark etter en omfattende lokal prosess fram til et kompromissforslag om en deling av høst- og vinterbeitene i 3 distrikter (flyttesystemer). I 2004 ble forslaget vedtatt av Reindriftsstyret⁹⁵, etter at de foreslåtte gresedragningene var blitt vurdert av et juridisk utvalg ("Reinbeiterettsutvalget")⁹⁶. Utvalget konkluderte blant annet med at det eksisterer særskilte rettigheter i reindriften, og at grunnlaget for rettighetserverv to reindriftsgrupper i mellom må bygge på bruk i "aktsom god tro" over en periode på minst 20 år. I tråd med utvalgets tilrådning ble det i tillegg til administrative distriktsgrenser også fastsatt "beiterettsgrenser" på hver side av distriktsgrensen på enkelte strekninger. Beiterettsgrensene kom som en følge av overlappende rettighetsforhold.

Reindriftsstyret fastsatte nye høyeste reintall i 2002⁹⁷ og nye beitetider for sommerbeitedistriktene i Vest-Finnmark i 2003⁹⁸. Vedtak om høyeste reintall for vinterbeitedistriktene ble utsatt til grensedragningen på vår/høst/vinterbeitene blir fastsatt. Distriktene fikk frist fram til 1. april 2005 med å tilpasse seg vedtaket om høyeste reintall på sommerbeite. For å stimulere til denne prosessen ble det opprettet et eget prosjektkontor i Kautokeino, som i perioden 2002-05 hadde ulike virkemidler til rådighet for å stimulere til avvikling og reduksjon i reintallet (se kapittel 7.6). I løpet av dette arbeidet avviklet 29 driftsenheter i Vest-Finnmark gjennom ordninger for innløsning og strukturiltak (se kapittel 8.4). På tross av at mange enheter har

⁹⁵ Reindriftsstyrets vedtak av 29.06.2004 (sak 17/04).

⁹⁶ Utredning om reinbeiterettigheter. Vinterbeiteområdene i Vest-Finnmark. Reinbeiterettsutvalget for Vest-Finnmark, juni 2002.

⁹⁷ Reindriftsstyrets vedtak av 30.01.2002 (sak 2/02).

⁹⁸ Reindriftsstyrets vedtak av 13.06.2003 (sak 17/03).

avviklet, ble ikke målet om å tilpasse reintallet til det fastsatte nådd innen fristen. I arbeidet med reintallstilpasningen har næringen kommet med til dels sterk kritikk, og da særlig knyttet til næringens medinnflytelse i prosessen forut for vedtaket. På bakgrunn av dette vedtok Reindrifststyret i 2005 at prosessen skulle evalueres⁹⁹. Evalueringsrapporten ble framlagt i desember 2006¹⁰⁰ og konkluderte blant annet med at reindrifstutøverne i alt for liten grad var blitt tatt med saksforberedelsen før vedtaket. Reindrifststyret har i juni 2007 behandlet rapporten¹⁰¹.

Troms

For Troms er de fleste av gjeldende distriktsgrenser, beitetider og høyeste reintall vedtatt av Landbruksdepartementet i 1963¹⁰². 15 år seinere, i 1978, fattet Landbruksdepartementet vedtak om at 8 distrikter i Nord-Troms skulle bli overført fra daværende Troms lappfoggdistrikt til Vest-Finnmark lappfoggdistrikt¹⁰³.

Et foreløpig forslag til ny distriktsinndeling i Troms¹⁰⁴ er lagt på is i påvente av reforhandlingene om ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige (se kapittel 3.5). Den usikre vinterbeitesituasjonen i Troms har stått sentralt i dette arbeidet. For de tidligere konvensjonsområdene er det fastsatt egne sommerbeitetider for svensk reindrift¹⁰⁵.

For omtrent halvparten av distriktene er det gjort vedtak om antall rein per driftsenhet og/eller antall driftsenheter i distriktet.

Nordland

I 1999 vedtok Reindrifststyret ny distriktsinndeling for Nordland på grunnlag av et omfattende utredningsarbeid¹⁰⁶. Ubalansert fordeling av sesongbeitene stod sentralt i dette arbeidet. Det pågår for tiden et arbeid i Områdestyret for å følge opp den nye distriktsinndelingen. Dette arbeidet omfatter både ferdigstilling av distriktsplaner for de nye distriktene og fastsetting av nye rammebetingelser. Reindrifstforvaltningen tar sikte på å sette i gang evaluering av distriktsinndelingen i 2007.

Det foreligger videre vedtak om høyeste reintall, antall driftsenheter og antall rein per driftsenhet for de ”gamle” distriktene, men det er bare fastsatt beitetider for noen få distrikter. Områdestyret har de siste årene fastsatt nye beitetider og høyeste reintall for to av de nye distriktene. For de tidligere konvensjonsområdene er det fastsatt egne sommerbeitetider for svensk reindrift. For å gi økt selvstyre til næringen ble vedtakene om høyeste reintall per driftsenhet i Nordland i 2004 gitt en betinget opphevelse¹⁰⁷, som innebærer at vedtaket trer ut av kraft dersom distriktene selv gjennom distriktsplanen kommer fram til enighet om fordeling av reintallet innenfor distriktets fastsatte reintall.

⁹⁹ Reindrifststyrets vedtak av 16.06.2005 og 01.12.2005 (sakene 46/05 og 77/05).

¹⁰⁰ Reintallet i Vest-Finnmark. Forskningsbasert vurdering av prosessen rundt fastsettelse av høyeste reintall i Vest-Finnmark. Rapport fra Samisk Høgskole og Nordisk Samisk Institutt, desember 2006.

¹⁰¹ Reindrifststyrets sak 06.06.2007 (sak 29/07).

¹⁰² Landbruksdepartementets vedtak av 01.07.1963 om revisjon av reinbeitedistriktenes grenser, beitetider og reinantall i Troms lappfoggdistrikt

¹⁰³ Landbruksdepartementets brev av 05.01.1978.

¹⁰⁴ Reindrifstforvaltningen Troms. Forslag til ny distriktsinndeling for Troms reinbeiteområde. Høringsutkast april 1997.

¹⁰⁵ Den norsk-svenske reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972.

¹⁰⁶ Kosmo, A.J. 1998. Forslag til ny distriktsinndeling i Nordland. Reindrifstforvaltningen 1998.

¹⁰⁷ Reindrifststyrets vedtak av 19.10.2004 (sak 50/04).

Nord-Trøndelag

I Nord-Trøndelag ble 2 distrikter administrativt slått sammen i 1987. Videre ble 10 distrikter slått sammen til 2 nye distrikter i samband med revisjon av områdegrensen mot Nordland i 1991. For de øvrige 3 distriktene er grenser fra 1894 fortsatt gjeldende.

Med unntak av et delområde er det ikke fastsatt beitetider i Nord-Trøndelag. Vedtak om høyeste reintall foreligger for 5 av 6 distrikter, hvorav 3 distrikter også har fastsatt høyeste reintall per driftsenhet. Et distrikt er formelt delt i to beitesoner. Områdestyret har videre behandlet et forslag om deling av et annet distrikt i beitesoner.

Sør-Trøndelag/Hedmark og Trollheimen

For distriktene i Sør-Trøndelag/Hedmark er gjeldende grenser i hovedsak basert på vedtak fra 1894¹⁰⁸, men med noen endringer vedtatt de siste 20 årene. Det er fastsatt beiteid for 2 av 4 distrikter. Høyeste reintall er fastsatt for alle distrikter, hvorav ett distrikt også har fastsatt høyeste reintall per driftsenhet. Den samiske reindriften i Trollheimen fikk hjemmel for å utøve sin næring ved særlov i 1984¹⁰⁹. Formelt vedtak om antall driftsenheter ("konesjoner") ble fattet av LD i 2002¹¹⁰. Beitetider er i henhold til gjeldende driftsplan.

Tamreinlagene i Sør-Norge

Reindrift utenfor de samiske reinbeiteområdene krever særskilt konsesjon etter reindriftsloven (jf. § 5 i 1978-loven). Tamreinlagene i Sør-Norge driver reindrift på arealer hvor det er inngått avtaler med grunneierne om leie av reinbeite. Reindriften er organisert som aksjeselskap/ andelslag med fast innleide gjetere. Det er med ett unntak ikke fastsatt beitetider eller høyeste reintall for tamreinlagene.

8.5. Distriktsplaner

Distriktene er ifølge reindriftsloven pålagt å lage distriktsplan, som i tillegg må stadfestes av områdestyret (jf. § 8b i 1978-loven). Alle reineierne i distriktet er forpliktet til å følge stadfestet distriktsplan. Distriktsstyret kan pålegge ressursavgift dersom en driftsenhet bryter planen.

Hensikten med distriktsplaner er todelt. For det første skal den gi reindriften et arealvern samt virke konfliktforebyggende ved at kommuner, fylkeskommuner og fylkesmenn får et best mulig grunnlag for å ivareta reindriften sine interesser i arealplanarbeidet (hovedplan). For det andre skal den gi reindriften en indre organisering av driften og beitebruken (intern plan).

Det er i 1978-loven stilt til dels detaljerte krav til hva en slik plan skal inneholde, herunder beskrivelse av dagens ressursbruk, plan for framtidig ressursbruk, beskrivelse av flytteleier og oversikt over barmarkskjøretøyer og gjerdeanlegg.

Arbeidet med distriktsplaner har pågått med noe ujevn intensitet etter at bestemmelsen trådte i kraft. Så langt har drøyt 70 % av distriktene fått stadfestet distriktsplaner helt eller delvis. Noen av disse mangler endelig stadfesting av den interne planen.

Tabell 8.5 gir en oversikt over antall distriktsplaner som er i ulike stadier i de ulike områdene.

¹⁰⁸ Kongelig resolusjon av 10.07.1884.

¹⁰⁹ Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal av 21.12.1984.

¹¹⁰ Landbruksdepartementets vedtak av 05.06.2002.

Tabell 8.5. Status for distriktsplaner etter reindrifstlovens § 8a (per 1. mars 2007).

OMRÅDE	STATUS FOR DISTRIKTSPLANER					
	Tot. antall planer ¹	Forslag ikke ferdig	Forslag på høring	Klar for stadfesting	Ikke godkj. stadfestet	Stadfestet av omr.styret
Polmak/Varanger	6					6 ⁴
Karasjok ²	4	1				3 ⁵
Øst-Finnmark	10					9
Vest-Finnmark ³	25	5				20
Troms	14	2	5			7
Nordland	12	3				9
Nord-Trøndelag	6	1				5
Sør-Trøndelag/Hedmark	4	2				2 ⁵
Samisk reindrift	71	13	5	0	0	52

Reindrifstforvaltningen 2007

- 1 Men noen unntak lager alle distrikter selvstendige distriktsplaner. Unntakene omfatter i hovedsak vår/høst/vinterbeitedistrikter og konvensjonsbeitedistrikter, som i de fleste tilfeller inngår i andre distriktsplaner.
- 2 Omfatter én distriktsplan for distrikt 16, som ble opprettet i 2005 ved sammenslåing av de tidligere distriktene 15, 16A, 16B, 16C og 16D. Distriktsplan for det nye distriktet er imidlertid ikke utarbeidet.
- 3 Omfatter én distriktsplan for distrikt 23, og ikke 2 planer som tidligere. Distriktsplanen er ikke utarbeidet, men det foreligger årsmøtegodkjente siidaplaner for hver av de 4 siidaene i distriktet.
- 4 For 2 av distriktsplanene gjelder stadfestingen bare ekstern delplan. Intern delplan er ikke stadfestet.
- 5 For 1 av distriktsplanene gjelder stadfestingen bare ekstern delplan. Intern delplan er ikke stadfestet.

9 Fordeling av ressurser

9.1. Egeninteressen og fellesinteressen

Reindrift som næring utøves i et spenningsfelt mellom egne og felles interesser. Eiendomsretten til hvert dyr tilfaller den enkelte reineier, mens arbeidet med flokken oftest skjer i et arbeidsfellesskap (siida/sijte, se kapittel 8.1). Beitet er i større eller mindre grad også en fellesressurs, som skal deles mellom utøverne i en siida og mellom ulike siidaer. Fordelingen av denne ressursen har elementer i seg både av samarbeid og konkurranse. Hva som er det dominerende av disse elementene har ofte sammenheng med antall siidaer og hvor klare rammebetingelsene (se kapittel 8) for det felles beiteområdet er. Noen beiteområder har klare rammebetingelser og relativt få utøvere med nære slektsrelasjoner (én siida). I slike områder vil det oftest være lettere å få til en god ressursfordeling tuftet på samarbeid. I andre områder kan det være uavklarte rammebetingelser og langt flere utøvere (flere siidaer). Her vil konkurranseelementet ofte komme sterkere inn. Det finnes naturligvis mange varianter i dette mønsteret.

I Finnmark har vår/høst/vinterbeiteressursene i mange år i praksis blitt forvaltet som en allmenningsressurs med åpen adgang for et større antall reindrifutøvere og siidaer. Bruken av begrepet "fellesbeite" om disse beiteressursene har bidratt til å forsterke denne oppfatningen både blant utøvere og forvaltning, og gitt grobunn for et "spill" mellom felles og egne interesser som lett kommer i konflikt med hverandre. Fellesinteressen ligger i å sikre et maksimalt langvarig utbytte, mens egeninteressen ligger i fordelingen av utbyttet. Det som styrer dette "spillet" er at fordelene ved å øke egen andel av fellesressursen kun tilfaller den enkelte, mens ulempene fordeles likt på alle. Den som ikke deltar i spillet, vil tape på både kort og lang sikt. Dersom spillet ikke kommer under kontroll, vil det før eller seinere kunne ende med ressurskrise for alle.

9.2. Fordeling og spredning av reintall mellom driftsenhetene

Det har tradisjonelt vært variasjoner i reintall mellom driftsenhetene. Dette som følge av driftsmessig ulike forutsetninger og rekrutteringssituasjonen, med blant annet oppbygging/avvikling. Disse variasjonene vært drøftet i ulike sammenhenger i forbindelse med utforming av virkemiddelpolitikken.

I tabell 9.1 er driftsenhetene gruppert etter reintall. Tabellen viser i tillegg gjennomsnittlig reintall per driftsenhet for alle driftsenheter som er registrert med rein. Som det framgår av tabellen har det på landsbasis over de 5 siste årene vært en tendens til reduksjon i antall enheter med lite rein (under 200 rein) og en økning i andelen store driftsenheter (over 400 rein). Dette har nok dels sammenheng med at mange relativt små driftsenheter har avviklet gjennom ulike avviklingsordninger (se kapittel 8.2), samt at mange av de mindre enhetene (200-400 rein) har økt sitt reintall. Dette gjenspeiles i forskyvningen av driftsenheter fra 200-400 rein til 400-600 rein.

Tabellen viser videre at Polmak/Varanger har den klart største andelen av driftsenheter med over 600 rein (24 %). Her finnes det dessuten ingen driftsenheter med under 70 rein. Gjennomsnittlig reintall per driftsenhet er også betydelig høyere i Polmak/Varanger (576 rein per enhet) enn i øvrige områder (237-409 rein per enhet). Den største andelen små enheter (under 70 rein) forekommer i Karasjok (13 %). Troms har også hatt stor andel små

driftsenheter, men flere av disse har nå avviklet. Troms har derimot fortsatt det laveste gjennomsnittlige reintallet per driftsenhet (237). Sør-Trøndelag/Hedmark skiller seg ut ved å ha minst spredning i reintall, med hele 89 % av driftsenhetene innenfor et reintall på mellom 200 og 600. Vest-Finnmark og Karasjok har den største spredningen i reintall per enhet.

Tabell 9.1. Prosentvis fordeling av driftsenhetene i forhold til flokkstørrelsen, og gjennomsnittlig reintall per driftsenhet, driftsåret 2005/06 (ukorrigert rein tall per 31. mars 2006). Reintallene er hentet fra reineiernes reindriftsmeldinger.

OMRÅDE	FORDELING AV DRIFTSENHETER etter reintall i driftsenheten ¹							GJ.SN. REINTALL pr. enhet
	1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
Polmak/Varanger	0 %	0 %	9 %	14 %	53 %	5 %	19 %	576
Karasjok	8 %	5 %	9 %	30 %	40 %	2 %	5 %	400
Øst-Finnmark	6 %	4 %	9 %	27 %	43 %	3 %	8 %	442
Vest-Finnmark	4 %	3 %	14 %	34 %	34 %	5 %	6 %	409
Troms	0 %	2 %	37 %	52 %	9 %	0 %	0 %	237
Nordland	7 %	0 %	20 %	41 %	32 %	0 %	0 %	311
Nord-Trøndelag ²	3 %	0 %	8 %	78 %	11 %	0 %	0 %	320
Sør-Trøndelag/Hedmark	0 %	0 %	0 %	17 %	77 %	7 %	0 %	464
Samisk reindrift	4 %	3 %	14 %	35 %	36 %	3 %	5 %	395
Samisk reindrift 2004/05	5 %	4 %	15 %	34 %	34 %	3 %	5 %	385
Samisk reindrift 2003/04	6 %	4 %	17 %	34 %	31 %	3 %	5 %	367
Samisk reindrift 2002/03	6 %	4 %	21 %	37 %	25 %	4 %	3 %	328
Samisk reindrift 2001/02	7 %	5 %	26 %	37 %	21 %	2 %	3 %	289

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tab. 10.

2 Medregnet ett uoppgjort dødsbo (med rein).

Tabell 9.2 fokuserer på reintallet i de driftsenhetene som har flest rein, det vil si driftsenheter med reintall over 600.

Tabell 9.2. Antall rein utover 600 i driftsenheter med mer enn 600 rein for de siste 3 driftsårene (ukorrigerte reintall per 31. mars). Antall driftsenheter er gitt i parentes. Reintallene er hentet fra reineiernes reindriftsmeldinger.

OMRÅDE	REINTALL UTOVER 600 I DRIFTSENHETEN					
	Driftsenheter med 600-800 rein			Driftsenheter med > 800 rein		
	03/04	04/05	05/06	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	0 (0)	235 (5)	215 (2)	2 823 (6)	4 028 (8)	4 298 (8)
Karasjok	0 (0)	277 (6)	121 (3)	3 110 (5)	5 556 (6)	5 078 (7)
Øst-Finnmark	0 (0)	512 (11)	336 (5)	5 933 (11)	9 584 (14)	9 376 (15)
Vest-Finnmark	1 404 (15)	172 (3)	1 155 (11)	10 614 (20)	8 115 (16)	8 250 (14)
Troms	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)
Nordland	0 (0)	172 (1)	0 (0)	259 (1)	0 (0)	388 (1)
Nord-Trøndelag	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)	0 (0)
Sør-Trøndelag/Hedmark	0 (0)	13 (1)	19 (2)	0 (0)	0 (0)	0 (0)
Samisk reindrift totalt	1 404 (15)	869 (16)	1 510 (18)	16 806 (32)	17 699 (30)	18 014 (30)

Reindriftsforvaltningen 2006

Som tabellen viser befinner 45 av de 48 driftsenhetene som har over 600 rein seg i Finnmark. Det har imidlertid vært ulik utvikling i antallet store driftsenheter innen Finnmark det siste driftsåret. I Øst-Finnmark minket antallet driftsenheter med over 600 rein fra 25 til 20 enheter, mens det i Vest-Finnmark var en oppgang fra 19 til 25 enheter. Dette er den stikk motsatte utviklingen i forhold til driftsåret før, da antallet store enheter økte i Øst-Finnmark og avtok i Vest-Finnmark. Tabellen viser også at dersom alle driftsenheter i Finnmark med over 600 rein (per 31. mars 2006) hadde redusert ned til 600, ville denne reduksjonen ha utgjort drøyt 19.000 rein. Tilsvarende tall i bunnåret 2000/01 var ca. 4.500 rein.

Alder på driftsenhetsinnehaver vil også være en faktor som har betydning for fordeling av reintall og derved ressursbruken i næringen. Tabell 9.3 gir en områdevis oversikt over fordeling av driftsenheter etter alder på driftsenhetens innehaver, samt gjennomsnittsalderen på innehaverne.

Tabell 9.3. Fordeling av aktive driftsenheter etter alder på driftsenhetens innehaver, driftsåret 2005/06, samt gjennomsnittlig alder på driftsenhetsinnehaverne (per 31. desember 2005).

OMRÅDE	FORDELING AV DRIFTSSENHETER etter alder på driftsenhetsinnehaver ¹							GJ.SN. ALDER innehaver
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
Polmak/Varanger	0 %	7 %	19 %	37 %	21 %	14 %	2 %	48 år
Karasjok	2 %	7 %	28 %	26 %	25 %	9 %	4 %	46 år
Øst-Finnmark	2 %	7 %	26 %	29 %	24 %	10 %	3 %	46 år
Vest-Finnmark	3 %	12 %	27 %	25 %	24 %	7 %	2 %	44 år
Troms	2 %	13 %	15 %	22 %	33 %	13 %	2 %	48 år
Nordland	5 %	9 %	27 %	25 %	27 %	2 %	5 %	45 år
Nord-Trøndelag ²	0 %	3 %	26 %	29 %	31 %	11 %	0 %	48 år
Sør-Trøndelag/Hedmark	0 %	7 %	23 %	47 %	17 %	7 %	0 %	45 år
Samisk reindrift 2005/06	2 %	9 %	25 %	27 %	25 %	8 %	2 %	45 år
Samisk reindrift 2004/05	2 %	10 %	25 %	29 %	23 %	8 %	3 %	45 år
Samisk reindrift 2003/04	2 %	9 %	25 %	29 %	23 %	9 %	3 %	46 år
Samisk reindrift 2002/03	1 %	10 %	25 %	29 %	23 %	8 %	3 %	45 år
Samisk reindrift 2001/02	1 %	11 %	26 %	29 %	23 %	8 %	3 %	43 år

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-7, tabell 11.

2 Ett uoppgjort dødsbo (med rein) er her ikke regnet med.

Som tabellen viser har Vest-Finnmark, Troms og Nordland høyest andel (14-15 %) av unge driftsenhetsinnehavere (under 30 år). Nordland og Vest-Finnmark har i tillegg relativt lav andel (7-9 %) eldre innehavere (over 60 år). Karasjok har langt flere eldre utøvere (13 %), og lavere andel unge utøvere (9 %) enn Vest-Finnmark. En enda sterkere tendens til "forgubbing" forekommer i Polmak/ Varanger, med 7 % unge og 16 % eldre utøvere. Sør-Trøndelag/Hedmark og spesielt Nord-Trøndelag har færrest innehavere under 30 år (3-7 %), men disse to områdene har et stort tyngdepunkt av utøvere mellom 30 og 60 år (86-87 %). Innehaverne i Troms har den den jevneste aldersfordelingen. Den høyeste gjennomsnittsalderen forekommer i Troms, Nord-Trøndelag og Polmak/Varanger (48 år), mens Vest-Finnmark har ligget lavest (44 år).

10 Slaktestruktur, anlegg og transportmidler

10.1. Slakteanlegg og slaktestruktur

Slakting av rein foregår dels i felt og dels ved sentrale slakterier. Stort sett er sentrale anlegg helårsslakterier, mens feltanlegg er sesongslakterier. Oversikten i tabell 10.1 viser strukturen i godkjente reinslakterier for de 3 siste driftsårene. En hel del rein blir også slaktet utenom faste anlegg for privat forbruk og salg.

Tabell 10.1. Bedriftsstruktur i forstegangsomsetning av reinkjøtt for de siste 3 driftsårene.

BEDRIFTSGRUPPE Slakteuttak pr. bedrift	ANTALL BEDRIFTER			TOTALT SLAKTEUTTAK			TOTALT SLAKTE- KVANTUM (tonn)		
	03/04	04/05	05/06	03/04	04/05	05/06	03/04	04/05	05/06
< 100 dyr	3	2	1	198	117	27	11	5	1 495
101 - 1.000 dyr	6	10	12	2 328	3 889	4 541	71	111	139 084
1.001 - 10.000 dyr	8	7	12	33 947	45 516	33 501	854	1 069	826 407
> 10.000 dyr	1	1	1	25 135	28 468	24 393	654	654	552 126
Totalt	18	20	26	61 608	77 990	62 462	1 590	1 840	1 519 112

Reindriftsforvaltningen 2006

Som tabell 10.1 viser har antallet godkjente slakteribedrifter økt gjennom de siste årene. Økningen har kommet både blant slakteriene som slakter mellom 100-1.000 dyr i året og blant slakteriene som slakter 1.000-10.000 dyr i året. På tross av flere mindre slakterier er det fortsatt de større slakteriene (over 1.000 rein) som har godt over 90 % av slakteuttaket. Slik har det vært hele den siste 10-årsperioden, med unntak av 1998/99 og 1999/00, da andelen lå noe lavere (ca. 85-90 %). I tillegg til produksjonen innenlands har norske slakteribedrifter noen år også importert reinkjøtt fra Sverige, Finland og delvis også fra Russland¹¹¹. Slik import har ikke skjedd de siste par årene.

Tabell 10.2. Prosentvis fordeling av antall slaktedyr etter om de er levert godkjent slakteri eller slaktet privat, de siste 5 driftsårene. Privat slakt er basert på opplysninger fra reineierens reindriftsmelding.

OMRÅDE	FORDELING AV SLAKT ETTER SLAKTEMÅTE									
	Registrert slakteribedrift					Privat slakt og omsetning				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	94 %	94 %	98 %	85 %	98 %	6 %	6 %	2 %	15 %	2 %
Karasjok	76 %	88 %	92 %	90 %	89 %	24 %	12 %	8 %	10 %	11 %
Øst-Finnmark	87 %	91 %	95 %	88 %	93 %	13 %	9 %	5 %	12 %	7 %
Vest-Finnmark	75 %	88 %	84 %	86 %	79 %	25 %	12 %	16 %	14 %	21 %
Troms	41 %	51 %	46 %	59 %	70 %	59 %	49 %	54 %	41 %	30 %
Nordland	89 %	87 %	95 %	88 %	95 %	11 %	13 %	5 %	12 %	5 %
Nord-Trøndelag	97 %	97 %	97 %	99 %	94 %	3 %	3 %	3 %	1 %	6 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	96 %	96 %	97 %	95 %	97 %	4 %	4 %	3 %	5 %	3 %
Tamreinlag	98 %	97 %	96 %	96 %	88 %	2 %	3 %	4 %	4 %	12 %
Hele reindriften	88 %	91 %	91 %	88 %	88 %	12 %	9 %	9 %	12 %	12 %

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

¹¹¹ Det ble åpnet for import fra Russland i 1997.

Tabell 10.2 viser fordelingen mellom slakteri og privat slakt for de 5 siste driftsårene. Det framgår av tabellen at andelen privat slakteuttak er svært lavt i Nordland, Trøndelags-områdene og Polmak/Varanger (under 6 %). Den høyeste andelen uttak til privat omsetning og eget forbruk forekommer i Vest-Finnmark og Troms (21-30 %).

Troms har gjennom de siste 5 årene hatt nedgang i andelen privat uttak, men området har fortsatt den klart største andelen slakteuttak utenom godkjent slakteri.

I Karasjok og Vest-Finnmark har andelen privat uttak gjennom flere år (10-15 %) ligget til dels betydelig under nivået fra rundt årtusenskiftet (ca. 25 %). Dette har trolig sammenheng med omlegging av tilskuddsordningene. For det første er det ikke lenger lønnsomt å føre opp et høyt privatuttak på meldingen¹¹². For det andre har kalveslakt og tidligslakt (se kapittel 7) er det blitt langt mer lønnsomt å levere til slakteri framfor å selge privat. I Karasjok holder denne trenden seg også i 2005/06, mens andelen privat uttak nå er på vei mot ”gammelt” nivå i Vest-Finnmark.

Forklaringen til det høye privatuttaket i Polmak/Varanger i 2004/05 er trolig mest av teknisk art¹¹³.

Slaktesesongen kan deles inn i førbrunstslakt, førjulsslakt og vinterslakt. Tabell 10.3 viser hvordan slakteuttaket levert slakteri har fordelt seg etter slaktesesong for de siste 5 driftsårene.

Tabell 10.3. Prosentvis fordeling av slakteuttaket etter slaktesesong, de siste 5 driftsårene. Privat slakt er ikke medregnet.

OMRÅDE	FORDELING AV SLAKT ETTER SLAKTETIDSPUNKT														
	Før brunst (01.09 - 10.10)					Før nyttår (11.10 - 31.12)					Etter nyttår (01.01 - 31.03)				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06 ¹
Polmak/Varanger	22 %	39 %	16 %	19 %	21 %	64 %	53 %	58 %	57 %	75 %	14 %	9 %	26 %	24 %	4 %
Karasjok	60 %	57 %	37 %	34 %	35 %	28 %	27 %	20 %	47 %	53 %	12 %	16 %	43 %	19 %	12 %
Øst-Finnmark	33 %	49 %	27 %	27 %	28 %	53 %	39 %	37 %	52 %	63 %	14 %	13 %	35 %	21 %	8 %
Vest-Finnmark	38 %	40 %	21 %	20 %	35 %	30 %	32 %	23 %	35 %	1 %	32 %	27 %	56 %	43 %	36 %
Troms	46 %	20 %	16 %	12 %	38 %	54 %	76 %	58 %	88 %	59 %	0 %	4 %	26 %	0 %	2 %
Nordland	39 %	12 %	22 %	16 %	21 %	55 %	74 %	58 %	74 %	59 %	5 %	14 %	21 %	9 %	20 %
Nord-Trøndelag	29 %	19 %	25 %	4 %	25 %	28 %	35 %	20 %	50 %	35 %	43 %	46 %	55 %	46 %	40 %
Sør-Trønd./Hedm.	1 %	0 %	0 %	1 %	1 %	63 %	69 %	66 %	77 %	77 %	36 %	31 %	34 %	22 %	21 %
Tamreinlag	69 %	39 %	41 %	54 %	56 %	31 %	61 %	57 %	46 %	27 %	0 %	0 %	2 %	0 %	17 %
Hele reindriften	34 %	33 %	23 %	23 %	30 %	43 %	45 %	39 %	49 %	42 %	23 %	22 %	38 %	28 %	21 %

Reindriftsforvaltningen 2006

1 Tilsvarende data på distriktsnivå er gitt i vedlegg 2-8, tabell 8.

Før driftsåret 2000/01 utløste all slakt før nyttår tidligslakteutskudd, med lavere sats for slakt etter brunst enn før brunst. I 2001/02 og 2002/03 ble dette tilskuddet begrenset til bare å omfatte slakting på sommerbeite før brunst¹¹⁴. For de 3 siste årene er tidligslakteutskudd gjeninnført også for siste del av høsten. Satsen er imidlertid, som tidligere, lavere enn satsen ved slakting før brunst.

¹¹² I tidligere tilskuddsordning fikk enhver driftsenhet godkjent inntil 30 rein udokumentert uttak som del av slaktekravet.

¹¹³ En mulig ”teknisk” forklaring kan være underestimering av privatuttaket for noen distrikter i 2003/04. Dette som følge av uklarheter omkring hvorvidt umerket rein slaktet på distrikt var fordelt på driftsenheter i meldingsbasen eller ikke.

¹¹⁴ Av hensyn til slakteristrukturen er det åpnet for slakt også i den første uka etter innflytting på høstbeite.

Etter flere år med relativt lavt tidlig slakteuttak har det i 2005/06, med noen unntak, vært en markert forskyvning av slakteuttak fra vinteren og spesielt seinhøsten (før nyttår) til tidlig på høsten (før brunst). For Nordland, Troms og Nord-Trøndelag henger dette trolig sammen med at høstsamlingen ikke ble forsinket av værforhold og andre ekstraordinære forhold på samme måte som i 2004/05. For Vest-Finnmark har en bedret markedssituasjon trolig hatt betydning for den økte tidligslakten. Den store vinterslakten i 2003/04, særlig i Finnmark, kan i hovedsak tilskrives den vanskelige situasjonen på reinkjøttmarkedet høsten 2003, med opphopning av kjøtt på lager. På ettervinteren ble det noe lettere å få omsatt slaktedyr, som gjorde at vinteruttaket ble desto større.

Noen områder har hatt en noe annen utvikling i slaktemønsteret de siste året. Dette gjelder Polmak/Varanger og Karasjok, hvor slaktingen i hovedsak er forskjøvet fra vinter til sein høst, og i tamreinlagene hvor det er en økning i vinterslakten. I Sør-Trøndelag/Hedmark tas det som tidligere år ut minimalt med slaktedyr før brunst.

10.2. Gjeterhytter og gjerdeanlegg

Som en del av retten til å utøve reindrift har næringen adgang til å føre opp nødvendige anlegg¹¹⁵. Tabellene 10.4 og 10.5 gir oversikter over antall tillatelser til oppføring av gjeterhytter og gjerder for de siste 5 driftsårene, samt en spesifisering av gjerdetillatelser og antall km nybygde sperregjerder for de siste 3 driftsårene.

Tabell 10.4. Tillatelser til oppføring av gjeterhytter og gjerder, de siste 5 driftsårene.

OMRÅDE	ANTALL HYTTETILLATELSER					ANTALL GJERDETILLATELSER				
	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	1	2	0	0	0	1	0	0	0	1
Karasjok	5	9	21	8	2	1	0	1	3	2
Øst-Finnmark	6	11	21	8	2	2	0	1	3	3
Vest-Finnmark	9	17	17	15	7	1	2	1	2	2
Troms	4	1	7	4	5	0	0	0	1	2
Nordland	3	1	1	2	0	3	2	0	1	1
Nord-Trøndelag	2	1	2	1	0	0	0	0	0	0
Sør-Trøndelag/Hedmark	1	0	0	2	2	0	2	1	0	0
Tamreinlag	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Hele reindriften	25	31	48	32	16	6	6	3	7	8

Reindriftsforvaltningen 2006

¹¹⁵ jf. §§ 10 og 12 i Lov om reindrift av 09.06.1998 med endringer, sist ved lov av 23.02.1996, med tilhørende Forskrift om godkjenning av gjeterhytter i reindriften av 01.11.1982.

Tabell 10.5. Områdevis fordeling av gjerdetillatelser og antall kilometer sperregjerder, de siste 3 driftsårene.

OMRÅDE	TILLATELSER - ARBEIDSGJERDER			TILLATELSER - SPERREGJERDER			SPERREGJERDE- STREKNING (km)		
	03/04	04/05	05/06	03/04	04/05	05/06	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	0	0	0	0	0	1	0	0	2
Karasjok	1	0	0	0	2	2	0	34	9
Øst-Finnmark	1	0	0	0	2	3	3	34	11
Vest-Finnmark	0	1	2	1	2	0	10	25	0
Troms	0	1	2	0	0	0	0	0	0
Nordland	0	1	1	0	0	0	0	0	0
Nord-Trøndelag	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sør-Trøndelag/Hedmark	0	0	0	0	0	0	13	0	0
Tamreinlag	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Hele reindriften	1	3	5	1	4	3	26	59	11

Reindriftsforvaltningen 2006

Norge har inngått konvensjoner om reinbeite med henholdsvis Finland og Sverige (se kapittel 3.5), samt en avtale i forhold til Russland som forplikter Norge til å hindre at norsk rein trekker over grensen. Som en konsekvens av disse avtalene er det bygget lange grensegjerder mot våre 3 naboland. Tabell 10.6 gir en oversikt over kostnader i forbindelse med grensegjerder for de siste 5 driftsårene, samt antall kilometer med nybygde grensegjerder.

Tabell 10.6. Kostnader til bygging og vedlikehold av grensegjerder for de siste 10 driftsårene.

OMRÅDE	GRENSEGJERDER - BYGGE- OG VEDLIKEHOLDKOSTNADER (1.000 kr)									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Finnmark og Troms										
Nybygg	1 860	1 800	1 450	1 240	1 120	1 380	100		610	1 207
Vedlikehold m.m.	340	500	350	500	900	1 213	1 681		1 167	695
Totale kostnader	2 200	2 300	1 800	1 740	2 020	2 593	1 781	1 860	1 777	1 902
Øvrige områder										
Totale kostnader	600	600	1 000	1 160	500	553	1 500	800	1 033	1 003
Hele reindriften										
Totale kostnader	2 800	2 900	2 900	2 900	2 520	3 146	3 281	2 660	2 810	1 003
Antall km nybygg	21 km	24 km	26 km	20 km	10 km	16 km	17 km	14 km	7 km	12 km

Reindriftsforvaltningen 2006

All nybygging av gjerder mot Finland og Russland erstatter gamle gjerder som helt eller delvis ligger nede. For gjerdene mellom Norge og Finland er kostnadene spesifisert etter nybygg og vedlikehold. For konvensjonsgjerdene mot Sverige er det bare kostnader til vedlikehold. Sverige har hatt ansvaret for vedlikehold av ca. 85 % disse gjerdene. På bakgrunn av en formell uenighet om den grenseoverskridende reindriften mellom de to land (se kapittel 3.5), har det siden reinbeitekonvensjonen utløp i mai 2005 vært ulike oppfatninger om status for vedlikeholdsansvaret. For de siste driftsårene har dette medført at vedlikeholdet fra svensk side langt på vei har stoppet opp, mens norske myndigheter har fått økte kostnader til vedlikehold av konvensjonsgjerdene.

Vedlegg

Generelle kommentarer til næringsoversikter (vedlegg 1-8)

- Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder**
- Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark**
- Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark**
- Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms**
- Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland**
- Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag**
- Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/Hedmark**
- Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge**
- Vedlegg 9 - Rammebetingelser for reindriften
(per 1. juni 2007)**

Generelle kommentarer til næringsoversikter

Næringsoversikten (vedlegg 1-8) bygger i hovedsak på opplysninger fra reineiernes reindriftsmelding og søknad om erstatning for rovvilttap. Tabellene kan grovt inndeles i følgende hovedtema:

- Organisering (tabell 1)
- Reinbestanden (tabell 2-4)
- Tap (tabell 5-6)
- Slakt (tabell 7-8)
- Slaktevekter (tabell 9-12)
- Fordeling (tabell 13-14)
- Radioaktivitet (tabell 15)

I tabell 1 (driftsenheter og personer) er det skilt mellom driftsenheter som er registrert med rein og driftsenheter som er registrert uten rein ved driftsårets slutt (per 31. mars).

Med unntak av siste år er reintallene i tabell 2 korrigerte (se kapittel 2). Dette fordi det korrigerte reintallet for 2005/06 ikke foreligger før høsten 2007.

Som grunnlag for tabell 3 (flokksammensetning) og tabell 10 (fordeling av driftsenheter etter reintall) nyttes ukorrigert reintall ved driftsårets slutt (per 31. mars 2006). Som grunnlag for tabell 4 (kalvetilvekst), tabell 5 (tap) og tabell 7 (produksjon) nyttes det korrigerte reintallet ved driftsårets start (per 1. april 2005).

I tabell 8 (fordeling av slakteuttak etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt) omfatter kategorien ”godkjent slakteri” både slaktuttak ved sentralslakteri og feltslakteri. Kategorien ”privat slakting” omfatter slakteuttak til privat omsetning eller eget forbruk. Dette uttaket er udokumentert.

I tabell 7 er den delen av det totale slaktekvantumet som kommer fra privat slakting beregnet på grunnlag av antall dyr, flokksammensetning og gjennomsnittlige slaktevekter.

Fordeling av slakteuttak etter dyrekategori og slaktetidspunkt (tabell 8) og gjennomsnittlige slaktevekter (tabellene 9-12) bygger på data fra godkjente slakteribedrifter.

Mer spesielle merknader til de enkelte tabeller er gitt i fotnoter.

Vedlegg 1 - Næringsoversikt alle områder

Tabell 1. Antall driftsenheter (midlertidige enheter¹ i parentes) og antall personer i driftsenhetene, ved slutten av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006). Antall driftsgrupper gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEOMRÅDE	DRIFTSENHETER		PERSONER i dr.enhetene	DRIFTSGRUPPER	
	m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
Polmak/Varanger	43 (1)	1	215	6	11
Karasjok	138 (1)	1	651	13	40 ⁴
Øst-Finnmark	181 (2)	2	866	19	51
Vest-Finnmark	217 (4)	1	1 292	41 ⁴	49 ⁴
Troms	46 (2)	0	154	14	14
Nordland	44 (0)	0	223	16	18
Nord-Trøndelag ²	36 (0)	0	185	10	10
Sør-Trøndelag/Hedmark ³	30 (0)	0	152	4	4
Samisk reindrifft	554 (8)	3	2 872	104	146

- 1 Midlertidige driftsenheter er godkjent for en begrenset tidsperiode.
- 2 Medregnet 1 uoppgjort dødsbo (med rein).
- 3 Medregnet 5 driftsenheter i Trollheimen.
- 4 Antall sommer- og vintergrupper er rettet i forhold til trykt utgave av Ressursregnskapet.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEOMRÅDE	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	18 976	20 240	19 695	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	24 747
Karasjok	36 384	32 293	32 389	29 282	28 600	37 655	41 766	49 485	53 668	55 187
Øst-Finnmark	55 360	52 533	52 084	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	79 934
Vest-Finnmark	88 313	77 509	75 906	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	88 845
Troms	8 633	8 524	8 928	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	10 901
Nordland	11 597	10 902	11 083	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 673
Nord-Trøndelag	13 809	14 222	14 743	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 536
Sør-Trøndelag/Hedmark	13 910	13 619	14 194	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 918
Tamreinlagene ²	9 876	10 127	11 029	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 336
Reindrifft totalt	201 498	187 436	187 967	172 407	168 288	191 838	210 075	232 838	234 608	231 143

- 1 Korrigerte reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år.
- 2 Rendal renselskap er medregnet fra og med driftsåret 1998/99.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEOMRÅDE	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserlein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.06
Polmak/Varanger	6 %	77 %	17 %	24 747
Karasjok	8 %	67 %	25 %	55 187
Øst-Finnmark	7 %	70 %	23 %	79 934
Vest-Finnmark	7 %	72 %	21 %	88 845
Troms	12 %	64 %	23 %	10 901
Nordland	13 %	65 %	22 %	13 673
Nord-Trøndelag	4 %	79 %	16 %	11 536
Sør-Trøndelag/Hedmark	5 %	75 %	19 %	13 918
Tamreinlagene ¹	4 %	75 %	21 %	12 336
Reindrift totalt	8 %	71 %	21 %	231 143

1 Rendal renselskap er medregnet.

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

REINBEITEOMRÅDE	SIMLER I	MERKEDE	KALVER		MERKE- PERIODE	
	VÅRFLOKK	KALVER	ETTER TAP ¹			
Polmak/Varanger	18 759	14 340	76 %	12 919	69 %	16.06 - 31.12
Karasjok	33 624	23 653	70 %	20 186	60 %	16.06 - 31.10
Øst-Finnmark	52 383	37 993	73 %	33 105	63 %	16.06 - 31.12
Vest-Finnmark	60 771	41 426	68 %	27 033	44 %	16.06 - 31.10
Troms	7 029	4 304	61 %	3 236	46 %	01.06 - 31.10
Nordland	8 867	6 625	75 %	4 635	52 %	16.06 - 31.12
Nord-Trøndelag	9 271	6 793	73 %	4 869	53 %	16.06 - 31.07
Sør-Trøndelag/Hedmark	10 326	8 395	81 %	7 717	75 %	16.07 - 31.07
Tamreinlagene ²	9 012	7 930	88 %	7 506	83 %	01.09 - 31.12
Reindrift totalt	157 659	113 466	72 %	88 101	56 %	01.06 - 31.12

1 Med kalver etter tap menes kalver til slakt og kalver til påsett.

2 Rendal renselskap er medregnet. I tallet for tamreinlagene er det stipulert et tall for Rendal basert på antall oppgiitt fødte kalver.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV		TAP AV		TAP	
	MERKET KALV ¹		VOKSNE DYR		TOTALT ¹	
Polmak/Varanger	1 432	10 %	1 680	7 %	3 112	8 %
Karasjok	3 469	15 %	4 899	9 %	8 368	11 %
Øst-Finnmark	4 901	13 %	6 579	8 %	11 480	10 %
Vest-Finnmark	14 394	35 %	9 619	10 %	24 013	18 %
Troms	1 068	25 %	1 673	15 %	2 741	18 %
Nordland	1 990	30 %	1 817	13 %	3 807	18 %
Nord-Trøndelag	2 104	31 %	1 412	15 %	3 516	21 %
Sør-Trøndelag/Hedmark	678	8 %	547	4 %	1 225	6 %
Tamreinlagene ²	424	5 %	238	2 %	662	3 %
Reindrifft totalt	25 559	23 %	21 885	9 %	47 444	14 %

- 1 Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).
- 2 Forutsetter ingen kalvetap i Rendal renselskap etter at jakta har tatt til (som en parallell til kalvetap etter merking).

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

REINBEITEOMRÅDE	TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
Polmak/Varanger	80 %	10 %	10 %	78 %	13 %	9 %
Karasjok	87 %	5 %	8 %	74 %	6 %	20 %
Øst-Finnmark	85 %	6 %	9 %	75 %	8 %	17 %
Vest-Finnmark	86 %	2 %	12 %	73 %	5 %	22 %
Troms	74 %	16 %	10 %	60 %	24 %	15 %
Nordland	95 %	1 %	4 %	85 %	11 %	4 %
Nord-Trøndelag	87 %	9 %	5 %	90 %	3 %	7 %
Sør-Trøndelag/Hedmar	82 %	3 %	15 %	75 %	8 %	17 %
Tamreinlagene ²	87 %	10 %	3 %	23 %	23 %	54 %
Reindrifft totalt	86 %	4 %	10 %	74 %	8 %	18 %

- 1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).
- 2 Rendal renselskap er medregnet.

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEOMRÅDE	TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	SL.UTTAK	pr.livrein	pr. livrein ¹	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	05/06	05/06	05/06	05/06	04/05	05/06 ²
Polmak/Varanger	11 216	250 649	45 %	10,2	13,0	10,2
Karasjok	13 869	339 090	26 %	6,3	9,8	7,0
Øst-Finnmark	25 085	589 739	32 %	7,5	10,8	8,0
Vest-Finnmark ⁴	21 489	499 423	23 %	5,4	7,0	4,1
Troms	1 944	67 015	17 %	5,9	7,1	4,8
Nordland	3 701	114 803	26 %	8,1	8,1	5,9
Nord-Trøndelag	4 352	106 054	35 %	8,6	8,8	6,4
Sør-Trøndelag/Hedmar	7 137	178 511	52 %	13,1	13,3	13,7
Tamreinlagene ³	7 078	198 645	58 %	16,3	17,1	16,9
Reindrifft totalt	70 786	1 754 189	30 %	7,5	9,3	6,9

- 1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).
- 2 Siste års tall er foreløpig da det er dels beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.
- 3 Rendal renselskap er medregnet.
- 4 Slaktekvantum er rettet i forhold til trykt utgave av Ressursregnskapet.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹			Totalt Antall slaktedy
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
Polmak/Varanger	11 %	10 %	79 %	98 %	2 %	21 %	75 %	4 %	11 216
Karasjok	32 %	18 %	50 %	89 %	11 %	35 %	53 %	12 %	13 869
Øst-Finnmark	22 %	14 %	64 %	93 %	7 %	28 %	63 %	8 %	25 085
Vest-Finnmark	35 %	16 %	49 %	79 %	21 %	35 %	1 %	36 %	21 489
Troms	48 %	14 %	39 %	70 %	30 %	38 %	59 %	2 %	1 944
Nordland	24 %	22 %	55 %	95 %	5 %	21 %	59 %	20 %	3 701
Nord-Trøndelag	15 %	13 %	72 %	94 %	6 %	25 %	35 %	40 %	4 352
Sør-Trøndelag/Hedmark	13 %	11 %	76 %	97 %	3 %	1 %	77 %	21 %	7 137
Tamreinlagene ²	17 %	13 %	71 %	88 %	12 %	56 %	27 %	17 %	7 078
Reindrifft totalt	24 %	15 %	61 %	88 %	12 %	30 %	42 %	21 %	70 786

- 1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.
- 2 Rendal renselskap er medregnet (jaktuttak).

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for okserein 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotmu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEOMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
	Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
Polmak/Varanger	30,7 \pm 4,3	(784)	30,1 \pm 4,4	(903)	19,6 \pm 3,3	(8 622)
Karasjok	26,5 \pm 4,6	(2 741)	28,2 \pm 4,5	(1 988)	18,0 \pm 3,3	(6 209)
Øst-Finnmark	27,4 \pm 4,5	(3 525)	28,8 \pm 4,5	(2 891)	18,9 \pm 3,3	(14 831)
Vest-Finnmark	24,2 \pm 4,8	(4 198)	26,9 \pm 3,9	(2 540)	16,7 \pm 3,1	(8 326)
Troms	33,5 \pm 5,0	(362)	37,1 \pm 5,4	(178)	22,7 \pm 3,4	(526)
Nordland	35,4 \pm 5,7	(195)	35,9 \pm 4,4	(715)	21,2 \pm 3,1	(1 913)
Nord-Trøndelag	29,3 \pm 4,4	(366)	33,0 \pm 4,2	(470)	20,2 \pm 3,0	(2 967)
Sor-Trøndelag/Hedmark	33,5 \pm 3,8	(733)	34,4 \pm 4,1	(676)	21,5 \pm 2,8	(5 288)
Tamreinlagene	37,2 \pm 5,0	(884)	38,3 \pm 5,4	(742)	23,5 \pm 4,1	(4 555)
Reindrifft totalt	27,8 \pm 6,4	(10 263)	30,6 \pm 5,9	(8 212)	19,1 3,6	(38 405)

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)							
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	28,2	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7
Karasjok	26,2	26,2	27,7	29,9	32,2	32,5	29,5	26,5
Øst-Finnmark	27,1	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4
Vest-Finnmark	22,6	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2
Troms	32,5	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5
Nordland	35,2	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4
Nord-Trøndelag	30,3	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3
Sor-Trøndelag/Hedmark	31,1	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5
Tamreinlagene	38,0	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2
Reindrifft totalt	27,3	28,3	30,4	31,9	31,4	30,8	32,3	27,8

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)							
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	29,3	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1
Karasjok	27,1	28,0	30,5	29,9	30,3	31,1	27,2	28,2
Øst-Finnmark	28,3	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8
Vest-Finnmark	25,5	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9
Troms	35,8	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1
Nordland	36,2	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9
Nord-Trøndelag	33,1	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0
Sor-Trøndelag/Hedmark	32,6	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4
Tamreinlagene	35,8	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3
Reindrifft totalt	28,1	28,9	32,3	31,9	31,8	31,5	31,5	30,6

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter for kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEOMRÅDE	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Polmak/Varanger	19,8	18,9	17,9	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6
Karasjok	16,6	18,1	15,8	17,2	17,8	20,2	21,3	21,2	18,4	18,0
Øst-Finnmark	18,9	18,8	17,1	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9
Vest-Finnmark	17,1	15,5	15,4	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7
Troms	23,2	21,8	23,4	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7
Nordland	21,5	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2
Nord-Trøndelag	20,5	20,1	20,8	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	20,2
Sør-Trøndelag/Hedmark	20,0	18,7	20,9	20,9	22,1	21,2	21,9	20,9	21,5	21,5
Tamreinlagene	20,6	20,8	21,8	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5
Reindrifft totalt	20,0	19,4	19,2	20,1	21,1	20,8	21,8	20,7	20,4	19,1

Tabell 13. Fordeling av driftsenheter etter reintall i driftsenheten, samt gjennomsnittlig reintall per driftsenhet (driftsenheter og ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV DRIFTSSENHETER							GJ.SN. REINTALL pr. dr.enh.
	etter reintall i driftsenheten							
	1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
Polmak/Varanger	0	0	4	6	23	2	8	576
Karasjok	11	7	13	42	55	3	7	400
Øst-Finnmark	11	7	17	48	78	5	15	442
Vest-Finnmark	8	7	30	73	74	11	14	409
Troms	0	1	17	24	4	0	0	237
Nordland	3	0	9	18	14	0	0	311
Nord-Trøndelag ¹	1	0	3	28	4	0	0	320
Sør-Trøndelag/Hedmark	0	0	0	5	23	2	0	464
Samisk reindrifft	23	15	76	196	197	18	29	395
	4 %	3 %	14 %	35 %	36 %	3 %	5 %	

¹ 1 uoppgjort dødsbo (med rein) er her regnet med.

Tabell 14. Fordeling av driftsenheter (per 31. mars 2006) etter alder på driftsenhetens innehaver (per 31. desember 2005) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEOMRÅDE	FORDELING AV DRIFTSSENHETER							GJ.SN. ALDER innehaver
	etter alder på driftsenhetsinnehaver							
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
Polmak/Varanger	0	3	8	16	9	6	1	48 år
Karasjok	3	9	39	36	34	12	5	46 år
Øst-Finnmark	3	12	47	52	43	18	6	46 år
Vest-Finnmark	7	27	59	54	51	15	4	44 år
Troms	1	6	7	10	15	6	1	48 år
Nordland	2	4	12	11	12	1	2	45 år
Nord-Trøndelag ¹	0	1	9	10	11	4	0	48 år
Sør-Trøndelag/Hedmark	0	2	7	14	5	2	0	45 år
Samisk reindrifft	13	52	141	151	137	46	13	45 år
	2 %	9 %	25 %	27 %	25 %	8 %	2 %	

¹ 1 uoppgjort dødsbo (med rein) er her ikke regnet med.

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (^{137}Cs) i levende rein, driftsåret 2005/06, gitt som laveste og høyeste målte gjennomsnittsverdier innen hvert område.

OMRÅDE	RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)		
	Måletidspunkt	Kalver	Voksne dyr
Nordland ¹	25.09.05 - 29.12.05	0,7 - 1,8 (105)	0,5 - 1,8 (105)
Nord-Trøndelag	18.04.05 - 07.02.06	0,4 - 2,2 (676) ²	0,2 - 2,4 (407) ²
Sør-Trøndelag/Hedmark	24.01.06 - 09.02.06	0,4 (40) ²	-
Tamreinlagene	03.09.05 - 15.03.06	0,5 - 2,2 (1292) ²	0,3 - 1,8 (192) ²

- 1 Målingene omfatter bare distrikter sør for Saltfjellet.
- 2 Omfatter både målinger i levende rein og i kjøttprøver.

Vedlegg 2 - Næringsoversikt Øst-Finnmark

Tabell 1. Antall driftsenheter (midlertidige enheter¹ i parentes) og antall personer i driftsenhetene ved slutten av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006). Antall driftsgrupper gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	DRIFTSENHETER		PERSONER i dr.enhetene	DRIFTSGRUPPER	
	m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
1/2/3 Østre Sør-Varanger	2	-	11	1	1
5A Pasvik	5	1	24	1	1
4/5B Vestre Sør-Varanger	5 (1)	-	19	1	1
6 Várjjatnjárga	15	-	73	1	1
7 Rákkonjárga	6	-	17	1	2
9 Čorgaš	10	-	71	1	5
Polmak/Varanger	43 (1)	1	215	6	11
13 Lágesduottar	20	-	81	1	5
14 Spierttanjárga	12	-	54	1	1
14A Spierttagáisa	23	-	133	2	9
Čalbmelanraša siida	3	-	11	1 ²	7
Halkavári siida	13	-	81		
Munkavári siida	7	-	41	1	2
16 Kárasjoga oarjabealli	83 (1)	-	383	9	24 ⁵
Máhkáravju siida	12	-	57	1	5 ^{4a}
Skuohtanjárga siida	18	-	68	1	6 ^{4a,4b}
Skáiddeduottar siida	8 (1)	-	30	1	1
Márrenjárga siida	5	-	14	1 ³	3 ^{4b}
Boalotnjárga siida	5	-	19		
Jáhkenjárga siida	5	1	34	1	2 ^{4c}
Rávdol siida	3	-	18	1	2
Láhtin siida	10	-	64	1	3 ^{4c}
Njeaidán siida	9	-	42	1	4 ⁶
Vuorje siida	8	-	37	1	2
Karasjok	138 (1)	1	651	13	40
Øst-Finnmark	181 (2)	2	866	19	51

- 1 Midlertidige driftsenheter er godkjent for en begrenset tidsperiode.
- 2 Hálkavári- og Čalbmelanraša siida har de siste årene i praksis drevet som én felles sommersiida.
- 3 Márrenjárga- og Boalotnjárga siida har siden tidlig på 1990-tallet hatt felles sommersiida.
- 4 Felles vintersiidaer mellom a. Máhkáravju og Skuohtanjárga, b. Skuohtanjárga og Boalotnjárga, og c. Jáhkenjárga og Láhtin.
- 5 Sumtallet for distrikt 16 tar hensyn til at 3 vintersiidaer er felles mellom ulike sommersiidaer (se punkt 4).
- 6 Antall vintersiidaer er rettet i forhold til trykt utgave av Ressursregnskapet.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars umtatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT		REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
1/2/3	Østre Sor-Varanger	842	848	740	780	810	881	837	865	867	801
5A	Pasvik	2 305	2 554	2 686	2 547	2 490	2 146	2 475	2 177	2 380	2 404
4/5B	Vestre Sor-Varanger	1 583	1 693	1 541	1 511	1 582	1 746	1 793	1 893	1 751	1 756
6	Várjattnjárga	9 334	9 715	8 816	8 229	7 846	8 546	8 893	10 601	10 517	10 369
7	Rákkonjárga	1 898	2 151	2 421	2 461	2 697	2 903	3 030	3 448	3 674	3 471
9	Èorgas	3 014	3 279	3 491	3 220	2 918	3 793	4 595	5 195	5 475	5 946
Polmak/Varanger		18 976	20 240	19 695	18 748	18 343	20 015	21 623	24 179	24 664	24 747
13	Lágesduottar	7 707	6 875	7 061	6 468	6 438	9 403	10 752	12 730	13 935	13 811
14	Spierrtanjárga	2 223	1 927	1 720	1 865	1 925	2 210	2 570	2 941	3 234	3 483
14A	Spierrttagáísá	4 554	4 493	4 556	4 362	4 112	5 061	5 818	7 112	7 853	8 284
	Èalbmelanrassa siida	276	247	221	195	225	551	319	449	542	558
	Halkavári siida	2 437	2 479	2 571	2 519	2 175	2 672	2 923	3 731	4 630	4 752
	Munkavári siida	1 841	1 767	1 764	1 648	1 712	1 838	2 576	2 932	2 681	2 974
16	Kárasjoga oarjabealli	21 900	18 998	19 052	16 587	16 125	20 981	22 626	26 702	28 646	29 609
	Máhkáravju siida	2 794	2 753	2 819	2 744	2 793	3 611	3 619	4 247	4 427	4 731
	Skuohtanjárga siida	6 027	4 415	4 554	4 135	3 999	5 200	5 550	6 732	7 020	7 008
	Skáiddeduottar siida	3 428	3 176	2 941	2 924	2 990	3 632	3 763	4 250	4 146	4 097
	Márenjárga siida	1 053	920	1 155	1 065	930	1 336	1 504	1 634	1 988	2 095
	Boalotnjárga siida	426	450	515	577	454	786	886	1 043	1 148	1 213
	Jáhkenjárga siida	1 591	1 419	1 382	911	915	1 229	1 421	1 718	1 872	1 902
	Rávdol siida	587	499	602	772	827	975	985	1 252	1 406	1 425
	Láhtin siida	1 617	1 469	1 397	1 155	964	1 313	1 504	1 819	2 186	2 340
	Njeaidán siida	2 123	2 101	1 903	1 174	1 137	1 504	1 820	2 140	2 391	2 531
	Vuorje siida	2 254	1 796	1 776	1 130	1 101	1 395	1 574	1 867	2 062	2 267
Kárasjok		36 384	32 293	32 389	29 282	28 600	37 655	41 766	49 485	53 668	55 187
Øst-Finnmark		55 360	52 533	52 084	48 030	46 943	57 670	63 389	73 664	78 332	79 934

1 Korrigererte reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.06
	Okserlein	Simlerein	Kalv	
1/2/3 Østre Sor-Varanger	6 %	74 %	20 %	801
5A Pasvik	8 %	76 %	16 %	2 404
4/5B Vestre Sor-Varanger	5 %	79 %	15 %	1 756
6 Várjjatnjárga	4 %	78 %	17 %	10 369
7 Rákkonjárga	9 %	81 %	10 %	3 471
9 Čorgaš	6 %	71 %	23 %	5 946
Polmak/Varanger	6 %	77 %	17 %	24 747
13 Lágesduottar	8 %	72 %	20 %	13 811
14 Spierrtanjárga	8 %	67 %	26 %	3 483
14A Spierrtagáisa	6 %	69 %	24 %	8 284
Čalbmelanraša siida	9 %	68 %	24 %	558
Halkavári siida	7 %	70 %	24 %	4 752
Munkavári siida	5 %	70 %	26 %	2 974
16 Kárašjoga oarjabealli	9 %	64 %	28 %	29 609
Máhkáravju siida	11 %	62 %	27 %	4 731
Skuohtanjárgga siida	9 %	65 %	26 %	7 008
Skáiddeduottar siida	8 %	63 %	30 %	4 097
Márrenjárgga siida	11 %	66 %	23 %	2 095
Boalotnjárgga siida	9 %	64 %	27 %	1 220
Jáhkenjárgga siida	9 %	64 %	27 %	1 902
Rávdol siida	8 %	65 %	27 %	1 425
Láhtin siida	7 %	61 %	31 %	2 340
Njeaidán siida	7 %	64 %	29 %	2 531
Vuorje siida	9 %	63 %	28 %	2 267
Karasjok	8 %	67 %	25 %	55 187
Øst-Finnmark	7 %	70 %	23 %	79 934

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		SIMLER I	MERKEDE	KALVER	MERKE-	
		VÁRFLOKK	KALVER	ETTER TAP ¹	PERIODE	
1/2/3	Østre Sor-Varanger	615	452 73 %	433 70 %	16.09 - 31.12	
5A	Pasvik	1 612	1 338 83 %	1 305 81 %	01.11 - 31.12	
4/5B	Vestre Sor-Varanger	1 520	1 095 72 %	922 61 %	16.06 - 15.07	
6	Várjjatnjárga	8 389	6 172 74 %	5 336 64 %	01.09 - 31.10 ²	
7	Rákkonjárga	2 690	2 369 88 %	2 335 87 %	01.08 - 15.08	
9	Čorgaš	3 933	2 914 74 %	2 588 66 %	01.09 - 31.10 ²	
Polmak/Varanger		18 759	14 340 76 %	12 919 69 %	16.06 - 31.12	
13	Lágesduottar	9 156	6 340 69 %	5 444 59 %	01.08 - 31.08 ²	
14	Spierttanjárga	2 107	1 527 72 %	1 419 67 %	16.09 - 31.10	
14A	Spierttagáísá	5 198	3 919 75 %	3 160 61 %	16.06 - 31.07	
	Čalbmelanrašša siida	311	152 49 %	137 44 %	01.07 - 15.07	
	Halkavári siida	3 060	2 147 70 %	1 757 57 %	16.06 - 31.07 ²	
	Munkavári siida	1 827	1 620 89 %	1 266 69 %	16.06 - 15.07 ²	
16	Kárašjoga oarjabealli	17 163	11 867 69 %	10 163 59 %	16.06 - 31.10	
	Máhkáravju siida	2 723	1 942 71 %	1 513 56 %	01.09 - 15.09	
	Skuohtanjárgga siida	4 151	2 723 66 %	2 322 56 %	01.09 - 31.10 ²	
	Skáiddeduottar siida	2 469	1 763 71 %	1 444 58 %	16.09 - 31.10	
	Márrenjárgga siida	1 208	801 66 %	759 63 %	16.09 - 31.10	
	Boalotnjárgga siida	692	523 76 %	462 67 %	16.09 - 31.10	
	Jáhkenjárgga siida	1 143	764 67 %	640 56 %	01.08 - 15.08	
	Rávdol siida	865	693 80 %	608 70 %	01.09 - 31.10 ²	
	Láhtin siida	1 269	826 65 %	788 62 %	01.09 - 15.09	
	Njeaiddán siida	1 453	952 66 %	806 55 %	16.06 - 31.07 ²	
	Vuorje siida	1 190	880 74 %	821 69 %	01.08 - 31.08	
Karasjok		33 624	23 653 70 %	20 186 60 %	16.06 - 31.10	
Øst-Finnmark		52 383	37 993 73 %	33 105 63 %	16.06 - 31.12	

1 Med kalver etter tap menes kalver til slakt og kalver til påsett.

2 Ulike grupper/driftsenheter i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV MERKET KALV ¹		TAP AV VOKSNE DYR		TAP TOTALT ¹	
1/2/3	Østre Sor-Varanger	19	4 %	32	4 %	51	4 %
5A	Pasvik	33	2 %	167	7 %	200	5 %
4/5B	Vestre Sor-Varanger	173	16 %	64	4 %	237	8 %
6	Várjjatnjárga	836	14 %	954	9 %	1 790	11 %
7	Rákkonjárga	45	2 %	65	2 %	110	2 %
9	Čorgaš	326	11 %	398	7 %	724	9 %
Polmak/Varanger		1 432	10 %	1 680	7 %	3 112	8 %
13	Lágesduottar	896	14 %	1 398	10 %	2 294	11 %
14	Spierttanjárga	110	7 %	476	15 %	586	12 %
14A	Spierttagáisa	759	19 %	630	8 %	1 389	12 %
	Čalbmelanraša siida	15	10 %	28	5 %	43	6 %
	Halkavári siida	390	18 %	405	9 %	795	12 %
	Munkavári siida	354	22 %	197	7 %	551	13 %
16	Kárašjoga oarjabeall	1 704	14 %	2 395	8 %	4 099	10 %
	Máhkáravju siida	429	22 %	384	9 %	813	13 %
	Skuohtanjárgga siida	401	15 %	498	7 %	899	9 %
	Skáiddeduottar siida	319	18 %	348	8 %	667	11 %
	Márrenjárgga siida	42	5 %	122	6 %	164	6 %
	Boalotnjárgga siida	61	12 %	75	7 %	136	8 %
	Jáhkenjárgga siida	124	16 %	213	11 %	337	13 %
	Rávdol siida	85	12 %	114	8 %	199	9 %
	Láhtin siida	38	5 %	162	7 %	200	7 %
	Njeiddán siida	146	15 %	316	13 %	462	14 %
	Vuorje siida	59	7 %	163	8 %	222	8 %
Karasjok		3 469	15 %	4 899	9 %	8 368	11 %
Øst-Finnmark		4 901	13 %	6 579	8 %	11 480	10 %

1 Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR		
	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
1/2/3 Østre Sor-Varanger	98 %	2 %	0 %	81 %	19 %	0 %
5A Pasvik	94 %	3 %	2 %	75 %	12 %	13 %
4/5B Vestre Sor-Varanger	75 %	1 %	24 %	70 %	14 %	16 %
6 Várjjatnjárga	79 %	15 %	6 %	79 %	13 %	8 %
7 Rákkonjára	43 %	3 %	55 %	69 %	22 %	9 %
9 Čorgaš	87 %	8 %	5 %	78 %	11 %	11 %
Polmak/Varanger	80 %	10 %	10 %	78 %	13 %	9 %
13 Lágesduottar	86 %	2 %	12 %	84 %	1 %	15 %
14 Spierttanjárga	84 %	10 %	7 %	58 %	9 %	33 %
14A Spierttagáisa	89 %	3 %	8 %	72 %	4 %	24 %
Čálbmelanraša siida	93 %	3 %	3 %	75 %	0 %	25 %
Halkavári siida	92 %	3 %	4 %	79 %	3 %	19 %
Munkavári siida	84 %	2 %	14 %	57 %	6 %	37 %
16 Kárašjoga oarjabealli	87 %	7 %	7 %	71 %	9 %	20 %
Máhkáravjju siida	82 %	9 %	9 %	72 %	7 %	21 %
Skuotanjárgga siida	89 %	6 %	4 %	73 %	10 %	17 %
Skáiddeduottar siida	85 %	13 %	3 %	80 %	11 %	9 %
Márrenjárgga siida	97 %	1 %	2 %	71 %	13 %	16 %
Boalotnjárgga siida	87 %	1 %	11 %	80 %	1 %	19 %
Jáhkenjárgga siida	84 %	13 %	3 %	52 %	24 %	23 %
Rávdol siida	73 %	2 %	25 %	54 %	4 %	41 %
Láhtin siida	84 %	3 %	13 %	72 %	2 %	25 %
Njeaiddán siida	91 %	2 %	7 %	73 %	4 %	22 %
Vuorje siida	87 %	1 %	11 %	77 %	1 %	22 %
Karasjok	87 %	5 %	8 %	74 %	6 %	20 %
Øst-Finnmark	85 %	6 %	9 %	75 %	8 %	17 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
		SL.UTTAK	SL.KVANTUM	SL.UTTAK	pr.livrein	pr. livrein ¹	
		(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
		05/06	05/06	05/06	05/06	04/05	05/06 ²
1/2/3	Østre Sor-Varanger	467	10 141	54 %	11,7	11,0	9,7
5A	Pasvik	1 103	26 962	46 %	11,3	15,7	11,8
4/5B	Vestre Sor-Varanger	847	17 615	48 %	10,1	9,6	10,2
6	Várjattjårga	4 530	98 319	43 %	9,3	11,0	9,0
7	Rákkonjårga	2 558	60 990	70 %	16,6	21,4	14,9
9	Čorgaš	1 711	36 622	31 %	6,7	11,8	9,0
Polmak/Varanger		11 216	250 649	45 %	10,2	13,0	10,2
13	Lágesduottar	4 182	97 458	30 %	7,0	10,4	6,7
14	Spierttanjårga	700	16 946	22 %	5,2	7,7	7,4
14A	Spierttagáisa	2 084	53 556	27 %	6,8	11,4	8,5
	Čalbmelanraša siida	93	2 961	17 %	5,5	18,6	6,4
	Halkavári siida	1 215	32 588	26 %	7,0	15,6	7,9
	Munkavári siida	776	18 008	29 %	6,7	5,1	9,7
16	Kárašjoga oarjabealli	6 903	171 130	24 %	6,0	9,3	6,8
	Máhkáravju siida	826	20 164	19 %	4,6	8,6	6,2
	Skuohtanjårga siida	1 836	46 260	26 %	6,6	8,5	6,6
	Skáiddeduottar siida	1 147	30 245	28 %	7,3	9,3	7,0
	Márenjårga siida	528	11 942	27 %	6,0	12,6	7,3
	Boalotnjårga siida	351	8 122	31 %	7,1	8,9	8,4
	Jáhkenjårga siida	427	10 348	23 %	5,5	10,3	5,9
	Rávdol siida	485	11 686	34 %	8,3	10,8	8,6
	Láhtin siida	481	11 444	22 %	5,2	10,5	6,9
	Njeaidán siida	350	9 560	15 %	4,0	8,3	5,3
	Vuorje siida	472	11 359	23 %	5,5	7,8	7,6
Karasjok		13 869	339 090	26 %	6,3	9,8	7,0
Øst-Finnmark		25 085	589 739	32 %	7,5	10,8	8,0

- 1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).
- 2 Siste års tall er foreløpig da det er beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
		Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹			Totalt Antall slaktedy
		Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
1/2/3	Østre Sor-Varanger	16 %	26 %	58 %	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	467
5A	Pasvik	5 %	6 %	89 %	94 %	6 %	0 %	100 %	0 %	1 103
4/5B	Vestre Sor-Varanger	8 %	16 %	77 %	97 %	3 %	0 %	100 %	0 %	847
6	Várjattjårga	14 %	7 %	79 %	98 %	2 %	26 %	74 %	0 %	4 530
7	Rákkonjårga	9 %	9 %	81 %	100 %	0,3 %	1 %	99 %	0 %	2 558
9	Čorgaš	13 %	14 %	74 %	96 %	4 %	70 %	3 %	26 %	1 711
Polmak/Varanger		11 %	10 %	79 %	98 %	2 %	21 %	75 %	4 %	11 216
13	Lágesduottar	20 %	13 %	67 %	96 %	4 %	24 %	70 %	5 %	4 182
14	Spierrtanjårga	12 %	2 %	86 %	84 %	16 %	1 %	98 %	0,3 %	700
14A	Spierrtagáisa	24 %	17 %	59 %	87 %	13 %	30 %	51 %	19 %	2 084
	Čalbmelanraša siida	85 %	8 %	8 %	71 %	29 %	52 %	39 %	9 %	93
	Halkavári siida	25 %	20 %	55 %	89 %	11 %	29 %	54 %	16 %	1 215
	Munkavári siida	17 %	12 %	71 %	84 %	16 %	28 %	47 %	25 %	776
16	Kárašjoga oarjabealli	43 %	24 %	33 %	86 %	14 %	47 %	38 %	15 %	6 903
	Máhkávju siida	41 %	29 %	30 %	85 %	15 %	43 %	43 %	14 %	826
	Skuohtanjårga siida	50 %	19 %	31 %	82 %	18 %	54 %	43 %	3 %	1 836
	Skáiddeduottar siida	44 %	35 %	21 %	87 %	13 %	53 %	3 %	44 %	1 147
	Márrenjårga siida	28 %	16 %	56 %	89 %	11 %	76 %	24 %	0,2 %	528
	Boalotnjårga siida	37 %	20 %	42 %	96 %	4 %	60 %	26 %	14 %	351
	Jáhkjenjårga siida	43 %	23 %	34 %	93 %	7 %	1 %	99 %	0 %	427
	Rávdol siida	19 %	29 %	52 %	94 %	6 %	76 %	24 %	0 %	485
	Láhtin siida	55 %	31 %	14 %	79 %	21 %	2 %	61 %	38 %	481
	Njeaiddán siida	61 %	17 %	22 %	64 %	36 %	95 %	2 %	3 %	350
	Vuorje siida	50 %	8 %	42 %	93 %	7 %	1 %	67 %	32 %	472
Karasjok		32 %	18 %	50 %	89 %	11 %	35 %	53 %	12 %	13 869
Øst-Finnmark		22 %	14 %	64 %	93 %	7 %	28 %	63 %	8 %	25 085

1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for okserein 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotnu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
1/2/3	Østre Sor-Varanger	27,1 \pm 4,6	(63)	30,5 \pm 3,4	(97)	16,6 \pm 2,4	(273)
5A	Pasvik	32,1 \pm 2,8	(51)	33,8 \pm 4,2	(58)	22,7 \pm 2,6	(926)
4/5B	Vestre Sor-Varanger	29,1 \pm 5,4	(22)	27,7 \pm 3,1	(126)	17,8 \pm 2,6	(629)
6	Várjatanjárga	31,1 \pm 4,5	(330)	29,5 \pm 4,7	(225)	18,7 \pm 2,7	(3 517)
7	Rákkonjárga	31,1 \pm 4,0	(137)	32,9 \pm 4,0	(180)	21,6 \pm 2,9	(2 074)
9	Čorgaš	30,5 \pm 3,6	(181)	28,4 \pm 3,7	(217)	17,7 \pm 2,9	(1 203)
Polmak/Varanger		30,7 \pm 4,3	(784)	30,1 \pm 4,4	(903)	19,6 \pm 3,3	(8 622)
13	Lágesduottar	28,8 \pm 3,9	(557)	30,0 \pm 3,6	(447)	18,1 \pm 3,1	(2 687)
14	Spierttanjárga	30,4 \pm 4,1	(16)	30,7 \pm 2,3	(7)	22,0 \pm 3,4	(507)
14A	Spierttagáisá	30,2 \pm 4,2	(319)	32,7 \pm 3,5	(294)	18,8 \pm 2,8	(1 069)
	Čalbmelanrašša siida	31,2	(51)	- ¹	(5)	- ¹	(5)
	Halkavári siida	30,5	(188)	33,4	(211)	19,1	(602)
	Munkavári siida	28,8	(80)	30,9	(78)	18,2	(462)
16	Kárašjoga oarjabealli	25,2	(1 849)	26,6	(1 240)	16,5	(1 946)
	Máhkáravju siida	25,5 \pm 4,0	(212)	25,3 \pm 3,5	(193)	14,2 \pm 2,8	(212)
	Skuohtanjárgga siida	25,0	(477)	26,2	(268)	15,8	(462)
	Skaiddeduottar siida	24,8 \pm 3,5	(291)	25,9 \pm 3,3	(302)	17,4 \pm 3,0	(206)
	Márrenjárgga siida	24,1	(97)	27,0	(63)	17,1	(263)
	Boalotnjárgga siida	25,0	(83)	27,3	(53)	17,1	(129)
	Jáhkenjárgga siida	24,5	(132)	28,0	(87)	16,2	(120)
	Rávdol siida	26,8	(72)	30,1	(109)	17,9	(223)
	Láhtin siida	23,1	(189)	25,3	(103)	16,3	(52)
	Njeaidán siida	28,0	(118)	26,3	(27)	16,5	(50)
	Vuorje siida	26,3	(178)	27,3	(35)	16,2	(186)
Karasjok		26,5 \pm 4,6	(2 741)	28,2 \pm 4,5	(1 988)	18,0 \pm 3,3	(6 209)
Øst-Finnmark		27,4 \pm 4,5	(3 521)	28,8 \pm 4,5	(2 891)	18,9 \pm 3,3	(14 831)

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
1/2/3	Østre Sor-Varanger	24,6	28,7	25,3	30,5	30,7	28,6	26,8	27,1
5A	Pasvik	29,4	29,0	31,2	32,4	- ¹	32,6	- ¹	32,1
4/5B	Vestre Sor-Varanger	28,5	26,5	25,8	32,0	30,9	29,3	26,8	29,1
6	Várjjatnjárga	26,5	28,9	26,6	31,0	29,5	28,0	32,6	31,1
7	Rákkonjárga	29,6	30,9	30,2	31,3	33,4	33,4	35,5	31,1
9	Čorgaš	29,1	29,0	29,8	32,2	32,0	34,4	31,9	30,5
Polmak/Varanger		28,2	29,2	28,2	31,3	31,2	30,4	32,1	30,7
13	Lágesduottar	26,8	27,7	28,9	33,4	33,6	34,6	30,5	28,8
14	Spierttanjárga	28,9	31,2	29,2	32,6	36,9	34,2	34,0	30,4
14A	Spierttagáisá	26,4	27,4	28,9	29,9	36,2	36,2	34,1	30,2
	Halkavári-/Čalbmelanrašša siida	27,6	28,4	29,9	33,2	36,6	37,1	34,3	30,7
	Munkavári siida	25,0	24,8	27,6	27,3	34,7	35,3	33,8	28,8
	Kárašjoga oarjabealli	25,4	24,9	26,6	28,3	30,9	30,8	28,4	25,2
16	Máhkáravju siida	27,4	26,2	30,4	28,1	29,5	30,2	30,0	25,5
	Skuohtanjárga siida	- ¹	22,5	24,6	27,4	29,6	28,7	28,0	25,0
	Skáiddeduottar siida	24,1	24,7	26,3	28,7	31,1	31,9	27,9	24,8
	Márrenjárgga-/Boalotnjárgga siida	- ¹	23,3	24,3	26,5	29,9	30,2	28,0	24,5
	Jáhkenjárgga siida	- ¹	24,1	26,3	28,1	30,5	30,3	27,8	24,5
	Rávdol siida	30,0	32,0	30,8	29,8	32,3	30,6	28,6	26,8
	Láhtin siida	- ¹	24,4	24,7	20,9	31,1	31,4	27,0	23,1
	Njeaiddán siida	23,4	25,1	- ¹	- ¹	35,1	31,9	28,9	28,0
	Vuorje siida	- ¹	24,3	- ¹	- ¹	33,7	33,5	29,7	26,3
Karasjok		26,2	26,2	27,7	29,9	32,2	32,5	29,5	26,5
Øst-Finnmark		27,1	27,5	28,0	30,5	32,0	31,9	30,0	27,4

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
1/2/3	Østre Sør-Varanger	27,8	30,9	28,5	32,8	31,7	31,3	30,8	30,5
5A	Pasvik	33,3	33,5	35,3	34,7	36,0	34,3	34,9	33,8
4/5B	Vestre Sør-Varanger	28,5	30,5	29,6	31,0	29,3	29,5	28,7	27,7
6	Várjjatnjárga	28,7	31,2	29,5	30,0	29,2	28,5	28,7	29,5
7	Rákkonjárga	29,9	32,0	32,0	30,3	30,1	31,0	32,7	32,9
9	Èorgas	31,5	28,4	30,6	29,7	29,1	31,4	27,7	28,4
Polmak/Varanger		29,3	31,1	31,2	31,4	30,5	30,1	29,8	30,1
13	Lágesduottar	29,3	29,5	31,6	31,0	30,8	31,7	28,4	30,0
14	Spierttanjárga	= ¹	30,7	29,5	31,6	= ¹	31,0	24,7	= ¹
14A	Spierttagáísá	30,6	31,2	31,8	33,9	35,0	33,6	31,0	32,7
	Halkavári-/Èalbmelanrassa siida	32,6	32,2	33,0	33,1	34,8	29,5	33,4	33,4
	Munkavári siida	28,0	29,2	30,5	34,0	35,3	32,2	30,9	30,7
	Kárasjoga oarjabealli	25,2	27,0	29,1	26,7	29,5	30,0	26,1	26,6
16	Máhkáravjju siida	28,4	27,6	30,9	26,9	30,2	29,2	25,4	25,3
	Skuohtanjárgga siida	22,9	25,8	28,4	26,3	28,2	27,9	24,5	26,2
	Skáiddeduottar siida	27,6	26,1	29,3	27,9	29,6	30,7	26,8	25,9
	Márenjárgga-/Boalotnjárgga siida	= ¹	25,7	31,8	= ¹	29,3	30,5	27,1	27,1
	Jáhkenjárgga siida	= ¹	28,5	29,9	29,4	30,1	31,7	28,3	28,0
	Rávdol siida	31,6	32,3	30,8	30,7	31,1	37,2	28,5	30,1
	Láhtin siida	= ¹	26,5	= ¹	= ¹	= ¹	30,8	25,1	25,3
	Njeaiddán siida	25,2	26,2	= ¹	= ¹	= ¹	29,8	26,6	26,3
	Vuorje siida	= ¹	28,7	= ¹	= ¹	33,3	32,9	28,5	27,3
Karasjok		27,1	28,0	30,5	29,9	30,3	31,1	27,2	28,2
Øst-Finnmark		28,3	29,3	31,0	30,8	30,4	30,8	28,0	28,8

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
1/2/3	Østre Sor-Varanger	19,7	21,2	17,2	20,8	17,3	20,8	20,7	17,8	17,0	16,6
5A	Pasvik	20,7	21,6	21,1	21,4	21,6	23,7	24,4	23,1	23,5	22,7
4/5B	Vestre Sor-Varanger	18,4	18,3	17,7	18,3	18,9	20,8	20,3	19,4	18,6	17,8
6	Várjattanjárga	17,8	17,7	16,5	16,5	16,8	18,7	19,9	18,8	18,1	18,7
7	Rákkonjárga	19,2	19,4	19,3	20,3	18,9	19,7	20,9	21,3	21,2	21,6
9	Čorgaš	17,3	17,6	17,3	17,4	17,4	18,3	19,8	20,2	18,5	17,7
Polmak/Varanger		19,8	18,9	17,9	19,2	18,9	20,8	21,0	20,6	19,4	19,6
13	Lágesduottar	16,1	16,1	16,3	17,0	17,3	20,2	21,4	21,1	18,3	18,1
14	Spierttanjárga	20,5	21,2	19,6	22,0	19,7	23,7	25,4	23,3	23,1	22,0
14A	Spierttagáisá	17,6	18,3	19,2	19,2	18,4	21,4	24,6	23,2	20,5	18,8
	Halkavári-/Čalbmelanrašša siida	18,2	19,0	20,2	20,2	18,5	22,4	25,0	23,5	21,1	19,2
	Munkavári siida	16,1	16,2	17,0	16,5	18,6	20,0	23,8	22,8	19,6	18,2
16	Kárašjoga oarjabealli	15,6	16,6	15,0	15,0	15,7	18,2	19,4	19,8	16,6	16,5
	Máhkáravju siida	- ¹	19,8	16,4	14,8	14,7	15,7	17,7	20,9	15,9	14,2
	Skuohtanjárgga siida	13,8	16,5	13,6	13,5	17,3	17,1	18,4	18,5	15,5	15,8
	Skáiddeduottar siida	13,2	- ¹	15,6	15,8	- ¹	20,8	20,5	19,9	15,6	17,4
	Márrenjárgga-/Boalotnjárgga siida	17,9	17,0	- ¹	14,8	- ¹	19,4	20,8	20,5	18,1	17,1
	Jáhkenjárgga siida	- ¹	- ¹	- ¹	15,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	18,2	16,2
	Rávdol siida	- ¹	- ¹	17,9	- ¹	- ¹	23,5	22,3	20,7	20,3	17,9
	Láhtin siida	- ¹	16,0	- ¹	14,9	- ¹	- ¹	21,4	21,3	17,4	16,3
	Njeaiddán siida	- ¹	14,2	15,8	14,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	16,7	16,5
	Vuorje siida	17,7	17,9	- ¹	16,8	- ¹	- ¹	23,1	21,8	17,2	16,2
Karasjok		16,6	18,1	15,8	17,2	17,8	20,2	21,3	21,2	18,4	18,0
Øst-Finnmark		18,9	18,8	17,1	18,4	18,7	20,7	21,1	20,9	19,0	18,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 13. Fordeling av driftsenheter etter reintall i driftsenheten, samt gjennomsnittlig reintall per driftsenhet, ved slutten av driftsåret 2005/06 (driftsenheter og ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV DRIFTSENHETER						GJ.SN.	
		etter reintall i driftsenheten						REINTALL	
		1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. dr.enh.
1/2/3	Østre Sør-Varanger	-	-	-	1	1	-	-	401
5A	Pasvik	-	-	-	-	5	-	-	481
4/5B	Vestre Sør-Varanger	-	-	1	2	2	-	-	351
6	Várjatanjárga	-	-	1	1	7	2	4	691
7	Rákkonjárga	-	-	2	1	-	-	3	579
9	Čorgaš	-	-	-	1	8	-	1	595
Polmak/Varanger		0	0	4	6	23	2	8	576
		0 %	0 %	9 %	14 %	53 %	5 %	19 %	
13	Lágesduottar	1	1	1	0	12	-	5	691
14	Spierttanjárga	2	1	1	5	2	1	-	290
14A	Spierttagáisá	3	1	1	8	9	-	1	360
	Čalbmelanraša siida	2	-	-	-	1	-	-	186
	Halkavári siida	1	1	-	5	6	-	-	366
	Munkavári siida	-	-	1	3	2	-	1	425
16	Kárašjoga oarjabealli	5	4	10	29	32	2	1	357
	Máhkáraviju siida	1	-	-	4	7	-	-	394
	Skuohtanjárgga siida	-	-	3	7	7	1	-	389
	Skáiddeduottar siida	-	-	-	4	3	-	1	512
	Márenjárgga siida	-	-	-	2	3	-	-	419
	Boalotnjárgga siida	1	-	2	-	2	-	-	243
	Jáhkenjárgga siida	-	1	-	2	2	-	-	380
	Rávdol siida	-	-	-	-	3	-	-	475
	Láhtin siida	-	2	1	6	1	-	-	234
	Njeaidán siida	1	1	1	3	3	-	-	281
	Vuorje siida	1	-	2	1	2	1	-	324
Karasjok		11	7	13	42	55	3	7	400
		8 %	5 %	9 %	30 %	40 %	2 %	5 %	
Øst-Finnmark		11	7	17	48	78	5	15	442
		6 %	4 %	9 %	27 %	43 %	3 %	8 %	

Tabell 14. Fordeling av driftsenheter (per 31. mars 2006) etter alder på driftsenhetens innehaver (per 31. desember 2005) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV DRIFTSENHETER							GJ.SN. ALDER innehaver
		etter alder på driftsenhetsinnehaver							
		< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
1/2/3	Østre Sor-Varanger	-	-	1	1	-	-	-	40 år
5A	Pasvik	-	-	-	2	2	1	-	53 år
4/5B	Vestre Sor-Varanger	-	1	-	2	1	1	-	47 år
6	Várjjatnjárga	-	1	1	7	5	1	-	49 år
7	Rákkonjárga	-	-	2	2	-	1	1	49 år
9	Olggut Čorgaš	-	1	4	2	1	2	-	44 år
Polmak/Varanger		0	3	8	16	9	6	1	48 år
		0 %	7 %	19 %	37 %	21 %	14 %	2 %	
13	Lágesduottar	-	-	9	2	4	4	1	48 år
14	Spierttanjárga	-	1	1	4	5	-	1	50 år
14A	Spierttagáisá	-	-	7	6	9	1	-	47 år
	Čalbmelanrašša siida	-	-	1	-	2	-	-	49 år
	Halkavári siida	-	-	5	3	5	-	-	46 år
	Munkavári siida	-	-	1	3	2	1	-	49 år
16	Kárašjoga oarjabealli	3	8	22	24	16	7	3	44 år
	Máhkáravjju siida	-	-	4	2	2	3	1	51 år
	Skuohtanjárga siida	1	2	3	7	3	2	-	44 år
	Skáiddeduottar siida	1	2	2	-	-	2	1	42 år
	Márenjárga siida	-	1	2	1	1	-	-	40 år
	Boalotnjárga siida	1	-	3	1	-	-	-	32 år
	Jáhkenjárga siida	-	1	1	-	3	-	-	46 år
	Rávdol siida	-	1	-	-	1	-	1	51 år
	Láhtin siida	-	1	2	4	3	-	-	44 år
	Njeaiddán siida	-	-	2	4	3	-	-	46 år
	Vuorje siida	-	-	3	5	-	-	-	42 år
Karasjok		3	9	39	36	34	12	5	46 år
		2 %	7 %	28 %	26 %	25 %	9 %	4 %	
Øst-Finmark		3	12	47	52	43	18	6	46 år
		2 %	7 %	26 %	29 %	24 %	10 %	3 %	

Vedlegg 3 - Næringsoversikt Vest-Finnmark

Tabell 1. Antall driftsenheter (midlertidige enheter¹ i parentes) og antall personer i driftsenhetene ved slutt av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006). Antall driftsgrupper gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT		DRIFTSENHETER		PERSONER i dr.enhetene	DRIFTSGRUPPER	
		m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
19	Sállan	10	-	59	3	5 ^{2a,2b,2c}
20	Fálá	6	-	18	1	1
21	Gearretnjárga	8	-	34	1	1
22	Fiettar	15	-	106	2	3
23	Seainnus/Návggastat	14	1	94	4	4
	Valgenjárgga siida	2	1	20	1	2
	Girenjárgga siida	6	-	35	1	1
	Jalgon siida	5	-	31	1	1
	Ealenjárgga siida	1	-	8	1	1
24A	Oarje-Sievju	6	-	33	2 ⁴	1
24B	Nuorta-Sievju	3	-	27	2	2
25	Stierdná	6	-	35	2	2 ^{2a}
41	Beaskádas	5	-	43	1	2 ^{2c,2d}
26	Lákkonjárga	17	-	156	1	3 ^{2b}
27	Joahkonjárga	14	-	91	1	4 ^{2e,2f}
28	Cuokcavuotna	3	-	16	1	2 ^{2f,2g}
29	Seakkesnjárga ja Sildá	3	-	14	2	2
32	Silvvetnjárga	6	-	42	2	2
33	Spalca	20 (2)	-	117	1	4 ^{2e,2f}
34	Ábborašša	12	-	88	1	5
35A	Fávrrsorda	14	-	68	1	2
36	Cohkolat	14	-	57	1	4
37	Skárfvággi	5	-	18	1	1
39	Árdni/Gávvir	8	-	34	1	1
40	Orda	15 (2)	-	81	1	3 ^{2d,2g}
35B	Beahcegealli	5	-	18	1	1
11T	Ráidná	1	-	8	1	1 ^{2h}
33T	Ittunjárga	2	-	19	1	1 ^{2f}
19/32T	Ivgoláhku	5	-	16	2	2 ^{2h}
Vest-Finnmark		217 (4)	1	1 292	41	48³

Reindrifftsforvaltningen 2006

- 1 Midlertidige driftsenheter er godkjent for en begrenset tidsperiode.
- 2 Felles vintersiidaer mellom a. D-19 og D-25, b. D-19 og D-26, c.D-19 og D-41, d. D-40 og D-41, e. D-27 og D-33, f. D-27, D-28 og D-33T, g. D-28 og D-40 og h. D-11T og D-19/32T.
- 3 Sumtallet for antall vintersiidaer tar hensyn til at 8 siidaer er felles mellom ulike distrikter (se punkt 2).
- 4 Antall sommer- og vintergrupper er rettet i forhold til trykt utgave av Ressursregnskapet.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT		REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
19	Sállan	3 309	2 839	2 930	3 011	2 651	2 579	2 955	3 573	3 974	3 851
20	Fálá	1 643	1 674	1 616	1 487	1 454	1 758	1 982	1 776	1 968	1 908
21	Gearretnjårga	2 077	1 262	1 487	1 444	1 415	1 575	1 789	2 110	2 321	2 184
22	Fiettar	6 095	4 927	5 221	4 730	4 668	5 667	6 462	7 521	7 237	6 494
23	Seainnus/Návvgastat	10 128	8 561	8 128	8 081	6 959	7 587	9 549	11 399	8 926	9 026
	Valgenjårgga siida	1 934	1 824	1 957	1 553	1 520	1 927	2 139	2 428	1 376	1 272
	Girenjårgga siida	4 197	3 807	3 084	2 931	2 196	2 435	3 908	5 016	4 581	4 937
	Jalgon siida	3 766	2 773	2 919	3 276	3 092	3 053	3 298	3 766	2 806	2 683
	Ealenjårgga siida	231	157	168	149	151	171	204	189	163	134
24A	Oarje-Sievju	1 933	1 311	895	663	725	1 291	1 614	1 869	1 231	1 165
24B	Nuorta-Sievju	1 112	1 126	1 412	753	955	615	753	1 008	614	530
25	Stierdná	723	602	683	942	793	1 003	1 358	1 692	1 769	1 261
41	Beaskádas	3 383	2 888	2 686	1 710	1 968	2 226	2 593	3 050	3 491	3 222
26	Lákkonjårga	7 790	7 076	7 756	5 573	6 140	7 965	9 438	10 221	9 259	8 281
27	Joahkonjårga	6 050	5 036	4 669	3 551	3 714	4 917	5 617	6 364	6 072	5 917
28	Cuokcavuotna	793	741	679	611	627	552	547	640	619	538
29	Seakkesnjårga ja Sildá	1 064	1 107	1 022	1 003	919	1 174	1 230	1 430	1 077	1 127
32	Silvvvetnjårga	1 713	1 672	1 597	1 461	1 493	1 689	1 818	2 111	2 148	2 121
33	Spalca	6 977	6 376	6 128	5 129	4 753	5 572	6 238	7 314	6 819	6 779
34	Ábborašša	5 758	5 940	5 870	4 722	4 629	5 231	5 641	6 011	6 588	5 561
35A	Fávrosorda	8 612	7 443	7 138	6 819	5 279	6 567	6 648	6 934	6 730	6 900
36	Cohkolat	7 552	7 144	6 734	4 849	3 382	4 655	5 779	6 888	7 449	8 041
37	Skárfvággi	534	580	621	775	1 078	1 355	1 559	1 710	1 840	2 040
39	Árdni/Gávvir	1 590	1 429	1 550	1 591	1 306	1 525	1 771	1 828	1 966	2 034
40	Orda	7 608	5 886	5 023	4 391	4 741	5 765	6 252	7 903	7 386	6 629
35B	Beahcegealli	464	221	208	228	275	156	246	687	882	915
11T	Ráidná ²	-	-	-	266	122	165	183	245	279	264
33T	Ittunjårga	590	675	630	520	512	653	649	710	611	581
19/32T	Ivgoláhku	815	993	1 223	1 198	1 463	1 382	1 543	1 542	1 458	1 476
Vest-Finnmark		88 313	77 509	75 906	65 508	62 021	73 624	84 214	96 536	92 714	88 845

1 Korrigererte reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år..

2 Distrikt 11T-Ráidná ble administrativt overført fra Troms til Vest-Finnmark reinbeiteområde i 1999/00. Reintallene er derfor fort under Troms fram til og med 1998/99.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	<i>Okserein</i>	<i>Simlerein</i>	<i>Kalv</i>	<i>pr. 31.03.06</i>
19 Sállan	10 %	68 %	22 %	3 851
20 Fálá	11 %	66 %	24 %	1 908
21 Gearretnjárga	7 %	79 %	14 %	2 184
22 Fiettar	7 %	73 %	20 %	6 494
23 Seainnus/Návggastat	7 %	79 %	14 %	9 026
Valgenjárga siida	6 %	94 %	0 %	1 272
Girenjárga siida	6 %	74 %	19 %	4 937
Jalgon siida	7 %	83 %	10 %	2 683
Ealenjárga siida	11 %	60 %	28 %	134
24A Oarje-Sievju	13 %	70 %	17 %	1 165
24B Nuorta-Sievju	11 %	66 %	23 %	530
25 Stierdná	16 %	71 %	13 %	1 261
41 Beaskádas	13 %	68 %	19 %	3 222
26 Lákkonjárga	8 %	73 %	19 %	8 281
27 Joahkonjárga	4 %	70 %	27 %	5 917
28 Cuokcavuotna	8 %	80 %	12 %	538
29 Seakkesnjárga ja Sildá	5 %	72 %	23 %	1 127
32 Silvvetnjárga	6 %	74 %	19 %	2 121
33 Spalca	5 %	72 %	23 %	6 779
34 Ábborašša	4 %	71 %	25 %	5 561
35A Fávrrsorda	6 %	79 %	15 %	6 900
36 Cohkolat	7 %	64 %	29 %	8 041
37 Skárfvággi	7 %	68 %	25 %	2 040
39 Árdni/Gávvir	8 %	69 %	24 %	2 034
40 Orda	11 %	69 %	20 %	6 629
35B Beahcegealli	7 %	69 %	24 %	915
11T Ráidná	21 %	55 %	24 %	264
33T Ittunjárga	15 %	65 %	20 %	581
19/32T Ivgoláhku	11 %	60 %	29 %	1 476
Vest-Finmark	7 %	72 %	21 %	88 845

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		SIMLER I VÅRFLOKK	MERKEDE KALVER	KALVER ETTER TAP ¹	MERKE- PERIODE
19	Sállan	2 415	1 625 67 %	1 105 46 %	01.07 - 15.07
20	Fálá	1 119	655 59 %	552 49 %	01.09 - 15.09
21	Gearretnjárga	1 580	781 49 %	508 32 %	01.09 - 15.09
22	Fiettar	4 695	3 173 68 %	2 190 47 %	16.06 - 31.07 ²
23	Seainnus/Návvgastat	7 109	5 334 75 %	3 616 51 %	16.06 - 31.10
	Valgenjárgga siida	1 268	1 020 80 %	877 69 %	16.06 - 30.06
	Girenjárgga siida	3 389	2 256 67 %	1 137 34 %	16.06 - 30.06
	Jalgon siida	2 345	1 993 85 %	1 564 67 %	01.07 - 15.07
	Ealenjárgga siida	107	65 61 %	38 36 %	16.09 - 31.10
24A	Oarje-Sievju	820	592 72 %	324 40 %	16.07 - 31.07
24B	Nuorta-Sievju	369	327 89 %	173 47 %	16.07 - 31.07
25	Stierdná	1 082	379 35 %	235 22 %	01.09 - 31.10 ²
41	Beaskádas	2 025	1 126 56 %	674 33 %	16.06 - 15.07
26	Láakkonjárga	5 790	3 677 64 %	1 654 29 %	16.06 - 30.06
27	Joahkonjárga	3 861	3 012 78 %	1 823 47 %	16.06 - 30.06
28	Cuokcavuotna	447	151 34 %	98 22 %	16.06 - 31.10 ²
29	Seakkensjárga ja Sildá	735	510 69 %	395 54 %	16.06 - 30.06
32	Silvvetnjárga	1 506	1 131 75 %	796 53 %	16.06 - 30.06
33	Spalca	4 664	3 011 65 %	2 172 47 %	16.08 - 15.09 ²
34	Ábborašša	4 003	3 156 79 %	1 844 46 %	16.06 - 15.07 ²
35A	Fávrrorsorda	5 325	3 331 63 %	2 470 46 %	16.08 - 31.08
36	Cohkolat	4 381	3 436 78 %	2 583 59 %	16.08 - 31.08
37	Skárfvággi	1 133	810 71 %	694 61 %	01.09 - 15.09
39	Árdni/Gávvir	1 207	798 66 %	508 42 %	16.09 - 31.10
40	Orda	4 410	2 949 67 %	1 483 34 %	16.06 - 30.06
35B	Beahcegealli	543	370 68 %	288 53 %	01.07 - 15.07
11T	Ráidná	152	78 51 %	78 51 %	16.09 - 31.10
33T	Ittunjárga	344	190 55 %	128 37 %	16.09 - 31.10
19/32T	Ivgoláhku	1 056	824 78 %	642 61 %	16.07 - 31.07 ²
Vest-Finmark		60 771	41 426 68 %	27 033 44 %	16.06 - 31.10

1 Med kalver etter tap menes kalver til slakt og kalver til påsett.

2 Ulike grupper/driftsenheter i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV MERKET KALV ¹		TAP AV VOKSNE DYR		TAP TOTALT ¹	
19	Sállan	520	32 %	585	14 %	1 105	19 %
20	Fálá	103	16 %	113	6 %	216	8 %
21	Gearretnjárga	273	35 %	158	7 %	431	14 %
22	Fiettar	983	31 %	1 240	17 %	2 223	21 %
23	Seainnus/Návvgastat	1 718	32 %	286	3 %	2 004	14 %
	Valgenjárga siida	143	14 %	0	0 %	143	6 %
	Girenjárga siida	1 119	50 %	135	3 %	1 254	18 %
	Jalgon siida	429	22 %	89	3 %	518	11 %
	Ealenjárga siida	27	42 %	62	38 %	89	39 %
24A	Oarje-Sievju	268	45 %	129	10 %	397	22 %
24B	Nuorta-Sievju	154	47 %	151	24 %	305	32 %
25	Stierdná	144	38 %	458	26 %	602	28 %
41	Beaskádas	452	40 %	475	14 %	927	20 %
26	Lákkonjárga	2 023	55 %	862	9 %	2 885	22 %
27	Joahkonjárga	1 189	39 %	899	15 %	2 088	23 %
28	Cuokcavuotna	53	35 %	75	12 %	128	17 %
29	Seakkesnjárga ja Sildá	115	23 %	101	9 %	216	14 %
32	Silvvettjárga	335	30 %	217	10 %	552	17 %
33	Spalca	839	28 %	847	12 %	1 686	17 %
34	Ábborašša	1 312	42 %	794	12 %	2 106	22 %
35A	Fávrrorsorda	847	25 %	235	4 %	1 082	11 %
36	Cohkolat	853	25 %	304	4 %	1 157	11 %
37	Skárfvággi	116	14 %	43	2 %	159	6 %
39	Árdni/Gávvir	290	36 %	198	9 %	488	17 %
40	Orda	1 466	50 %	1 068	14 %	2 534	24 %
35B	Beahcegealli	82	22 %	110	12 %	192	15 %
11T	Ráidná	15	19 %	34	12 %	49	14 %
33T	Ittunjárga	62	33 %	49	7 %	111	13 %
19/32T	Ivgoláhku	182	22 %	188	13 %	370	16 %
Vest-Finnmark		14 394	35 %	9 619	10 %	24 013	18 %

¹ Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR			
	<i>Fredet</i>	<i>Annen</i>	<i>Annen</i>	<i>Fredet</i>	<i>Annen</i>	<i>Annen</i>	
	<i>rovvilt</i>	<i>kjent</i>	<i>ukjent</i>	<i>rovvilt</i>	<i>kjent</i>	<i>ukjent</i>	
19	Sállan	80 %	3 %	18 %	51 %	6 %	43 %
20	Fálá	83 %	2 %	15 %	51 %	11 %	38 %
21	Gearretnjárga	83 %	0,5 %	16 %	51 %	3 %	46 %
22	Fiettar	90 %	4 %	6 %	77 %	8 %	15 %
23	Seainnus/Návvgastat	88 %	1 %	12 %	82 %	8 %	10 %
	Valgenjárgga siida	96 %	1 %	3 %	-	-	-
	Girenjárgga siida	89 %	0 %	11 %	86 %	0 %	14 %
	Jalgon siida	78 %	2 %	20 %	67 %	21 %	11 %
	Ealenjárgga siida	100 %	0 %	0 %	97 %	3 %	0 %
24A	Oarje-Sievju	100 %	0 %	0 %	96 %	3 %	1 %
24B	Nuorta-Sievju	30 %	1 %	69 %	59 %	6 %	35 %
25	Stierdná	99 %	1 %	0,4 %	70 %	3 %	28 %
41	Beaskádas	81 %	3 %	16 %	62 %	8 %	30 %
26	Lákkonjárga	92 %	1 %	7 %	70 %	4 %	27 %
27	Joahkonjárga	74 %	1 %	25 %	73 %	5 %	22 %
28	Cuokcavuotna	86 %	0 %	14 %	55 %	1 %	44 %
29	Seakkesnjárga ja Sildá	83 %	7 %	10 %	67 %	19 %	14 %
32	Silvvetnjárga	83 %	3 %	14 %	72 %	9 %	19 %
33	Spalca	79 %	3 %	18 %	73 %	3 %	23 %
34	Ábborašša	90 %	3 %	7 %	86 %	3 %	11 %
35A	Fávrrsorda	100 %	0 %	0 %	97 %	3 %	0 %
36	Cohkolat	81 %	1 %	18 %	69 %	3 %	28 %
37	Skárfvággi	94 %	0 %	6 %	70 %	0 %	30 %
39	Árdni/Gávvir	87 %	1 %	12 %	62 %	13 %	25 %
40	Orda	79 %	0,1 %	20 %	87 %	1 %	13 %
35B	Beahcegealli	95 %	2 %	3 %	72 %	9 %	19 %
11T	Ráidná	27 %	0 %	73 %	15 %	3 %	82 %
33T	Ittunjárga	69 %	0 %	31 %	57 %	2 %	41 %
19/32T	Ivgoláhku	93 %	4 %	3 %	78 %	5 %	17 %
Vest-Finnmark		86 %	2 %	12 %	73 %	5 %	22 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
		SL.UTTAK	SL.KVANTUM	SL.UTTAK	pr.livrein	pr. livrein ¹	
		(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
		05/06	05/06	05/06	05/06	04/05	05/06 ²
19	Sállan	780	20 929	20 %	5,3	8,2	2,9
20	Fálá	498	15 604	25 %	7,9	8,1	7,0
21	Gearretnjarga	487	14 176	21 %	6,1	9,0	4,3
22	Fiettar	1 690	37 936	23 %	5,2	8,4	2,7
23	Seainnus/Návvgastat	3 454	67 296	39 %	7,5	6,5	7,8
	Valgenjargga siida	1 002	18 336	73 %	13,3	8,4	11,1
	Girenjargga siida	817	19 656	18 %	4,3	5,8	6,0
	Jalgon siida	1 630	29 167	58 %	10,4	5,7	9,2
	Ealenjargga siida	5	136	3 %	0,8	6,0	-3,4
24A	Oarje-Sievju ³	261	5 506	21 %	4,5	7,2	3,0
24B	Nuorta-Sievju ³	113	3 858	18 %	6,3	-7,5	2,4
25	Stierdná	288	10 189	16 %	5,8	5,4	-3,3
41	Beaskádas	468	11 288	13 %	3,2	5,6	1,4
26	Láakconjarga	1 923	45 972	21 %	5,0	5,1	1,4
27	Joahkonjarga	1 082	24 561	18 %	4,0	6,1	3,4
28	Cuokcavuotna	104	3 000	17 %	4,8	3,9	1,0
29	Seakkesnjarga ja Sildá	244	5 497	23 %	5,1	6,1	6,3
32	Silvvetnjarga	586	13 670	27 %	6,4	6,4	6,3
33	Spalca	1 417	31 586	21 %	4,6	7,1	4,3
34	Ábborašša	1 650	35 984	25 %	5,5	9,3	2,1
35A	Fávrrsorda	1 944	41 689	29 %	6,2	6,9	7,3
36	Cohkolat	1 733	41 688	23 %	5,6	7,5	7,3
37	Skárfvággi	455	12 537	25 %	6,8	13,2	9,6
39	Árdni/Gávvir	338	9 047	17 %	4,6	8,5	1,8
40	Orda	1 227	28 348	17 %	3,8	7,0	1,4
35B	Beahcegealli	144	3 784	16 %	4,3	13,6	5,0
11T	Ráidná	60	1 612	22 %	5,8	8,5	4,3
33T	Ittunjarga	107	3 389	18 %	5,5	5,1	2,3
19/32T	Ivgoláhku	436	10 277	30 %	7,0	7,0	7,4
Vest-Finmark		21 489	499 423	23 %	5,4	7,0	4,1

- 1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).
- 2 Siste års tall er foreløpig da det er delvis beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.
- 3 Slakteuttak, slaktekvantum, prosentvis uttak og siste års produktivetsberegninger er rettet i forhold til trykt utgave av Ressursregnskapet.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV SLAKTEDYR (%)									Totalt Antall slaktedy
		Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹				
		Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår		
19	Sállan	33 %	20 %	47 %	82 %	18 %	86 %	1 %	14 %	780	
20	Fálá	66 %	17 %	17 %	80 %	20 %	100 %	0 %	0 %	498	
21	Gearretnjárga	47 %	13 %	40 %	66 %	34 %	53 %	44 %	3 %	487	
22	Fiettar	20 %	21 %	59 %	93 %	7 %	74 %	0 %	25 %	1 690	
23	Seainnus/Návvgastat	18 %	12 %	70 %	97 %	3 %	52 %	27 %	20 %	3 454	
	Valgenjárgga siida	1 %	9 %	90 %	100 %	0 %	0 %	92 %	8 %	1 002	
	Girenjárgga siida	64 %	16 %	20 %	95 %	5 %	66 %	0 %	34 %	817	
	Jalgon siida	7 %	11 %	83 %	97 %	3 %	79 %	0 %	21 %	1 630	
	Ealenjárgga siida	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	5	
24A	Oarje-Sievju	35 %	11 %	54 %	88 %	12 %	77 %	0 %	23 %	177	
24B	Nuorta-Sievju	89 %	6 %	6 %	9 %	91 %	6 %	6 %	89 %	197	
25	Stierdná	75 %	13 %	12 %	38 %	63 %	100 %	0 %	0,0 %	288	
41	Beaskádas	74 %	10 %	15 %	46 %	54 %	7 %	76 %	17 %	468	
26	Lákkonjárga	59 %	26 %	15 %	77 %	23 %	57 %	0,5 %	43 %	1 923	
27	Joahkonjárga	55 %	23 %	22 %	60 %	40 %	47 %	0,5 %	52 %	1 082	
28	Cuokcavuotna	43 %	21 %	37 %	65 %	35 %	4 %	66 %	29 %	104	
29	Seakkesnjárga ja Sildá	21 %	9 %	70 %	74 %	26 %	0 %	85 %	15 %	244	
32	Silvvetnjárga	12 %	8 %	79 %	77 %	23 %	0,4 %	91 %	9 %	586	
33	Spalca	22 %	19 %	59 %	73 %	27 %	0 %	93 %	7 %	1 417	
34	Ábborašša	48 %	19 %	33 %	81 %	19 %	11 %	36 %	52 %	1 650	
35A	Fávrrorsorda	5 %	10 %	84 %	79 %	21 %	0 %	41 %	59 %	1 944	
36	Cohkolat	50 %	14 %	36 %	88 %	12 %	0 %	0,5 %	100 %	1 733	
37	Skárfvággi	40 %	15 %	44 %	97 %	3 %	27 %	42 %	31 %	455	
39	Árdni/Gávvir	39 %	9 %	52 %	69 %	31 %	0 %	0,4 %	100 %	338	
40	Orda	65 %	24 %	11 %	66 %	34 %	37 %	36 %	27 %	1 227	
35B	Beahcegealli	41 %	3 %	56 %	81 %	19 %	0 %	98 %	2 %	144	
11T	Ráidná	36 %	31 %	33 %	65 %	35 %	0 %	100 %	0 %	60	
33T	Ittunjárga	85 %	6 %	9 %	32 %	68 %	3 %	94 %	3 %	107	
19/32T	Ivgoláhku	20 %	13 %	66 %	59 %	41 %	99 %	0 %	1 %	436	
Vest-Finmark		35 %	16 %	49 %	79 %	21 %	35 %	1 %	36 %	21 489	

1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for okserein 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotnu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
19	Sállan	30,5 \pm 4,9	(174)	30,1 \pm 3,9	(124)	19,2 \pm 2,9	(302)
20	Fálá	27,4 \pm 3,8	(155)	29,3 \pm 3,4	(68)	20,3 \pm 2,0	(69)
21	Gearretnjárga	29,4 \pm 3,6	(35)	31,2 \pm 3,8	(41)	18,0 \pm 2,7	(127)
22	Fiettar	27,2 \pm 6,2	(211)	27,4 \pm 3,6	(306)	16,3 \pm 2,7	(920)
23	Seainmus/Návvgastat	21,5 \pm 4,0	(423)	27,0 \pm 3,7	(375)	16,1 \pm 2,8	(2 355)
	Valgenjárgga siida	- ¹	(5)	29,0	(91)	17,1	(877)
	Girenjárgga siida	20,5	(328)	24,1	(117)	13,4	(141)
	Jalgon siida	24,7	(89)	28,1	(165)	15,8	(1 274)
	Ealenjárgga siida	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
24A	Oarje-Sievju	30,3 \pm 3,0	(47)	28,3 \pm 3,0	(17)	18,1 \pm 3,1	(83)
24B	Nuorta-Sievju	- ¹	(2)	- ¹	(1)	- ¹	(1)
25	Stierdná	30,9 \pm 4,4	(24)	30,0 \pm 1,8	(14)	20,1 \pm 2,0	(13)
41	Beaskádas	23,3 \pm 3,0	(142)	25,9 \pm 4,3	(20)	16,2 \pm 3,1	(33)
26	Lákkonjárga	21,3 \pm 3,4	(628)	25,6 \pm 4,1	(337)	18,6 \pm 2,4	(217)
27	Joahkonjárga	22,7 \pm 3,1	(333)	25,2 \pm 3,2	(145)	17,4 \pm 2,3	(141)
28	Cuokcavuotna	27,9 \pm 3,8	(17)	30,9 \pm 4,2	(14)	20,0 \pm 2,6	(25)
29	Seakkesnjárga ja Sildá	26,2 \pm 3,8	(34)	27,3 \pm 2,9	(15)	18,6 \pm 3,0	(127)
32	Silvvvetnjárga	25,9 \pm 3,6	(27)	27,4 \pm 2,8	(35)	18,2 \pm 3,2	(360)
33	Spalca	23,3 \pm 3,4	(145)	25,8 \pm 3,0	(187)	15,6 \pm 3,0	(610)
34	Ábborašša ²	23,6 \pm 3,7	(579)	26,3 \pm 2,9	(195)	14,1 \pm 3,2	(439)
35A	Fávrosorda	26,1 \pm 4,2	(38)	27,6 \pm 3,3	(158)	17,1 \pm 2,7	(1 293)
36	Cohkolat	25,1 \pm 3,6	(512)	26,4 \pm 3,3	(174)	17,1 \pm 2,6	(549)
37	Skárfvággi	28,7 \pm 4,5	(75)	29,6 \pm 3,9	(62)	16,0 \pm 3,0	(196)
39	Árdni/Gávvir	28,5 \pm 3,4	(66)	32,5 \pm 4,1	(20)	17,9 \pm 2,6	(121)
40	Orda	22,5 \pm 4,2	(424)	24,7 \pm 2,9	(185)	13,5 \pm 2,9	(93)
35B	Beahcegealli	30,4 \pm 2,9	(44)	- ¹	(2)	20,6 \pm 3,1	(66)
11T	Ráidná	- ¹	(2)	32,4 \pm 4,4	(10)	17,5 \pm 2,0	(13)
33T	Ittunjárga	28,9 \pm 4,5	(9)	- ¹	(2)	- ¹	(3)
19/32T	Ivgoláhku	31,2 \pm 6,5	(52)	28,2 \pm 4,9	(33)	17,8 \pm 2,3	(170)
Vest-Finmark		24,2 \pm 4,8	(4 198)	26,9 \pm 3,9	(2 540)	16,7 \pm 3,1	(8 326)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrt til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D-38-Uluisuolu.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
19	Sállan	34,5	- ¹	31,0	29,0	29,0	29,6	32,7	33,5	30,6	30,5
20	Fálá	23,5	23,5	21,0	19,1	25,6	24,7	27,7	26,7	28,7	27,4
21	Gearretnjárga	25,0	24,6	- ¹	27,6	- ¹	- ¹	29,9	30,0	29,2	29,4
22	Fiettar	25,8	26,1	24,0	24,6	25,6	28,7	32,0	30,3	27,5	27,2
23	Seainnus/Návvgastat	23,2	24,8	23,1	22,1	24,1	26,6	29,4	28,3	25,0	21,5
	Valgenjárgga siida	22,7	25,2	22,2	22,1	25,7	27,7	29,6	28,6	27,3	- ¹
	Girenjárgga siida	- ²	- ²	22,0	23,4	22,2	26,6	27,9	27,2	23,1	20,5
	Jalgon siida	22,9	24,0	24,0	21,3	25,2	26,2	29,5	30,2	27,4	24,7
	Ealenjárgga siida	28,6	- ¹	31,0	- ¹	- ¹	- ¹	35,2	32,5	- ¹	- ¹
24A	Oarje-Sievju	- ¹	- ¹	- ¹	29,0	- ¹	28,8	31,8	- ¹	31,6	30,3
24B	Nuorta-Sievju	28,4	25,0	24,8	24,7	- ¹	31,1	28,0	- ¹	32,1	- ¹
25	Stierdná	32,3	26,0	26,1	28,8	27,4	- ¹	36,1	32,9	27,5	30,9
41	Beaskádas	- ¹	- ¹	22,9	21,2	23,3	- ¹	31,7	27,3	26,5	23,3
26	Lákkonjárga	21,7	22,5	22,1	20,9	22,7	24,5	26,0	25,3	21,9	21,3
27	Joahkonjárga	22,2	22,2	21,8	20,0	- ¹	25,1	27,0	26,1	23,9	22,7
28	Cuokcavuotna	- ¹	27,9	23,8	25,8	- ¹	- ¹	29,7	29,2	27,8	27,9
29	Seakkesnjárga ja Silda	28,5	28,9	23,6	27,3	- ¹	32,4	30,3	29,0	28,1	26,2
32	Silvvetnjárga	27,2	28,6	21,4	25,4	25,1	- ¹	29,1	28,4	28,9	25,9
33	Spalca	23,1	23,0	21,0	21,1	19,0	26,3	26,9	26,3	23,9	23,3
34	Ábborašša ³	22,7	23,7	22,1	21,9	23,6	28,6	28,9	28,6	26,0	23,6
35A	Fávrosorda	22,9	21,7	21,7	19,5	25,2	- ¹	29,2	27,7	26,4	26,1
36	Cohkolat	23,0	22,4	21,7	21,5	- ¹	- ¹	29,1	29,1	26,1	25,1
37	Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	38,0	33,7	27,5	28,7
39	Árdni/Gávvir	26,0	27,3	27,0	29,7	29,2	- ¹	30,9	29,9	30,0	28,5
40	Orda	21,9	22,3	21,0	21,4	20,3	25,6	25,2	27,0	22,9	22,5
35B	Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	28,1	34,3	30,4
11T	Ráidná	- ¹	- ¹	30,9	29,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
33T	Ittunjárga	28,7	31,3	22,7	27,7	- ¹	- ¹	- ¹	30,0	27,4	28,9
19/32T	Ivgoláhku	30,2	27,7	29,0	28,3	27,4	29,6	33,6	30,1	28,9	31,2
Vest-Finnmark		23,4	23,5	22,6	22,7	24,7	26,8	28,4	27,7	25,0	24,2

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

2 Vektdata for Girenjárgga siida er registrert under Válggenjárgga siida for 1996/97 og 1997/98.

3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D-38-Ulisuolu.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
19	Sállan	36,6	- ¹	30,3	29,1	34,3	30,5	32,2	30,3	29,1	30,1
20	Fálá	26,3	30,0	24,6	22,1	29,4	27,2	27,6	28,2	25,5	29,3
21	Gearretnjárga	- ¹	33,4	28,9	31,1	31,2	- ¹	30,8	28,9	27,7	31,2
22	Fiettar	27,2	28,9	27,9	26,8	29,2	29,1	28,4	29,4	26,9	27,4
23	Seainnus/Návvgastat	26,1	28,2	27,9	24,7	29,0	29,2	30,4	28,9	27,1	27,0
	Valgenjárgga siida	26,4	29,3	29,4	25,6	31,3	30,9	31,3	27,6	27,9	29,0
	Girenjárgga siida	- ²	- ²	26,3	24,0	28,9	27,3	27,1	26,3	25,3	24,1
	Jalgon siida	26,0	27,9	27,4	23,4	29,0	28,8	30,3	30,9	27,2	28,1
	Ealenjárgga siida	28,3	- ¹	30,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	33,1	- ¹
24A	Oarje-Sievju	- ¹	- ¹	23,6	31,7	- ¹	- ¹	28,7	- ¹	29,3	28,3
24B	Nuorta-Sievju	- ¹	28,3	25,2	26,1	26,6	29,7	27,6	- ¹	28,8	- ¹
25	Stierdná	- ¹	34,9	26,3	37,8	35,9	30,8	- ¹	31,1	- ¹	30,0
41	Beaskádas	- ¹	28,4	27,4	24,6	25,9	27,5	29,4	26,3	24,7	25,9
26	Láakkonjárga	25,7	26,0	23,2	24,3	26,5	27,4	26,5	24,6	23,3	25,6
27	Joahkonjárga	24,8	27,8	24,3	24,4	- ¹	26,9	29,7	25,5	25,2	25,2
28	Cuokcavuotna	- ¹	31,9	31,1	32,8	- ¹	- ¹	32,5	- ¹	27,2	30,9
29	Seakkesnjárga ja Sil	29,1	31,6	25,3	29,3	32,3	- ¹	33,5	27,9	28,0	27,3
32	Silvvetnjárga	29,0	28,9	24,3	28,5	28,9	- ¹	30,1	30,2	28,0	27,4
33	Spalca	25,1	25,0	23,7	24,9	26,4	26,1	26,4	26,6	24,5	25,8
34	Ábborašša ³	26,7	27,5	24,8	25,1	27,0	27,5	29,4	27,3	25,2	26,3
35A	Fávrosorda	28,7	28,6	26,3	25,0	31,8	28,3	32,5	30,5	27,1	27,6
36	Cohkolat	27,3	26,1	- ¹	23,7	- ¹	- ¹	28,2	- ¹	26,4	26,4
37	Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	35,3	- ¹	26,9	29,6
39	Árdni/Gávvir	31,1	32,8	29,3	32,3	34,0	(1)	32,3	32,2	31,2	32,5
40	Orda	25,2	23,8	23,7	23,6	25,6	25,5	27,7	25,2	23,6	24,7
35B	Beahcegealli	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	34,9	- ¹
11T	Ráidná	- ¹	- ¹	- ¹	30,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
33T	Ittunjárga	31,0	31,4	28,4	31,5	- ¹	- ¹	- ¹	26,9	28,2	25,5
19/32T	Ivgoláhku	32,3	31,2	29,4	32,2	34,6	- ¹	33,6	30,6	29,0	28,2
Vest-Finmark		26,3	27,3	25,5	25,6	29,1	28,3	29,8	28,1	25,8	26,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt

2 Vektdata for Girenjárgga siida er registrert under Válgenjárgga siida for 1996/97 og 1997/98.

3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D-38-Ulisuolu.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
19	Sállan	20,4	17,5	19,8	17,8	19,3	20,4	21,4	23,2	20,1	19,2
20	Fálá	- ¹	15,1	13,1	11,4	14,2	15,6	17,8	16,8	18,7	20,3
21	Gearretnjárga	19,4	17,7	18,3	17,0	19,1	19,5	22,5	20,7	19,6	18,0
22	Fiettar	16,5	16,4	16,9	15,1	17,5	19,8	20,4	20,0	16,8	16,3
23	Seainnus/Návvgastat	14,4	17,3	14,2	13,8	16,3	18,7	20,5	19,7	16,4	16,1
	Valgenjárga siida	15,9	- ¹	16,4	13,8	18,6	20,9	22,3	19,2	17,2	17,1
	Girenjárga siida ²	14,2	- ¹	14,4	13,0	16,0	19,6	19,1	16,8	15,7	13,4
	Jalgon siida	13,2	17,4	13,8	14,0	17,7	17,9	20,0	21,3	16,2	15,8
	Ealenjárga siida	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	24,2	19,2	21,0	- ¹
24A	Oarje-Sievju	19,5	- ¹	15,7	18,4	20,2	19,7	20,7	17,7	18,4	18,1
24B	Nuorta-Sievju	- ¹	- ¹	14,5	13,3	- ¹	19,6	19,9	- ¹	17,1	- ¹
25	Stierdná	- ¹	- ¹	17,5	- ¹	- ¹	20,6	23,6	20,0	18,0	20,1
41	Beaskádas	14,6	- ¹	- ¹	13,2	- ¹	20,3	20,4	19,1	17,9	16,2
26	Lákkonjárga	18,9	17,6	14,0	15,1	- ¹	20,9	18,5	20,0	16,7	18,6
27	Joahkonjárga	15,0	15,0	14,2	14,2	- ¹	20,5	20,7	17,6	15,6	17,4
28	Cuokcavuotna	- ¹	19,5	18,8	15,9	- ¹	21,2	21,2	21,0	19,2	20,0
29	Seakkesnjárga ja Sildá	18,3	17,6	17,1	16,8	19,6	20,1	20,5	20,2	18,0	18,6
32	Silvvetnjárga	18,4	16,2	16,0	14,9	18,7	18,7	20,0	20,3	19,1	18,2
33	Spalca	16,7	14,4	12,6	13,5	14,9	19,0	19,3	18,1	14,4	15,6
34	Ábborašša ³	15,9	- ¹	16,5	14,9	14,9	21,0	20,4	17,4	14,1	14,1
35A	Fávrosorda	16,3	13,5	14,7	14,7	- ¹	19,1	20,4	19,3	17,3	17,1
36	Cohkolat	- ¹	18,8	- ¹	18,1	- ¹	- ¹	20,8	20,4	16,9	17,1
37	Skárfvággi	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	26,6	20,7	17,0	16,0
39	Árdni/Gávvvir	19,0	17,8	20,2	18,9	- ¹	22,8	20,8	19,8	19,2	17,9
40	Orda	13,9	12,0	13,1	12,2	15,6	19,4	19,4	16,8	14,0	13,5
35B	Beahcegealli	19,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	20,8	20,6
11T	Ráidná	20,1	19,0	19,6	18,9	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	17,5
33T	Ittunjárga	- ¹	17,9	15,8	15,9	- ¹	17,2	19,4	18,3	17,5	- ¹
19/32T	Ivgoláhku	17,1	- ¹	20,4	17,0	18,2	21,0	22,2	18,5	17,0	17,8
Vest-Finmark		17,1	15,5	15,4	15,3	17,7	19,4	20,4	19,3	16,5	16,7

- 1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyrtil å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.
- 2 Vektdata for Girenjárga er medregnet under Valgenjárga for 1996/97 og 1997/98.
- 3 Omfatter også slakterein som har sommerbeitet i D-38-Ulusuolu.

Tabell 13. Fordeling av driftsenheter etter reintall i driftsenheten, samt gjennomsnittlig reintall per driftsenhet, ved slutten av driftsåret 2005/06 (driftsenheter og ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV DRIFTSENHETER							G.J.SN. REINTALL pr. dr.enh.
		etter reintall i driftsenheten							
		1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
19	Sállan	-	-	1	4	5	-	-	385
20	Fálá	1	-	1	1	3	-	-	318
21	Gearretnjårga	-	-	2	5	1	-	-	273
22	Fiettar	-	-	1	6	7	1	-	433
23	Seainnus/Návvgastat	1	-	1	-	7	2	3	645
	Valgenjårgga siida	-	-	-	-	-	2	-	636
	Girenjårgga siida	1	-	-	-	2	-	3	823
	Jalgon siida	-	-	-	-	5	-	-	537
	Ealenjårgga siida	-	-	1	-	0	-	-	134
24A	Oarje-Sievju	1	1	1	2	1	-	-	194
24B	Nuorta-Sievju	1	1	-	-	1	-	-	177
25	Stierdná	-	-	2	4	-	-	-	210
41	Beaskádas	-	-	-	1	2	1	1	644
26	Lákkonjårga	-	-	3	3	7	1	3	487
27	Joahkonjårga	-	-	1	7	3	2	1	423
28	Cuokcavuotna	1	-	1	-	1	-	-	179
29	Seakkesnjårga ja Sildá	-	-	-	1	2	-	-	376
32	Silvvetnjårga	-	-	1	4	1	-	-	354
33	Spalca	-	1	3	11	4	1	-	339
34	Ábborašša	-	1	1	3	4	2	1	463
35A	Fávrrorsorda	-	-	3	4	4	-	3	493
36	Cohkolat	-	1	1	5	6	-	1	574
37	Skárfvággi	-	-	-	2	3	-	-	408
39	Árdni/Gávvir	-	-	4	3	1	-	-	254
40	Orda	-	-	1	4	9	-	1	442
35B	Beahcegealli	2	1	-	1	1	-	-	183
11T	Ráidná	-	-	-	1	-	-	-	264
33T	Ittunjårga	-	-	1	1	-	-	-	291
19/32T	Ivgoláhku	1	1	1	0	1	1	-	295
Vest-Finmark		8	7	30	73	74	11	14	409
		4 %	3 %	14 %	34 %	34 %	5 %	6 %	

Tabell 14. Fordeling av driftsenheter (per 31. mars 2006) etter alder på driftsenhetens innehaver (per 31. desember 2005) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV DRIFTSENHETER							GJ.SN. ALDER innehaver
		etter alder på driftsenhetsinnehaver							
		< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
19	Sällan	-	2	3	2	2	-	1	44 år
20	Fåla	1	1	1	2	1	-	-	40 år
21	Gearretnjårga	-	3	1	2	2	-	-	40 år
22	Fiettar	-	-	7	4	4	-	-	43 år
23	Seaimnus/Návvgastat	-	3	3	4	2	1	1	44 år
	Valgenjårga siida	-	-	1	-	-	1	-	53 år
	Girenjårga siida	-	1	-	3	2	-	-	45 år
	Jalgon siida	-	1	2	1	-	-	1	43 år
	Ealenjårga siida	-	1	-	-	-	-	-	25 år
24A	Oarje-Sievju	-	1	1	2	2	-	-	45 år
24B	Nuorta-Sievju	-	-	1	-	1	1	-	50 år
25	Stierdná	-	-	3	1	1	1	-	44 år
41	Beaskádas	-	1	1	1	2	-	-	43 år
26	Lákkonjårga	-	1	3	6	3	4	-	48 år
27	Joahkonjårga	1	1	3	6	3	-	-	42 år
28	Cuokcavuotna	1	-	-	2	-	-	-	38 år
29	Seakkesnjårga ja Sildá	-	1	-	-	2	-	-	47 år
32	Silvvetnjårga	-	-	4	1	1	-	-	40 år
33	Spalca	1	4	5	2	5	3	-	43 år
34	Ábborašša	1	1	3	5	2	-	-	42 år
35A	Fávrosorda	-	1	4	4	3	2	-	46 år
36	Cohkolat	2	1	2	2	5	1	1	45 år
37	Skárfvággi	-	2	2	-	-	1	-	36 år
39	Árdni/Gávvir	-	1	3	3	1	-	-	41 år
40	Orda	-	1	5	4	4	1	-	45 år
35B	Beahcegealli	-	1	2	1	-	-	1	43 år
11T	Ráidná	-	-	-	-	1	-	-	57 år
33T	Ittunjårga	-	-	1	-	1	-	-	46 år
19/32T	Ivgoláhku	-	1	1	-	3	-	-	46 år
Vest-Finnmark		7	27	59	54	51	15	4	44 år
		3 %	12 %	27 %	25 %	24 %	7 %	2 %	

Vedlegg 4 - Næringsoversikt Troms

Tabell 1. Antall driftsenheter (midlertidige enheter i parentes¹) og antall personer i driftsenhetene ved slutten av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006). Antall driftsgrupper gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT		DRIFTSENHETER		PERSONER i dr.enhetene	DRIFTSGRUPPER	
		m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
34	Kanstadfjord/Vestre Hinøy	4	-	14	1 ²	1 ²
36	Tjeldøy	1	-	5	1	1
23	Kongsvikdalen	2	-	11	1	1
22	Grovfjord	2	-	6	1	1
16	Sør-Senja	2	-	5	1	1
15/28	Nord-Senja	2	-	4	1	1
14	Kvaløy	2	-	2	1	1
12	Ringvassøy	3	-	7	1	1
13	Rebbenesøy	1	-	9	1	1
10	Vannøy	1	-	3	1	1
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	7	-	15	1	1
24	Bassevuovdi	6	-	18	1	1
20/30	Hjertind	8 (2)	-	29	1	1
21	Gielas	5	-	26	1	1
Troms		46 (2)	0	154	14	14

1 Midlertidige driftsenheter er godkjent for en begrenset tidsperiode.

2 Består av ett arbeidsfellesskap, men reinen er fordelt på 3 grupper.

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT		REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
34	Kanstadfjord/Vestre Hinøy	827	766	948	1 071	892	972	1 065	1 115	1 210	1 219
36	Tjeldøy	151	126	136	146	147	156	175	180	189	121
23	Kongsvikdalen	440	392	441	432	405	437	484	477	470	510
22	Grovfjord	454	428	437	403	417	470	519	516	488	462
16	Sør-Senja	470	464	506	506	342	405	490	539	512	520
15/28	Nord-Senja	134	321	348	190	180	284	290	266	301	177
14	Kvaløy ²	-	-	-	-	³¹⁹ 353	346	450	532	621	
12	Ringvassøy	212	217	302	142	128	158	200	216	226	249
11	Reinøy ³	565	538	247	-	-	-	-	-	-	-
13	Rebbenesøy	144	98	118	180	132	167	132	163	196	227
10	Vannøy	250	182	217	256	160	190	248	301	340	349
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	1 173	1 237	1 287	1 255	1 298	1 528	1 584	1 649	1 716	1 626
24	Bassevuovdi	1 544	1 511	1 492	1 458	1 523	1 617	1 731	1 801	1 840	1 840
20/30	Hjertind	759	844	936	1 111	1 316	1 388	1 587	1 680	1 889	1 794
21	Gielas	892	805	761	695	817	926	1 071	1 203	1 363	1 186
Troms⁴		8 633	8 524	8 928	8 133	8 076	9 051	9 922	10 556	11 272	10 901

1 Korrigert reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år.

2 For Kvaløy mangler reintallsopplysninger fram til og med 1999/00. For årene deretter er reintallet delvis stipulert.

3 Reinøy/Ráidná ble administrativt overført fra Troms til Vest-Finnmark reinbeiteområde i 1999/00. Reintallene er derfor ført under Vest-Finnmark fra og med 1999/00.

4 For årene uten reintallsopplysninger for Kvaløy er det i sumtallet for Troms stipulert inn et reintall.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT		FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.06
		Okserlein	Simlerein	Kalv	
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	9 %	73 %	18 %	1 219
36	Tjeldøy	7 %	74 %	19 %	121
23	Kongsvikdalen	12 %	68 %	21 %	510
22	Grovfjord	21 %	60 %	19 %	462
16	Sor-Senja	19 %	54 %	27 %	520
15/28	Nord-Senja	19 %	57 %	24 %	177
14	Kvaløy ¹	19 %	57 %	25 %	621
12	Ringvassøy	15 %	62 %	22 %	249
13	Rebbenesøy	18 %	57 %	25 %	227
10	Vannøy	28 %	50 %	22 %	349
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	9 %	72 %	19 %	1 626
24	Bassevuovdi	13 %	59 %	28 %	1 840
20/30	Hjerttind	6 %	68 %	26 %	1 794
21	Gielas	13 %	65 %	22 %	1 186
Troms		12 %	64 %	23 %	10 901

1 Delvis stipulerte tall.

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		SIMLER I	MERKEDE	KALVER		MERKE- PERIODE	
		VÅRFLOKK	KALVER	ETTER TAP ¹			
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	829	322	39 %	309	37 %	01.07 - 31.07 ³
36	Tjeldøy	128	30	23 %	23	18 %	16.07 - 31.07
23	Kongsvikdalen	333	150	45 %	133	40 %	16.07 - 31.07
22	Grovfjord	288	100	35 %	100	35 %	16.07 - 15.08
16	Sor-Senja	290	152	52 %	152	52 %	01.09 - 31.10
15/28	Nord-Senja	192	43	22 %	43	22 %	01.09 - 15.09
14	Kvaløy ²	304	175	58 %	175	58 %	01.08 - 15.08
12	Ringvassøy	150	56	37 %	56	37 %	16.08 - 31.08
13	Rebbenesøy	116	56	48 %	56	48 %	01.08 - 15.08
10	Vannøy	164	77	47 %	77	47 %	16.07 - 31.07
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	1 207	729	60 %	512	42 %	01.06 - 31.07
24	Bassevuovdi	1 031	789	77 %	541	52 %	16.07 - 31.07
20/30	Hjerttind	1 203	993	83 %	756	63 %	16.07 - 31.07
21	Gielas	794	632	80 %	303	38 %	16.06 - 30.06
Troms		7 029	4 304	61 %	3 236	46 %	01.06 - 31.10

1 Med kalver etter tap menes kalver til slakt og kalver til påsett.

2 Delvis stipulerte tall.

3 Ulike grupper/driftsenheter i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV		TAP AV		TAP	
		MERKET KALV ¹		VOKSNE DYR		TOTALT ¹	
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	13	4 %	115	10 %	128	8 %
36	Tjeldøy	7	23 %	74	39 %	81	37 %
23	Kongsvikdalen	17	11 %	47	10 %	64	10 %
22	Grovfjord	0	0 %	107	22 %	107	18 %
16	Sør-Senja	0	0 %	110	21 %	110	17 %
15/28	Nord-Senja	0	0 %	142	47 %	142	41 %
14	Kvaløy ²	0	0 %	24	5 %	24	3 %
12	Ringvassøy	0	0 %	20	9 %	20	7 %
13	Rebbenesøy	0	0 %	5	3 %	5	2 %
10	Vannøy	0	0 %	43	13 %	43	10 %
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	217	30 %	170	10 %	387	16 %
24	Bassevuovdi	248	31 %	358	19 %	606	23 %
20/30	Hjertind	237	24 %	202	11 %	439	15 %
21	Gielas	329	52 %	256	19 %	585	29 %
Troms		1 068	25 %	1 673	15 %	2 741	18 %

1 Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).

2 Delvis stipulerte tall.

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR		
		<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	53 %	45 %	2 %	61 %	23 %	16 %
36	Tjeldøy	46 %	54 %	0 %	34 %	66 %	0 %
23	Kongsvikdalen	55 %	1 %	44 %	17 %	40 %	43 %
22	Grovfjord	34 %	66 %	0 %	80 %	20 %	0 %
16	Sør-Senja	85 %	9 %	6 %	1 %	57 %	42 %
15/28	Nord-Senja	100 %	0 %	0 %	0 %	100 %	0 %
14	Kvaløy ²	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %	100 %
12	Ringvassøy	71 %	4 %	25 %	0 %	25 %	75 %
13	Rebbenesøy	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %	100 %
10	Vannøy	71 %	0 %	29 %	51 %	16 %	33 %
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	86 %	10 %	4 %	62 %	25 %	12 %
24	Bassevuovdi	100 %	0,3 %	0 %	100 %	0,3 %	0 %
20/30	Hjertind	92 %	3 %	5 %	84 %	7 %	8 %
21	Gielas	80 %	2 %	18 %	65 %	5 %	30 %
Troms		74 %	16 %	10 %	60 %	24 %	15 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

2 Mangler data om tap.

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
		SL.UTTAK (antall dyr) 05/06	SL.KVANTUM (antall kg) 05/06	SL.UTTAK (% av vårflokk) 05/06	pr.livrein (kg/dyr) 05/06	pr. livrein ¹ (kg/dyr) 04/05	05/06 ²
34	Kanstadfjord/Vestre Hinøy	185	7 728	15 %	6,4	10,1	6,7
36	Tjeldøy	17	898	9 %	4,8	9,7	-8,1
23	Kongsvikdalen	46	1 779	10 %	3,8	4,6	7,0
22	Grovfjord	19	537	4 %	1,1	1,9	-0,8
16	Sør-Senja	41	1 217	8 %	2,4	1,1	2,9
15/28	Nord-Senja	25	1 095	8 %	3,6	6,9	-10,7
14	Kvaløy ^{3,4}	62	2 182	-	-	-	-
12	Ringvassøy	13	514	6 %	2,3	4,9	5,8
13	Rebbenesøy	20	820	10 %	4,2	10,4	9,7
10	Vannøy	25	1 060	7 %	3,1	6,5	4,1
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	435	12 015	25 %	7,0	6,2	5,4
24	Bassevuovdi	183	5 612	10 %	3,0	4,6	3,0
20/30	Hjertind	649	20 004	34 %	10,6	9,6	8,9
21	Gielas	224	11 553	16 %	8,5	10,7	3,6
Troms		1 944	67 015	17 %	5,9	7,1	4,8

- 1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).
- 2 Siste års tall er foreløpig da det er delvis beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.
- 3 Delvis stipulerte tall.
- 4 Ikke tilfredsstillende datagrunnlag for beregning av produktivitet.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
		Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹			Totalt Antall slaktedyrr
		Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter myttår	
34	Kanstadfjord/Vestre Hinøy	27 %	20 %	53 %	89 %	11 %	21 %	79 %	1 %	185
36	Tjeldøy	100 %	0 %	0 %	35 %	65 %	100 %	0 %	0 %	17
23	Kongsvikdalen	36 %	11 %	53 %	98 %	2 %	36 %	7 %	58 %	46
22	Grovfjord	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	19
16	Sør-Senja	40 %	18 %	43 %	98 %	2 %	0 %	100 %	0 %	41
15/28	Nord-Senja	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	25
14	Kvaløy ²	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	62
12	Ringvassøy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	13
13	Rebbenesøy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	20
10	Vannøy	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	25
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	26 %	10 %	64 %	23 %	77 %	0 %	100 %	0 %	435
24	Bassevuovdi	76 %	12 %	12 %	95 %	5 %	0 %	97 %	3 %	183
20/30	Hjertind	38 %	17 %	45 %	98 %	2 %	53 %	47 %	0 %	649
21	Gielas	86 %	2 %	13 %	87 %	13 %	65 %	35 %	0 %	224
Troms		48 %	14 %	39 %	70 %	30 %	38 %	59 %	2 %	1 944

- 1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.
- 2 Antall slaktedyrr er helt eller delvis stipulert.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for okserein 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotmu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	- ¹	(3)	43,2 \pm 1,7	(30)	25,4 \pm 2,1	(87)
36	Tjeldøy	- ¹	(1)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
23	Kongsvikdalen	- ¹	(1)	- ¹	(4)	23,0 \pm 3,3	(24)
22	Grovfjord	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
16	Sør-Senja	32,6 \pm 2,2	(9)	36,9 \pm 4,2	(7)	22,1 \pm 3,6	(17)
15/28	Nord-Senja	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
14	Kvaløy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
12	Ringvassøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
13	Rebbenesøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
10	Vannøy	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	32,7 \pm 10,2	(24)	31,4 \pm 2,3	(10)	21,6 \pm 2,7	(63)
24	Bassevuovdi	30,6 \pm 3,4	(99)	30,9 \pm 4,8	(19)	22,1 \pm 2,2	(20)
20/30	Hjerttind	34,2 \pm 3,9	(200)	37,4 \pm 4,4	(105)	22,3 \pm 3,4	(289)
21	Gielas	38,7 \pm 3,3	(25)	- ¹	(3)	25,0 \pm 3,1	(25)
Troms		33,5 \pm 5,0	(362)	37,1 \pm 5,4	(178)	22,7 \pm 3,4	(525)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)								
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06	
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	- ¹	34,9	35,0	42,1	39,5	40,6	47,8	- ¹	
36	Tjeldøy	- ¹	42,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
23	Kongsvikdalen	- ¹	37,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
22	Grovfjord	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
16	Sør-Senja	- ¹	38,3	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	32,6	
15/28	Nord-Senja	35,4	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
14	Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
12	Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
13	Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
10	Vannøy	- ¹	37,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	- ¹	32,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	31,2	32,7	
24	Bassevuovdi	- ¹	30,8	- ¹	- ¹	31,4	- ¹	32,7	30,6	
20/30	Hjerttind	- ¹	35,8	- ¹	31,0	- ¹	32,5	31,7	34,2	
21	Gielas	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ²	36,5	38,7	
Troms		32,5	33,3	35,3	36,3	34,2	33,3	33,3	33,5	

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	- ¹	34,9	41,2	- ¹	38,7	40,3	43,4	43,2
36	Tjeldøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	40,0	- ¹	- ¹
23	Kongsvikdalen	- ¹	36,7	42,6	37	- ¹	38,3	- ¹	- ¹
22	Grovfjord	- ¹	38,9	- ¹	- ¹	- ¹	33,5	- ¹	- ¹
16	Sør-Senja	- ¹	34,6	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
15/28	Nord-Senja	37,2	39,3	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14	Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12	Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
13	Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10	Vannøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	- ¹	39,2	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	32,0	31,4
24	Bassevuovdi	- ¹	32,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	33,0	30,9
20/30	Hjerttind	- ¹	41,8	- ¹	- ¹	35,4	35,0	35,7	37,4
21	Gielas	- ¹	41,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
Troms		35,8	36,1	41,4	37,1	36,8	37,9	35,2	37,1

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnøy	22,6	19,8	22,4	20,5	25,4	24,6	25,8	24,0	25,4	25,4
36	Tjeldøy	23,8	- ¹	24,0	23,6	22,1	- ¹	- ¹	22,0	21,4	- ¹
23	Kongsvikdalen	25,1	21,1	21,6	22,2	21,6	21,5	25,7	22,0	24,1	23,0
22	Grovfjord	23,3	22,0	23,9	22,6	- ¹	- ¹	- ¹	21,2	- ¹	- ¹
16	Sør-Senja	20,8	24,8	25,8	22,1	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	22,1
15/28	Nord-Senja	24,7	23,7	22,3	21,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
14	Kvaløy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
12	Ringvassøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
13	Rebbenesøy	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
10	Vannøy	- ¹	- ¹	- ¹	32,8	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,4	- ¹
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	25,0	23,3	24,5	22,9	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	22,3	21,6
24	Bassevuovdi	- ¹	- ¹	- ¹	23,7	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	21,1	22,1
20/30	Hjerttind	21,5	22,2	23,3	22,0	- ¹	20,7	24,8	21,7	27,0	22,3
21	Gielas	22,8	22,6	25,3	26,5	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	25,0
Troms		23,2	21,8	23,4	22,7	22,9	21,5	25,2	22,6	22,4	22,7

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt

Tabell 13. Fordeling av driftsenheter etter reintall i driftsenheten, samt gjennomsnittlig reintall per driftsenhet, ved slutten av driftsåret 2005/06 (driftsenheter og ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV DRIFTSSEHETER							G.J.SN.	
	etter reintall i driftsenheten							REINTALL	
	1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. dr.enh.	
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnoy	-	-	1	2	1	-	-	305
36	Tjeldøy	-	-	1	-	-	-	-	121
23	Kongsvikdalen	-	-	-	2	-	-	-	255
22	Grovfjord	-	-	-	2	-	-	-	231
16	Sør-Senja	-	-	1	-	1	-	-	260
15/28	Nord-Senja	-	1	1	-	-	-	-	89
14	Kvaløy ¹	-	-	1	-	1	-	-	311
12	Ringvassøy	-	-	3	-	-	-	-	83
13	Rebbenesøy	-	-	-	1	-	-	-	227
10	Vannøy	-	-	-	1	-	-	-	349
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	-	-	3	4	-	-	-	232
24	Bassevuovdi	-	-	-	5	1	-	-	307
20/30	Hjerttind	-	-	4	4	-	-	-	224
21	Gielas	-	-	2	3	-	-	-	237
Troms		0	1	17	24	4	0	0	237
		0 %	2 %	37 %	52 %	9 %	0 %	0 %	

1 Basert på helt eller delvis stipulerte tall.

Tabell 14. Fordeling av driftsenheter (per 31. mars 2006) etter alder på driftsenhetens innehaver (per 31. desember 2005) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV DRIFTSSEHETER							G.J.SN.	
	etter alder på driftsenhetsinnehaver							ALDER	
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver	
34	Kanstadfjord/Vestre Hinnoy	-	2	-	2	-	-	-	37 år
36	Tjeldøy	-	-	1	-	-	-	-	35 år
23	Kongsvikdalen	-	-	1	1	-	-	-	40 år
22	Grovfjord	-	-	2	-	-	-	-	40 år
16	Sør-Senja	-	-	-	1	1	-	-	51 år
15/28	Nord-Senja	-	-	1	-	-	1	-	52 år
14	Kvaløy	-	-	-	-	2	-	-	58 år
12	Ringvassøy	-	1	-	-	-	2	-	53 år
13	Rebbenesøy	-	-	-	1	-	-	-	41 år
10	Vannøy	-	-	-	-	1	-	-	52 år
17/18/27	Mauken/Tromsdalen	-	-	2	1	4	-	-	48 år
24	Bassevuovdi	-	-	-	2	3	-	1	56 år
20/30	Hjerttind	1	3	-	1	1	2	-	42 år
21	Gielas	-	-	-	1	3	1	-	56 år
Troms		1	6	7	10	15	6	1	48 år
		2 %	13 %	15 %	22 %	33 %	13 %	2 %	

Vedlegg 5 - Næringsoversikt Nordland

Tabell 1. Antall driftsenheter og antall personer i driftsenheten ved slutten av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006). Antall driftsgrupper gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT		DRIFTSSENHETER		PERSONER	DRIFTSGRUPPER	
		m/rein	u/rein	i dr.enhetene	Sommer	Vinter
18	Voengelh-Njaarke	6	-	71	1	1
20	Jillen-Njaarke	5	-	19	2	2
19	Byrkije	3	-	8	1	1
21	Røssåga/Toven/Syv Søstre	3	-	13	2	2
23	Hestmannen/Strandtindene	3	-	12	1	1
22	Ildgruben	2	-	7	1	1
24	Saltfjellet	7	-	31	1	3
25	Balvatn	2	-	10	1	1
26	Duokta	3	-	17	1	1
27	Stajggo-Hábmer	6	-	18	3	3
28	Frostisen	2	-	11	1	1
29	Skjomen	2	-	6	1	1
Nordland		44	0	223	16	18

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT		REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
18	Voengelh-Njaarke	2 000	1 918	2 052	2 058	2 044	2 092	2 124	2 021	1 671	1 688
20	Jillen-Njaarke	1 476	1 457	1 475	1 289	1 772	1 859	1 752	1 935	2 025	2 024
19	Byrkije	901	874	751	873	975	1 027	1 066	957	1 043	1 021
21	Røssåga/Toven/Syv Søstre	676	835	912	971	999	1 108	1 203	1 222	1 210	1 007
23	Hestmannen/Strandtindene	784	818	850	940	1 046	1 110	1 067	1 185	1 201	1 168
22	Ildgruben	1 080	959	1 018	999	1 026	1 458	1 306	1 266	1 219	999
24	Saltfjellet	2 151	1 577	1 529	1 615	1 789	2 508	2 836	2 931	3 121	3 052
25	Balvatn	912	766	801	958	1 052	997	982	1 071	955	974
26	Duokta	799	788	816	824	794	819	832	864	839	832
27	Stajggo-Hábmer	375	649	709	515	475	524	710	688	675	665
28	Frostisen	210	85	42	27	34	34	35	30	71	110
29	Skjomen	233	176	128	66	66	76	80	85	112	133
Nordland		11 597	10 902	11 083	11 135	12 072	13 612	13 993	14 255	14 142	13 673

1 Korrigerede reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT		FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.06
		Okserein	Simlerein	Kalv	
18	Voengelh-Njaarke	6 %	78 %	16 %	1 688
20	Jillen-Njaarke	17 %	62 %	21 %	2 024
19	Byrkije	5 %	81 %	14 %	1 021
21	Røssåga/Toven/Syv Søstre	14 %	72 %	14 %	1 007
23	Hestmannen/Strandtindene	23 %	62 %	15 %	1 168
22	Ildgruben	13 %	73 %	14 %	999
24	Saltfjellet	14 %	56 %	30 %	3 052
25	Balvatn	15 %	51 %	34 %	974
26	Duokta	16 %	65 %	19 %	832
27	Stajggo-Håbmer	9 %	69 %	22 %	665
28	Frostisen	5 %	51 %	45 %	110
29	Skjomen	12 %	58 %	30 %	133
Nordland		13 %	65 %	22 %	13 673

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		SIMLER I VÅRFLOKK	MERKEDE		KALVER		MERKE- PERIODE
			KALVER		ETTER TAP ¹		
18	Voengelh-Njaarke	1 221	794	65 %	537	44 %	16.07 - 31.07
20	Jillen-Njaarke	1 008	778	77 %	349	35 %	16.06 - 30.06
19	Byrkije	929	900	97 %	704	76 %	16.06 - 30.06
21	Røssåga/Toven/Syv Søstre	852	478	56 %	349	41 %	16.07 - 31.07
23	Hestmannen/Strandtindene	729	528	72 %	203	28 %	16.07 - 31.07
22	Ildgruben	779	667	86 %	591	76 %	01.07 - 31.07
24	Saltfjellet	1 621	1 416	87 %	974	60 %	16.07 - 31.07
25	Balvatn	618	397	64 %	369	60 %	16.07 - 31.07
26	Duokta	547	263	48 %	230	42 %	16.07 - 31.07
27	Stajggo-Håbmer	449	306	68 %	257	57 %	01.11 - 31.12
28	Frostisen	48	35	73 %	32	67 %	01.08 - 15.08
29	Skjomen	66	63	95 %	40	61 %	16.07 - 31.07
Nordland		8 867	6 625	75 %	4 635	52 %	16.06 - 31.12

1 Med kalver etter tap menes kalver til slakt og kalver til påset.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV		TAP AV		TAP	
		MERKET KALV ¹		VOKSNE DYR		TOTALT ¹	
18	Voengelh-Njaarke	257	32 %	321	17 %	578	22 %
20	Jillen-Njaarke	429	55 %	286	12 %	715	23 %
19	Byrkije	196	22 %	74	9 %	270	15 %
21	Rössåga/Toven/Syv Sostre	129	27 %	210	18 %	339	21 %
23	Hestmannen/Strandtindene	325	62 %	126	10 %	451	26 %
22	Ildgruben	76	11 %	64	5 %	140	8 %
24	Saltfjellet	442	31 %	386	12 %	828	18 %
25	Balvatn	28	7 %	139	15 %	167	12 %
26	Duokta	33	13 %	112	13 %	145	13 %
27	Stajggo-Hábmer	49	16 %	74	11 %	123	12 %
28	Frostisen	3	9 %	9	13 %	12	11 %
29	Skjomen	23	37 %	16	14 %	39	22 %
Nordland		1 990	30 %	1 817	13 %	3 807	18 %

1 Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR		
		<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>	<i>Fredet rovvilt</i>	<i>Annen kjent</i>	<i>Annen ukjent</i>
18	Voengelh-Njaarke	98 %	1 %	0,3 %	87 %	11 %	2 %
20	Jillen-Njaarke	94 %	2 %	4 %	83 %	8 %	9 %
19	Byrkije	97 %	2 %	1 %	95 %	4 %	1 %
21	Rössåga/Toven/Syv Sostre	100 %	0 %	0 %	98 %	2 %	0 %
23	Hestmannen/Strandtindene	100 %	0,4 %	0 %	94 %	6 %	0 %
22	Ildgruben	92 %	8 %	0 %	61 %	39 %	0 %
24	Saltfjellet	95 %	1 %	5 %	80 %	18 %	2 %
25	Balvatn	97 %	0 %	3 %	96 %	0 %	4 %
26	Duokta	76 %	1 %	22 %	79 %	16 %	5 %
27	Stajggo-Hábmer	85 %	3 %	12 %	72 %	14 %	15 %
28	Frostisen	100 %	0 %	0 %	100 %	0 %	0 %
29	Skjomen	100 %	0 %	0 %	38 %	6 %	56 %
Nordland		95 %	1 %	4 %	85 %	11 %	4 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
		SL.UTTAK	SL.KVANTUM	SL.UTTAK	pr.livrein	pr. livrein ¹	
		(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	
		05/06	05/06	05/06	05/06	04/05	05/06 ²
18	Voengelh-Njaarke	407	10 585	24 %	6,3	3,5	2,8
20	Jillen-Njaarke	302	9 156	15 %	4,5	6,0	-5,1
19	Byrkije	596	14 825	57 %	14,2	24,0	22,6
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	287	7 175	24 %	5,9	8,4	2,1
23	Hestmannen/Strandtindene	110	4 285	9 %	3,6	7,6	2,5
22	Ildgruben	780	24 213	64 %	19,9	12,3	14,4
24	Saltfjellet	657	26 004	21 %	8,3	6,5	7,6
25	Balvatn	211	7 501	22 %	7,9	9,5	8,5
26	Duokta	125	3 605	15 %	4,3	3,9	4,0
27	Stajggo-Håbmer	222	7 263	33 %	10,8	4,8	8,7
28	Frostisen	1	48	1 %	0,7	40,3	17,0
29	Skjomen	3	144	3 %	1,3	14,6	7,4
Nordland		3 701	114 803	26 %	8,1	8,1	5,9

- 1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).
- 2 Siste års tall er foreløpig da det er delvis beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								Totalt Antall slaktedy
		Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹			
		Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slakting	Før brunst	Etter brunst	Etter myttår	
18	Voengelh-Njaarke	15 %	13 %	72 %	93 %	7 %	64 %	34 %	2 %	407
20	Jillen-Njaarke	25 %	14 %	61 %	85 %	15 %	2 %	92 %	7 %	302
19	Byrkije	3 %	19 %	78 %	98 %	2 %	45 %	51 %	5 %	596
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	11 %	18 %	71 %	98 %	2 %	6 %	81 %	12 %	287
23	Hestmannen/Strandtindene	52 %	23 %	24 %	97 %	3 %	0 %	100 %	0 %	110
22	Ildgruben	22 %	20 %	58 %	100 %	0 %	5 %	79 %	16 %	780
24	Saltfjellet	57 %	22 %	21 %	98 %	2 %	25 %	0 %	75 %	657
25	Balvatn	11 %	67 %	22 %	91 %	9 %	0 %	100 %	0 %	211
26	Duokta	27 %	19 %	54 %	96 %	4 %	21 %	161 %	0 %	125
27	Stajggo-Håbmer	3 %	28 %	70 %	67 %	33 %	0 %	64 %	0 %	222
28	Frostisen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	1
29	Skjomen	-	-	-	0 %	100 %	-	-	-	3
Nordland		24 %	22 %	55 %	95 %	5 %	21 %	59 %	20 %	3 701

- 1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for okserein 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotmu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
18	Voengelh-Njaarke	33,3 \pm 5,5	(17)	- ¹	(41)	21,2 \pm 2,7	(272)
20	Jillen-Njaarke	- ¹	(1)	32,0 \pm 3,5	(30)	19,5 \pm 2,7	(158)
19	Byrkije	- ¹	(4)	36,4 \pm 3,4	(110)	21,0 \pm 2,6	(455)
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	33,4 \pm 3,9	(12)	34,2 \pm 4,1	(46)	19,9 \pm 2,6	(200)
23	Hestmannen/Strandtindene	32,3 \pm 3,9	(18)	38,3 \pm 3,4	(24)	19,5 \pm 2,7	(26)
22	Ildgruben	34,6 \pm 4,7	(9)	34,6 \pm 3,7	(148)	22,1 \pm 2,9	(456)
24	Saltfjellet	35,6 \pm 4,1	(95)	35,8 \pm 4,1	(129)	20,3 \pm 2,6	(135)
25	Balvatn	37,8 \pm 4,4	(18)	38,6 \pm 4,3	(129)	22,8 \pm 2,6	(42)
26	Duokta	34,0 \pm 5,0	(18)	36,7 \pm 4,7	(17)	20,1 \pm 2,5	(65)
27	Stajggo-Hábmer	- ¹	(3)	37,1 \pm 4,9	(41)	23,9 \pm 4,5	(104)
28	Frostisen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
29	Skjomen	- ¹	(0)	- ¹	(0)	- ¹	(0)
Nordland		35,4 \pm 5,7	(195)	35,9 \pm 4,4	(715)	21,2 \pm 3,1	(1 913)

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
18	Voengelh-Njaarke	35,4	32,9	- ¹	27,6	31,5	31,7	31,6	33,3
20	Jillen-Njaarke	37,0	- ¹	- ¹	34,0	32,8	30,0	- ¹	25,3
19	Byrkije	- ¹	38,6	31,2	36,1	36,2	(1)	- ¹	35,6
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	- ¹	32,8	30,4	34,0	39,2	33,2	- ¹	33,4
23	Hestmannen/Strandtindene	36,8	39,3	34,3	32,2	30,7	31,4	31,3	32,3
22	Ildgruben	- ¹	- ¹	- ¹	32,0	- ¹	- ¹	- ¹	34,6
24	Saltfjellet	- ¹	- ¹	47,1	38,4	36,8	42,1	32,6	35,6
25	Balvatn	33,2	32,7	- ¹	- ¹	- ¹	34,6	31,8	37,8
26	Duokta	34,4	(1)	36,4	34,4	34,6	34,5	34,4	34,0
27	Stajggo-Hábmer	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	36,5
28	Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
29	Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
Nordland		35,2	34,5	36,3	35,2	34,6	35,5	32,2	35,4

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
18	Voengelh-Njaarke	35,6	32,1	32,3	30,6	32,8	32,7	31,1	34,0
20	Jillen-Njaarke	35,6	35,0	- ¹	34,1	35,5	33,3	31,9	32,0
19	Byrkije	41,5	32,5	38,4	34,5	36,1	37,1	35,8	36,4
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	33,0	34,2	33,7	33,0	34,4	33,5	33,5	34,2
23	Hestmannen/Strandtindene	36,3	33,0	38,0	35,4	36,2	37,6	37,7	38,3
22	Ildgruben	34,4	36,6	35,0	35,1	34,2	36,0	33,1	34,6
24	Saltfjellet	35,4	- ¹	43,0	- ¹	33,4	32,6	34,4	35,8
25	Balvatn	33,6	37,4	- ¹	- ¹	- ¹	31,5	36,0	38,6
26	Duokta	36,6	- ¹	39,5	34,2	38,0	35,9	35,0	36,7
27	Stajggo-Håbmer	- ¹	37,6	34,8	- ¹	38,6	34,7	34,7	37,1
28	Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
29	Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
Nordland		36,2	34,6	36,6	34,0	35,2	34,4	34,4	35,9

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
18	Voengelh-Njaarke	19,3	20,0	21,1	19,8	19,2	21,9	22,9	20,2	18,8	21,2
20	Jillen-Njaarke	23,8	19,2	23,0	22,6	- ¹	22,7	22,0	19,2	19,3	19,5
19	Byrkije	22,9	22,8	21,1	21,6	23,3	21,3	22,9	21,1	21,4	21,0
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	22,4	21,8	21,7	23,8	21,7	20,2	21,8	20,6	20,6	19,9
23	Hestmannen/Strandtindene	23,1	20,4	17,8	19,0	20,0	- ¹	20,9	20,6	21,4	19,5
22	Ildgruben	23,5	22,5	23,5	22,2	23,3	21,6	23,2	22,5	22,6	22,1
24	Saltfjellet	20,5	20,6	22,0	20,9	28,0	- ¹	20,9	21,5	21,4	20,3
25	Balvatn	18,7	19,8	19,9	23,1	- ¹	- ¹	- ¹	16,5	22,7	22,8
26	Duokta	20,8	21,2	21,8	20,4	21,2	21,1	22,2	19,6	21,0	20,1
27	Stajggo-Håbmer	25,1	23,9	25,2	22,9	25,5	25,8	25,2	22,4	23,8	23,9
28	Frostisen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
29	Skjomen	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹	- ¹
Nordland		21,5	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	21,2

1 Det foreligger for få eller ingen slaktedyr til å si noe om gjennomsnittlig slaktevekt

Tabell 13. Fordeling av driftsenheter etter reintall i driftsenheten, samt gjennomsnittlig reintall per driftsenhet, ved slutten av driftsåret 2005/06 (driftsenheter og ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV DRIFTSSEHETER							GJ.SN.	
	etter reintall i driftsenheten							REINTALL	
	1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. dr.enh.	
18	Voengelh-Njaarke	-	-	1	4	1	-	-	281
20	Jillen-Njaarke	-	-	1	1	3	-	-	405
19	Byrkije	-	-	-	2	1	-	-	340
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	-	-	1	1	1	-	-	336
23	Hestmannen/Strandtindene	-	-	-	2	1	-	-	389
22	Ildgruben	-	-	-	1	1	-	-	500
24	Saltfjellet	-	-	-	3	4	-	-	436
25	Balvatn	-	-	-	-	2	-	-	487
26	Duokta	-	-	-	3	-	-	-	277
27	Stajggo-Hábmer	1	-	4	1	-	-	-	111
28	Frostisen	1	-	1	-	-	-	-	55
29	Skjomen	1	-	1	-	-	-	-	67
Nordland		3	0	9	18	14	0	0	311
		7 %	0 %	20 %	41 %	32 %	0 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av driftsenheter (per 31. mars 2006) etter alder på driftsenhetens innehaver (per 31. desember 2005) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV DRIFTSSEHETER							GJ.SN.	
	etter alder på driftsenhetsinnehaver							ALDER	
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver	
18	Voengelh-Njaarke	-	-	2	2	2	-	-	46 år
20	Jillen-Njaarke	-	1	3	1	-	-	-	36 år
19	Byrkije	-	1	1	-	-	1	-	45 år
21	Rossåga/Toven/Syv Søstre	-	-	-	1	2	-	-	51 år
23	Hestmannen/Strandtindene	-	-	3	-	-	-	-	36 år
22	Ildgruben	-	-	1	1	-	-	-	45 år
24	Saltfjellet	-	-	1	3	3	-	-	49 år
25	Balvatn	-	-	-	-	1	-	1	66 år
26	Duokta	-	-	1	-	1	1	-	50 år
27	Stajggo-Hábmer	2	1	-	2	1	-	-	36 år
28	Frostisen	-	1	-	1	-	-	-	34 år
29	Skjomen	-	-	-	-	2	-	-	56 år
Nordland		2	4	12	11	12	1	2	45 år
		5 %	9 %	27 %	25 %	27 %	2 %	5 %	

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (^{137}Cs) i levende rein i driftsåret 2005/06, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.

DISTRIKT	RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)		
	Måletidspunkt	Kalver	Voksne dyr
18 Voengelh-Njaarke	25.09.05	0,7 (26)	0,5 (5)
	19.12.05	0,8 (7)	0,9 (3)
19 Byrkije	10.09.05	1,6 (41)	1,6 (5)
	06.12.05	1,8 (11)	1,6 (9)
16/17/22 Jillen-Njaarke			
Brurskanen	19.12.05	0,6 (7)	0,6 (4)
	29.12.05	1,5 (13)	1,8 (3)
Bronnøy/Kvitfjell	Ikke målt	-	-
21/23/24 Røssåga/Toven/Syv Sostre	Ikke målt	-	-
25/26 Hestmannen/Strandtindene	Ikke målt	-	-
27 Ildgruben	Ikke målt	-	-

Vedlegg 6 - Næringsoversikt Nord-Trøndelag

Tabell 1. Antall driftsenheter og antall personer i driftsenhetene ved slutten av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006). Antall driftsgrupper gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT	DRIFTSENHETER		PERSONER	DRIFTSGRUPPER	
	m/rein	u/rein	i dr.enhetene	Sommer	Vinter
7 Færen / Gasken-Laante	2	-	17	1	1
8 Skjækerfjell / Skæhkere	5	-	33	1	1
9 Låarte	5	-	27	1	1
10 Østre-Namdal	12 ¹	-	48	3	3
11 Åarjel-Njaarke	6	-	31	2	2
6 Fosen / Fovsen-Njaarke	6	-	29	2	2
Nord-Trøndelag	36	0	185	10	10

1 Medregnet 1 uoppgjort dødsbo (med rein).

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars umtatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
7 Færen / Gasken-Laante	1 725	2 018	2 454	2 100	1 595	1 053	828	746	731	507
8 Skjækerfjell / Skæhkere	2 574	2 661	2 508	2 790	2 667	2 088	2 398	1 937	2 006	1 828
9 Låarte	1 553	1 651	1 947	1 826	1 836	1 947	1 705	1 710	1 908	1 740
10 Østre-Namdal	4 205	4 099	4 098	4 099	4 003	4 084	4 134	3 989	3 961	4 029
11 Åarjel-Njaarke	2 224	2 200	2 096	2 123	1 846	1 801	1 874	1 941	1 819	1 644
6 Fosen / Fovsen-Njaarke	1 528	1 593	1 640	1 724	1 865	2 025	1 997	2 007	1 952	1 788
Nord-Trøndelag	13 809	14 222	14 743	14 662	13 812	12 998	12 936	12 330	12 377	11 536

1 Korrigerte reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL
	Okserrein	Simlerein	Kalv	pr. 31.03.06
7 Færen / Gasken-Laante	2 %	79 %	20 %	507
8 Skjækerfjell / Skæhkere	3 %	79 %	18 %	1 828
9 Låarte	4 %	84 %	12 %	1 740
10 Østre-Namdal	4 %	80 %	16 %	4 029
11 Åarjel-Njaarke	10 %	73 %	18 %	1 644
6 Fosen / Fovsen-Njaarke	3 %	80 %	17 %	1 788
Nord-Trøndelag	4 %	79 %	16 %	11 536

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		SIMLER I VÅRFLOKK	MERKEDE KALVER	KALVER ETTER TAP ¹	MERKE- PERIODE
7	Færen / Gasken-Laante	546	251 46 %	211 39 %	16.07 - 31.07
8	Skjækerfjell / Skæhkere	1 496	1 302 87 %	902 60 %	01.07 - 15.07
9	Låarte	1 364	1 070 78 %	895 66 %	01.07 - 15.07
10	Østre-Namdal	3 196	2 480 78 %	1 763 55 %	01.07 - 15.07
11	Åarjel-Njaarke	1 219	607 50 %	408 33 %	16.06 - 31.07 ²
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	1 450	1 083 75 %	690 48 %	01.07 - 15.07
Nord-Trøndelag		9 271	6 793 73 %	4 869 53 %	16.06 - 31.07

1 Med kalver etter tap menes kalver til slakt og kalver til påsett.

2 Ulike grupper/driftsenheter i distriktet merker til ulik tid. Den oppgitte merkeperioden angir ytterpunktene.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV MERKET KALV ¹		TAP AV VOKSNE DYR		TAP TOTALT ¹	
7	Færen / Gasken-Laante	40 16 %	223 30 %	263 27 %		
8	Skjækerfjell / Skæhkere	400 31 %	279 14 %	679 21 %		
9	Låarte	175 16 %	73 4 %	248 8 %		
10	Østre-Namdal	717 29 %	367 9 %	1 084 17 %		
11	Åarjel-Njaarke	379 62 %	276 15 %	655 27 %		
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	393 36 %	194 10 %	587 19 %		
Nord-Trøndelag		2 104 31 %	1 412 15 %	3 516 21 %		

1 Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT	TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR			
	Fredet	Annen	Annen	Fredet	Annen	Annen	
	rovvilt	kjent	ukjent	rovvilt	kjent	ukjent	
7	Færen / Gasken-Laante	89 %	2 %	9 %	85 %	3 %	13 %
8	Skjækerfjell / Skæhkere	94 %	0 %	6 %	87 %	3 %	10 %
9	Låarte	91 %	0,2 %	9 %	97 %	0 %	3 %
10	Østre-Namdal	97 %	0,4 %	2 %	95 %	4 %	1 %
11	Åarjel-Njaarke	94 %	1 %	5 %	88 %	5 %	8 %
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	46 %	51 %	4 %	87 %	2 %	11 %
Nord-Trøndelag		87 %	9 %	5 %	90 %	3 %	7 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
		SL.UTTAK	SL.KVANTUM	SL.UTTAK	pr.livrein	pr. livrein ¹	
		(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
		05/06	05/06	05/06	05/06	04/05	05/06 ²
7	Færen / Gasken-Laante	219	6 159	30 %	8,4	8,6	-1,5
8	Skjækerfjell / Skæhkere	801	19 135	40 %	9,5	10,5	7,0
9	Låarte	992	21 747	52 %	11,4	9,5	8,8
10	Østre-Namdalen	1 368	33 065	35 %	8,3	9,0	8,6
11	Åarjel-Njaarke	312	8 965	17 %	4,9	3,8	1,9
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	660	16 983	34 %	8,7	11,3	6,2
Nord-Trøndelag		4 352	106 054	35 %	8,6	8,8	6,4

- 1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).
- 2 Siste års tall er foreløpig da det er delvis beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
		Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹			Totalt Antall slaktedy
		Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter nyttår	
7	Færen / Gasken-Laante	21 %	25 %	55 %	91 %	9 %	10 %	84 %	7 %	219
8	Skjækerfjell / Skæhkere	14 %	11 %	75 %	96 %	4 %	35 %	20 %	45 %	801
9	Låarte	19 %	11 %	70 %	98 %	2 %	0,4 %	22 %	78 %	992
10	Østre-Namdalen	7 %	8 %	85 %	96 %	4 %	39 %	50 %	11 %	1 368
11	Åarjel-Njaarke	32 %	19 %	49 %	64 %	36 %	0 %	58 %	42 %	312
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	17 %	24 %	59 %	98 %	2 %	34 %	18 %	48 %	660
Nord-Trøndelag		15 %	13 %	72 %	94 %	6 %	25 %	35 %	40 %	4 352

- 1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for oksereine 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotmu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
7	Færen	31,4 \pm 4,1	(22)	34,6 \pm 4,1	(42)	20,6 \pm 3,2	(110)
8	Skjækerfjell	30,4 \pm 3,8	(60)	32,5 \pm 4,3	(57)	19,3 \pm 2,9	(576)
9	Låarte	26,4 \pm 3,3	(133)	32,0 \pm 3,8	(92)	18,6 \pm 2,6	(682)
10	Østre-Namdalen	33,0 \pm 4,9	(54)	35,1 \pm 4,0	(96)	21,5 \pm 2,6	(1 117)
11	Åarjel-Njaarke	29,2 \pm 3,7	(39)	32,8 \pm 3,4	(36)	20,6 \pm 2,3	(98)
6	Fosen	30,4 \pm 2,9	(58)	32,1 \pm 4,3	(147)	20,2 \pm 3,0	(384)
Nord-Trøndelag		29,3 \pm 4,4	(366)	33,0 \pm 4,2	(470)	20,2 \pm 3,0	(2 967)

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekt for okserein 1-2 år (varit) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
7	Færen	28,6	31,3	29,8	29,6	30,5	31,7	29,9	31,4
8	Skjækerfjell	30,0	29,5	29,7	30,3	29,4	29,7	29,1	30,4
9	Låarte	29,1	30,1	27,9	27,9	29,0	28,8	28,5	26,4
10	Østre-Namdal	36,4	34,7	34,7	32,7	34,9	33,2	32,6	33,0
11	Åarjel-Njaarke	29,9	30,2	29,6	30,8	30,6	32,1	28,1	29,2
6	Fosen	30,3	30,9	30,5	32,4	29,7	32,3	30,6	30,4
Nord-Trøndelag		30,3	31,4	30,2	30,4	31,3	30,9	30,3	29,3

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekt for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
7	Færen	32,3	32,1	33,6	31,9	32,7	33,2	32,3	34,6
8	Skjækerfjell	31,5	30,6	30,8	31,7	32,5	31,5	31,0	32,5
9	Låarte	31,5	28,9	30,2	30,6	29,5	30,5	30,0	32,0
10	Østre-Namdal	34,2	33,7	34,1	32,9	35,0	32,9	32,2	35,1
11	Åarjel-Njaarke	32,6	30,9	31,6	31,6	31,7	32,5	30,6	32,8
6	Fosen	32,8	32,5	33,1	32,4	32,3	33,8	32,9	32,1
Nord-Trøndelag		33,1	32,4	32,5	31,9	32,2	32,8	31,9	33,0

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekt kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
7	Færen	19,0	17,8	21,1	21,0	19,5	21,0	20,6	20,6	20,8	20,6
8	Skjækerfjell	18,4	19,6	18,7	18,9	18,6	18,6	20,0	17,5	19,5	19,3
9	Låarte	19,2	17,7	20,2	19,1	19,6	19,0	19,9	18,3	18,5	18,6
10	Østre-Namdal	22,6	21,2	22,5	22,6	21,7	22,2	23,5	21,0	20,7	21,5
11	Åarjel-Njaarke	20,8	21,3	19,9	20,4	20,6	20,0	21,1	20,3	18,1	20,6
6	Fosen	19,5	19,5	19,9	20,2	20,7	19,8	20,1	19,4	19,9	20,2
Nord-Trøndelag		21,5	21,4	21,8	21,7	22,4	21,4	22,5	20,9	21,1	20,2

Tabell 13. Fordeling av driftsenheter etter reintall i driftsenheten, samt gjennomsnittlig reintall per driftsenhet, ved slutten av driftsåret 2005/06 (driftsenheter og ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV DRIFTSENHETER							GJ.SN. REINTALL pr. dr.enh.
		etter reintall i driftsenheten							
		1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	
7	Færen / Gasken-Laante	-	-	-	2	-	-	-	254
8	Skjækerfjell / Skæhkere	-	-	-	5	-	-	-	366
9	Låarte	-	-	-	5	-	-	-	348
10	Østre-Namdal ¹	1	-	1	7	3	-	-	336
11	Åarjel-Njaarke	-	-	2	3	1	-	-	274
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	-	-	-	6	-	-	-	298
Nord-Trøndelag		1	0	3	28	4	0	0	320
		3 %	0 %	8 %	78 %	11 %	0 %	0 %	

1 1 uoppgjort dødsbo (med rein) er her regnet med.

Tabell 14. Fordeling av driftsenheter (per 31. mars 2006) etter alder på driftsenhetens innehaver (per 31. desember 2005) samt gjennomsnittsalder på innehaverne.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV DRIFTSENHETER							GJ.SN. ALDER innehaver
		etter alder på driftsenhetsinnehaver							
		< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	
7	Færen / Gasken-Laante	-	-	1	-	-	1	-	57 år
8	Skjækerfjell / Skæhkere	-	-	4	1	-	-	-	40 år
9	Låarte	-	-	1	-	4	-	-	50 år
10	Østre-Namdal ¹	-	1	-	6	2	2	-	48 år
11	Åarjel-Njaarke	-	-	2	1	2	1	-	48 år
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	-	-	1	2	3	-	-	48 år
Nord-Trøndelag		0	1	9	10	11	4	0	48 år
		0 %	3 %	26 %	29 %	31 %	11 %	0 %	

1 1 uoppgjort dødsbo (med rein) er her ikke regnet med.

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (¹³⁷Cs) i levende rein i driftsåret 2005/06, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.

DISTRIKT		RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)					
		Måletidspunkt	Kalver		Voksne dyr		
7	Færen / Gasken-Laante	18.04.05	0,5	(2) ¹	0,2	(1) ¹	
8	Skjækerfjell / Skæhkere	12.09.05	1,5	(34)	1,3	(16)	
		13.10.05	1,1	(14)	0,8	(11)	
		08.01.06	1,0	(20)	1,1	(8)	
9	Låarte	14.10.05	1,8	(22)	1,6	(3)	
		08.01.06	2,2	(11)	1,6	(4)	
		11.01.06	2,1	(502)	1,8	(306)	
10	Østre-Namdal	Jåma/Dærga-gruppen	12.12.05	1,3	(16)	1,1	(9)
			13.01.06	1,2	(2)	1,1	(8)
			07.02.06	2,0	(7)	2,4	(12)
	Steinfjell-gruppen		12.12.05	1,3	(16)	1,1	(9)
			06.01.06	1,6	(18)	1,5	(12)
11	Åarjel-Njaarke	Jåma/Anti-gruppen	03.11.05	0,4	(7)	0,5	(2)
		Toven-gruppen	30.11.05	1,6	(5)	1,5	(6)
6	Fosen / Fovsen-Njaarke	Ikke målt	-		-		

1 Målt i kjøttprøver.

Vedlegg 7 - Næringsoversikt Sør-Trøndelag/ Hedmark

Tabell 1. Antall driftsenheter og antall personer i driftsenheten ved slutten av driftsåret 2005/06 (per 31. mars 2006). Antall driftsgrupper gjenspeiler en gjennomsnittssituasjon for de siste driftsårene.

REINBEITEDISTRIKT		DRIFTSSENHETER		PERSONER i dr.enhetene	DRIFTSGRUPPER	
		m/rein	u/rein		Sommer	Vinter
3	Elgå	6	-	33	1	1
2	Riast/Hylling	10	-	52	1	1
1	Essand	9	-	44	1	1
	Trollheimen	5	-	23	1	1
Sør-Trøndelag/Hedmark		30	0	152	4	4

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

REINBEITEDISTRIKT		REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
3	Elgå	2 957	3 038	2 949	3 185	2 987	2 881	2 952	2 820	2 815	2 732
2	Riast/Hylling	4 568	4 329	4 496	4 590	4 648	4 740	4 757	4 727	4 729	4 641
1	Essand	4 730	4 590	4 990	4 021	3 906	3 974	4 130	4 168	4 489	4 934
	Trollheimen	1 655	1 662	1 759	1 662	1 644	1 632	1 593	1 592	1 583	1 611
Sør-Trøndelag/Hedmark		13 910	13 619	14 194	13 458	13 185	13 227	13 432	13 307	13 616	13 918

¹ Korrigerte reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT		FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.06
		Okserein	Simlerein	Kalv	
3	Elgå	3 %	82 %	15 %	2 732
2	Riast/Hylling	1 %	78 %	22 %	4 641
1	Essand	11 %	68 %	22 %	4 934
	Trollheimen	5 %	82 %	13 %	1 611
Sør-Trøndelag/Hedmark		5 %	75 %	19 %	13 918

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		SIMLER I VÅRFLOKK	MERKEDE KALVER	KALVER ETTER TAP ¹	MERKE- PERIODE
3	Elgå	2 231	1 672 75 %	1 497 67 %	16.07 - 31.07
2	Riast/Hylling	3 690	3 052 83 %	2 818 76 %	16.07 - 31.07
1	Essand	3 085	2 570 83 %	2 345 76 %	16.07 - 31.07
	Trollheimen	1 320	1 101 83 %	1 057 80 %	16.07 - 31.07
Sør-Trøndelag/Hedmark		10 326	8 395 81 %	7 717 75 %	16.07 - 31.07

1 Med kalver etter tap menes kalv til slakt og til påsett.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV MERKET KALV ¹		TAP AV VOKSNE DYR		TAP TOTALT ¹	
3	Elgå	175	10 %	181	6 %	356	8 %
2	Riast/Hylling	234	8 %	196	4 %	430	6 %
1	Essand	225	9 %	127	3 %	352	5 %
	Trollheimen	44	4 %	43	3 %	87	3 %
Sør-Trøndelag/Hedmark		678	8 %	547	4 %	1 225	6 %

1 Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR		
		Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent	Fredet rovvilt	Annen kjent	Annen ukjent
3	Elgå	75 %	3 %	22 %	73 %	4 %	23 %
2	Riast/Hylling	75 %	4 %	21 %	70 %	11 %	18 %
1	Essand	93 %	1 %	6 %	77 %	11 %	12 %
	Trollheimen	90 %	6 %	4 %	93 %	5 %	2 %
Sør-Trøndelag/Hedmark		82 %	3 %	15 %	75 %	8 %	17 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

REINBEITEDISTRIKT		TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
		SL.UTTAK	SL.KVANTUM	SL.UTTAK	pr.livrein	pr. livrein ¹	
		(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
		05/06	05/06	05/06	05/06	04/05	05/06 ²
3	Elgå	1 580	38 019	56 %	13,5	13,3	12,6
2	Riast/Hylling	2 658	67 966	56 %	14,4	14,5	14,1
1	Essand	1 913	47 220	43 %	10,5	11,1	13,0
	Trollheimen	986	25 306	62 %	16,0	15,8	16,6
Sør-Trøndelag/Hedmark		7 137	178 511	52 %	13,1	13,3	13,7

- 1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsending (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).
- 2 Siste års tall er foreløpig da det er delvis beregnet på grunnlag av ukorrigerede reintall.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

REINBEITEDISTRIKT		FORDELING AV SLAKTEDYR (%)									Totalt Antall slaktedyr
		Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹				
		Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter myttår		
3	Elgå	8 %	10 %	81 %	97 %	3 %	1 %	61 %	37 %	1 580	
2	Riast/Hylling	18 %	11 %	71 %	100 %	0,1 %	0,4 %	78 %	22 %	2 658	
1	Essand	13 %	14 %	74 %	97 %	3 %	3 %	84 %	13 %	1 913	
	Trollheimen	5 %	5 %	90 %	90 %	10 %	0 %	89 %	11 %	986	
Sør-Trøndelag/Hedmark		13 %	11 %	76 %	97 %	3 %	1 %	77 %	21 %	7 137	

- 1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for okserein 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotmu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
		Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
3	Elgå	32,9 \pm 5,1	(84)	33,8 \pm 3,9	(137)	20,9 \pm 2,8	(1 250)
2	Riast/Hylling ¹	33,8 \pm 3,2	(437)	35,8 \pm 4,2	(291)	21,6 \pm 2,8	(1 875)
1	Essand ¹	32,2 \pm 3,9	(180)	32,6 \pm 3,7	(200)	20,8 \pm 2,6	(1 371)
	Trollheimen	37,2 \pm 3,0	(31)	35,0 \pm 3,1	(48)	23,7 \pm 2,4	(792)
Sør-Trøndelag/Hedmark		33,5 \pm 3,8	(732)	34,4 \pm 4,1	(676)	21,5 \pm 2,8	(5 288)

- 1 Rein slaktet på Femund reinbeitedistrikt er fordelt likt mellom distriktene Riast/Hylling og Essand.

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekt for okserein 1-2 år (varit) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
3	Elgå	32,1	33,8	32,5	32,5	30,8	32,0	30,3	32,9
2	Riast/Hylling ¹	31,3	32,7	35,0	34,3	34,2	32,6	32,2	33,8
1	Essand ¹	28,0	27,9	30,2	31,1	31,3	30,1	29,4	32,2
	Trollheimen	33,0	36,1	36,3	37,3	37,4	37,5	36,1	37,2
Sør-Trøndelag/Hedmark		31,1	31,4	33,6	31,1	33,6	32,5	32,0	33,5

1 Rein slaktet på Femund reinbeitedistrikt er fordelt likt mellom distriktene Riast/Hylling og Essand.

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekt for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)							
		98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
3	Elgå	33,5	32,2	33,8	34,3	32,2	33,7	31,5	33,8
2	Riast/Hylling ¹	34,9	33,6	34,8	33,4	34,7	33,9	33,5	35,8
1	Essand ¹	30,2	31,5	32,1	29,6	31,7	30,9	29,7	32,6
	Trollheimen	31,2	35,1	36,0	34,8	34,6	35,4	32,0	35,0
Sør-Trøndelag/Hedmark		32,6	32,5	33,6	29,6	33,3	33,1	31,8	34,4

1 Rein slaktet på Femund reinbeitedistrikt er fordelt likt mellom distriktene Riast/Hylling og Essand.

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekt kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

REINBEITEDISTRIKT		GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
		96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
3	Elgå	18,6	19,9	22,4	20,7	22,2	21,5	21,1	20,7	21,3	20,9
2	Riast/Hylling ¹	21,3	18,9	21,4	22,0	23,1	22,1	22,4	21,1	21,7	21,6
1	Essand ¹	19,4	17,5	19,1	19,1	19,9	19,0	20,7	18,8	20,1	20,8
	Trollheimen	20,3	19,6	21,2	22,8	23,7	23,2	24,2	23,7	23,2	23,7
Sør-Trøndelag/Hedmark		20,5	20,1	20,8	20,9	20,3	20,3	21,4	19,6	20,0	21,5

1 Rein slaktet på Femund reinbeitedistrikt er fordelt likt mellom distriktene Riast/Hylling og Essand

Tabell 13. Fordeling av driftsenheter etter reintall i driftsenheten, samt gjennomsnittlig reintall per driftsenhet, ved slutten av driftsåret 2005/06 (driftsenheter og ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV DRIFTSENHETER							GJ.SN.	
	etter reintall i driftsenheten							REINTALL	
	1-30	31-70	71-200	201-400	401-600	601-800	> 800	pr. dr.enh.	
3	Elgå	-	-	-	-	6	-	-	455
2	Riast/Hylling	-	-	-	-	10	-	-	464
1	Essand	-	-	-	-	7	2	-	548
	Trollheimen	-	-	-	5	-	-	-	322
Sør-Trøndelag/Hedmark		0	0	0	5	23	2	0	464
		0 %	0 %	0 %	17 %	77 %	7 %	0 %	

Tabell 14. Fordeling av driftsenheter (per 31. mars 2006) etter alder på driftsenhetens innehaver (per 31. desember 2005), samt gjennomsnittsalder på innehaverne

REINBEITEDISTRIKT	FORDELING AV DRIFTSENHETER							GJ.SN.	
	etter alder på driftsenhetsinnehaver							ALDER	
	< 20	21-30	31-40	41-50	51-60	61-70	> 70	innehaver	
3	Elgå	-	-	1	4	1	-	-	45 år
2	Riast/Hylling	-	-	3	4	3	-	-	47 år
1	Essand	-	2	2	5	-	-	-	39 år
	Trollheimen	-	-	1	1	1	2	-	52 år
Sør-Trøndelag/Hedmark		0	2	7	14	5	2	0	45 år
		0 %	7 %	23 %	47 %	17 %	7 %	0 %	

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (^{137}Cs) i levende rein i driftsåret 2005/06, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.

DISTRIKT	Måletidspunkt	RADIOAKTIVITETSNI VÅ(kBq/kg)			
		Kalver	Voksne dyr		
3	Elgå	0,4	(20)	²	-
2	Riast/Hylling ¹	0,4	(20)	²	-
1	Essand ¹	0,4	(20)	²	-
	Trollheimen	Ikke målt	-	-	-

1 Felles måling for Riast/Hylling og Essand på vinterbeite i Femund.

2 Målt i kjøttprover.

Vedlegg 8 - Næringsoversikt Tamreinlagene i Sør-Norge

Tabell 2. Reintall i sluttstatus for de 10 siste driftsårene (korrigert reintall per 31. mars unntatt siste år).

TAMREINLAG	REINTALL I SLUTTSTATUS (pr. 31. mars) ¹									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Lom tamreinlag	2 220	2 248	2 275	2 250	2 343	2 344	2 410	2 328	2 320	2 274
Vågå tamreinlag	2 300	2 288	2 287	2 297	2 290	2 169	2 327	2 311	2 287	2 260
Fram reinslag	2 626	2 708	2 726	2 824	3 017	2 948	3 003	2 962	2 910	2 971
Filefjell reinlag	2 730	2 883	2 826	2 961	3 283	2 840	2 866	3 006	2 964	3 081
Rendal renselskap ²	-	-	915	1 149	1 246	1 355	1 583	1 583	1 674	1 750
Tamreinlagene	9 876	10 127	11 029	11 481	12 179	11 656	12 189	12 190	12 155	12 336

1 Korrigerede reintall med unntak av siste år, som først vil foreligge neste år.

2 Rendal renselskap ble overført fra villreinforvaltning til tamreinforvaltning i 1998/99.

Tabell 3. Flokksammensetning ved slutten av driftsåret 2005/06 (ukorrigert reintall per 31. mars 2006).

TAMREINLAG	FLOKKSAMMENSETNING			REINTALL pr. 31.03.06
	Okserein	Simlerein	Kalv	
Lom tamreinlag	0,6 %	77 %	22 %	2 274
Vågå tamreinlag	0,3 %	78 %	22 %	2 260
Fram reinslag	0,6 %	76 %	23 %	2 971
Filefjell reinlag	2 %	77 %	20 %	3 081
Rendal renselskap	21 %	60 %	18 %	1 750
Tamreinlagene	4 %	75 %	21 %	12 336

Tabell 4. Kalvetilgang i driftsåret 2005/06. Den prosentvise tilgangen er beregnet i forhold til antall simler ved driftsårets start (korrigert simletall per 1. april 2005).

TAMREINLAG	SIMLER I	MERKEDE	KALVER		MERKE- PERIODE
	VÅRFLOKK	KALVER	ETTER TAP ¹		
Lom tamreinlag	1 744	1 542	88 %	1 542	01.09 - 15.09
Vågå tamreinlag	1 794	1 568	87 %	1 568	01.09 - 15.09
Fram reinslag	2 141	2 012	94 %	2 012	01.09 - 15.09
Filefjell reinlag	2 360	2 018	86 %	2 016	01.11 - 31.12
Rendal renselskap ²	973	-		368	38 %
Tamreinlagene³	9 012	7 930	88 %	7 506	83 %
					01.09 - 31.12

1 Med kalver etter tap menes kalver til slakt og kalver til påsett.

2 Rendal renselskap merker ikke kalvene.

3 I sumtallet for merkede kalver for tamreinlagene er det for Rendal renselskap stipulert et antall kalver for jaktseongen (som en parallell til merkede kalver). Denne er satt lik antall kalver etter tap.

Tabell 5. Tap av kalver og voksne dyr i driftsåret 2005/06. Prosentvise tap er beregnet i forhold til antall merkede kalver våren 2005 og antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

TAMREINLAG	TAP AV		TAP AV		TAP	
	MERKET KALV ¹		VOKSNE DYR		TOTALT ¹	
Lom tamreinlag	0	0 %	39	2 %	39	1 %
Vågå tamreinlag	0	0 %	81	4 %	81	2 %
Fram reinslag	0	0 %	33	1 %	33	1 %
Filefjell reinlag	2	0 %	48	2 %	50	1 %
Rendal renselskap ²	422	53 %	37	2 %	459	19 %
Tamreinlagene	424	5 %	238	2 %	662	3 %

1 Tap av umerket kalv (tidligtap) er ikke medregnet (se tabell 4).

2 Rendal renselskap merker ikke kalvene sine. Seintapet av kalv (tilsvarende tap etter merking) er derfor ikke kjent.

Tabell 6. Fordeling av tapsårsaker i driftsåret 2005/06.

TAMREINLAG	TAP AV KALVER ¹			TAP AV VOKSNE DYR		
	Fredet	Annen	Annen	Fredet	Annen	Annen
	rovvilt	kjent	ukjent	rovvilt	kjent	ukjent
Lom tamreinlag ²	-	-	-	0 %	0 %	100 %
Vågå tamreinlag	0 %	88 %	12 %	0 %	16 %	84 %
Fram reinslag	98 %	2 %	0 %	70 %	30 %	0 %
Filefjell reinlag	93 %	4 %	3 %	48 %	48 %	4 %
Rendal renselskap ³	-	-	-	-	-	-
Tamreinlagene	87 %	10 %	3 %	23 %	23 %	54 %

1 Fordeling av kalvetapet omfatter også oppgitt tap av kalv for merking (tidligtap).

2 Ingen registrerte tap.

Tabell 7. Totalt slakteuttak og slaktekvantum (inkludert privat salg og eget forbruk), prosentvis slakteuttak og produktivitet i driftsåret 2005/06. Prosentvis slakteuttak og produktivitet er beregnet i forhold til antall rein ved driftsårets start (korrigert reintall per 1. april 2005).

TAMREINLAG	TOTALT	TOTALT	PROSENTVIS	SL.UTTAK	PRODUKSJON	
	SL.UTTAK	SL.KVANTUM	SL.UTTAK	pr.livrein	pr. livrein ¹	
	(antall dyr)	(antall kg)	(% av vårflokk)	(kg/dyr)	(kg/dyr)	(kg/dyr)
	05/06	05/06	05/06	05/06	04/05	05/06 ²
Lom tamreinlag	1 549	45 300	67 %	19,5	21,3	18,8
Vågå tamreinlag	1 514	43 701	66 %	19,1	19,5	18,7
Fram reinslag	1 918	49 034	66 %	16,9	17,2	17,6
Filefjell reinlag	1 842	51 626	62 %	17,4	16,5	18,9
Rendal renselskap ³	255	8 984	15 %	5,4	8,1	7,0
Tamreinlagene	7 078	198 645	58 %	16,3	17,1	16,9

1 Med produksjon per livrein menes slakteuttak og reintallsendring (korrigert for livdyroverføring og omregnet til kg) per rein i vårflokk (se kapittel 1.2).

3 Siste års tall er foreløpig da det er delvis beregnet på grunnlag av ukorrigerte reintall.

4 Jaktuttak.

Tabell 8. Fordeling av slakteuttaket etter dyrekategori, slaktemåte og slaktetidspunkt i driftsåret 2005/06.

TAMREINLAG	FORDELING AV SLAKTEDYR (%)								
	Dyrekategori ¹			Slaktemåte		Slaktetidspunkt ¹			Totalt Antall slaktedyr
	Okse- rein	Simle- rein	Kalv	Godkjent slakteri	Privat slaktning	Før brunst	Etter brunst	Etter myttår	
Lom tamreinlag	12 %	13 %	74 %	71 %	29 %	100 %	0 %	0 %	1 549
Vågå tamreinlag	14 %	13 %	73 %	97 %	3 %	50 %	50 %	0 %	1 514
Fram reinslag	19 %	10 %	71 %	98 %	2 %	83 %	0 %	17 %	1 918
Filefjell reinlag	13 %	13 %	74 %	98 %	2 %	0 %	57 %	43 %	1 842
Rendal renselskap ²	54 %	28 %	18 %	0 %	100 %	100 %	0 %	0 %	255
Tamreinlagene	17 %	13 %	71 %	88 %	12 %	56 %	27 %	17 %	7 078

1 Prosentfordelingen er gjort på grunnlag av leveranser til godkjent slakteribedrift.

2 Jaktuttak.

Tabell 9. Gjennomsnittlige slaktevekter (\pm standardavvik) for okserein 1-2 år (varit), simler over 2 år (aldu/rotmu) og kalv (miessi) i driftsåret 2005/06, basert på data fra godkjente slakteribedrifter. Antall slaktevekter (n) til grunn for beregningene er gitt i parentes.

TAMREINLAG	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER (kg)					
	Okse 1-2 år		Simle > 2 år		Kalv 0-1 år	
Lom tamreinlag	34,7 \pm 10,1	(108)	37,7 \pm 8,5	(148)	25,5 \pm 6,5	(820)
Vågå tamreinlag	41,2 \pm 2,8	(201)	39,4 \pm 4,3	(195)	24,1 \pm 3,3	(1 070)
Fram reinslag	35,2 \pm 2,9	(359)	37,8 \pm 4,6	(193)	20,8 \pm 2,5	(1 324)
Filefjell reinlag	37,9 \pm 2,7	(216)	38,3 \pm 3,9	(206)	24,5 \pm 2,3	(1 341)
Rendal renselskap ¹	-		-		-	
Tamreinlagene	37,2 \pm 5,0	(884)	38,3 \pm 5,4	(742)	23,5 \pm 4,1	(4 555)

1 Mangler data om slaktevekter (jaktuttak).

Tabell 10. Gjennomsnittlige slaktevekter for okserein 1-2 år (varit) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER OKSE 1-2 ÅR (kg)							
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Lom tamreinlag	42,3	43,2	42,9	40,9	45,5	43,4	40,2	34,7
Vågå tamreinlag	36,9	40,3	39,2	37,5	37,4	39,3	39,3	41,2
Fram reinslag	37,2	36,4	37,8	36,0	35,5	35,5	34,2	35,2
Filefjell reinlag	36,8	36,1	37,5	37,2	25,8	38,1	36,9	37,9
Rendal renselskap ¹	₋₂	₋₂	₋₂	₋₂	₋₂	₋₂	₋₂	₋₂
Tamreinlagene	38,0	39,3	39,5	37,9	37,5	39,0	37,5	37,2

1 Mangler data om slaktevekter (jaktuttak).

Tabell 11. Gjennomsnittlige slaktevekter for simlerein over 2 år (aldu/rotmu) i de siste 8 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER SIMLE > 2 ÅR (kg)							
	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Lom tamreinlag	38,2	38,4	40,7	34,2	40,3	38,6	36,3	37,7
Vågå tamreinlag	37,3	35,5	37,6	30,1	37,1	37,4	35,7	39,4
Fram reinslag	34,0	35,5	36,9	36,6	36,1	35,9	35,1	37,8
Filefjell reinlag	35,1	34,7	36,0	35,7	26,1	36,3	36,8	38,3
Rendal renselskap ¹	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	30,5	31,8	- ²
Tamreinlagene	35,8	36,3	37,7	34,5	33,6	36,6	35,8	38,3

1 Jaktuttak.

2 Mangler data om slaktevekter (jaktuttak).

Tabell 12. Gjennomsnittlige slaktevekter kalv (miessi) i de siste 10 driftsårene, basert på data fra godkjente slakteribedrifter.

TAMREINLAG	GJ.SNITTLIGE SLAKTEVEKTER KALV (kg)									
	96/97	97/98	98/99	99/00	00/01	01/02	02/03	03/04	04/05	05/06
Lom tamreinlag	22,1	22,4	23,8	23,6	24,4	25,7	25,0	24,0	25,0	25,5
Vågå tamreinlag	20,3	22,0	23,4	20,6	24,8	22,4	25,3	24,2	22,0	24,1
Fram reinslag	19,6	19,3	20,2	21,0	22,2	20,2	22,3	21,1	20,1	20,8
Filefjell reinlag	20,5	19,9	20,6	21,2	22,3	21,4	27,6	23,0	23,2	24,5
Rendal renselskap ¹	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	- ²	18,5	16,9	18,7	- ²
Tamreinlagene	20,6	20,8	21,8	21,7	23,4	22,3	24,9	23,0	22,5	23,5

1 Jaktuttak.

2 Mangler data om slaktevekter (jaktuttak).

Tabell 15. Innhold av radioaktivitet (¹³⁷Cs) i levende rein i driftsåret 2005/06, gitt som målte gjennomsnittsverdier for kalver og voksne dyr. Antall målte dyr er gitt i parentes.

TAMREINLAG	RADIOAKTIVITETSNIVÅ (kBq/kg)		
	Måletidspunkt	Kalver	Voksne dyr
Lom tamreinlag	06.09.05	0,8 (36)	0,7 (14)
	13.12.05	0,6 (20)	0,5 (5)
Vågå tamreinlag	07.09.05	2,1 (676)	1,5 (16)
	08-09.12.05	2,2 (484)	2,4 (117)
Fram reinlag	03.09.05	0,5 (30)	0,2 (10)
	27.01.06	-	0,8 (6)
	15.03.06	-	1,6 (2) ¹
Filefjell reinlag	12.12.05	1,2 (40)	1,2 (20)
	12.01.06	1,5 (6) ¹	1,3 (2) ¹

1 Målt i kjøttprover.

Vedlegg 9 – Rammebetingelser for reindriften

Beitetider, høyeste reintall og distriktsgrenser per 1. juni 2007

Reindriftslovens § 2 stiller krav om rammebetingelser som reindriften skal utøves innenfor, herunder inndeling i reinbeiteområder, reinbeitedistrikter og beitesoner, og fastsetting av beitetider og høyeste reintall innenfor det enkelte distrikt.

Dette vedlegget gir en oversikt over disse rammebetingelsene i form av kart og tabelloversikter. Områdevise kart viser distriktsgrenser og konvensjonsområder (Troms og Nordland), samt forvaltningsgrenser for tamreinlagene. Videre er det gitt en omfattende tabelloversikt for hvert reinbeiteområde, som viser gjeldende beitetider og høyeste reintall for hvert distrikt med referanser til vedtak. Oversiktene viser også referanser til vedtak om distriktsgrenser, samt bruttoarealer for distriktene og en del konvensjonsområder.

Reindriftsforvaltningen tar forbehold om at oversikten kan være noe ufullstendig hva gjelder referanser, og da i første rekke vedtak som omfatter mindre grensejusteringer mellom distriktene som er gjort etter hovedrevisjonene. Vi gjør videre oppmerksom på at arealtall for distriktene i Øst-Finmark reinbeiteområde er justert som følge av ny digitalisering av grensene.

Under følger en tabell som viser høyeste reintall og bruttoarealtall for de ulike områdene som helhet.

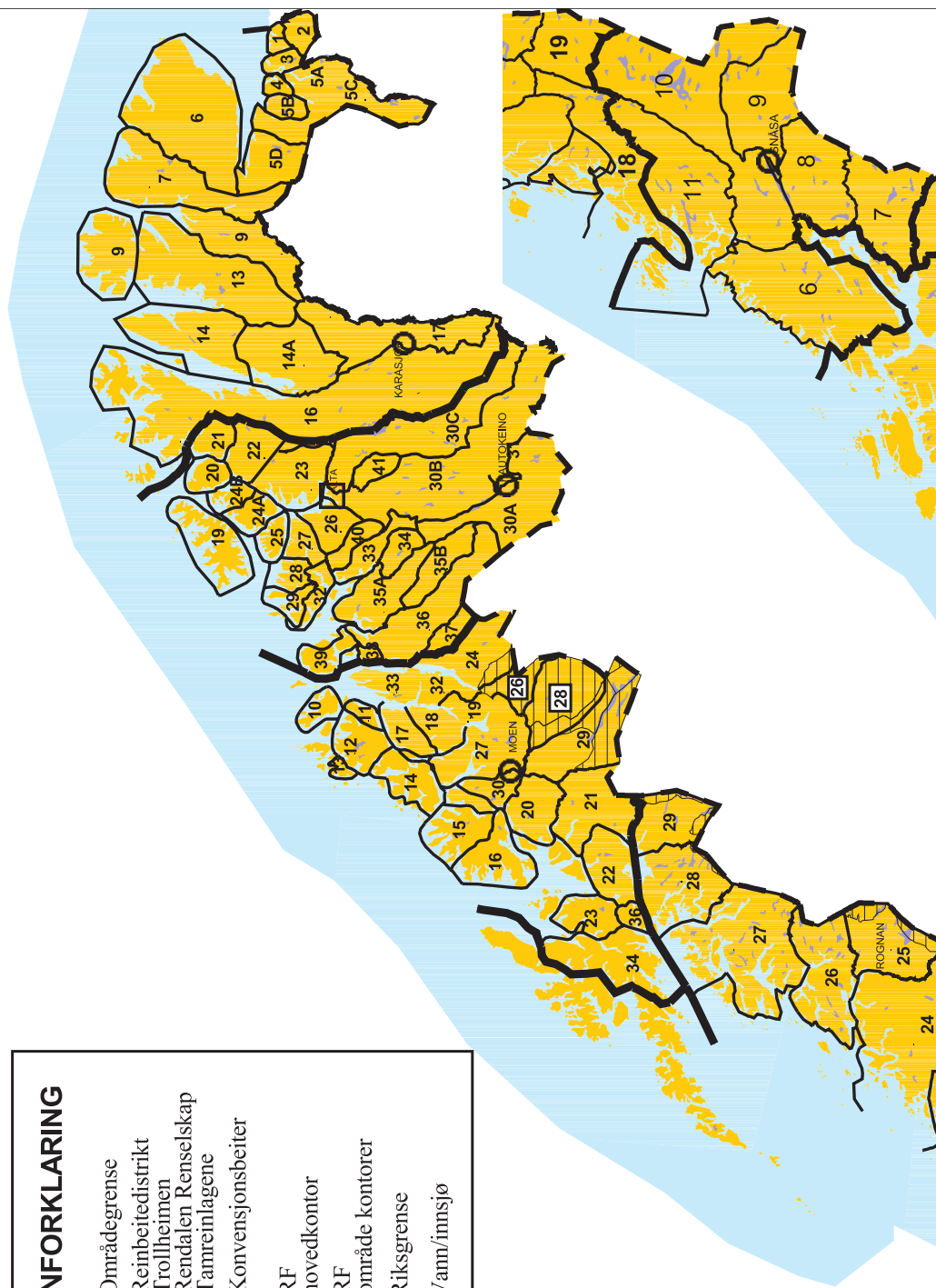
NORSK OMRÅDENAVN	SAMISK OMRÅDENAVN	HØYESTE REINTALL	BRUTTO-AREALER ¹
Øst-Finmark ²	Nuorta-Finmárkku	74 200	30 757 km ²
Vest-Finmark ^{3,4}	Oarje-Finmárkku	64 300	25 925 km ²
Troms ^{3,4}	Tromssa	13 800	18 277 km ²
Nordland	Nordlánda, Nordlaanden	15 400	32 613 km ²
Nord-Trøndelag ⁵	Noerhte-Trøndelagen	-	22 300 km ²
Sør-Trøndelag/Hedmark ⁶	Áarjel-Trøndelagen/Hedemarken	13 600	8 598 km ²
Tamreinlagene i Sør-Norge ^{7,8}		-	7 981 km ²
Hele reindriftsområdet		-	146 451 km²

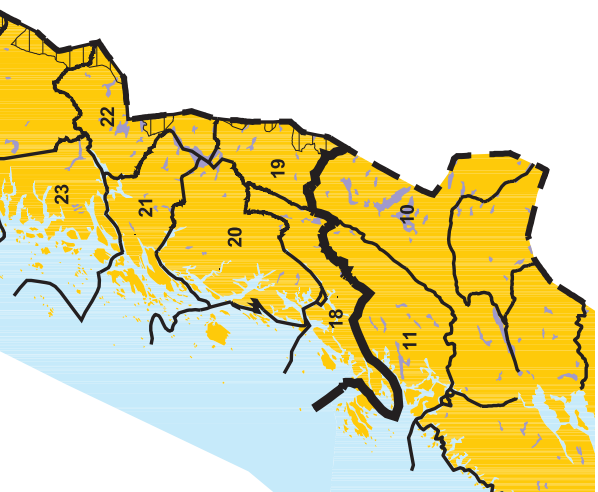
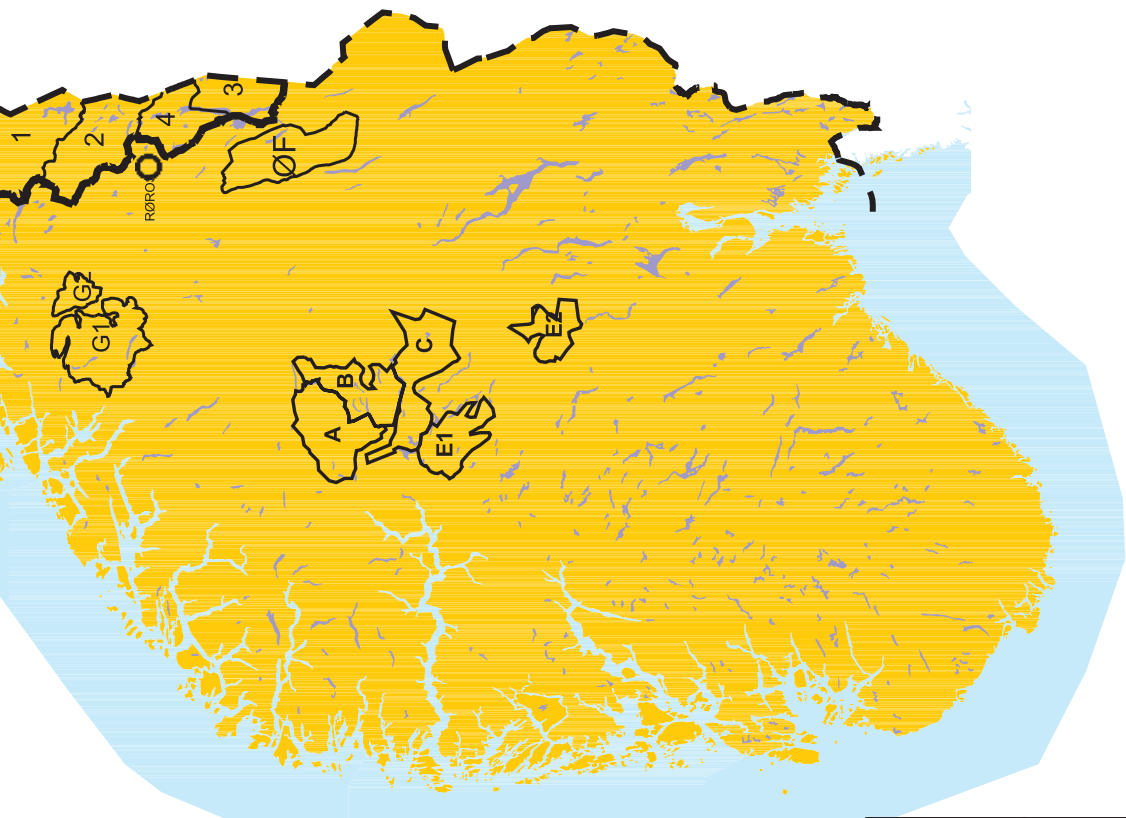
- 1 Bruttoarealene er beregnet ved hjelp av Reindriftsforvaltningens digitale arealbrukskart, med unntak av tamreinlagene, hvor arealene er anslått. I bruttoareal inngår alt landareal og de fleste vann. Bruttoarealet omfatter derfor vesentlige områder som ikke nyttes til reinbeite, som innsjøer, isbreer, byer, tettsteder, veier, kulturskoger etc..
- 2 Bruttoarealtallet for Øst-Finmark reinbeiteområde er justert som følge av ny digitalisering av grensene.
- 3 Distriktene 11-Ráidná, 19/32-Ivgoláhu og 33-Ittunjárga (til sammen 4.300 rein, 1.635 km²) har sommerbeite i Troms reinbeiteområde og vinterbeite i Vest-Finmark reinbeiteområde. Disse er oppført under Vest-Finmark.
- 4 Områdegrensen mellom Troms og Vest-Finmark reinbeiteområder er ikke entydig. Arealet hvor områdene overlapper (440 km²) er her lagt til Vest-Finmark (jf. framlagt forslag til ny områdegrense).
- 5 For ett distrikt (Vestre Namdal) og ett delområde (Hartkjølen) er høyeste reintall ikke fastsatt. For de øvrige distriktene er høyeste reintall fastsatt til 12.300 rein.
- 6 Areal tall og høyeste reintall for Trollheimen er medregnet under Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde.
- 7 Høyeste reintall for tamreinlagene er ikke fastsatt, med unntak av for Rendal renselskap.
- 8 Areal tall for Rendal renselskap (1.859 km²) er med i totaltallet for tamreinlagene.

Reindrifts-Norge

TEGNFORKLARING

- Områdegrense
- Reinbedtistrikt
- Trollheimen
- Rendalen Renselskap
- Tamreinlagene
- Konvensjonsbeiter
- RF hovedkontor
- RF områdekontorer
- Riksgrense
- Vann/innsjø

Boazodoallohåiddahus
Reindriftsforvaltningen
Báátsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Referanse: A. Aa. Ims og Per - E. Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens Kartverk

Øst-Finmark reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSAETTE BEITETIDER	HØYESTE REINTALL	DISTRIKTSGRENSER
ZA	1/2/3 – Østre Sor-Varanger 1 – Pasvikneset 2 – Karpeiv 3 – Holmengraneset	1/2/3 – Nuorta Mátta-Várjijat 1 – Máttesnjárga 2 – Šidejohka 3 – Vinninjárga	20.04 - 01.11 15.09 - 05.05 20.04 - 30.09	900 RS 41.83, 25.10.1983	795 km ² 156 km ² FM 10.11.1934 414 km ² FM 10.11.1934 226 km ² FM 10.11.1934
ZB	5A – Pasvik	5A – Báhčaveajji	01.01 - 31.12	2 500 RS 41.83, 25.10.1983	554 km ² FM 17.03.1937
ZC	5C – Sor-Varanger vinterbeite 4/5B – Vestre Sor-Varanger	5C – Mátta-Várjijat dálvveorhat 4/5B – Oarjijat Mátta-Várjijat 4 – Sillan 5B – Cizášnjárga	15.09 - 01.05 ¹ 20.04 - 01.11 01.01 - 31.12	2 000 RS 41.83, 25.10.1983	1 809 km ² FM 17.03.1937 423 km ² 132 km ² FM 10.11.1934 291 km ² FM 17.03.1937
ZD	6 – Varangerhalvøya	6 – Várjijatjárga	15.04 - 15.11	(11 000) ⁸	3.891 km ² FM 10.11.1934, 20.08.1976 1 112 km ² FM 17.03.1937
ZE	5D – Nessby vinterbeite 7	5D – Unjárgga dálvveorhat 7 – Rákkonjárga	01.10 - 01.05 15.04 - 15.11 ^{2a} , 01.10 - 01.05 ^{2b}	4 000 RS 41.83, 25.10.1983	2 538 km ² RS 57.04, 02.12.2004
ZF	9 – Nordkinnhalvøya / Vestertana	9 – Olgutt Čorgaš / Oarje-Deatnu	01.04 - 01.11 ^{3a} , 01.10 - 01.05 ^{3b}	5 000 RS 41.83, 25.10.1983	2 841 km ² RS 57.04, 02.12.2004
ZG	13 – Ifjordfjellet	13 – Sikkitt Čorgaš ja Lagesduottar	15.04 - 15.10 ^{4a} , 01.04 - 01.11 ^{4b} vår for 01.05, høst for 30.11 ^{4c}	10 000 LD 20.07.1984	3 192 km ² RS 57.04, 02.12.2004
ZH	14	14 – Spierrtanjárga	01.04 - 15.11	5 000 LD 20.07.1984	1 649 km ² FM 04.06.1963
ZJ	14A	14A – Spierrtanjárga	01.04 - 15.11	6 300 RS 27.06, 20.09.2006	2 003 km ² FM 04.06.1963
ZS	16 – Karasjok vestre distrikt Magerøya med Stikkelsvågneset	16 – Kárašjoga orjijabealli Mákarávu ja Stikkonjárga Skuohtanjárga Márenjárga Boalonjárga Jáhkenjárga Ravdel Skáiddeduottar Láhtin Njeaidán Vuorji Karasjok vestre vár-/host-/vinterbeite	15.04 - 15.10 01.04 - 15.11 01.04 - 15.11 01.04 - 15.11 01.04 - 15.11 01.04 - 15.11 01.04 - 15.11 01.04 - 15.11 01.04 - 15.11 01.09 - 01.06 ^{5a} 01.11 - 01.05 ^{5b}	27 500 RS 3.05, 07.02.2005 4 500 LD 20.07.1984 } 6 200 RS 3.02, 30.01.2002 } 5 000 LD 20.07.1984 3 800 RS 3.02, 30.01.2002 } 8 000 LD 20.07.1984	7 516 km ² RS 3.05, 07.02.2005 498 km ² RS 3.05, 07.02.2005 548 km ² RS 3.05, 07.02.2005 227 km ² RS 3.05, 07.02.2005 285 km ² RS 3.05, 07.02.2005 220 km ² RS 3.05, 07.02.2005 234 km ² RS 3.05, 07.02.2005 579 km ² RS 3.05, 07.02.2005 344 km ² RS 3.05, 07.02.2005 409 km ² RS 3.05, 07.02.2005 421 km ² RS 3.05, 07.02.2005 3 752 km ² RS 3.05, 07.02.2005 2 433 km ² RS 57.04, 02.12.2004
17	Karasjok østre vår/host/vinterbeite	17 – Kárašjoga nuortabealli	01.09 - 01.06 ^{6a} 01.11 - 01.05 ^{6b}	74 200	30 757 km ²

1 Beiterett for distriktene 5A og 4/5B.

2 a. Rákkonjárga (ca. 2.050 km²), b. Searbbatdohka og Máskevári (ca. 490 km²).3 a. Čorgaš (1.130 km²), b. Oarje-Deatnu (1.711 km²).4 a. Nord for riksvei 98 (ca. 1.400 km²), b. Sor for riksvei 98 (ca. 1.800 km²).

c. Beiterett under gjennomflytting for distrikt 9-Čorgaš.

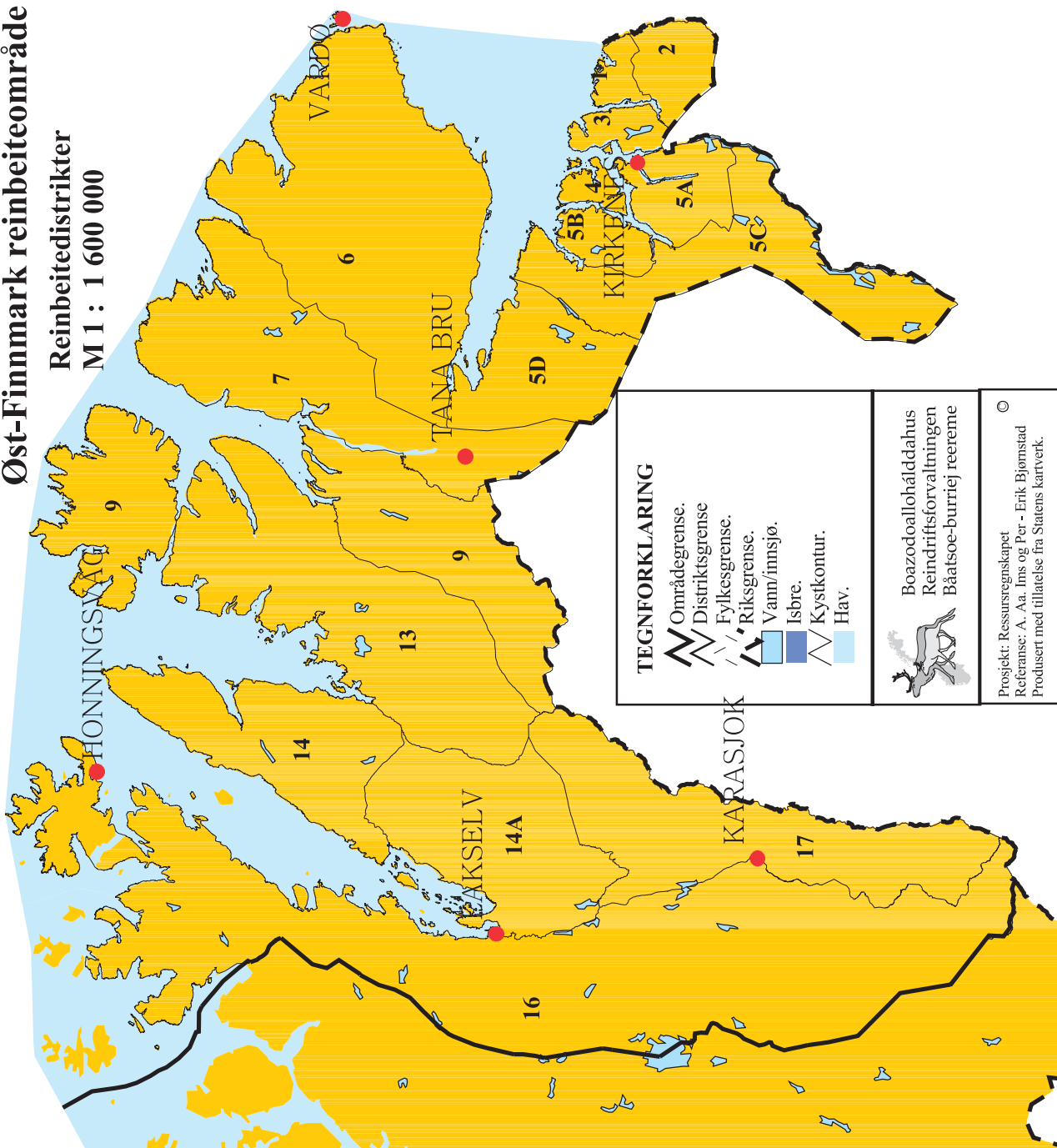
5 a. Nord for og b. sør for lešjohka Kárašjohka (hhv. ca. 2.000 km² og 1.700 km²).6 a. Nord for og b. sør for Kárašjohka (hhv. ca. 1.450 km² og 950 km²).7 I et område nordost i distrikt 17 (ca. 450 km²) (del av tidligere distrikt 12) har distrikt 13 eksklusiv vinterbeiterett

8 Veileitende reintall (ikke fastsatt) (se RS 78.05, 01.12.2005 og RS 63.06, 18.-19.12.2006).

Øst-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 600 000

Vest-Finnmark reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDDER	HØYESTE REINTALL	DISTRIKTSGRENSER
YA	19 – Sorøy	19 – Sállan	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 000 RS 2/02, 30.01.2002	818 km ² FM 10.11.1934
YB	20 – Kvaløy	20 – Fálá	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 300 RS 2/02, 30.01.2002	336 km ² FM 10.11.1934
YC	21	21 – Gearretinjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 100 RS 2/02, 30.01.2002	482 km ² FM 10.11.1934
YD	22	22 – Fiettar	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 4 900 RS 2/02, 30.01.2002	990 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
YE	23	23 – Seannus/Nævgasat Valgenjårga Ginenjårga/Gamássá Jalgon Ealenjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 7 500 RS 2/02, 30.01.2002	1 178 km ² FM 10.11.1934, FM 01.10.1976
YF	24A – Seiland Vest	24A – Oarje-Sievju	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 500 RS 2/02, 30.01.2002	359 km ² RS 18/81, 01-02.06.1981
YG	24B – Seiland Øst	24B – Nuortta-Sievju	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 200 RS 2/02, 30.01.2002	225 km ² RS 18/81, 01-02.06.1981
YH	25 – Siferjony	25 – Sierdná	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 000 RS 2/02, 30.01.2002	246 km ² FM 10.11.1934
YI	41	41 – Beskátidas	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 900 RS 2/02, 30.01.2002	400 km ² RS 52/91, 04.12.1991
YJ	26	26 – Lakkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 600 RS 2/02, 30.01.2002	584 km ² FM 10.11.1934, LD 28.07.1978
YK	27	27 – Joahkonjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 900 RS 2/02, 30.01.2002	396 km ² FM 10.11.1934
YL	28 – Bergsfjord	28 – Cuokcavuotna	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 900 RS 2/02, 30.01.2002	273 km ² FM 10.11.1934
YM	29 – Frakfjord med Silda	29 – Seakkesnjårga ja Silda	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 100 RS 2/02, 30.01.2002	189 km ² FM 10.11.1934
YN	32	32 – Sivvetinjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 700 RS 2/02, 30.01.2002	384 km ² LD 01.07.1963
YP	33	33 – Spalca	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 3 900 RS 2/02, 30.01.2002	609 km ² LD 01.07.1963, 28.07.1978
YR	34	34 – Ábborássá	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 4 100 RS 2/02, 30.01.2002	483 km ² LD 01.07.1963
YS	35A	35A – Fávrosorda	01.03 - 31.12 ^{1b}	RS 9/85, 21.06.1985 4 700 RS 2/02, 30.01.2002	1 253 km ² RS 9/85, 21.06.1985
YT	36	36 – Cobkolat ja Biertavárri	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 5 700 RS 2/02, 30.01.2002	2 079 km ² LD 01.07.1963
YU	37	37 – Skárfvággi	01.03 - 31.12 ²	RS 17/03, 13.06.2003 1 400 RS 2/02, 30.01.2002	441 km ² LD 01.07.1963
YV	38 – Ulisuolu	38 – Ulisuolu	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 400 RS 2/02, 30.01.2002	79 km ² LD 01.07.1963
YW	39 – Arnoy/Kågen	39 – Árdni/Gávvir	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 700 RS 2/02, 30.01.2002	364 km ² LD 01.07.1963
YX	40	40 – Orda	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 2 900 RS 2/02, 30.01.2002	416 km ² LD 28.07.1978
YY	35B	35B – Beahcegealli	01.03 - 31.12 ^{1b}	RS 17/03, 13.06.2003 1 900 RS 2/02, 30.01.2002	922 km ² RS 9/85, 21.06.1985
30A	“Vestre sone”	30A – Oarjijabealli	01.03 - 15.05 ^{3a} eg 01.10 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	2 644 km ² RS 17/04, 29.06.2004
30B	“Midtre sone”	30B – Guovdajohtolat	01.03 - 25.06 ^{3a} eg 15.09 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	5 066 km ² RS 17/04, 29.06.2004
30C	“Østre sone”	30C – Nuorttabealli	01.03 - 15.05 ^{3a} eg 15.09 - 31.12 ^{3a} 01.11 - 05.05 ^{3b}	RS 17/03, 13.06.2003 RS 17/03, 13.06.2003	3 077 km ² RS 17/04, 29.06.2004
				61 300	24 290 km²
DISTRIKTER SOM HAR SOMMERBEITE I TROMS REINBEITEOMRÅDE OG VINTERBEITE I VEST-FINNMARK REINBEITEOMRÅDE					
XM	IIT – Reinoy	11 – Ráidná	15.04 - 15.11	RS 60/99, 07.10.1999 600 RS 60/99, 07.10.1999	148 km ² LD 01.07.1963
XR	33T – Rendalen	33 – Ittunjårga	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 900 RS 2/02, 30.01.2002	614 km ² LD 26.11.1973
XT	19/32T – Laksevdalen/Lyngsdalen	19/32 – Iyroláhku	01.03 - 31.12	RS 17/03, 13.06.2003 1 500 RS 2/02, 30.01.2002	873 km ² LD 01.07.1963 og LD 26.11.1973
				3 000	1 635 km²

1 D-35A og D-35B har et overlappende beiteområde med adskilte beitetidder: a. 15.06 - 20.08 (beiterett for 35B, RS 9/85, 21.06.1985), b. 21.08 - 31.12 (beiterett for 35A, RS 56/05, 26.09.2005).

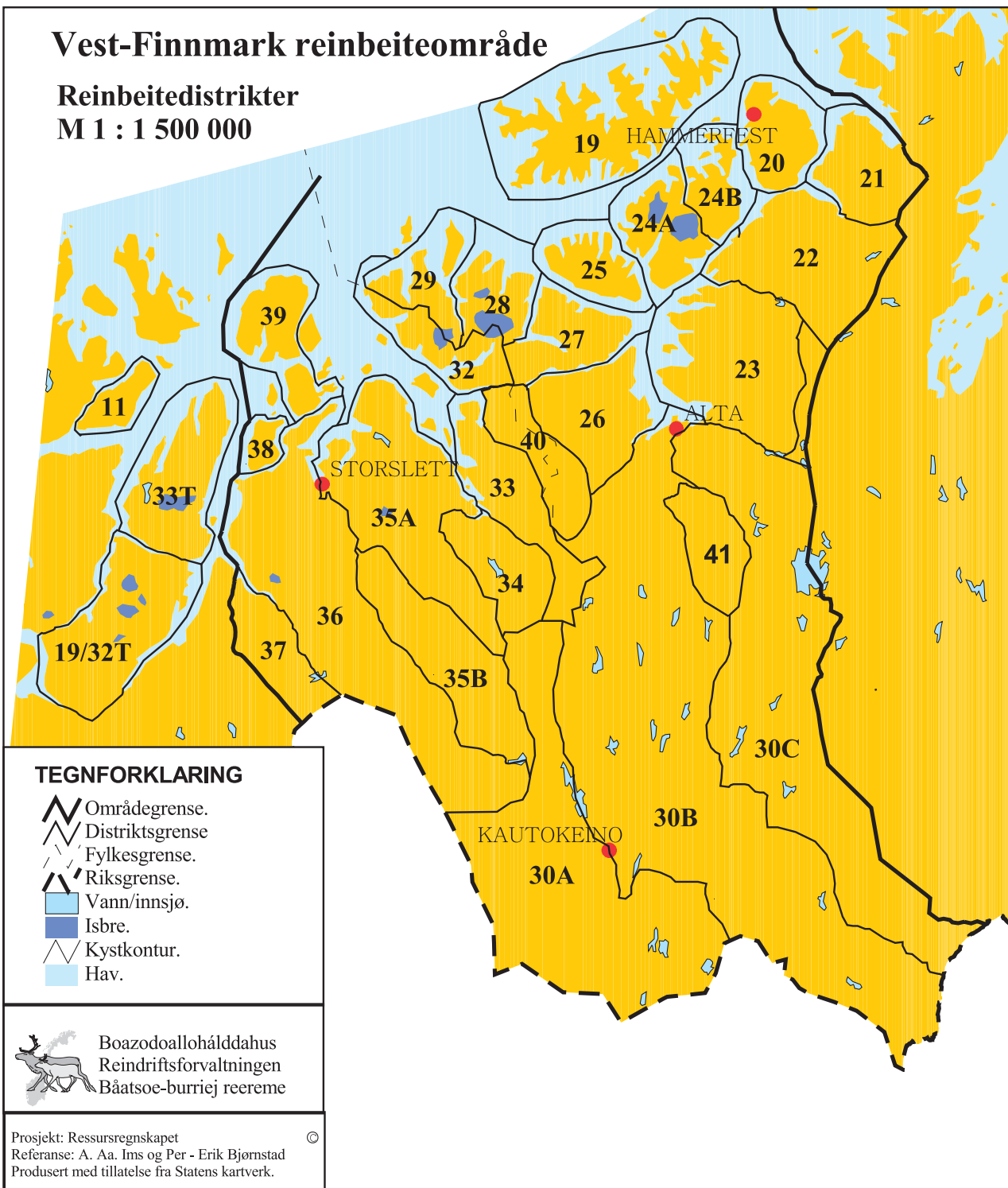
2 Beiterett for Helligskogen (Troms reinbeiteområde) i perioden 15.10 - 15.04 (RS 34/96, 24-25.09.1996).

3 a. Gjelder for vår/hostbeiteområdet. D-23 og D-40 har beitetid 05.09 - 31.12. b. Gjelder for vinterbeiteområdet.

Vest-Finnmark reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

TEGNFORKLARING

- Områdegrense.
- Distriktsgrense
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Isbre.
- Kystkontur.
- Hav.

Boazodoallohálddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burriej reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet ©
Referanse: A. Aa. Ims og Per - Erik Bjørnstad
Produsert med tillatelse fra Statens kartverk.

Troms reinbeiteområde

Distriktene 117-Reinøy, 19/327-Ivgulåhku og 337-Iltinjårga er oppført under Vest-Finmark, hvor de har sine vinterbeiter.

FM = Fylkesmannen, RS = Reindrifstisret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

KODE	NORSK	DISTRIKTSNAVN	SAMISK	DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	HØYESTE REINTALL ⁵	DISTRIKTSGRENSER
XA	34	Kaustadford/Vestre Hinnøy	34	linnásuolu	01.01 - 31.12 RS 76:89, 07.12.1989	1 500 RS 23.04, 28.-29.06.2004	1 500 km ² RS 76:89, 07.12.1989
XD	36	Tjeldøy	36	Dieldassuolu	01.01 - 31.12 LD 25.11.1977	200 LD 25.11.1977	186 km ² LD 25.11.1977
XE	23	Kongsvikdalen	23		01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	670 LD 01.07.1963	672 km ² LD 01.07.1963
XG	22	Grovfjord	22	Roabát	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	750 RS 48:92, 02.12.1992	1 006 km ² LD 01.07.1963
XH	16	Sors-Senja	16	Oarjijt Sázza	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	794 km ² LD 01.07.1963
XI	30	Fagerfjell	30		01.11 - 30.04 ^{1a} RS 14:00, 14.04.2000	400 RS 14:00, 14.04.2000	461 km ² RS 24:92, 02.12.1992
XJ	15	Nord-Senja	15	Nuorta Sázza	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	758 km ² LD 01.07.1963
XK	14	Kvaløy	14	Sállir	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	735 km ² LD 01.07.1963
XL	12	Ringvassøy	12	Ránes	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	600 LD 01.07.1963	660 km ² LD 01.07.1963
XN	13	Rebbernesøy	13	Ruobá	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	200 LD 01.07.1963	82 km ² LD 01.07.1963
XP	10	Vannøy	10	Várdná	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	300 LD 01.07.1963	227 km ² LD 01.07.1963
XS	29	Altevatn	29	Uhcenjårga	15.10 - 15.04 ^{1b} LD 01.07.1963	5 000 LD 01.07.1963	2 206 km ² LD 01.07.1963
				Konvensjonsområdene Salvaaskaret ¹ , Sarevuopmi ³ og del av Anjavassdalen ^{3,4}	01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972 ⁴
XU	17/18	Tromsdalen/Andersdalen-Stormheimen	17/18	Stuoranjårga			
				17 - Tromsdalen	15.04 - 15.10 LD 01.07.1963	3 500 LD 01.07.1963	1 095 km ²
				18 - Andersdalen - Stormheimen	15.04 - 15.10 LD 01.07.1963		505 km ² LD 01.07.1963
XV	26		26	Rosta	15.10 - 15.04 ^{1b} LD 01.07.1963	1 000 LD 01.07.1963	609 km ² LD 01.07.1963
				Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³	01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XW	24	Helligskogen ^{2a}	24	Nuortanjårga ^{2a}	01.01 - 31.12 ⁵ RS 34:96, 24.-25.09.1996	2 000 RS 34:96, 24.-25.09.1996	977 km ² LD 01.07.1963 ⁷
				Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³	15.10 - 15.04 RS 34:96, 24.-25.09.1996		
				Del av konvensjonsområdet Tamok-Rosta ³	01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XX	27	Mauken	27	Meavki	15.10 - 15.05 RS 5:82, 05.02.1982	2 000 RS 5:82, 05.02.1982	1 699 km ² LD 01.07.1963
XY	28	Dividalen	28	Deavddis	15.10 - 15.04 ^{1b} LD 01.07.1963	5 000 LD 01.07.1963	1 853 km ² LD 01.07.1963
				Konvensjonsområdene Devdisfjellet ⁵ , Havgavuopmi ³ og del av Anjavassdalen ^{3,4}	01.05 - 14.09 ³ RbK 09.02.1972		RbK 09.02.1972
XZ	20	Hjertindene ^{2b}	20	Stállonjårga ^{2b}	01.01 - 31.12 LD 01.07.1963	800 LD 01.07.1963	1 004 km ² LD 01.07.1963
XO	21		21	Giehås ^{2c}	01.01 - 31.12 RS 9:93, 01.04.1993	1 750 RS 9:93, 01.04.1993	1 700 km ² RS 9:93, 01.04.1993 og RS 31:00, 05.09.2000
						13 800	18 277 km ²

1 a. Beiterett for distrikt 20-Hjertind (perioden 2002)(OS 42:02, 23.08.2002). b. Beiterett for distrikt 24-Helligskogen og flyttert for distrikt 19/327-Ivgulåhku (LD 11.12.1978). c. Beiterett for distrikt 15-Nord-Senja (Områdestyresakene 5/83, 31/84 og 28/86).

2 Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordnorge i Sverige: a. Mauno (01.10 - 30.04, 1.100 renn) b. Jalkis Vuoskaive (01.01 - 31.03, 1.500 renn) c. Patsajåkel (01.12 - 30.04) og Njuorajåre (01.10 - 30.04 (1.500 renn til sammen). Bare området Njuorajåre kunne nyttes av svensk rein utenom beitetid. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifstis rett til å bruke disse områdene uavklart.

3 Svenske samebyer hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Troms reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samebyer i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utenom beitetid kan norsk reindrifstis beile.

4 For konvensjonsområdet Anjavassdalen ble grensen endret og høyeste reintall økt til 9.000 rein da konvensjonen ble justert i 1984 (konvensjon av sept. 1984).

5 Beitetid for hele distriktet unnatt til delområder.

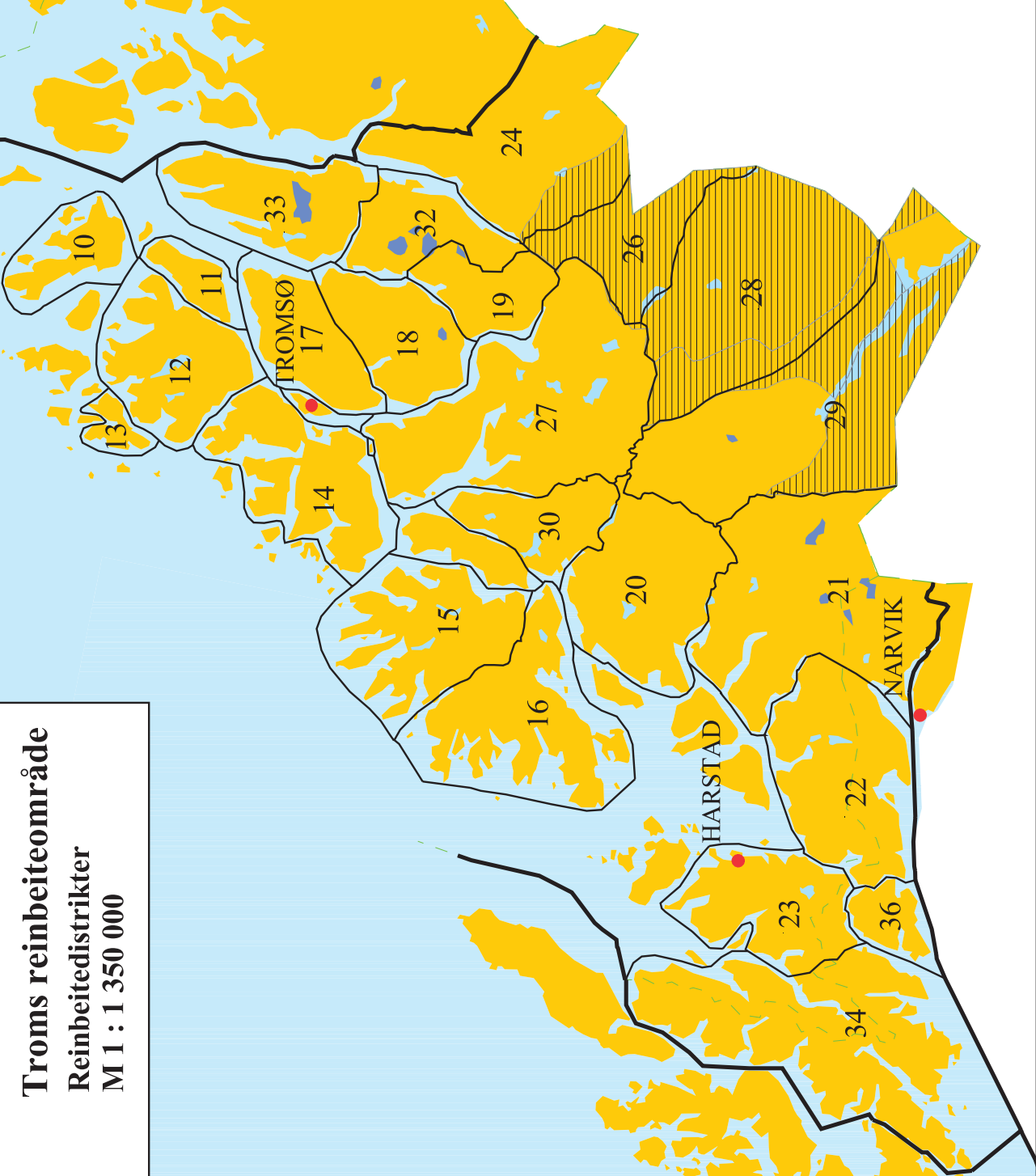
6 Ikke uthevede tall angir høyeste reintall for rene host-/vinterbeitedistrikter. Disse inngår ikke i stumtallet.

7 Bruttoareallet omfatter ikke den delen av distriktet som sammenfaller med distrikt 37-Skarvåggi (Vest-Finmark reinbeiteområde) (jf. LD 01.07.1963, RS 34:96, 24.-25.09.1996).

Troms reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 350 000

TEGNFORKLARING.

- Reinbeiteområde, grense.
- Reinbeitedistrikt, grense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Vann/innsjø.
- Svensk konvensjonsbeite
- Isbre.
- Land.
- Hav.

153

Boazodoloalldahus
Reindriftsforvaltningen
Báátsoc-burrij reereme ©

Prosjekt: Resursregnskapet i Eigerstaddalen, 2010
Tilblatelse: LD61008-627212, Statens kartverk.

Nordland reinbeiteområde

FM = Fylkesmannen, RS = Reindriftsstyret, LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet, RbK = Reinbeitekonvensjonen

KODE	NORSK DISTRIKTSNAVN	SAMISK DISTRIKTSNAVN	FASTSATTE BEITETIDER	HOYESTE REINTALL	DISTRIKTSGRENSER
WA	18 – Kappfjell/Bindal/Kolbotn ¹ Delområdet Rotvikfjellet ²	18 – Voengelh-Njaarke ¹	01.01 - 31.12 Vinterbeite til 15.04 1 uke + 3 uker ²	RS 18 92, 24.03.1992 RS 40 89, 27.04.1989 RS 40 89, 27.04.1989	2 420 km ² RS 40 89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
WB	20 – Jillen-Njaarke Beitesone 1, 2, 3 og 5 Beitesone 4	20	Ikke fastsatt 15.12 - 15.04 01.11 - 30.04	RS 13 03, 04.03.2003 RS 13 03, 04.03.2003	4 162 km ² RS 27 99, 27.04.1999
WD	19 – Borgfjell ^{3a} Konvensjonsområdene B5a ⁴ , B5b ⁴ og B6 ⁴	19 – Byrkkje ^{3a}	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	RbK 09.02.1972	2 191 km ² RS 27 99, 27.04.1999 (47 + 29 + 245) km ² RbK 09.02.1972
WF	21 – Rossågar/Toven/Syv Sostre	21	Ikke fastsatt	RbK 09.02.1972	2 310 km ² RS 27 99, 27.04.1999
WK	23 – Hestmannen/Strandfindene	23	Ikke fastsatt	RbK 09.02.1972	2 578 km ² RS 27 99, 27.04.1999
WL	22 – Ildegruben ^{3b} Konvensjonsområdene B4 ⁴ og del av B3b ^{4,5}	22	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	RbK 09.02.1972	2 706 km ² RS 27 99, 27.04.1999 (142 + 590) km ² RbK 09.02.1972
WN	24 – Dunderland/Harodal/Glommen ^{3c} Del av konvensjonsområdet B3b ^{4,5}	24	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	RbK 09.02.1972	5 835 km ² RS 27 99, 27.04.1999 590 km ² RbK 09.02.1972
WP	25 – Balvatn ^{3d} Konvensjonsområdene B2 ⁴ og B3a ⁴	25	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	RbK 09.02.1972	1 932 km ² RS 27 99, 27.04.1999 (199 + 227) km ² RbK 09.02.1972
WR	26 – Duokta	26 – Duokta	Ikke fastsatt	RbK 09.02.1972	2 062 km ² RS 27 99, 27.04.1999
WS	27 – Stajggo-Håbmer Ytre Hamarøy Steigen	27	Ikke fastsatt 01.11 - 15.04 01.11 - 15.04	RS 10 03, 04.03.2003 RS 10 03, 04.03.2003	3 308 km ² RS 27 99, 27.04.1999 og 35 01, 20.09.2001
WX	28 – Frostisen Konvensjonsområdet B1b ⁴	28	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	RbK 09.02.1972	1 724 km ² RS 27 99, 27.04.1999 og 35 01, 20.09.2001 68 km ² RbK 09.02.1972
WZ	29 – Skjomen Konvensjonsområdene B1a ⁴	29	Ikke fastsatt 01.07 - 31.08 ⁴	RbK 09.02.1972	1 385 km ² RS 27 99, 27.04.1999 og 31 00, 05.09.2000 (115 + 159) km ² RbK 09.02.1972

- Distriktet har også beiterett i delområdet Fraunan i distrikt 11-Åarjel-Njaarke (Nord-T rønde lag reinbeiteområde, beitetid 21.11-31.12) (RS 40 89, 27.04.1989).
- Beiterett 1 uke i april og 3 uker i november/desember for distrikt 11-Åarjel-Njaarke (Nord-Trøndelag reinbeiteområde) (RS 40 89, 27.04.1989).
- Distriktet hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i følgende konvensjonsområder i Nordbotten og Västerbotten i Sverige: a. Meselefors og Halla (01.10-30.04), som i ettertid har blitt regulert til andre formål og erstattet av området Lögdeå (ikke formelt konvensjonsområde), b. Grano og Ramsle (begge 01.10 - 30.04 og 1.000 rein hver), og området beskrevet i konvensjonens § 9 når det beiter rett i tilstøtende områder på norsk side. c. Storsund (01.10-30.04, 2.500 rein inkl. Älvsbyn), d. Älvsbyn (01.10-30.04, 2.500 rein inkl.

- Storsund). Ing av disse områdene kan brukes av svensk rein, med unntak av Älvsbyn som kan benyttes for rask vår- og høstgjennomflytning. Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.
- Svenske samebyer hadde etter reinbeitekonvensjonen av 09.02.1972 beiterett i konvensjonsområder i Nordland reinbeiteområde. Etter at konvensjonen opphørte 01.05.2005 er beiterettighetene for svenske samebyer i disse områdene videreført i egen lov av 17.06.2005 og LMDs forskrift av 21.06.2005. Utenom beitetid kan norsk rein beite.
- A realtallet omløfter hele konvensjonsområdet, og ikke bare den delen som ligger innenfor distriktet.

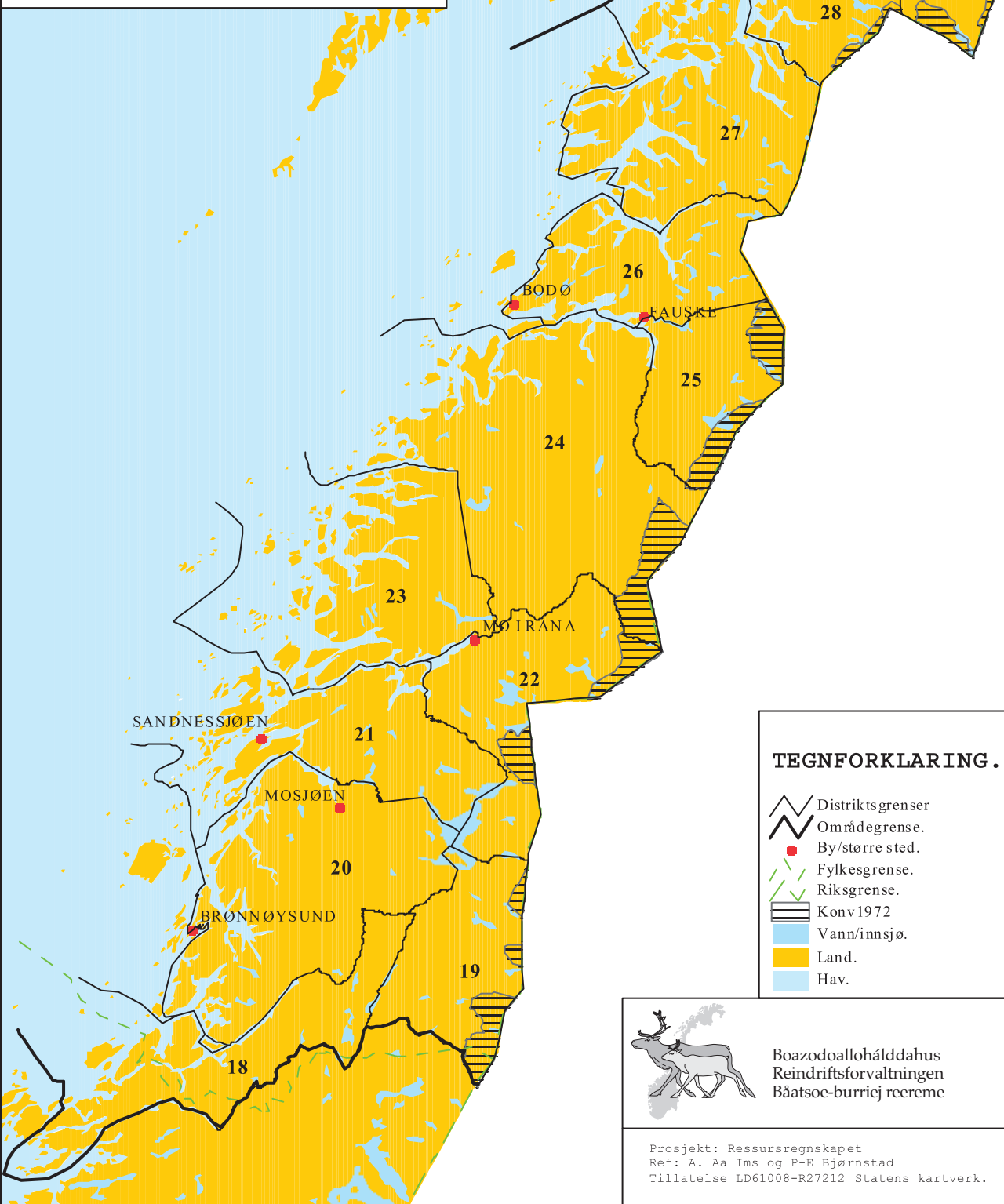
15 400

32 613 km²

Nordland reinbeiteområde

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 900 000

TEGNFORKLARING .

- Distriktsgrenser
- Områdegrense.
- By/større sted.
- Fylkesgrense.
- Riksgrense.
- Konv1972
- Vann/innsjø.
- Land.
- Hav.

Boazodoallohálddahus
Reindriftsforvaltningen
Báatsoe-burrij reereme

Prosjekt: Ressursregnskapet
Ref: A. Aa Ims og P-E Bjørnstad
Tillatelse LD61008-R27212 Statens kartverk.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde

RS = Reindrifstyre, FM = Fylkesmannen, RbK = Reinbetekonvensjonen, Kgl.res. = Kongelig resolusjon

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	HØYESTE REINTALL	DISTRIKTSGRENSE
VA	7 – Færen	7 – Gaasken-Laante	Ikke fastsatt	1 600 RS 24.98, 02.07.1998	2 429 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VF	8 – Skjækerfjell	8 – Skæhkerre	Ikke fastsatt	2 000 RS 23.98, 02.07.1998	2 380 km ² Kgl.res. 10.07.1894
VG	9 – Luru ¹	9 – Låarte ¹	Ikke fastsatt	2 400 RS 54.00, 13.12.2000	2 729 km ² RS 86.87, 28.08.1987
VJ	10 – Østre-Namdal ^{1,2} Delområdet Hartkjølen	10 – Lavlic-Njåavmesje ^{1,2}	Ikke fastsatt	4 200 RS 44.00, 13.12.2000 ⁵	6 607 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VM	11 – Vestre-Namdal ³	11 – Áarjel-Njaarke ³	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	3 816 km ² RS 40/89, 27.04.1989 og LD 30.05.1991
VR	6 – Fosen ⁴ Nord-Fosen Sør-Fosen	12 – Fovsen-Njaarke ⁴	Ikke fastsatt	2 100 RS 52.04, 19.10.2004	4 339 km ² Kgl.res. 10.07.1894 FM 26.10.1964 FM 26.10.1964
					22 300 km ²

1 Gjennomflyttingsrett for distrikt 10-Østre-Namdal i deler av distrikt 9-Låarte (RS 86/87, 09.12.1987).

2 Distriktet hadde etter reinbetekonvensjonen av 09.02.1972 også beiterett i Jamland i Sverige i følgende konvensjonsområder: Leipikvatnet og Blåsjøskilen (begge 01.04 - 14.11). Etter at konvensjonen opphørte å gjelde 01.05.2005, er norsk reindrifts rett til å bruke disse områdene uavklart.

3 Distriktet har også beiterett i delområdet Rotvikfjell i distrikt 18-Voengeli-Njaarke (Nordland reinbeiteområde) (1 uke i april og 3 uker i november/desember) (RS 40/89, 27.04.1989).

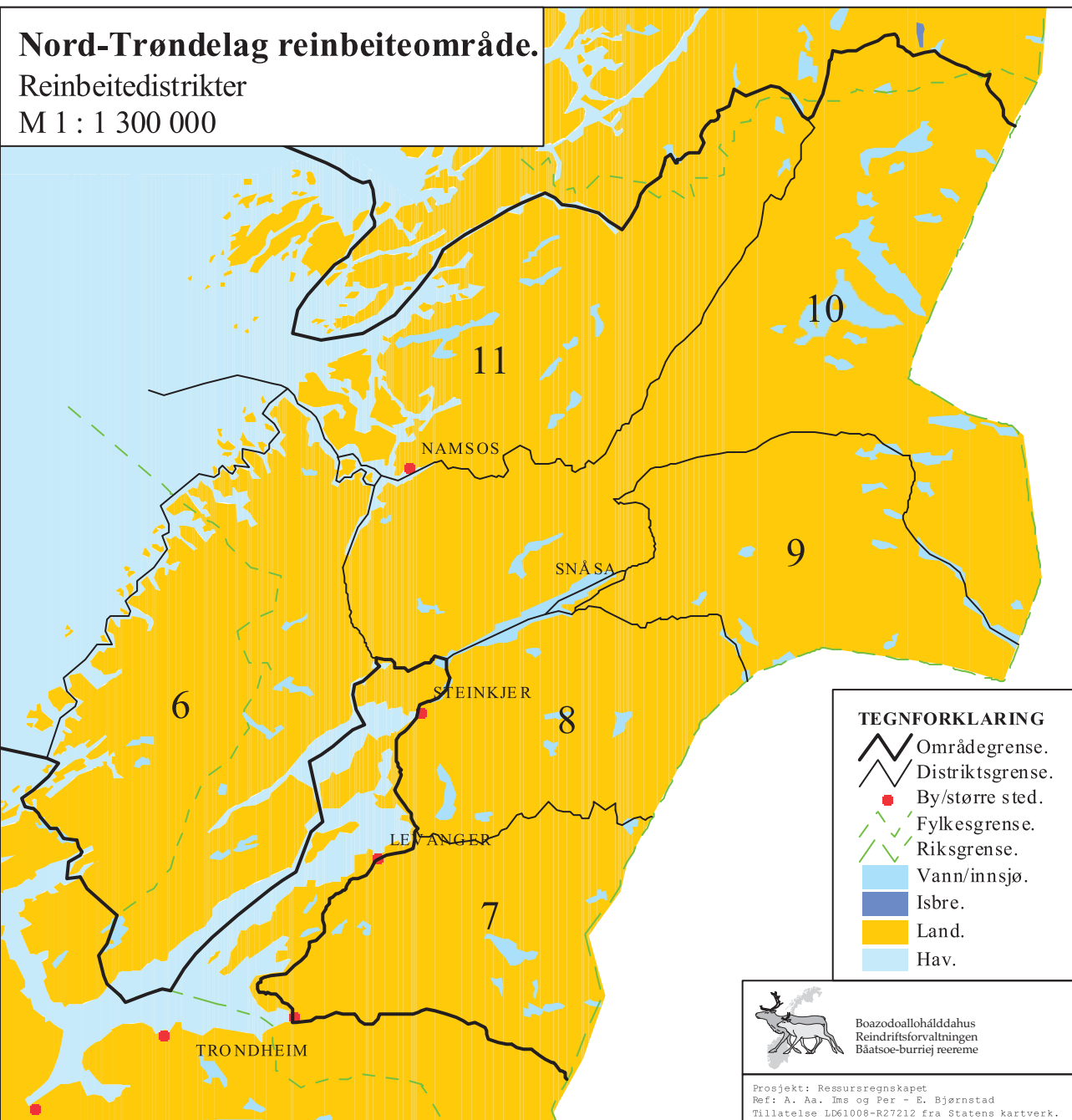
4 Distriktet er delt i to beiteområder (FM 26.10.1964).

5 Fastsatt høyeste reintall gjelder distriktet utenom delområdet Hartkjølen.

Nord-Trøndelag reinbeiteområde.

Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 300 000

Sør-Trøndelag/Hedmark reinbeiteområde

RS = Reindriftsstyret, Kgl.res. = Kongelig resolusjon,
LD/LMD = Landbruks- og matdepartementet

KODE	NORSK DIST.NAVN	SAMISK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	HØYESTE REINTALL ³	DISTRIKTSRENSER
UW	3 – Elgå Østsidan av Femunden Blombergst (vestsidan)	3 – Svalke	01.01 - 31.12 01.10 - 30.04	RS 28/95, 06.09.1995 RS 2/96, 06.03.1996	3 000 RS 28/95, 06.09.1995 1 007 km ² LD 12.05.1964
UX	2 – Riast/Hylling	2 – Gäärbie	Ikke fastsatt	4 500 RS 19/84, 11.04.1984	1 929 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UZ	1 – Essand ¹	1 – Saantfi	Ikke fastsatt	4 500 RS 19/84, 11.04.1984	2 324 km ² Kgl.res. 10.07.1894
UY	4 – Femund ¹ Øst for Feragsvassdraget Vest for Feragsvassdraget	4	01.09 - 30.04 15.11 - 30.04	9 000 RS 19/84, 11.04.1984	1 103 km ² Kgl.res. 10.07.1894
OG	Trollheimen ² ØG1 Trollheimen ØG2 Iglfjell/Greftad fjellområdet		1 henhold til driftsplan av 01.02.1985 1 henhold til driftsplan av 01.02.1985	1 600 LD 05.06.2002	2 235 km ² Ekspropriasjonsvedtak (kgl. res. av 26.06.1987) og leieavtaler
				13 600	8 598 km ²

1 Felles vinterbeitedisnikt for distriktene 1-Essand og 2-Riast/Hylling.

2 Reindrift utøves med hjemmel i Lov om reindrift i kommunene Meldal, Midtre Gauldal, Oppdal, Rennebu, Rindal, Sunndal og Surnadal av 21. desember 1984.

3 Ikke uthevet tall angir høyeste reintall for vinterbeitedistrikt.
Dette reintallet inngår ikke i sumtallet.

Tamreinlagene i Sør-Norge

KODE	NORSK DIST.NAVN	FASTSATTE BEITETIDER	HØYESTE REINTALL	BRUTTOAREALER ²
OA	Lom tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 265 km ² Omfatter statsallmenning (1 145 km ²) og privat grunn (120 km ²).
OB	Vågå tamreinlag	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 357 km ² Omfatter i hovedsak statsallmenning.
OC	Fram reinslag ¹	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	1 500 km ² Omfatter statsallmenning (ca. 745 km ²), privat grunn og sameier (ca. 755 km ²).
OE	Fleifjell reinslag ¹ ØE1 - Sommerbeite ØE2 - Vinterbeite	Ikke fastsatt	Ikke fastsatt	2 000 km ² Omfatter i hovedsak sameier.
OF	Rendal renselskap ¹	Ikke fastsatt	2 000 RS 51/05, 26.09.2005	1 859 km ² 7 981 km ²

RS = Reindriftsstyret

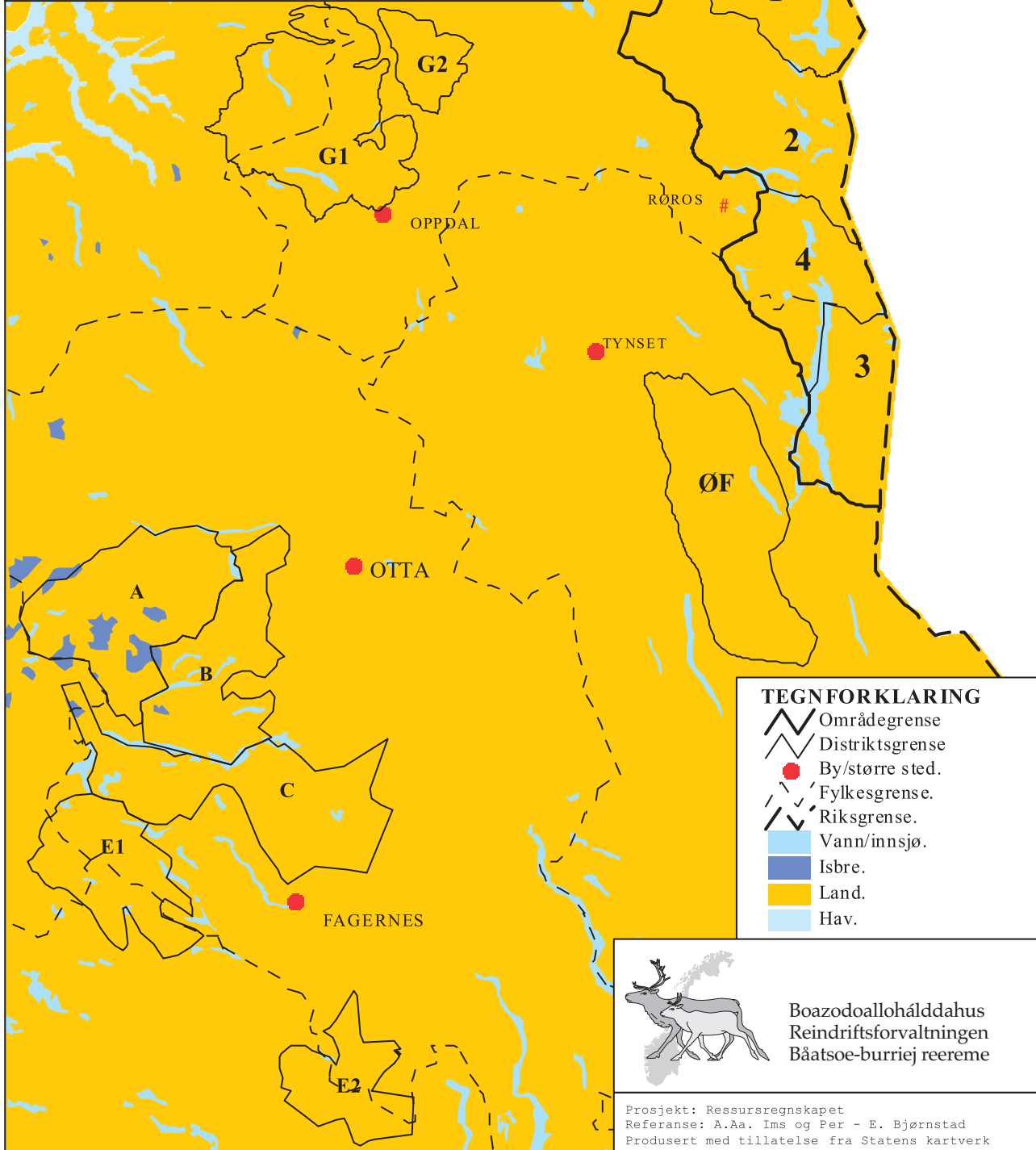
1 Konesjonsreindrift i henhold til Lov om reindrift av 09.06.1978 § 5,
gitt av Landbruksdepartementet 04.11.1981.

2 Anslåtte bruttoarealer.

Sør Trønderlag/ Hedmark reinbeiteområde, Trollheimen og tamreinlagene

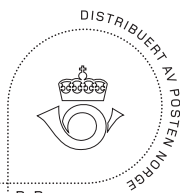
Reinbeitedistrikter

M 1 : 1 500 000

B - ØKONOMI

NORGE

P.P.

Adresse ved retur:
Reindrifftsforvaltningen
Postboks 1104
9504 Alta

www.reindrift.no

